

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒

พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔
(ฉบับใหม่)

สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒
โทรศัพท์ ๐ ๔๕๓๔ ๔๖๓๕ โทรสาร ๐ ๔๕๓๔ ๔๖๓๘
สื่อสาร มท. ๓๘๙๔๖ E-mail : osm.ubon@hotmail.com

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒

พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔

(ฉบับใหม่)

สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒

โทรศัพท์ ๐ ๔๕๓๔ ๔๖๓๙ โทรสาร ๐ ๔๕๓๔ ๔๖๓๘

สื่อสาร มท. ๓๘๙๔๖ E-mail : osm.ubon@hotmail.com

คำนำ

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔) ฉบับใหม่ จัดทำขึ้นตามแนวทาง หลักเกณฑ์ วิธีการที่คณะกรรมการ นโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.น.จ.) มีมติเห็นชอบในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ โดยต้องสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน แนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและทิศทางการพัฒนาภาค (ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ) รวมถึงแผนรายสาขา/เฉพาะด้านต่าง ๆ และมุ่งเน้นการทำงานแบบเครือข่ายร่วมกันทุกภาคส่วน โดยคำนึงถึงความพร้อมของทุกภาคส่วน รวมทั้งให้ความสำคัญกับการเพิ่มขีดสมรรถนะในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด โดยมีการบูรณาการการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างจังหวัดต่าง ๆ ในกลุ่มนั้นอย่างต่อเนื่อง

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ได้ดำเนินการทบทวนและจัดทำแผนตามกระบวนการ โดยเชิญคณะทำงานเพื่อทบทวนและจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ และส่วนราชการ/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันทบทวนถอดบทเรียนผลการดำเนินงานที่ผ่านมา วิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพของกลุ่มจังหวัด เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ และมีการประชุมเพื่อรับฟังปัญหา ความต้องการของประชาชนในพื้นที่ทั้ง ๔ จังหวัด นำข้อมูลที่ได้มาทำการประมวลและวิเคราะห์จัดทำ ร่างแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือและนำเสนอต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อวิพากษ์และรับฟังข้อคิดเห็นเมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙ และปรับปรุงเพื่อเสนอคณะกรรมการบริหารกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ก.) พิจารณาให้ความเห็นชอบเมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๙

ดังนั้น กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ จึงได้จัดทำเอกสารแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔) ฉบับใหม่ เพื่อจัดส่งให้สำนักงาน ก.พ.ร. สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สำนักงบประมาณและกระทรวงมหาดไทยพิจารณา ทั้งนี้ กลุ่มจังหวัดฯ หวังว่าแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ฉบับนี้จะเป็นทิศทางและแนวโน้มในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดภายในกลุ่ม ส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ ณ โอกาสนี้ขอขอบพระคุณทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ/ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคประชาสังคมในจังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดยโสธร และจังหวัดอำนาจเจริญ ที่มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดฉบับนี้ให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒

กันยายน ๒๕๕๙

สารบัญ

เรื่อง		หน้า
ส่วนที่ ๑	ข้อมูลสภาพทั่วไปของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง ๒	๑
	๑.๑ ความเป็นมา	๑
	๑.๒ ลักษณะทางกายภาพ	๑
	๑.๓ ข้อมูลการปกครอง/ประชากร	๕
	๑.๔ ข้อมูลเศรษฐกิจ	๖
	๑.๕ ลักษณะทางสังคม	๑๓
	๑.๖ โครงสร้างพื้นฐาน	๑๖
	๑.๗ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑๙
	๑.๘ ข้อมูลเชิงสถิติที่สำคัญของพื้นที่	๒๐
	๑.๙ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินการตามแผนที่ผ่านมา	๒๒
ส่วนที่ ๒	การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ	๓๘
	๒.๑ ข้อมูลการวิเคราะห์ความต้องการและศักยภาพของประชาชน	๓๘
	๒.๒ ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพของกลุ่มจังหวัด	๔๑
	๒.๒.๑ ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ	๔๑
	๒.๒.๒ ศักยภาพด้านเกษตรกรรม	๔๖
	๒.๒.๓ ศักยภาพด้านอุตสาหกรรม	๔๘
	๒.๒.๔ ศักยภาพด้านการท่องเที่ยว	๔๙
	๒.๒.๕ ศักยภาพด้านการค้า	๕๐
	๒.๒.๖ ศักยภาพด้านสังคม	๕๒
	๒.๓ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของกลุ่มจังหวัด (SWOT)	๖๖
ส่วนที่ ๓	สรุปข้อมูลแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ พันธกิจ/ เป้าประสงค์รวมและการจัดลำดับความสำคัญของประเด็นยุทธศาสตร์	๙๑
ส่วนที่ ๔	บัญชีสรุปงบประมาณพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔	๙๙

สารบัญตาราง

เรื่อง	หน้า
ตารางที่ ๑ แสดงพื้นที่ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ แยกรายจังหวัด	๓
ตารางที่ ๒ ระยะทางระหว่างจังหวัดภายในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ กับจังหวัดอุบลราชธานี	๓
ตารางที่ ๓ ขนาดและร้อยละการใช้ที่ดินตามประเภทการใช้งานของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๕๘	๕
ตารางที่ ๔ จำนวนอำเภอ ตำบล หมู่บ้าน และประชากรของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๕๘	๖
ตารางที่ ๕ จำนวนและร้อยละ ประชากรในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ จำแนกตามเพศ	๖
ตารางที่ ๖ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) ของจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๗)	๗
ตารางที่ ๗ รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒	๗
ตารางที่ ๘ เปรียบเทียบรายได้และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน ต่อครัวเรือนของจังหวัดภายในกลุ่มจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๕๖	๗
ตารางที่ ๙ ข้อมูลตัวชี้วัดการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๕๘	๘
ตารางที่ ๑๐ จุดผ่านแดนถาวรและจุดผ่อนปรนของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒	๙
ตารางที่ ๑๑ ข้อมูลการค้าชายแดนของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒	๙
ตารางที่ ๑๒ มูลค่าการค้าชายแดนและดุลการค้าของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๘	๙
ตารางที่ ๑๓ พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒	๑๐
ตารางที่ ๑๔ เปรียบเทียบเนื้อที่เพาะปลูกและผลผลิต (กก./ไร่) ของข้าวนาปีกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๕๗	๑๐
ตารางที่ ๑๕ จำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์และพื้นที่การปลูกหญ้าอาหารสัตว์ ประจำปี ๒๕๕๘	๑๑
ตารางที่ ๑๖ จำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ รายจังหวัด ประจำปี ๒๕๕๘	๑๑
ตารางที่ ๑๗ จำนวนเกษตรกรและกระบือ รายจังหวัดประจำปี ๒๕๕๘	๑๒
ตารางที่ ๑๘ จำนวนสุกร ไก่ เป็ด แพะและแกะ ประจำปี ๒๕๕๘	๑๒
ตารางที่ ๑๙ จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ แยกรายจังหวัด ณ สิ้นปี พ.ศ. ๒๕๕๘	๑๓
ตารางที่ ๒๐ จำนวนประชากรวัยแรงงาน ผู้มีงานทำและผู้ว่างงานของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๕๘	๑๓

สารบัญตาราง (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
ตารางที่ ๒๑ จำนวนแรงงานต่างด้าวในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๗	๑๔
ตารางที่ ๒๒ ร้อยละของการประกอบอาชีพของประชาชนในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒	๑๔
ตารางที่ ๒๓ จำนวนสถานศึกษาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒	๑๕
ตารางที่ ๒๔ จำนวนครู นักเรียน และสัดส่วนครูต่อนักเรียนของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๕๗	๑๕
ตารางที่ ๒๕ จำนวนสถานพยาบาลในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๕๗	๑๕
ตารางที่ ๒๖ สัดส่วนบุคลากรด้านการแพทย์และสาธารณสุขต่อประชากรกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๕๗	๑๖
ตารางที่ ๒๗ ข้อมูลเกี่ยวกับศาสนสถานของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๕๘	๑๖
ตารางที่ ๒๘ เส้นทางหลวงเชื่อมต่อระหว่างจังหวัดภายในกลุ่มจังหวัด และเชื่อมต่อกับกรุงเทพมหานครและระยะทาง	๑๗
ตารางที่ ๒๙ การให้บริการกระแสไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคของจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒	๑๗
ตารางที่ ๓๐ จำนวนประปาส่วนภูมิภาค จำนวนผู้ใช้น้ำและปริมาณการผลิตน้ำของจังหวัดต่าง ๆ ภายในกลุ่มจังหวัด	๑๘
ตารางที่ ๓๑ จำนวนผู้เช่าหมายเลขโทรศัพท์ของจังหวัดต่าง ๆ ภายในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒	๑๘
ตารางที่ ๓๒ พื้นที่ป่าไม้ของจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒	๑๙
ตารางที่ ๓๓ ปริมาณขยะมูลฝอยของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๗	๒๐
ตารางที่ ๓๔ การกำจัดขยะมูลฝอยของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๕๗	๒๐
ตารางที่ ๓๕ จำนวนนักท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ระหว่าง พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๘	๒๑
ตารางที่ ๓๖ รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ระหว่าง พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๘	๒๑
ตารางที่ ๓๗ โครงการและงบประมาณตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัดประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗	๒๙
ตารางที่ ๓๘ โครงการและงบประมาณตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัดประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘	๓๐
ตารางที่ ๓๙ โครงการและงบประมาณตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัดประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙	๓๒
ตารางที่ ๔๐ โครงการและงบประมาณตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัดประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	๓๔

สารบัญตาราง (ต่อ)

เรื่อง		หน้า
ตารางที่ ๔๑	เปรียบเทียบผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง ๒ กับประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๖	๔๑
ตารางที่ ๔๒	มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านการเกษตรของกลุ่มจังหวัดระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๕๗	๔๗
ตารางที่ ๔๓	แนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๖๙
ตารางที่ ๔๔	การวิเคราะห์ SWOT ด้านการเกษตร	๗๒
ตารางที่ ๔๕	สรุปผลิตภัณฑ์ที่สำคัญ ๕ ประเภทของแต่ละจังหวัดของกลุ่มจังหวัด ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง ๒	๗๓
ตารางที่ ๔๖	การเชื่อมโยงของทิศทางการพัฒนาด้านการเกษตรของกลุ่มจังหวัดฯ กับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ยุทธศาสตร์ของคณะรักษาความสงบ แห่งชาติ และกรอบทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๗๘
ตารางที่ ๔๗	ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีความสำคัญที่แสดงถึงศักยภาพทางการท่องเที่ยว ของจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒	๗๙
ตารางที่ ๔๘	สรุปสถิตินักท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ระหว่างปี ๒๕๕๗ – ๒๕๕๘	๘๔
ตารางที่ ๔๙	สรุปรายได้จากนักท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง ๒ ระหว่างปี ๒๕๕๗ – ๒๕๕๘	๘๔
ตารางที่ ๕๐	ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพ (SWOT) ด้านการท่องเที่ยว	๘๖
ตารางที่ ๕๑	ทรัพยากร วิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการที่สามารถพัฒนาศักยภาพขีด ความสามารถทางการค้าชายแดนในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง ๒	๘๘
ตารางที่ ๕๒	ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพ (SWOT) ด้านการค้าชายแดน	๘๘

สารบัญภาพ

เรื่อง	หน้า
ภาพที่ ๑ แสดงที่ตั้ง และอาณาเขตของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒	๒
ภาพที่ ๒ แสดงสัดส่วนพื้นที่ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒	๓
ภาพที่ ๓ แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๖ – ๒๕๕๘	๒๒
ภาพที่ ๔ แสดงรายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด ระหว่างปี ๒๕๕๖ – ๒๕๕๘	๒๒
ภาพที่ ๕ แสดงมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (GPCP)	๔๓
ภาพที่ ๖ แสดงอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (GPCP)	๔๔
ภาพที่ ๗ แสดงจำนวนแรงงาน และแรงงานภาคการค้าในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒	๔๔
ภาพที่ ๘ แสดงจำนวนประชากรวัยแรงงานและผู้มีงานทำ ระหว่างปี ๒๕๕๖ – ๒๕๕๘	๔๕
ภาพที่ ๙ แสดงจำนวนผู้มีงานทำจำแนกตามสาขาอาชีพ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘	๔๖
ภาพที่ ๑๐ แสดงผลผลิตพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ๕ ชนิด (ต้น)	๔๘
ภาพที่ ๑๑ แสดงจำนวนโรงงาน แยกรายจังหวัด	๔๘
ภาพที่ ๑๒ แสดงรายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๖ – ๒๕๕๘	๔๙
ภาพที่ ๑๓ แสดงจำนวนผู้มาเยี่ยมเยือนจากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๗	๔๙
ภาพที่ ๑๔ แสดงจำนวนห้องพักและอัตราการเข้าพักจากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๗	๕๐
ภาพที่ ๑๕ แสดงค่าใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยวจากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๗ (บาท/คน/วัน)	๕๐
ภาพที่ ๑๖ แสดงจำนวนสถานประกอบการในสาขาการขนส่งและขายปลีก ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๐ – ๒๕๕๔	๕๑
ภาพที่ ๑๗ แสดงจำนวนประชากรอายุ ๑๕ ปี ขึ้นไปที่มีงานทำในสาขา การขนส่งและขายปลีก ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๗	๕๑
ภาพที่ ๑๘ แสดงจำนวนครัวเรือน และความหนาแน่นประชากรของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๗	๕๒
ภาพที่ ๑๙ แสดงจำนวน และสัดส่วนคนจน ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๗	๕๓
ภาพที่ ๒๐ แสดงจำนวนกำลังแรงงาน และอัตราการว่างงาน ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๔ – ๒๕๕๗	๕๓
ภาพที่ ๒๑ แสดงจำนวนแรงงานในระบบประกันสังคม ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๔ – ๒๕๕๗	๕๔
ภาพที่ ๒๒ แสดงจำนวนนักเรียน ครู และห้องเรียน ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๔ – ๒๕๕๘	๕๔
ภาพที่ ๒๓ แสดงจำนวนรายได้เฉลี่ยของครัวเรือน ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๐ – ๒๕๕๖	๕๕
ภาพที่ ๒๔ แสดงจำนวนเงินออมเฉลี่ยของครัวเรือน ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๐ – ๒๕๕๖	๕๕
ภาพที่ ๒๕ แสดงจำนวนหนี้สินของครัวเรือน ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๐ – ๒๕๕๖	๕๖

สารบัญภาพ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
ภาพที่ ๒๖ แสดงจำนวนอัตราประชากรต่อบุคลากรทางการแพทย์ ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๓ – ๒๕๕๕	๕๖
ภาพที่ ๒๗ แสดงจำนวนสัดส่วนประชากรต่อสถานพยาบาล ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๓ – ๒๕๕๕	๕๗
ภาพที่ ๒๘ แสดงจำนวนผู้ป่วย ๕ โรคสำคัญ ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๓ – ๒๕๕๖	๕๗
ภาพที่ ๒๙ แสดงจำนวนอัตราผู้บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และบุหรี่ ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๗	๕๗
ภาพที่ ๓๐ แสดงจำนวนการเข้าถึงไฟฟ้า ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๗	๕๘
ภาพที่ ๓๑ แสดงจำนวนการเข้าถึงประปา ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๗	๕๘
ภาพที่ ๓๒ แสดงจำนวนการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๗	๕๙
ภาพที่ ๓๓ แสดงสถิติการรับแจ้งและการจับกุมกลุ่มคดีอาญาที่น่าสนใจ (คดี) ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๗	๕๙
ภาพที่ ๓๔ แสดงสถิติการรับแจ้งและการจับกุมกลุ่มคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ (คดี) ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๗	๖๐
ภาพที่ ๓๕ แสดงทรัพยากรป่าไม้ ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๗	๖๐
ภาพที่ ๓๖ แสดงปริมาณน้ำต้นทุน และความต้องการใช้น้ำ (ล้าน ลบ.ม.) ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๗	๖๑
ภาพที่ ๓๗ แสดงสัดส่วนความต้องการใช้น้ำในฤดูแล้งปีเพาะปลูก ๒๕๕๗/๒๕๕๘ (ล้าน ลบ.ม.) ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๗	๖๑
ภาพที่ ๓๘ แสดงประชากรที่ประสบภัยธรรมชาติ (คน) ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๔ – ๒๕๕๖	๖๒
ภาพที่ ๓๙ แสดงมูลค่าความเสียหายทางเศรษฐกิจที่เกิดจากภัยธรรมชาติ (บาท) ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๔ – ๒๕๕๖	๖๒
ภาพที่ ๔๐ แสดงปริมาณขยะมูลฝอย ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๖– ๒๕๕๗	๖๓
ภาพที่ ๔๑ แสดงปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๓– ๒๕๕๖	๖๓
ภาพที่ ๔๒ แสดงคุณภาพน้ำผิวดิน ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๔– ๒๕๕๗	๖๔
ภาพที่ ๔๓ แสดงอัตราการใช้ไฟฟ้าภาคครัวเรือนต่อประชากร (กิโลวัตต์ – ชั่วโมง/คน) ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๕– ๒๕๕๗	๖๔
ภาพที่ ๔๔ แสดงอัตราการใช้ไฟฟ้าที่ไม่ใช่ภาคครัวเรือนต่อ GPCP (กิโลวัตต์ – ชั่วโมง/ล้าน บาท) ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๕– ๒๕๕๗	๖๕
ภาพที่ ๔๕ แสดงอัตราการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อยานพาหนะต่อประชากร (คน/ลิตร) ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๕– ๒๕๕๗	๖๕
ภาพที่ ๔๖ แสดงอัตราการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงในภาคอุตสาหกรรมต่อ GPCP ภาคอุตสาหกรรม (ลิตร/ล้านบาท) ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๕– ๒๕๕๗	๖๕

สารบัญภาพ (ต่อ)

เรื่อง		หน้า
ภาพที่ ๔๗	แสดงยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒	๖๖
ภาพที่ ๔๘	แสดงกรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมายแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒	๖๖

ส่วนที่ ๑

ข้อมูลสภาพทั่วไป
ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง ๒

ข้อมูลสภาพทั่วไปของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒

๑.๑ ความเป็นมา

มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๑ เห็นชอบการปรับปรุงการจัดกลุ่มจังหวัดและกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด รวมทั้งให้จัดตั้งสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด (OSM) ในจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัดตามที่ตั้งสำนักงาน ก.พ.ร. เสนอ และตามคำสั่งสำนักงาน ปลัดกระทรวงมหาดไทยที่ ๑๑๐/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ เรื่อง จัดตั้งสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นหน่วยงานภายในสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทยที่รายงานตรงต่อปลัดกระทรวงมหาดไทย

การจัดตั้งสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดในจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด เพื่อเป็นเจ้าภาพในการประสานงาน เพื่อเชื่อมโยงและขับเคลื่อนยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดไปสู่การปฏิบัติให้บังเกิดผล โดยทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการแผนพัฒนาและงบประมาณในระดับกลุ่มจังหวัด กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย ๔ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดยโสธรและจังหวัดอำนาจเจริญ

สำนักงานบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดมีโครงสร้างการบริหารงาน ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๑ เห็นชอบการปรับปรุงการจัดกลุ่มจังหวัดและการกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด รวมทั้งให้จัดตั้งสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด (OSM) ในจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัดตามที่ตั้งสำนักงาน ก.พ.ร. เสนอ

๑.๒ ลักษณะทางกายภาพ

❖ ที่ตั้งและอาณาเขต

พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ตั้งอยู่ในตอนล่างของประเทศไทย ประกอบด้วย ๔ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดยโสธร และจังหวัดอำนาจเจริญ มีพื้นที่รวมกันประมาณ ๓๑,๙๐๗ ตารางกิโลเมตร หรือ ๑๙,๙๔๒,๓๓๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๘๙ ของพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และร้อยละ ๖.๒ ของพื้นที่ประเทศไทย มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน ระยะทางรวม ๖๐๑ กิโลเมตร ดังนี้

จังหวัดอุบลราชธานี มีอาณาเขตติดต่อกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ระยะทาง ๓๖๑ กิโลเมตร

มีอาณาเขตติดต่อกับราชอาณาจักรกัมพูชา ระยะทาง ๖๗ กิโลเมตร

จังหวัดศรีสะเกษ มีอาณาเขตติดต่อกับราชอาณาจักรกัมพูชา ระยะทาง ๑๓๕ กิโลเมตร

จังหวัดอำนาจเจริญ มีอาณาเขตติดต่อกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ระยะทาง ๓๘ กิโลเมตร

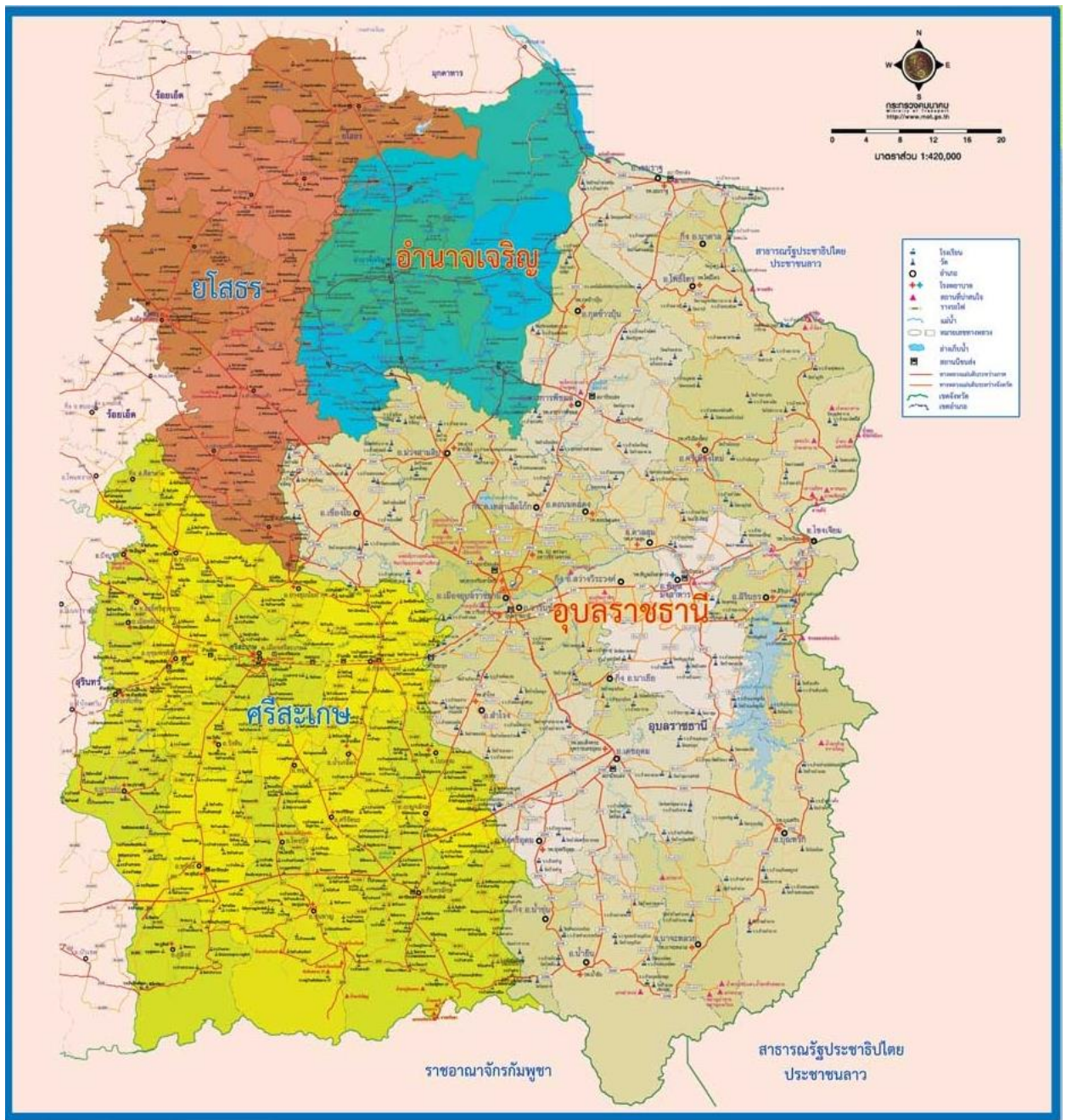
❖ อาณาเขต

ทิศเหนือ มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดมุกดาหาร

ทิศตะวันออก มีอาณาเขตติดต่อกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวและราชอาณาจักรกัมพูชา

ทิศตะวันตก มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดร้อยเอ็ดและสุรินทร์

ทิศใต้ มีอาณาเขตติดต่อกับราชอาณาจักรกัมพูชา

ภาพที่ ๑ แสดงที่ตั้ง และอาณาเขตของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒

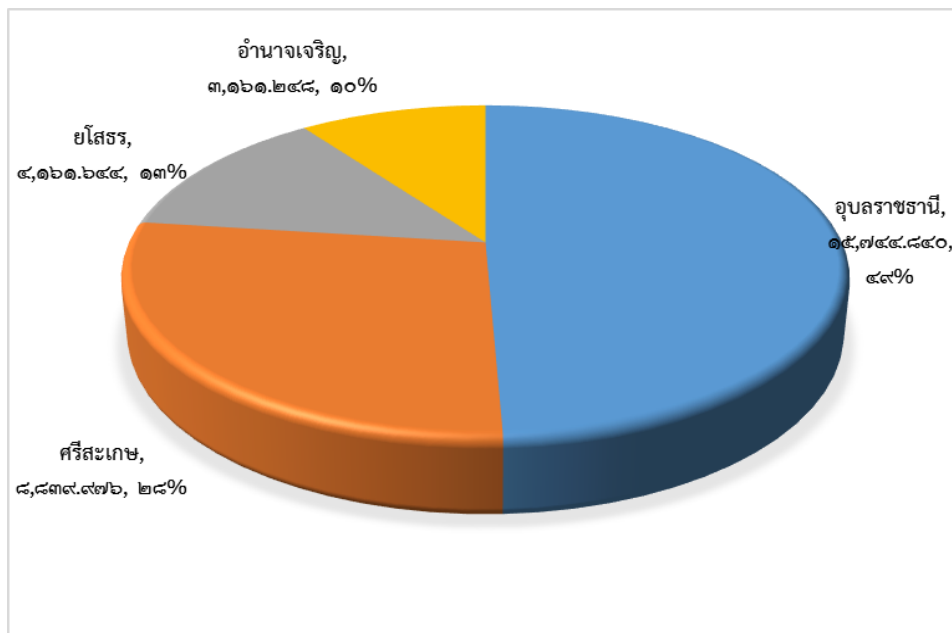
❖ ขนาดพื้นที่

กลุ่มจังหวัดฯ มีระยะห่างจากกรุงเทพมหานคร โดยทางรถยนต์ ๕๙๒ กิโลเมตร และทางรถไฟ ๕๗๕ กิโลเมตร มีขนาดพื้นที่ของแต่ละจังหวัด ๓๑,๙๐๗.๗๒๘ ตารางกิโลเมตร โดยจังหวัดอุบลราชธานีมีพื้นที่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๓๔ รองลงมาคือ ศรีสะเกษ ร้อยละ ๒๗.๗๐ ยโสธร ร้อยละ ๑๓.๐๔ และอำนาจเจริญ ร้อยละ ๙.๙๑ ตามลำดับ รายละเอียดดังตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑ แสดงพื้นที่ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ แยกรายจังหวัด

กลุ่มจังหวัด / จังหวัด	เนื้อที่		ร้อยละ (ของกลุ่มจังหวัด)
	ตารางกิโลเมตร	ไร่	
กลุ่มจังหวัด ฯ	๓๑,๙๐๗.๗๒๘	๑๙,๙๔๒,๓๓๖	๑๐๐.๐๐
อุบลราชธานี	๑๕,๗๔๔.๘๔๐	๙,๘๔๐,๕๒๖	๔๗.๓๔
ศรีสะเกษ	๘,๘๓๙.๙๗๖	๕,๕๒๔,๙๘๕	๒๗.๗๐
ยโสธร	๔,๑๖๑.๖๔๔	๒,๖๐๑,๐๔๐	๑๓.๐๔
อำนาจเจริญ	๓,๑๖๑.๒๔๘	๑,๙๗๕,๗๔๘	๙.๙๑

ที่มา : สำนักทะเบียน กรมการปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๘

ภาพที่ ๒ สัดส่วนพื้นที่ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒

ระยะทางระหว่างจังหวัดภายในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ กับจังหวัดอุบลราชธานี (ศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด) โดยเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๘ กิโลเมตร โดยจังหวัดที่ห่างจากศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัดมากที่สุด คือ ยโสธร ๙๘ กิโลเมตร อำนาจเจริญ ๗๕ กิโลเมตร และศรีสะเกษ ใกล้ที่สุด ๖๑ กิโลเมตร

ตารางที่ ๒ ระยะทางระหว่างจังหวัดภายในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ กับศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด

จังหวัด	ระยะทางห่างจากศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด
ศรีสะเกษ	๖๑ กิโลเมตร
ยโสธร	๙๘ กิโลเมตร
อำนาจเจริญ	๗๕ กิโลเมตร

ที่มา : สำนักทะเบียน กรมการปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๘

❖ ลักษณะภูมิประเทศ

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีลักษณะภูมิประเทศ เป็นพื้นที่ลาดเอียงจากทิศตะวันตกลงไปทางทิศตะวันออก พื้นที่ทางตอนเหนือเป็นที่ราบสูง ภูเขา สลับกับพื้นที่แบบลูกคลื่น มีสภาพป่าและภูเขา มีแหล่งน้ำขนาดกลางและเป็นที่ราบลุ่มต่ำสลับซับซ้อนกับสันดินริมน้ำ

จังหวัดอุบลราชธานีตั้งอยู่บริเวณที่เรียกว่า แอ่งโคราช (Korat basin) สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางเฉลี่ย ๖๘ เมตร (๒๒๗ ฟุต) ลักษณะโดยทั่วไป เป็นที่ราบสูงต่ำสลับกัน ลาดเอียงไปทางตะวันออกมีแม่น้ำมูล ไหลผ่านกลางจังหวัด จากทิศตะวันตกมายังทิศตะวันออก ไหลลงสู่แม่น้ำโขง ที่อำเภอโขงเจียมมีลำน้ำที่สำคัญได้แก่ ลำเซบก ลำเซบาย ลำโดมใหญ่ ลำโดมน้อย และมีภูเขาซับซ้อนหลายแห่งบริเวณชายแดนทางตอนใต้ มีเทือกเขาที่สำคัญ คือ เทือกเขาบรรทัด และเทือกเขาพนมดงรัก ซึ่งกั้นอาณาเขตระหว่างจังหวัดอุบลราชธานี กับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และราชอาณาจักรกัมพูชา

จังหวัดศรีสะเกษ มีภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นที่ราบโดยพื้นที่ทางการเกษตร ประมาณ ๕,๓๔๐.๗๖ ตารางกิโลเมตร หรือ ๓,๓๓๗,๔๗๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๔๒ พื้นที่ป่าไม้ ประมาณ ๗๒๑.๘๘ ตารางกิโลเมตร หรือ ๔๕๑,๑๗๒ ไร่ คิดเป็นประมาณร้อยละ ๘.๑๗ นอกจากนี้ยังมีพื้นที่เป็นที่อาศัยและอื่น ๆ อีกประมาณ ๒,๗๗๗.๓๔ ตารางกิโลเมตร หรือ ๑,๗๓๕,๘๔๐ ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๑.๔๒ ของพื้นที่ทั้งจังหวัด บริเวณที่ราบลุ่มส่วนใหญ่เป็นบริเวณแม่น้ำมูล ครอบคลุมพื้นที่บางส่วนของอำเภอราศีไศล ยางชุมน้อยและกันทรารมย์ เทือกเขาที่สำคัญคือเทือกเขาพนมดงรัก ซึ่งอยู่ด้านใต้ของจังหวัด กั้นเขตแดนไทย - กัมพูชา

จังหวัดยโสธร มีลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบสูง โดยมีพื้นที่เป็นรูปพระจันทร์เสี้ยว มีแม่น้ำชี ไหลผ่านตอนใต้ของจังหวัด อยู่เหนือระดับน้ำทะเลประมาณ ๒๒๗ ฟุต มีพื้นที่เป็นภูเขา บางส่วนทางตอนเหนือของจังหวัดอยู่ในเทือกเขาภูพาน เขตอำเภอเลิงนกทา อำเภอภูดง สภาพดินโดยทั่วไปเป็นดินทราย ไม่อุ้มน้ำ ทำการเกษตรไม่ค่อยดีนัก

จังหวัดอำนาจเจริญ มีภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นที่ลุ่ม มีเนินเขาเตี้ย ๆ หอดยาวไปจรดจังหวัดอุบลราชธานีที่อำเภอชานุมาน ตั้งอยู่สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางเฉลี่ยประมาณ ๖๘ เมตร สภาพดินโดยทั่วไปเป็นดินร่วนปนทรายและดินลูกรังบางส่วน มีแม่น้ำโขงเป็นแนวกั้นจังหวัดอำนาจเจริญกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวที่อำเภอชานุมาน

❖ ลักษณะภูมิอากาศ

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีลักษณะภูมิอากาศร้อนเกือบตลอดปีและหนาวจัดในฤดูหนาว มีอุณหภูมิอยู่ระหว่าง ๑๒.๑ - ๔๑.๑ องศาเซลเซียส

จังหวัดอุบลราชธานี อยู่ในเขตที่มีปริมาณน้ำฝนค่อนข้างสูง เมื่อเทียบกับปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยของจังหวัดอื่น ๆ ฤดูฝนจะเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคมเลยไปจนถึงปลายเดือนตุลาคม อุณหภูมิจะเริ่มลดต่ำลงตั้งแต่เดือนตุลาคมและสิ้นสุดปลายเดือนมกราคม จากนั้นจะเริ่มร้อนอบอ้าวไปจนถึงเดือนพฤษภาคม

จังหวัดศรีสะเกษ มีสภาพอากาศร้อนเกือบตลอดปี อุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ ๑๕.๘ - ๓๕.๔ องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ย ๓๑.๐-๙๖.๐ สภาพอากาศของศรีสะเกษแบ่งเป็น ๓ ฤดู โดยฤดูร้อนจะเริ่มตั้งแต่เดือนมีนาคมถึงพฤษภาคม ฤดูฝนเริ่มตั้งแต่เดือนมิถุนายนถึงเดือนตุลาคมและฤดูหนาวเริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนถึงเดือนกุมภาพันธ์

จังหวัดยโสธร สภาพโดยทั่วไปเป็นที่ราบสูงและป่าโปร่ง อากาศจะร้อนจัดในฤดูร้อนและหนาวจัดในฤดูหนาว อุณหภูมิระหว่าง ๑๒.๑ - ๔๑.๑ องศาเซลเซียส

จังหวัดอำนาจเจริญ มีลักษณะภูมิอากาศแบบ Tropical Savannah คือ จะเห็นความแตกต่างของฤดูฝนและฤดูแล้งอย่างชัดเจนมีช่วงกลางวันยาวในฤดูร้อนและมีอุณหภูมิสูงตลอดปี สภาพภูมิอากาศแบ่งเป็น ๓ ฤดู ฤดูฝนเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม ส่วนฤดูหนาวเริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนถึงมกราคม และฤดูร้อนเริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ถึงเมษายน

❖ อุณหภูมิ

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีอุณหภูมิระหว่าง ๑๒.๑ – ๔๑.๑ องศาเซลเซียส

❖ การใช้ที่ดิน

จากการสำรวจข้อมูลสภาพพื้นที่และการใช้ประโยชน์ที่ดิน โดยกรมพัฒนาที่ดินพบว่าพื้นที่ของกลุ่มจังหวัดส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เพื่อการเกษตรกรรม ร้อยละ ๖๘.๕๕ รองลงมาคือพื้นที่ป่าไม้ ร้อยละ ๑๕.๖๔ พื้นที่เบ็ดเตล็ดร้อยละ ๗.๐๐ พื้นที่ชุมชน ร้อยละ ๔.๙๐ พื้นที่แหล่งน้ำ ร้อยละ ๓.๑๖ รายละเอียดดังตารางที่ ๓

ตารางที่ ๓ ขนาดและร้อยละการใช้ที่ดินตามประเภทการใช้งานของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๕๘

กลุ่มจังหวัด / จังหวัด	พื้นที่ชุมชนและสิ่งปลูกสร้าง		พื้นที่เกษตรกรรม		พื้นที่ป่าไม้		พื้นที่แหล่งน้ำ		พื้นที่เบ็ดเตล็ด	
	ขนาด	ร้อยละ	ขนาด	ร้อยละ	ขนาด	ร้อยละ	ขนาด	ร้อยละ	ขนาด	ร้อยละ
กลุ่มจังหวัด	๙๗๗,๕๙๕	๔.๙๐	๑๓,๘๑๘,๑๘๐	๖๙.๒๙	๓,๑๑๔,๘๓๘	๑๕.๖๔	๖๓๐,๕๒๑	๓.๑๖	๑,๓๙๖,๒๐๒	๗.๐๐
อุบลราชธานี	๔๖๓,๒๐๓	๔.๗๑	๖,๑๖๕,๒๐๒	๖๒.๖๕	๑,๙๘๔,๑๔๓	๒๐.๑๖	๓๖๓,๒๔๐	๓.๖๙	๘๖๔,๗๔๓	๘.๗๙
ศรีสะเกษ	๒๙๔,๕๑๓	๕.๓๒	๔,๒๑๐,๕๓๘	๗๖.๑๙	๖๔๔,๔๓๒	๑๑.๖๗	๑๔๗,๖๙๖	๒.๖๗	๒๒๗,๘๐๖	๔.๑๕
ยโสธร	๑๒๗,๕๖๖	๔.๙๑	๑,๙๒๕,๗๘๗	๗๔.๐๒	๒๖๔,๖๗๑	๑๐.๑๘	๗๓,๔๗๓	๒.๘๒	๒๐๙,๕๔๓	๘.๐๗
อำนาจเจริญ	๙๒,๓๑๓	๔.๖๖	๑,๕๑๖,๖๕๓	๗๖.๗๗	๒๒๖,๕๙๒	๑๑.๔๗	๔๖,๑๑๒	๒.๓๔	๙๔,๑๑๐	๔.๗๖

ที่มา : http://www.ddd.go.th/web_OLP/report_research_NE.html สืบค้นข้อมูลเมื่อ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙

๑.๓ ข้อมูลการปกครอง / ประชากร

❖ เขตการปกครอง ประชากรและการบริหาร

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ เป็นรูปแบบการบริหารเชิงยุทธศาสตร์ ซึ่งแบ่งพื้นที่ของประเทศไทยและจัดเป็นกลุ่มจังหวัด ๑๘ กลุ่มจังหวัด ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๑ โดยกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ เป็นกลุ่มจังหวัดลำดับที่ ๑๔ ประกอบด้วย ๔ จังหวัด ซึ่งมีหน่วยการปกครองระดับอำเภอรวมกัน ๖๓ อำเภอ ๕๕๔ ตำบล ๖,๘๒๐ หมู่บ้าน ๑๔๔ เทศบาล ๔๖๐ อบต. มีบ้านพักอาศัยทั้งหมด ๑,๐๑๕,๕๐๐ หลังคาเรือน จำนวนประชากรของกลุ่มจังหวัดรวม ๔,๒๔๒,๗๙๑ คน โดยจังหวัดที่มีประชากรมากที่สุดคือจังหวัดอุบลราชธานี ๑,๘๕๗,๔๒๙ คน รองลงมาคือจังหวัดศรีสะเกษ ๑,๔๖๘,๗๙๘ คน จังหวัดยโสธร ๕๔๐,๑๘๒ คน และจังหวัดอำนาจเจริญ ๓๗๖,๓๘๒ คน ตามลำดับ

ถึงแม้จังหวัดอุบลราชธานีจะมีจำนวนประชากรมากที่สุด แต่ด้วยขนาดของพื้นที่จังหวัดที่มากเช่นกัน ทำให้อัตราความหนาแน่นของประชากรน้อยกว่าจังหวัดอื่น ๆ โดยจังหวัดที่มีความหนาแน่นของประชากรสูงสุด คือ จังหวัดศรีสะเกษ ๑๖๕.๗๗ คน/ตร.กม. รองลงมาคือ จังหวัดยโสธร ๑๒๙.๘๐ คน/ตร.กม. จังหวัดอำนาจเจริญ ๑๑๙.๐๖ คน/ตร.กม. และจังหวัดอุบลราชธานี ๑๑๗.๙๗ คน/ตร.กม. รายละเอียดตามตารางที่ ๔

ตารางที่ ๔ จำนวนอำเภอ ตำบล หมู่บ้านและประชากรของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๕๘

กลุ่มจังหวัด / จังหวัด	เขตการปกครอง					จำนวนประชากร (คน)	เนื้อที่ (ตร.กม.)	บ้าน (หลัง)
	อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน	เทศบาล	อบต.			
กลุ่มจังหวัด	๖๓	๕๕๔	๖,๘๒๐	๑๔๔	๔๖๐	๔,๒๔๒,๗๙๑	๓๒,๓๖๒.๗๐	๑,๐๑๕,๕๐๐
อุบลราชธานี	๒๕	๒๑๖	๒,๖๙๙	๕๙	๑๗๙	๑,๘๕๗,๔๒๙	๑๕,๗๔๔.๘๔	๔๘๑,๒๐๐
ศรีสะเกษ	๒๒	๒๐๔	๒,๖๓๓	๓๗	๑๗๙	๑,๔๖๘,๗๙๘	๘,๘๓๙.๙๗	๓๐๘,๙๐๐
ยโสธร	๙	๗๘	๘๓๕	๒๔	๖๓	๕๔๐,๑๘๒	๔,๑๖๑.๖๔	๑๔๕,๘๐๐
อำนาจเจริญ	๗	๕๖	๖๕๓	๒๔	๓๙	๓๗๖,๓๘๒	๓,๑๖๑.๒๔	๗๙,๖๐๐

ที่มา : กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย <http://www.dla.go.th/work/abt/index.jsp>

สำนักงานสถิติแห่งชาติ <http://service.nso.go.th/nso/web/statseries/statseries๑๑.html>

สืบค้นข้อมูลเมื่อ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙

ตารางที่ ๕ จำนวนและร้อยละ ประชากรในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ จำแนกตามเพศ

กลุ่มจังหวัด / จังหวัด	จำนวนประชากร (คน)	ชาย		หญิง		ร้อยละประชากร ทั้งกลุ่ม ฯ	ความหนาแน่น (คน/ตร.กม.)
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
กลุ่มจังหวัด	๔,๒๔๒,๗๙๑	๒,๑๒๓,๕๗๑	๕๐.๐๕	๒,๑๑๙,๒๒๐	๔๙.๙๕	๑๐๐	๑๓๑.๑๐
อุบลราชธานี	๑,๘๕๗,๔๒๙	๙๓๐,๗๐๑	๕๐.๑๑	๙๒๖,๗๒๘	๔๙.๘๙	๔๓.๖๕	๑๑๗.๙๗
ศรีสะเกษ	๑,๔๖๘,๗๙๘	๗๓๓,๖๕๗	๕๐.๐๕	๗๓๕,๑๔๑	๕๐.๐๕	๓๔.๖๗	๑๖๕.๗๗
ยโสธร	๕๔๐,๑๘๒	๒๗๑,๑๐๙	๕๐.๑๙	๒๖๙,๐๗๓	๔๙.๘๑	๑๒.๗๘	๑๒๙.๘
อำนาจเจริญ	๓๗๖,๓๘๒	๑๘๘,๑๐๔	๕๐.๒๔	๑๘๘,๒๗๘	๕๐.๐๒	๘.๘๙	๑๑๙.๐๖

ที่มา : กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย <http://www.dla.go.th/work/abt/index.jsp>

สำนักงานสถิติแห่งชาติ <http://service.nso.go.th/nso/web/statseries/statseries๑๑.html>

สืบค้นข้อมูลเมื่อ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙

๑.๔ ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

❖ โครงสร้างและขนาดเศรษฐกิจกลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ คิดเป็น ๑๓๐,๓๗๗ ล้านบาท ซึ่งโดยภาพรวมมีมูลค่าลดลงจากปี ๒๕๕๖ รายละเอียดตามตารางที่ ๖

ตารางที่ ๖ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) ของจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๓) หน่วย : ล้านบาท

กลุ่มจังหวัด / จังหวัด	๒๕๕๔	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗
กลุ่มจังหวัด ฯ	๑๗๖,๘๓๓	๑๘๗,๙๓๒	๒๒๕,๙๗๕	๒๐๘,๒๘๖
อุบลราชธานี	๘๗,๑๙๖	๙๘,๘๓๑	๑๑๔,๒๕๘	๑๐๔,๔๘๐
ศรีสะเกษ	๕๔,๗๙๖	๖๑,๐๕๙	๖๗,๒๙๗	๖๒,๗๖๒
ยโสธร	๒๒,๒๓๓	๒๔,๑๕๕	๒๗,๖๓๘	๒๕,๗๓๑
อำนาจเจริญ	๑๒,๖๐๘	๑๓,๘๘๗	๑๖,๗๘๒	๑๕,๓๑๓

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘

http://www.nesdb.go.th/main.php?filename=gross_regional สืบค้นเมื่อ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙

รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรกลุ่มจังหวัดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๕๖ รายละเอียดตามตารางที่ ๗ และเมื่อเปรียบเทียบรายได้และรายจ่ายของกลุ่มจังหวัด ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๕๖ พบว่า ประชาชนมีการใช้จ่ายลดลง แสดงถึงการเก็บออมหรือเหลือเก็บมากขึ้น ซึ่งมีลักษณะเช่นเดียวกับการใช้จ่ายภาพรวมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รายละเอียดตามตารางที่ ๘

ตารางที่ ๗ รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒

ภาค / จังหวัด	ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๕๗ (บาท)			
	๒๕๕๔	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๖๑,๐๔๑	๖๗,๙๔๕	๗๓,๓๓๙	๗๑,๒๘๖
อุบลราชธานี	๕๐,๑๐๑	๕๖,๙๕๗	๖๖,๐๓๔	๖๐,๕๖๘
ศรีสะเกษ	๕๒,๐๒๖	๕๘,๑๒๒	๖๔,๒๕๖	๖๐,๑๒๖
ยโสธร	๔๕,๖๑๘	๔๙,๖๔๒	๕๖,๙๒๘	๕๓,๑๒๐
อำนาจเจริญ	๔๔,๕๗๑	๔๙,๒๓๔	๕๙,๗๒๙	๕๔,๖๗๘

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ <http://service.nso.go.th/nso/web/statseries/statseries/๑๕.html>

สืบค้นเมื่อ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙

ตารางที่ ๘ เปรียบเทียบรายได้และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน ต่อครัวเรือนของจังหวัดภายในกลุ่มจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๕๖

ภาค / จังหวัด	พ.ศ. ๒๕๕๔			พ.ศ. ๒๕๕๖			พ.ศ. ๒๕๕๘		
	รายได้	รายจ่าย	ส่วนต่าง	รายได้	รายจ่าย	ส่วนต่าง	รายได้	รายจ่าย	ส่วนต่าง
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๑๘,๒๑๗	๑๔,๓๗๕	๓,๘๔๒	๑๙,๑๘๑	๑๕,๐๙๒	๔,๐๘๙	๒๑,๐๙๔	๑๗,๐๓๒	๔,๐๖๒
อุบลราชธานี	๒๑,๖๖๐	๑๖,๐๓๐	๕,๖๓๐	๒๒,๓๔๔	๑๓,๕๕๗	๘,๗๘๗	๒๐,๔๕๓	๑๓,๘๘๘	๖,๖๐๕
ศรีสะเกษ	๑๓,๙๔๔	๑๑,๖๗๒	๒,๒๗๒	๑๖,๒๐๗	๑๓,๓๖๘	๒,๘๓๙	๑๘,๗๙๓	๑๘,๑๒๔	๖๖๙
ยโสธร	๑๖,๗๖๗	๑๒,๘๔๒	๓,๙๒๕	๑๔,๔๑๘	๑๒,๕๔๙	๑,๘๖๙	๑๙,๕๑๘	๑๔,๕๕๓	๕,๐๖๕
อำนาจเจริญ	๑๕,๙๗๕	๑๔,๘๖๒	๑,๑๑๓	๑๗,๒๗๓	๑๔,๑๖๒	๓,๑๑๑	๒๑,๑๗๓	๑๗,๐๒๙	๔,๑๔๔

ที่มา : การสำรวจสถานะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร พ.ศ. ๒๕๕๘ <http://service.nso.go.th/nso/web/statseries/statseries๑๑.html> สืบค้นเมื่อ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙

การวัดข้อมูลการพัฒนาในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้กำหนดตัวชี้วัดการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด จำนวน ๑๓ ตัวชี้วัด โดยเปรียบเทียบกับประเทศ พบว่า มีตัวชี้วัดที่อยู่ในเกณฑ์ดี สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ จำนวน ๔ ตัวชี้วัด ประกอบด้วย อัตราการขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัด อัตราการขยายตัวสาขาอุตสาหกรรมและเหมืองแร่ อัตราการขยายตัวของผลิตภาพแรงงานและอัตราการขยายตัวรายได้ท่องเที่ยว รายละเอียดตามตารางที่ ๙

ตารางที่ ๙ ข้อมูลตัวชี้วัดการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๕๘

ตัวชี้วัด	ประเทศ	กลุ่มจังหวัด ฯ	หน่วย
ขนาดเศรษฐกิจกลุ่มจังหวัด	๓๕๒,๙๐๗.๒๐	๒๒๗,๗๘๘.๑๔	ล้านบาท
ขนาดเศรษฐกิจภาคเกษตร	๗๖,๔๙๘.๘๓	๗๑,๘๔๑.๖๗	ล้านบาท
ขนาดเศรษฐกิจสาขาอุตสาหกรรมและเหมืองแร่	๘๐,๘๘๗.๐๗	๒๐,๗๔๐.๖๒	ล้านบาท
ขนาดเศรษฐกิจภาคบริการ	๑๘๘,๑๘๑.๖๘	๑๓๕,๒๐๕.๘๖	ล้านบาท
อัตราการขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัด	๑.๐๓	๔.๙๖	ร้อยละ
อัตราการขยายตัวภาคเกษตร	๐.๐๓	-๐.๗๑	ร้อยละ
อัตราการขยายตัวสาขาอุตสาหกรรมและเหมืองแร่	๐.๒๔	๑๘.๕๖	ร้อยละ
มูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดเฉลี่ยต่อหัว	๑๑๑,๑๗๒.๓๙	๖๔,๒๘๒.๗๐	บาท/คน
ผลิตภาพแรงงาน	๑๑๐,๖๒๒.๐๒	๓๕,๑๒๑.๖๙	บาท/คน
อัตราการขยายตัวของผลิตภาพแรงงาน	๐.๗๐	๕.๖๕	ร้อยละ
อัตราการว่างงาน	๐.๘๓	๐.๙๕	ร้อยละ
รายได้การท่องเที่ยว	๒๐,๔๐๕.๑๙	๑๗,๗๕๕.๐๗	ล้านบาท
อัตราการขยายตัวรายได้ท่องเที่ยว	๑๓.๑๐	๑๓.๕๕	ร้อยละ

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘

❖ ข้อมูลด้านการธุรกิจและการค้าชายแดน

การประกอบกิจการด้านการค้าของจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ส่วนใหญ่เป็นธุรกิจทางด้านการเกษตร การค้าปลีกค้าส่งและการบริการ นอกจากนี้ยังมีการนำเข้า ส่งออก สินค้า โดยเฉพาะสินค้าการเกษตร เนื่องจากกลุ่มจังหวัดมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านถึง ๓ จังหวัด การขยายตัวทางเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด มีการขยายตัวอย่างช้า ๆ เนื่องจากความแตกต่างกันของขนาดเศรษฐกิจและทรัพยากรภายในกลุ่มจังหวัด

นอกจากนี้แล้ว กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน ๒ ประเทศ คือ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวและราชอาณาจักรกัมพูชา โดยมีจังหวัดที่ติดต่อกับประเทศดังกล่าว ๓ จังหวัด คือ อุบลราชธานี ศรีสะเกษและอำนาจเจริญ ทำให้มีจุดผ่านแดนทั้งจุดผ่านแดนถาวรและจุดผ่อนปรน รวม ๙ ช่องทาง ดังตารางที่ ๑๐

ตารางที่ ๑๐ จุดผ่านแดนถาวรและจุดผ่อนปรนของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒

จังหวัด	จุดผ่านแดนถาวร	จุดผ่อนปรน
อุบลราชธานี	ด่านพรมแดนช่องเม็ก อำเภอสิรินธร ด่านพรมแดนปากแซง อำเภอนาตาล	หน้าที่ว่าการอำเภอเขมราฐ บ้านสองคอน อำเภอโพธิ์ไทร บ้านด่านเก่า อำเภอโขงเจียม ช่องตาอุ อำเภอบุญทริก ช่องอานม้า อำเภอน้ำยืน
ศรีสะเกษ	ด่านพรมแดนช่องสะงำ อำเภอภูสิงห์	-
อำนาจเจริญ	-	บ้านยักษ์คุ อำเภอขามเฒ่า

ที่มา : ด้านศุลกากรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๕๗

สำหรับมูลค่าการค้าชายแดนของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๘ พบว่า กลุ่มจังหวัดได้เปรียบดุลการค้าทุกปีและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยในปี ๒๕๕๘ มีมูลค่าการค้า ๑๘,๕๓๓.๑๔ ล้านบาท ได้เปรียบดุลการค้า ๑๑,๓๘๓.๐๘ ล้านบาทเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๖ ซึ่งจังหวัดอุบลราชธานีเป็นจังหวัดที่มีมูลค่าการค้าสูงที่สุด โดยมีข้อมูลดังตารางที่ ๑๑ และ ตารางที่ ๑๒

ตารางที่ ๑๑ ข้อมูลการค้าชายแดนของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒

หน่วย ล้านบาท

กลุ่มจังหวัด / จังหวัด	พ.ศ. ๒๕๕๖		พ.ศ. ๒๕๕๗		พ.ศ. ๒๕๕๘	
	สินค้านำเข้า	สินค้าส่งออก	สินค้านำเข้า	สินค้าส่งออก	สินค้านำเข้า	สินค้าส่งออก
กลุ่มจังหวัด	๑,๗๒๐.๘๔	๑๔,๐๔๖.๕๕	๑,๘๓๕.๖๒	๑๖,๖๑๓.๕๓	๓,๕๗๔.๘๖	๑๔,๙๕๘.๒๘
อุบลราชธานี	๑,๖๖๘.๓๗	๑๓,๒๑๒.๒๑	๑,๗๖๓.๑๒	๑๕,๕๘๐.๙๘	๓,๓๖๑.๒๙	๑๔,๐๔๕.๔๕
ศรีสะเกษ	๔๖.๙๕	๗๗๘.๙๗	๖๕.๙๐	๙๖๐.๔๖	๒๐๒.๒๔	๘๓๖.๐๗
อำนาจเจริญ	๕.๕๒	๕๕.๓๗	๖.๖๐	๗๒.๐๙	๑๑.๓๓	๗๖.๗๖

ที่มา : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดภายในกลุ่ม พ.ศ. ๒๕๕๘

ตารางที่ ๑๒ มูลค่าการค้าชายแดนและดุลการค้าของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๕๘

หน่วย ล้านบาท

กลุ่มจังหวัด / จังหวัด	พ.ศ. ๒๕๕๖		พ.ศ. ๒๕๕๗		พ.ศ. ๒๕๕๘	
	มูลค่าการค้าชายแดน	ดุลการค้า	มูลค่าการค้าชายแดน	ดุลการค้า	มูลค่าการค้าชายแดน	ดุลการค้า
กลุ่มจังหวัด	๑๕,๗๖๗.๓๙	๑๒,๓๒๕.๗๑	๑๘,๔๔๙.๑๕	๑๔,๗๗๗.๙๑	๑๘,๕๓๓.๑๔	๑๑,๓๘๓.๐๘
อุบลราชธานี	๑๔,๘๘๐.๕๘	๑๑,๕๔๓.๘๔	๑๗,๓๔๔.๑๐	๑๓,๘๑๗.๘๖	๑๗,๔๐๖.๗๔	๑๐,๖๘๔.๑๖
ศรีสะเกษ	๘๒๕.๙๒	๗๓๒.๐๒	๑,๐๒๖.๓๖	๘๙๔.๕๖	๑,๐๓๘.๓๑	๖๓๓.๘๓
อำนาจเจริญ	๖๐.๘๙	๔๙.๘๕	๗๘.๖๙	๖๕.๔๙	๘๘.๐๙	๖๕.๐๙

ที่มา : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดภายในกลุ่ม พ.ศ. ๒๕๕๘

❖ ศักยภาพด้านพืชเศรษฐกิจ

พืชเศรษฐกิจที่สำคัญที่มีการเพาะปลูกและทำรายได้ให้กับจังหวัดในกลุ่มจังหวัด ฯ มากที่สุด ๕ อันดับแรก ได้แก่ ข้าว มีพื้นที่เพาะปลูกรวมกันถึง ๙,๗๐๗,๐๙๕ ไร่ รองลงมาคือ มันสำปะหลัง ๗๓๓,๐๔๗ ไร่ ยางพารา ๖๑๓,๑๘๗ ไร่ ผลไม้ ๑๔๐,๘๓๖ ไร่ และอ้อย ๑๒๘,๔๗๐ ไร่ รายละเอียดดังตารางที่ ๑๓

ตารางที่ ๑๓ พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒

กลุ่มจังหวัด / จังหวัด	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)					รวม
	ข้าว	มันสำปะหลัง	ยางพารา	ผลไม้	อ้อย	
กลุ่มจังหวัด	๙,๗๐๗,๐๙๕	๗๓๓,๐๔๗	๖๑๓,๑๘๗	๑๔๐,๘๓๖	๑๒๘,๔๗๐	๑๑,๓๒๒,๖๓๕
อุบลราชธานี	๔,๒๙๘,๘๗๘	๔๓๕,๖๐๕	๓๒๓,๕๙๕	๑๒๘,๐๖๗	๑๕,๗๗๗	๕,๒๐๑,๙๒๒
ศรีสะเกษ	๓,๑๐๓,๓๘๘	๑๔๘,๒๓๕	๑๙๓,๓๕๑	๓,๘๙๑	๒๒,๐๖๔	๓,๔๗๐,๙๒๙
ยโสธร	๑,๒๘๐,๕๗๗	๘๘,๓๒๗	๕๘,๘๕๓	๗๑๒	๔๖,๘๐๓	๑,๔๗๕,๒๗๒
อำนาจเจริญ	๑,๐๒๔,๒๕๒	๖๐,๘๘๐	๓๗,๓๘๘	๘,๑๖๖	๔๓,๘๒๖	๑,๑๗๔,๕๑๒

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๘ สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย

สืบค้นเมื่อ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙

เมื่อตรวจสอบพื้นที่เพาะปลูกและผลผลิต (กก./ไร่) ของข้าวนาปีของกลุ่มจังหวัด ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด เปรียบเทียบกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ระหว่างปีพ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๕๗ พบว่าภาพรวมมีผลผลิตต่อไร่สูงกว่าระดับภาคเล็กน้อย ยกเว้นปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ที่มีผลผลิตต่อไร่ต่ำกว่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือเล็กน้อย รายละเอียดตามตารางที่ ๑๔

ตารางที่ ๑๔ เปรียบเทียบเนื้อที่เพาะปลูกและผลผลิต (กก./ไร่) ของข้าวนาปีกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๕๗

กลุ่มจังหวัด / จังหวัด	พ.ศ. ๒๕๕๔		พ.ศ. ๒๕๕๕		พ.ศ. ๒๕๕๖		พ.ศ. ๒๕๕๗	
	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	ผลผลิต (กก./ไร่)	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	ผลผลิต (กก./ไร่)	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	ผลผลิต (กก./ไร่)	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	ผลผลิต (กก./ไร่)
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๓๙,๕๖๕,๓๙๒	๓๔๐	๓๙,๔๘๗,๒๒๐	๓๑๒	๓๗,๐๖๖,๖๒๙	๓๓๒	๓๗,๐๓๐,๓๓๕	๓๓๗
กลุ่มจังหวัด	๙,๖๖๔,๔๕๙	๓๔๔	๙,๗๔๒,๔๙๘	๓๑๓	๙,๒๒๙,๙๐๑	๓๓๒	๙,๑๗๐,๓๑๒	๓๓๔
อุบลราชธานี	๔,๒๗๓,๑๑๑	๓๒๗	๔,๓๑๔,๘๓๑	๓๓๒	๓,๘๙๑,๕๓๕	๓๒๕	๓,๘๕๒,๒๙๖	๓๑๑
ศรีสะเกษ	๓,๐๙๙,๕๗๒	๓๗๖	๓,๐๕๓,๕๓๗	๓๕๓	๓,๐๒๐,๐๘๗	๓๔๕	๓,๐๐๑,๑๙๐	๓๕๙
ยโสธร	๑,๒๗๕,๐๑๔	๓๔๕	๑,๓๔๔,๒๒๙	๒๙๙	๑,๓๕๓,๙๗๖	๓๒๘	๑,๓๕๓,๒๓๑	๓๔๔
อำนาจเจริญ	๑,๐๒๖,๗๖๒	๓๒๘	๑,๐๒๙,๙๐๑	๒๖๙	๙๖๔,๓๐๓	๓๒๙	๙๖๓,๕๙๕	๓๒๐

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๙

<http://www.oae.go.th/download/prcai/DryCrop/majorrice๒๕๕๗-๕๘/๑.pdf>

<http://www.oae.go.th/download/prcai/DryCrop/majorrice๒๕๕๖-๕๗/๑.pdf>

<http://www.oae.go.th/download/prcai/DryCrop/majorrice๒๕๕๕-๕๖/๑.pdf> สืบค้นเมื่อ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙

❖ ข้อมูลด้านการปศุสัตว์

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ กรมปศุสัตว์ได้รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านการปศุสัตว์ในประเทศ โดยในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีข้อมูลด้านการปศุสัตว์ที่สำคัญ คือ จังหวัดอุบลราชธานี เป็นจังหวัดที่มีจำนวนโคและกระบือมากเป็นอันดับ ๒ ของประเทศ นอกจากนี้ ยังมีจำนวนปศุสัตว์ที่สำคัญในพื้นที่ ดังนี้

ตารางที่ ๑๕ จำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์และพื้นที่การปลูกหญ้าอาหารสัตว์ ประจำปี ๒๕๕๘

กลุ่มจังหวัด / จังหวัด	เกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ (ครัวเรือน)	พื้นที่ปลูกหญ้า/ พืชอาหารสัตว์ (ไร่)	พื้นที่ทุ่งหญ้าสาธารณะ (ไร่)
กลุ่มจังหวัด ฯ	๒๗๓,๕๘๔.๐๐	๓๖,๒๖๗.๗๕	๒๐๔,๔๒๑.๒๕
อุบลราชธานี	๑๐๒,๙๑๕	๑๒,๐๖๓.๐๐	๖๑,๗๙๘.๐๐
ศรีสะเกษ	๑๐๓,๒๐๗	๗,๖๘๑.๐๐	๙๐,๐๐๒.๐๐
ยโสธร	๔๑,๒๗๔	๘,๘๗๖.๐๐	๑๖,๕๗๕.๗๕
อำนาจเจริญ	๒๖,๑๘๘	๗,๖๔๗.๗๕	๓๖,๐๔๕.๕๐

ที่มา : รายงานข้อมูลจำนวนปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์ ประจำปี ๒๕๕๘

ตารางที่ ๑๖ จำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ รายจังหวัด ประจำปี ๒๕๕๘

จังหวัด	โคเนื้อ							
	โคพื้นเมือง		โคพันธุ์และลูกผสม		โคขุน		โคเนื้อทั้งหมด	
	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ครัวเรือน)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ครัวเรือน)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ครัวเรือน)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ครัวเรือน)
กลุ่มจังหวัด	๓๘๘,๙๘๐	๑๐๑,๖๕๖	๑๒๘,๖๓๘	๓๙,๑๖๔	๒,๓๐๕	๘๘๖	๕๑๙,๙๒๓	๑๓๕,๓๒๗
อุบลราชธานี	๑๗๗,๐๕๐	๔๖,๒๗๓	๒๔,๘๗๓	๘,๖๖๔	๕๐๘	๓๔๐	๒๐๒,๔๓๑	๕๑,๙๓๘
ศรีสะเกษ	๑๗๔,๘๑๓	๔๓,๑๓๗	๓๐,๓๘๕	๘,๖๒๑	๘๓๐	๒๒๑	๒๐๖,๐๒๘	๕๐,๑๐๑
ยโสธร	๑๗,๘๑๐	๕,๓๐๐	๔๙,๕๒๐	๑๔,๘๙๐	๖๙๑	๑๘๘	๖๘,๐๒๑	๑๙,๗๒๗
อำนาจเจริญ	๑๙,๓๐๗	๖,๙๔๖	๒๓,๘๖๐	๖,๙๘๙	๒๗๖	๑๓๗	๔๓,๔๔๓	๑๓,๕๖๑

ที่มา : รายงานข้อมูลจำนวนปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์ ประจำปี ๒๕๕๘

จากตารางที่ ๑๖ ข้อมูลจำนวนเกษตรกรและโคเนื้อในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ พบว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ จังหวัดศรีสะเกษ และจังหวัดอุบลราชธานี มีปริมาณการเลี้ยงโคมากที่สุด รวมกันถึง ๔๐๘,๔๕๙ ตัว ซึ่งเป็นจังหวัดที่มีจำนวนโคมากที่สุดเป็นอันดับที่ ๓ และ ๔ ของประเทศ ขณะที่จังหวัดยโสธรและจังหวัดอำนาจเจริญก็มีกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงโค ถึงแม้จะไม่มากแต่ก็เพียงพอในการที่จะเป็นแหล่งวัตถุดิบเสริมความต้องการของกลุ่มจังหวัด ในการที่จะพัฒนาไปสู่การส่งเสริมการเลี้ยงหรือการแปรรูปโคเนื้อในพื้นที่ต่อไป

ตารางที่ ๑๗ จำนวนเกษตรกรและกระบือ รายจังหวัดประจำปี ๒๕๕๘

กลุ่มจังหวัด จังหวัด	กระบือ				
	ผู้ (ตัว)	เมีย (ตัว)		รวม (ผู้+เมีย) (ตัว)	เกษตรกร (ครัวเรือน)
		แรกเกิดจนถึง โคสาว	ตั้งท้อง แรกขึ้นไป		
กลุ่มจังหวัด	๔๙,๐๐๐	๗๕,๓๖๗	๔๖,๖๑๔	๑๒๑,๙๘๑	๕๐,๔๙๓
อุบลราชธานี	๒๓,๕๓๖	๓๑,๖๕๓	๑๙,๔๗๑	๗๔,๖๖๐	๒๒,๕๘๖
ศรีสะเกษ	๑๙,๙๗๒	๓๓,๑๐๕	๑๗,๕๔๕	๗๐,๖๒๒	๑๙,๒๙๐
ยโสธร	๓,๓๙๑	๖,๒๒๔	๖,๕๐๘	๑๖,๑๒๓	๕,๒๒๑
อำนาจเจริญ	๒,๑๐๑	๔,๓๘๕	๓,๐๙๐	๙,๕๗๖	๓,๓๙๖

ที่มา : รายงานข้อมูลจำนวนปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์ ประจำปี ๒๕๕๘

ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ จังหวัดอุบลราชธานีเป็นจังหวัดที่มีการเลี้ยงกระบือมากที่สุด ๗๔,๖๖๐ ตัว จำนวนครัวเรือนที่เลี้ยงกระบือ ๒๒,๕๘๖ ครัวเรือน รองลงมาคือจังหวัดศรีสะเกษ ๗๐,๖๒๒ ตัว ๑๙,๒๙๐ ครัวเรือน จังหวัดยโสธร ๑๖,๑๒๓ ตัว ๕,๒๒๑ ครัวเรือน และจังหวัดอำนาจเจริญ ๙,๕๗๖ ตัว ๓,๓๙๖ ครัวเรือน ตามลำดับ

ตารางที่ ๑๘ จำนวนสุกร ไก่ เป็ด แพะและแกะ ประจำปี ๒๕๕๘

กลุ่มจังหวัด / จังหวัด	จำนวนสัตว์เศรษฐกิจที่สำคัญในพื้นที่				
	สุกร	ไก่	เป็ด	แพะ	แกะ
กลุ่มจังหวัด	๒๕๖,๕๔๐	๑๒,๐๑๙,๖๗๑	๘๙๙,๙๙๕	๔๒๕	๙๓
อุบลราชธานี	๑๓๑,๒๑๕	๖,๙๐๔,๕๓๐	๔๑๐,๔๐๒	๑๐๑	๑๕
ศรีสะเกษ	๖๗,๗๖๐	๒,๘๗๒,๗๔๘	๓๔๐,๔๒๙	๒๒๓	๗๘
ยโสธร	๓๕,๓๗๕	๑,๒๘๖,๑๘๒	๙๓,๖๒๖	๓๒	๐
อำนาจเจริญ	๒๒,๑๙๐	๙๕๖,๒๑๑	๕๕,๕๓๘	๖๙	๐

ที่มา : รายงานข้อมูลจำนวนปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์ ประจำปี ๒๕๕๘

จากตารางที่ ๑๘ จะเห็นว่านอกจากโคเนื้อและกระบือ ที่มีปริมาณการเลี้ยงมากในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ แล้ว ยังมีสัตว์เศรษฐกิจที่สำคัญในพื้นที่ ได้แก่ สุกรที่มีปริมาณการเลี้ยงรวมกัน ๒๕๖,๕๔๐ ตัว ไก่ ๑๒,๐๑๙,๖๗๑ ตัว เป็ด ๘๙๙,๙๙๕ ตัว ส่วนแพะและแกะนั้น มีปริมาณไม่มากนัก ทั้งนี้ เนื่องจากไม่เป็นที่นิยมในการบริโภคของคนในพื้นที่

❖ ข้อมูลด้านอุตสาหกรรม

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีการลงทุนและประกอบการด้านอุตสาหกรรมกระจายตัวในจังหวัดต่าง ๆ ครอบคลุมจังหวัด โดยมีจำนวนโรงงานรวมกัน ๗,๘๑๕ โรง มีเงินลงทุนหมุนเวียนทั้งสิ้น ๖๒,๕๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และมีแรงงานในภาคอุตสาหกรรมจำนวน ๓๙,๑๒๙ คน โดยจังหวัด

อุบลราชธานี ยังเป็นจังหวัดที่มีจำนวนโรงงานมากกว่าทุกจังหวัด โดยเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๕๐ รายละเอียดตามตารางที่ ๑๙

ตารางที่ ๑๙ จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ จำแนกรายจังหวัด ณ สิ้นปี พ.ศ. ๒๕๕๘

กลุ่มจังหวัด / จังหวัด	จำนวนโรงงาน	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงาน (คน)
กลุ่มจังหวัด	๗,๘๑๕	๖๒,๕๔๐	๓๙,๑๒๙
อุบลราชธานี	๔,๔๖๕	๔๔,๓๕๙.๘๐	๒๔,๑๒๐
ศรีสะเกษ	๒,๐๐๗	๑๑,๕๓๗.๔๔	๗,๖๗๗
ยโสธร	๙๔๑	๓,๙๖๓.๔๖	๔,๘๓๙
อำนาจเจริญ	๔๐๒	๒,๖๗๘.๙๘	๒,๔๙๓

ที่มา : กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๕๙

<http://www.diw.go.th/hawk/content.php?mode=spss๕๙> สืบค้นเมื่อ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙

๑.๕ ลักษณะทางสังคม

❖ ข้อมูลด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีประชากรวัยแรงงานรวมกันทั้งสิ้น ๒,๗๕๙,๙๘๑ คน เป็นประชากรวัยแรงงานที่มีอายุระหว่าง ๑๕-๖๐ ปี จำนวน ๑,๙๗๖,๒๖๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๑.๖๐ และมีงานทำจำนวน ๑,๙๕๑,๘๐๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๘.๗๖ ของวัยแรงงานทั้งหมด รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ ๒๐

ตารางที่ ๒๐ จำนวนประชากรวัยแรงงาน ผู้มีงานทำและผู้ว่างงานของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๕๘

ภาค/จังหวัด	ประชากรวัยแรงงาน (อายุ ๑๕ ปีขึ้นไป) ผู้มีงานทำและผู้ว่างงาน						
	ประชากรรวม	วัยแรงงาน		ผู้มีงานทำ		ผู้ว่างงาน	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๑๔,๘๗๖,๘๓๑	๙,๙๘๗,๗๑๑	๖๗.๑๔	๙,๙๐๓,๕๐๗	๙๙.๑๖	๕๒,๒๖๔	๐.๕๒
กลุ่มจังหวัด ๑	๒,๗๕๙,๙๘๑	๑,๙๗๖,๒๖๑	๗๑.๖๐	๑,๙๕๑,๘๐๓	๙๘.๗๖	๘,๓๕๘	๐.๔๒
อุบลราชธานี	๑,๓๕๓,๒๕๑	๙๓๖,๕๙๙	๖๙.๒๑	๙๑๕,๕๑๑	๙๗.๗๕	๕,๑๘๘	๐.๕๕
ศรีสะเกษ	๘๐๔,๑๑๔	๕๙๔,๗๕๗	๗๓.๙๖	๕๙๒,๘๕๗	๙๙.๖๘	๑,๗๙๑	๐.๓๐
ยโสธร	๓๘๓,๐๔๔	๒๘๓,๕๙๘	๗๓.๙๔	๒๘๒,๓๑๙	๙๙.๕๕	๑,๒๗๙	๐.๔๕
อำนาจเจริญ	๒๑๙,๐๗๖	๑๖๑,๓๒๗	๗๓.๖๔	๑๖๑,๑๑๖	๙๙.๘๗	๙๒	๐.๐๖

ที่มา : การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

<http://service.nso.go.th/nso/web/statseries/statseries๐๓.html> สืบค้นเมื่อ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙

ตารางที่ ๒๑ จำนวนแรงงานต่างด้าวในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๗

กลุ่มจังหวัด/จังหวัด	จำนวนแรงงานต่างด้าว		
	พ.ศ. ๒๕๕๕	พ.ศ. ๒๕๕๖	พ.ศ. ๒๕๕๗
กลุ่มจังหวัด	๑,๖๑๔	๒,๘๒๕	๘,๐๖๕
อุบลราชธานี	๙๓๒	๒,๑๖๐	๖,๘๔๕
ศรีสะเกษ	๕๘๖	๔๔๓	๑,๐๓๑
ยโสธร	๔๔	๑๘๔	๑๔๗
อำนาจเจริญ	๕๒	๓๘	๔๒

ที่มา : สำนักงานแรงงานจังหวัดในกลุ่มจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๘

❖ ศักยภาพด้านการประกอบอาชีพ

ประชากรในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ได้แก่ การทำนา ทำไร่ คิดเป็นร้อยละ ๖๓.๑๗ ที่เหลือประกอบอาชีพนอกภาคการเกษตร เช่น พาณิชยกรรม และบริการ ร้อยละ ๑๖.๒๗ การอุตสาหกรรม ร้อยละ ๙.๕๑ รับจ้างร้อยละ ๑๐.๓๗ และอาชีพอื่น ๆ ร้อยละ ๐.๒๓

ตารางที่ ๒๒ ร้อยละของการประกอบอาชีพของประชาชนในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒

ภาค/จังหวัด	ผู้มีงานทำ	เกษตรกรรม		อุตสาหกรรม		พาณิชยกรรมและบริการ		ลูกจ้างในครัวเรือน		อื่น ๆ	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๙,๗๑๗,๘๔๖	๕,๕๕๘,๑๒๐	๕๖.๑๒	๑,๒๘๖,๗๗๗	๑๒.๙๙	๒,๐๒๑,๔๗๓	๒๐.๔๑	๑,๐๐๙,๘๔๙	๑๐.๒๐	๒๗,๒๘๙	๐.๒๘
กลุ่มจังหวัด ๖	๑,๙๕๑,๘๐๓	๑,๒๓๒,๙๑๔	๖๓.๑๗	๑๘๕,๖๓๖	๙.๕๑	๓๒๖,๓๔๒	๑๖.๗๒	๒๐๒,๓๖๕	๑๐.๓๗	๔,๕๔๕	๐.๒๓
อุบลราชธานี	๙๑๕,๕๑๑	๕๑๒,๗๕๕	๕๖.๐๑	๑๑๗,๐๔๒	๑๒.๗๘	๑๘๒,๙๖๙	๑๙.๙๙	๑๐๐,๖๐๘	๑๐.๙๙	๒,๑๓๘	๐.๒๓
ศรีสะเกษ	๕๙๒,๘๕๗	๔๑๕,๙๙๐	๗๐.๑๗	๓๕,๓๐๕	๕.๙๖	๘๑,๙๕๘	๑๓.๘๒	๕๗,๖๕๖	๙.๗๓	๑,๙๔๗	๐.๓๓
ยโสธร	๒๘๒,๓๑๙	๑๙๖,๑๖๐	๖๙.๔๘	๒๐,๒๓๒	๗.๑๗	๓๘,๕๔๙	๑๓.๖๕	๒๗,๒๖๓	๙.๖๖	๑๑๔	๐.๐๔
อำนาจเจริญ	๑๖๑,๑๑๖	๑๐๘,๐๐๙	๖๗.๐๔	๑๓,๐๕๗	๘.๑๐	๒๒,๘๖๖	๑๔.๑๙	๑๖,๘๓๘	๑๐.๔๕	๓๔๖	๐.๒๑

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ สืบค้นข้อมูลเมื่อ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙

❖ ข้อมูลด้านการศึกษา

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีระบบการศึกษาทั้งรูปแบบการศึกษาในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน ตั้งแต่ก่อนประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา ข้อมูลการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีจำนวนสถานศึกษารวม ๓,๐๖๗ แห่ง มีครูอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาจำนวน ๔๓,๕๕๘ คน มีนักเรียนนักศึกษาจำนวน ๘๑๒,๗๑๙ คน สัดส่วนระหว่างครูต่อนักเรียน จำนวน ๑:๑๘.๖๔ คน

ตารางที่ ๒๓ จำนวนสถานศึกษาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒

กลุ่มจังหวัด/จังหวัด	จำนวนสถานศึกษาจำแนกตามระดับ			รวม
	อุดมศึกษา	มัธยมศึกษา	ประถมศึกษา	
กลุ่มจังหวัด	๘	๑๘๗	๒,๘๗๒	๓,๐๖๗
อุบลราชธานี	๔	๘๒	๑,๑๘๒	๑,๒๖๘
ศรีสะเกษ	๒	๕๖	๙๙๔	๑,๐๕๒
ยโสธร	-	๒๗	๔๓๘	๔๖๕
อำนาจเจริญ	๒	๒๒	๒๕๘	๒๘๒

ที่มา : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในกลุ่มจังหวัด

ตารางที่ ๒๔ จำนวนครู นักเรียน และสัดส่วนครูต่อนักเรียนของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๕๗

กลุ่มจังหวัด/จังหวัด	จำนวนครูและบุคลากรทางการศึกษา	จำนวนนักเรียนนักศึกษา	สัดส่วน ครู : นักเรียน
กลุ่มจังหวัด	๔๓,๕๕๘	๘๑๒,๗๑๙	๑ : ๑๘.๖๔
อุบลราชธานี	๑๗,๙๐๑	๒๖๙,๘๑๗	๑ : ๑๕.๐๗
ศรีสะเกษ	๑๖,๔๒๔	๔๑๕,๑๒๗	๑ : ๒๕.๒๗
ยโสธร	๖,๐๔๒	๗๕,๔๕๗	๑ : ๑๒.๔๘
อำนาจเจริญ	๓,๑๙๑	๕๒,๓๑๘	๑ : ๑๖.๓๙

ที่มา : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในกลุ่มจังหวัด

❖ ข้อมูลด้านการสาธารณสุข

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีโรงพยาบาลศูนย์ ๔ แห่ง โรงพยาบาลชุมชน ๕๖ แห่ง และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล ๗๕๐ แห่ง ไม่รวมสถานพยาบาลของเอกชน ร้านขายยาที่กระจายอยู่ภายในจังหวัด ในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ กลุ่มจังหวัดมีแพทย์ทั้งสิ้น ๕๗๖ คน ทันตแพทย์ ๑๘๑ คน พยาบาล ๔,๔๐๓ คน คิดเป็นสัดส่วนต่อจำนวนประชากรทั้งกลุ่มจังหวัด เท่ากับ ๑:๗,๓๓๖ คน สัดส่วนทันตแพทย์ต่อประชากร เท่ากับ ๑:๗,๓๓๖ คน สัดส่วนพยาบาลต่อประชากร เท่ากับ ๑:๙๖๐ คน

ตารางที่ ๒๕ จำนวนสถานพยาบาลในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๕๗

กลุ่มจังหวัด/จังหวัด	ประชากร	สัดส่วนข้อมูลสถานพยาบาลต่อประชากร					
		โรงพยาบาลศูนย์		โรงพยาบาลชุมชน		โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ	
		จำนวน	สัดส่วน	จำนวน	สัดส่วน	จำนวน	สัดส่วน
กลุ่มจังหวัด	๔,๒๒๕,๔๗๓	๔	๑:๑,๐๕๖,๓๖๘	๕๖	๑:๗๕,๔๕๕	๗๕๐	๑: ๕,๖๓๔
อุบลราชธานี	๑,๘๔๔,๖๖๙	๑	๑:๑,๘๔๔,๖๖๙	๒๓	๑: ๘๐,๒๐๓	๓๑๗	๑: ๕,๘๑๙
ศรีสะเกษ	๑,๔๖๕,๒๑๓	๑	๑:๑,๔๖๕,๒๑๓	๑๙	๑: ๗๗,๑๑๖	๒๔๔	๑: ๖,๐๐๕
ยโสธร	๕๔๐,๒๑๑	๑	๑:๕๔๐,๒๑๑	๘	๑: ๖๗,๕๒๖	๑๑๒	๑: ๔,๘๒๓
อำนาจเจริญ	๓๗๕,๓๘๐	๑	๑:๓๗๕,๓๘๐	๖	๑: ๖๒,๕๖๓	๗๗	๑: ๔,๘๗๕

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดในกลุ่มจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๗

ตารางที่ ๒๖ สัดส่วนบุคลากรด้านการแพทย์และสาธารณสุขต่อประชากรกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก -
เฉิงเหินตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๕๗

กลุ่ม จังหวัด/ จังหวัด	ประชากร	แพทย์		ทันตแพทย์		พยาบาล	
		จำนวน	สัดส่วน	จำนวน	สัดส่วน	จำนวน	สัดส่วน
กลุ่มจังหวัด	๔,๒๒๕,๔๗๓	๕๗๖	๗,๓๓๖	๑๘๑	๒๓,๓๔๕	๔,๔๐๓	๙๖๐
อุบลราชธานี	๑,๘๔๔,๖๖๙	๓๖๓	๕,๐๘๒	๘๑	๒๒,๗๗๔	๒,๔๘๔	๗๔๓
ศรีสะเกษ	๑,๔๖๕,๒๑๓	๑๒๕	๑๑,๗๒๒	๔๗	๓๑,๑๗๕	๙๑๕	๑,๖๐๑
ยโสธร	๕๔๐,๒๑๑	๓๒	๑๖,๘๘๒	๒๓	๒๓,๔๘๗	๔๑๗	๑,๒๙๕
อำนาจเจริญ	๓๗๕,๓๘๐	๕๖	๖,๗๐๓	๓๐	๑๒,๕๑๓	๕๘๗	๖๓๙

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดในกลุ่มจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๗

❖ ข้อมูลด้านศาสนา

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉิงเหินตอนล่าง ๒ มีวัดรวมกันทั้งสิ้น ๓,๙๗๔ แห่ง โบสถ์ ๗๐ แห่ง มัสยิด ๗ แห่ง มีพระสงฆ์ ๒๒,๐๔๕ รูป ประชากรส่วนใหญ่ของกลุ่มจังหวัดนับถือพุทธศาสนา ร้อยละ ๙๙.๒๓ ศาสนาคริสต์ ร้อยละ ๐.๖๙ และศาสนาอิสลาม ร้อยละ ๐.๐๘ ตามลำดับ

ตารางที่ ๒๗ ข้อมูลเกี่ยวกับศาสนสถานของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉิงเหินตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๕๘

กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	พระสงฆ์	วัด	โบสถ์	มัสยิด
กลุ่มจังหวัด	๒๒,๐๔๕	๓,๙๗๔	๗๐	๗
อุบลราชธานี	๙,๗๗๕	๑,๖๙๔	๒๒	๑
ศรีสะเกษ	๗,๙๘๐	๑,๑๑๕	๑๔	๔
ยโสธร	๒,๔๒๑	๖๑๓	๒๘	๑
อำนาจเจริญ	๑,๘๖๙	๕๕๒	๖	๑

ที่มา : สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัด ภายในกลุ่มจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๘

๑.๖ โครงสร้างพื้นฐาน

โครงสร้างพื้นฐานของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉิงเหินตอนล่าง ๒ มีเส้นทางคมนาคมเชื่อมต่อกับจังหวัดภายในกลุ่มจังหวัดและใกล้เคียงทั่วประเทศ รวมถึงเชื่อมต่อกับต่างประเทศ มีความสะดวกสามารถเดินทางได้หลากหลายเส้นทาง ทั้งเครื่องบินโดยสาร รถยนต์ รถไฟ ดังนี้

❖ รถยนต์

จังหวัดภายในกลุ่มจังหวัดมีเส้นทางคมนาคมเชื่อมต่อกันทางถนนลาดยางขนาด ๔ ช่องจราจรและ ๒ ช่องจราจร ประกอบด้วย ทางหลวงหมายเลข ๒๓ หมายเลข ๒๔ หมายเลข ๒๐๒ หมายเลข ๒๑๔ และหมายเลข ๒๒๖ โดยมีระยะทางระหว่างกลุ่มจังหวัด ดังแสดงในตาราง ๒๘

ตารางที่ ๒๘ เส้นทางหลวงเชื่อมต่อระหว่างจังหวัดภายในกลุ่มจังหวัด และเชื่อมต่อกับกรุงเทพมหานคร และระยะทาง

การเดินทาง	ทางหลวงที่เชื่อมต่อ	ระยะทาง (กม.)
อุบลราชธานี – กรุงเทพมหานคร	ทางหลวงหมายเลข ๒๔	๖๒๙
ศรีสะเกษ – กรุงเทพมหานคร	ทางหลวงหมายเลข ๒๔ และ ๒๒๖	๕๔๐
ยโสธร – กรุงเทพมหานคร	ทางหลวงหมายเลข ๒๓ และ ๒๐๒	๕๕๒
อำนาจเจริญ – กรุงเทพมหานคร	ทางหลวงหมายเลข ๒๑๔ และ ๒๑๒	๕๘๕
อุบลราชธานี – ศรีสะเกษ	ทางหลวงหมายเลข ๒๔ และ ๒๒๖	๖๑
อุบลราชธานี – ยโสธร	ทางหลวงหมายเลข ๒๓	๙๘
อุบลราชธานี – อำนาจเจริญ	ทางหลวงหมายเลข ๒๑๒	๗๕

ที่มา : กรมทางหลวง พ.ศ. ๒๕๕๗

❖ **รถไฟ**

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีเส้นทางรถไฟเชื่อมระหว่างจังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษกับจังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยมีเส้นทางเดินรถไฟและสถานีรถไฟในจังหวัดอุบลราชธานีและ ศรีสะเกษ วันละ ๑๑ เที่ยว ประกอบด้วยรถธรรมดา ๔ เที่ยว รถเร็ว ๔ เที่ยว รถด่วน ๒ เที่ยว รถด่วนพิเศษ ๑ เที่ยว

❖ **เครื่องบิน**

ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีสนามบินตั้งอยู่ที่จังหวัดอุบลราชธานีเพียง จังหวัดเดียว จำนวน ๒ แห่ง ซึ่งเป็นสนามบินพาณิชย์ ๑ แห่ง และสนามบินทางทหาร ๑ แห่ง มีสายการบิน ให้บริการ ๕ สายการบิน ประกอบด้วย สายการบินไทยสมายล์ สายการบินนกแอร์ สายการบินไทย แอร์เอเชีย สายการบินกานต์แอร์ และสายการบินโลออนแอร์ มีจำนวนเที่ยวบิน ๑๑๒ เที่ยวบินต่อสัปดาห์

❖ **ข้อมูลด้านการไฟฟ้า**

การให้บริการด้านการไฟฟ้าของกลุ่มจังหวัด มีจำนวนสถานีไฟฟ้าส่วนภูมิภาค รวมกัน ๒๖ แห่ง จำนวนหน่วยกระแสไฟฟ้า ๖๑๓,๐๒๒,๕๑๕.๖๔ กิโลวัตต์/ชม. รายละเอียดตามตารางที่ ๒๙

ตารางที่ ๒๙ การให้บริการกระแสไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคของจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒

กลุ่มจังหวัด / จังหวัด	สถานีไฟฟ้าส่วนภูมิภาค	จำนวนหน่วยกระแสไฟฟ้า (กิโลวัตต์/ชม.)
กลุ่มจังหวัด	๒๖	๖๑๓,๐๒๒,๕๑๕.๖๔
อุบลราชธานี	๔	๕๙๒,๙๐๔,๗๐๒.๐๐
ศรีสะเกษ	๕	๒๒,๐๐๐.๐๐
ยโสธร	๙	๒๐,๐๔๐,๘๑๓.๖๔
อำนาจเจริญ	๘	๔๓,๖๖๐.๐๐

ที่มา : การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดยโสธร และจังหวัดอำนาจเจริญ

❖ ข้อมูลด้านการประปา

การให้บริการน้ำประปาของจังหวัดต่าง ๆ มีสำนักงานประปา รวมกัน ๑๐ แห่ง มีจำนวนผู้ใช้น้ำรวม ๑๐๙,๒๑๔ ราย มีกำลังการผลิตและจ่ายน้ำ ๓,๓๖๘,๕๓๘ ลบ.ม. นอกจากนี้ยังมีองค์การบริหารส่วนตำบล ประปาหมู่บ้านและประปาของกรมอนามัย ครอบคลุมพื้นที่ในหมู่บ้านต่าง ๆ ดังแสดง ในตารางที่ ๓๐

ตารางที่ ๓๐ จำนวนประปาส่วนภูมิภาค จำนวนผู้ใช้น้ำและปริมาณการผลิตน้ำของจังหวัดต่าง ๆ ภายในกลุ่ม จังหวัด

กลุ่มจังหวัด / จังหวัด	จำนวนประปาส่วน ภูมิภาค (แห่ง)	จำนวนผู้ใช้น้ำ (ราย)	ปริมาณน้ำผลิตจ่าย (ลบ.ม.)
กลุ่มจังหวัด	๑๐	๑๒๖,๙๗๐	๓,๓๖๘,๕๓๒
อุบลราชธานี	๔	๖๖,๔๔๒	๒,๐๘๓,๘๖๔
ศรีสะเกษ	๒	๒๗,๕๗๕	๗๒๘,๔๓๔
ยโสธร	๓	๑๙,๘๙๔	๓๕๐,๕๔๑
อำนาจเจริญ	๑	๑๓,๐๕๙	๒๒๕,๐๙๓

ที่มา : การประปาส่วนภูมิภาค จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธรและอำนาจเจริญ

❖ ข้อมูลด้านโทรศัพท์

การให้บริการด้านการสื่อสารโทรคมนาคมในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีทั้งระบบโทรศัพท์บ้าน โทรศัพท์เคลื่อนที่ ระบบอินเทอร์เน็ต วิทยุกระจายเสียง ครอบคลุมทุกพื้นที่ ในทุกจังหวัด ทั้งการติดต่อสื่อสารภายในประเทศ การติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศ โดยมีผู้ให้บริการ ประกอบด้วยบริษัท กสท.จำกัด มหาชน บริษัท TOT จำกัด มหาชน เครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ทุกบริษัท นอกจากนี้ ยังมีสำนักประชาสัมพันธ์เขต ๒ สถานีคลื่นหลักและสถานีวิทยุชุมชนครอบคลุมทุกพื้นที่ ๔ จังหวัด รายละเอียดดังตารางที่ ๓๑ จำนวนผู้เช่าหมายเลขโทรศัพท์ของจังหวัดต่าง ๆ ภายในกลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒

ตารางที่ ๓๑ จำนวนผู้เช่าหมายเลขโทรศัพท์ของจังหวัดต่าง ๆ ภายในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง ๒

กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	ประเภทกลุ่มเป้าหมาย				
	ธุรกิจ	บ้าน	สาธารณะ	ส่วนราชการ	รวม
กลุ่มจังหวัด	๙,๑๓๐	๗๐,๐๙๐	๘,๒๒๔	๖,๒๖๗	๙๓,๗๑๑
อุบลราชธานี	๔,๖๗๐	๓๙,๑๙๙	๔,๗๐๑	๓,๑๘๖	๕๑,๗๕๖
ศรีสะเกษ	๒,๒๓๐	๑๖,๔๔๗	๑,๐๔๔	๑,๔๕๗	๒๑,๑๗๘
ยโสธร	๙๘๕	๙,๓๑๙	๑,๕๖๔	๑,๐๖๒	๑๒,๙๓๐
อำนาจเจริญ	๑,๒๔๕	๕,๑๒๕	๙๑๕	๕๖๒	๗,๘๔๗

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธรและอำนาจเจริญ

๑.๗ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

❖ ข้อมูลด้านทรัพยากรป่าไม้

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีพื้นที่ป่าไม้รวมกันทั้งสิ้น ๒,๙๓๔,๘๙๐.๙๙ ไร่ เมื่อเปรียบเทียบกับปี ๒๕๕๖ พบว่า โดยภาพรวมมีพื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น ๓๐,๗๘๘.๓๙ ไร่ และเมื่อพิจารณารายจังหวัด พบว่า จังหวัดอุบลราชธานีและจังหวัดยโสธร เป็นจังหวัดที่มีพื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น แสดงให้เห็นว่า จังหวัดมีการรณรงค์หรือจัดกิจกรรมการปลูกต้นไม้ ทำให้จำนวนพื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น ดังรายละเอียดในตารางที่ ๓๒

ตารางที่ ๓๒ พื้นที่ป่าไม้ของจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒

กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	พื้นที่ป่าไม้ (ไร่)			
	พ.ศ. ๒๕๕๔	พ.ศ. ๒๕๕๕	พ.ศ. ๒๕๕๖	พ.ศ. ๒๕๕๗
กลุ่มจังหวัด	๓,๑๙๗,๔๘๐.๗๕	๓,๑๙๗,๔๘๕.๘๕	๒,๙๐๔,๐๙๒.๖๐	๒,๙๓๔,๘๙๐.๙๙
อุบลราชธานี	๑,๘๙๖,๙๔๓.๗๕	๑,๘๙๖,๙๔๕.๓๐	๑,๗๘๑,๖๗๕.๙๙	๑,๘๒๒,๙๐๓.๖๙
ศรีสะเกษ	๖๖๘,๓๘๗	๖๖๘,๓๘๕.๘๕	๖๗๘,๙๑๑.๔๑	๖๓๙,๒๗๖.๕๗
ยโสธร	๒๗๒,๗๒๕	๒๗๒,๗๒๗.๒๑	๒๑๕,๓๐๓.๘๐	๒๕๐,๕๒๖.๙๗
อำนาจเจริญ	๓๕๙,๔๒๕	๓๕๙,๔๒๗.๔๙	๒๒๘,๒๐๑.๔๐	๒๒๒,๑๘๓.๗๖

ที่มา : สถิติ forest Land Assessment สำนักอุทยานแห่งชาติ ส่วนศึกษาและวิจัยอุทยานแห่งชาติ

❖ ข้อมูลด้านทรัพยากรน้ำ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีลักษณะเป็นดินทรายไม่สามารถอุ้มน้ำได้ จึงทำให้ขาดแคลนน้ำธรรมชาติ ต้องอาศัยการชลประทานเข้ามาช่วย มีการสร้างเขื่อนหรืออ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่เพื่อกักเก็บน้ำ โดยจำแนกเป็นรายจังหวัด ดังนี้

จังหวัดอุบลราชธานี มีแม่น้ำมูล แม่น้ำชี ไหลผ่านทางตอนกลางของจังหวัดจากทิศตะวันตกมาทิศตะวันออก ไหลลงสู่แม่น้ำโขงที่อำเภอโขงเจียม มีลำน้ำที่สำคัญ ได้แก่ แม่น้ำมูล แม่น้ำชี แม่น้ำโขง ลำเซบก ลำเซบาย ลำโดมใหญ่ ลำโดมน้อย และลำน้ำสาขา รวม ๑๔ สาย

จังหวัดศรีสะเกษ มีแหล่งน้ำที่สำคัญและมีผลต่อกิจกรรมการเกษตร การประมง ได้แก่ แม่น้ำมูล ห้วยทับทัน ห้วยสำราญ ห้วยศาลา บึงและหนองน้ำธรรมชาติกระจายอยู่ทั่วพื้นที่ ส่วนมากทางตอนเหนือของจังหวัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตอำเภอราษีไศล อำเภอขามเฒ่าและอำเภอเมือง

จังหวัดยโสธร มีแหล่งน้ำขนาดกลาง ได้แก่ ห้วยลิงโจน ห้วยสะแบก โพง ลำเซบาย (ลุ่มน้ำมูล) ไหลผ่านทางตอนเหนือและตอนกลางของจังหวัด ส่วนพื้นที่ตอนกลางและตอนใต้เป็นที่ราบลุ่มต่ำสลับซับซ้อนกับสันดินริมน้ำ มีแหล่งน้ำขนาดใหญ่ ได้แก่ แม่น้ำชีและแหล่งน้ำขนาดกลาง ได้แก่ ลำน้ำยัง ลำทวน (ลุ่มน้ำชี) ไหลผ่านจังหวัด

จังหวัดอำนาจเจริญ มีแหล่งน้ำที่สำคัญ ได้แก่ ลำเซบาย ลำเซบก ลำละโง ลำห้วยปลาแดก ลำห้วยจันทน์ ลำห้วยพระเหลา ลำห้วยแสง ลำห้วยหม ลำห้วยตาเทียม ลำห้วยจิตาปา ลำห้วยทราย ลำห้วยคันแห ลำห้วยแก้งเม้งและลำห้วยตุ้มแคน ซึ่งแหล่งน้ำดังกล่าวนี้ มีผลต่อกิจกรรมการเกษตรและการประมง

❖ ข้อมูลทรัพยากรดิน

สภาพดินส่วนใหญ่เป็นดินทราย เนื่องมาจากการย่อยสลายตัวของหินทราย ซึ่งขาดความอุดมสมบูรณ์และไม่เก็บน้ำ ทำให้เกิดความแห้งแล้งปรากฏอยู่ทั่วไปทั้งภูมิภาค

❖ ข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม

สิ่งแวดล้อมที่เป็นปัญหาต่อการท่องเที่ยวคือ ขยะและการกำจัดขยะ โดยแยกเป็นภายในเขตเทศบาล และนอกเขตเทศบาล และจากข้อมูลขยะในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ – ๒๕๕๗ พบว่า มีปริมาณขยะเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ดังแสดงในตารางที่ ๓๓

ตารางที่ ๓๓ ปริมาณขยะมูลฝอยของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๗
หน่วย : ตันต่อวัน

จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	๒๕๕๕			๒๕๕๖			๒๕๕๗		
	ในเขตเทศบาล	นอกเขตเทศบาล	รวม	ในเขตเทศบาล	นอกเขตเทศบาล	รวม	ในเขตเทศบาล	นอกเขตเทศบาล	รวม
กลุ่มจังหวัด	๖๙๙	๑,๒๐๓	๑,๙๐๒	๑,๑๑๘	๒,๗๘๘	๓,๙๐๖	๑,๐๑๖	๒,๐๕๐	๓,๐๖๖
อุบลราชธานี	๓๒๘	๕๑๘	๘๔๖	๕๕๖	๑,๑๖๑	๑,๗๑๖	๔๖๙	๗๑๙	๑,๑๘๘
ศรีสะเกษ	๑๘๐	๔๖๐	๖๔๐	๒๕๐	๑,๑๐๓	๑,๓๕๓	๓๓๓	๑,๐๒๘	๑,๓๖๑
ยโสธร	๑๐๖	๑๓๐	๒๓๖	๑๖๒	๓๒๖	๔๘๘	๙๘	๑๔๗	๒๔๕
อำนาจเจริญ	๘๕	๙๕	๑๘๐	๑๕๐	๑๙๘	๓๔๘	๑๑๖	๑๕๖	๒๗๒

ที่มา : กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๗

ตารางที่ ๓๔ การกำจัดขยะมูลฝอยของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๕๗

กลุ่มจังหวัด/จังหวัด	ขยะที่มีการกำจัด			ขยะที่นำไปใช้ประโยชน์	ขยะที่ไม่มีการกำจัดและอื่น ๆ	รวม
	ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	รวม			
กลุ่มจังหวัด	๖๐๐.๓๖	๔๘๓.๙๖	๑,๐๘๔.๓๒	๒๔๐.๙๖	๑,๗๔๙.๕๓	๓,๐๖๕.๘๑
อุบลราชธานี	๓๕๒.๖๓	๒๐๘.๑๓	๕๖๐.๗๖	๙๒.๒๙	๕๓๕.๔๔	๑,๑๘๘.๔๙
ศรีสะเกษ	๑๐๙.๑๕	๑๐๑.๔๙	๒๑๐.๖๔	๑๒๐.๖๔	๑,๐๒๘.๙๖	๑,๓๖๐.๒๔
ยโสธร	๕๒.๖๔	๙๙.๘๔	๑๕๒.๔๘	๑๔.๒๕	๘๗.๕๙	๒๔๕.๓๒
อำนาจเจริญ	๘๕.๙๔	๗๔.๕	๑๖๐.๔๔	๑๓.๗๘	๙๗.๕๔	๒๗๑.๗๖

ที่มา : กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๗

๑.๘ ข้อมูลเชิงสถิติที่สำคัญของพื้นที่

ข้อมูลเชิงสถิติที่สำคัญของพื้นที่ ซึ่งเป็นข้อมูลสำคัญที่จะสนับสนุนการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีดังนี้

❖ ข้อมูลด้านการท่องเที่ยว

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและประเพณี แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เป็นจำนวนมากกระจายตัวอยู่ในทุกจังหวัด โดยมีแหล่งท่องเที่ยวรวมกันจำนวน ๑๕๙ แห่ง แยกเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์และประเพณี จำนวน ๙๔ แห่ง แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ๖๕ แห่ง ข้อมูลจากกรมการท่องเที่ยว กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬาที่มีการจัดเก็บในปี ๒๕๕๖-๒๕๕๘ พบว่า นักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ในทุก ๆ จังหวัด โดยในปี ๒๕๕๘ มีจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๖ จำนวน ๑๖๘,๐๒๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๕๖ รายละเอียดดังตารางที่ ๓๕

ขณะเดียวกัน เมื่อจำนวนนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพิ่มขึ้น ส่งผลดีต่อสภาพเศรษฐกิจของประชาชนในพื้นที่ โดยมูลค่าการท่องเที่ยวในปี ๒๕๕๘ สูงถึง ๘,๔๑๒.๙๑ ล้านบาท ซึ่งเพิ่มขึ้น ๔๒๑.๗๖ ล้านบาท เมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๗

ตารางที่ ๓๕ จำนวนนักท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ระหว่าง พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๕๘

กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	พ.ศ. ๒๕๕๖			พ.ศ. ๒๕๕๗			พ.ศ. ๒๕๕๘		
	ชาวไทย	ชาว ต่างชาติ	รวม	ชาวไทย	ชาว ต่างชาติ	รวม	ชาวไทย	ชาว ต่างชาติ	รวม
กลุ่มจังหวัด	๔,๕๑๓,๒๔๘	๑๕๗,๔๐๔	๔,๖๗๐,๖๕๒	๔,๕๕๙,๖๓๓	๑๕๖,๒๗๘	๔,๗๑๕,๙๑๑	๔,๗๒๒,๓๓๔	๑๖๑,๖๐๓	๔,๘๘๓,๙๓๗
อุบลราชธานี	๒,๔๗๑,๕๖๘	๑๑๙,๘๕๘	๒,๕๙๑,๔๒๖	๒,๔๖๗,๓๘๗	๑๑๘,๙๘๑	๒,๕๘๖,๓๖๘	๒,๕๔๓,๑๐๒	๑๒๓,๐๑๑	๒,๖๖๖,๑๑๓
ศรีสะเกษ	๑,๒๙๙,๕๓๓	๑๗,๖๗๐	๑,๓๑๗,๒๐๓	๑,๓๔๗,๖๕๑	๑๗,๗๐๑	๑,๓๖๕,๓๕๒	๑,๔๐๗,๖๗๔	๑๘,๔๔๕	๑,๔๒๖,๑๑๙
ยโสธร	๔๘๗,๖๒๙	๑๒,๒๗๓	๔๙๙,๙๐๒	๔๘๒,๓๗๗	๑๒,๐๐๘	๔๙๔,๓๘๕	๕๐๐,๙๒๒	๑๒,๓๒๒	๕๑๓,๒๔๔
อำนาจเจริญ	๒๕๔,๔๗๘	๗,๖๐๓	๒๖๒,๐๘๑	๒๖๒,๒๑๘	๗,๕๘๘	๒๖๙,๘๐๖	๒๗๐,๖๓๖	๗,๘๒๕	๒๗๘,๔๖๑

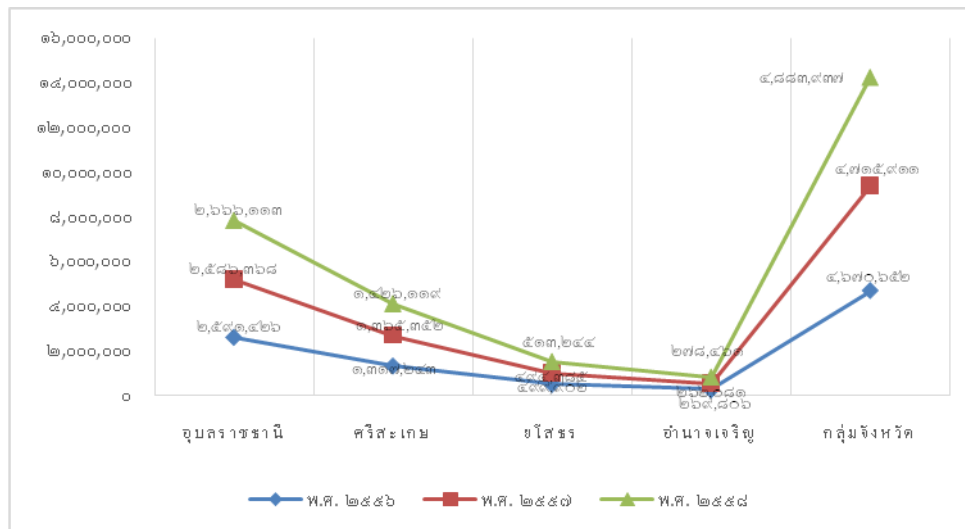
ที่มา : กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เว็บไซต์ สืบค้นเมื่อ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙

ตารางที่ ๓๖ รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ระหว่าง พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๘

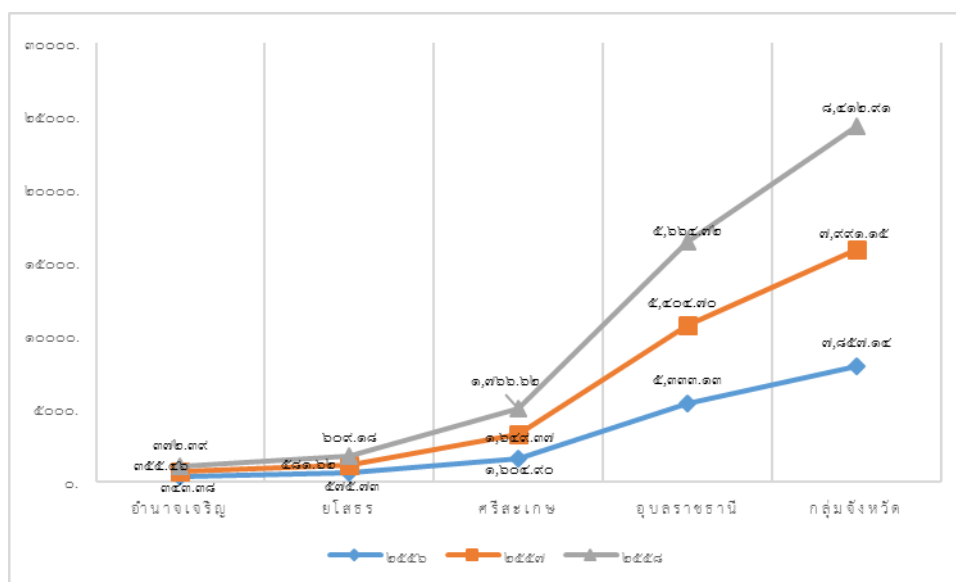
หน่วย : ล้านบาท

กลุ่ม จังหวัด/ จังหวัด	พ.ศ. ๒๕๕๖			พ.ศ. ๒๕๕๗			พ.ศ. ๒๕๕๘		
	ชาวไทย	ชาว ต่างชาติ	รวม	ชาวไทย	ชาว ต่างชาติ	รวม	ชาวไทย	ชาว ต่างชาติ	รวม
กลุ่มจังหวัด	๗,๓๖๔.๑๔	๔๙๓.๐๐	๗,๘๕๗.๑๔	๗,๕๑๖.๕๙	๔๙๗.๖๗	๗,๙๙๓.๒๖	๗,๘๘๘.๓๓	๕๒๔.๕๘	๘,๔๑๒.๙๑
อุบลราชธานี	๔,๙๓๐.๒๕	๔๐๒.๘๘	๕,๓๓๓.๑๓	๔,๙๙๘	๔๐๖.๗	๕,๔๐๔.๗	๕,๒๓๗.๑๑	๔๒๗.๖๑	๕,๖๖๔.๗๒
ศรีสะเกษ	๑,๕๖๔.๗๖	๔๐.๑๔	๑,๖๐๔.๙๐	๑,๖๐๘.๕๖	๔๐.๘๑	๑,๖๔๙.๓๗	๑,๗๒๒.๗๔	๔๓.๘๘	๑,๗๖๖.๖๒
ยโสธร	๕๔๘.๖๓	๒๗.๑๐	๕๗๕.๗๓	๕๕๔.๕๗	๒๗.๐๕	๕๘๑.๖๒	๕๘๐.๔๘	๒๘.๗๐	๖๐๙.๑๘
อำนาจเจริญ	๓๒๐.๕๐	๒๒.๘๘	๓๔๓.๓๘	๓๕๕.๕๖	๒๓.๑๑	๓๗๘.๖๖	๓๔๘.๐๐	๒๔.๓๙	๓๗๒.๓๙

ที่มา : กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เว็บไซต์ สืบค้นเมื่อ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙

ภาพที่ ๓ แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๖ - ๒๕๕๘

ภาพที่ ๔ แสดงรายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด ระหว่างปี ๒๕๕๖ - ๒๕๕๘

๑.๙ สรุปผลการดำเนินงานตามแผน ฯ ที่ผ่านมา

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ในระยะที่ผ่านมา (๒๕๕๗ – ๒๕๖๐) มีรายละเอียด ดังนี้

วิสัยทัศน์

ข้าวหอมมะลิเป็นเลิศ การท่องเที่ยวและการค้าชายแดนได้มาตรฐานสากล

พันธกิจ

๑. พัฒนาคุณภาพการผลิตตามมาตรฐาน GAP และเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ เพิ่มช่องทางการตลาด ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี
๒. พัฒนาและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีศักยภาพ และพัฒนาทักษะบุคลากร ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ และการตลาดให้ได้มาตรฐาน
๓. เสริมสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายวิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการและเครือข่ายพันธมิตรธุรกิจ การค้าชายแดน ทั้งด้านการบริหารจัดการ และพัฒนาระบบโลจิสติกส์เชื่อมโยงภูมิภาคอาเซียน

เป้าประสงค์รวม

๑. เพิ่มผลผลิตให้ได้ตามมาตรฐาน และสร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์ด้วยการแปรรูปเพิ่มช่องทาง การตลาด ทั้งในและต่างประเทศ ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี
๒. พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้ได้มาตรฐานและเสริมสร้างการบริหารจัดการการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนในแหล่งท่องเที่ยว
๓. สร้างเครือข่ายการค้ากลุ่มจังหวัดเพื่อเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดนด้วยระบบโลจิสติกส์ (Logistics) ที่มีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ผลผลิตข้าวหอมมะลิต่อไร่เพิ่มขึ้น เป้าหมาย ๔ ปี ๔๐๐ ก.ก. ต่อไร่
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว เป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๒๐
๓. มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น เป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๒๐
๔. อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ เป้าหมายรวม ๔ ปี ขยายตัวร้อยละ ๘
๕. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น เป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๑๒
๖. ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ เพิ่มขึ้นเป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๑๒

เป้าประสงค์รวม	ตัวชี้วัด/ เป้าหมายรวม ๔ ปี	ข้อมูลค่าฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี			
			๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐
๑. เพิ่มผลผลิตให้ได้ตามมาตรฐานและสร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์ด้วยการแปรรูปเพิ่มช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี	๑. ผลผลิตข้าวหอมมะลิต่อไร่เพิ่มขึ้น เป้าหมาย ๔ ปี ๕๐๐ ก.ก. ต่อไร่	ผลผลิตปี ๕๗ ๓๑๓ ก.ก./ไร่	๓๓๐	๓๖๐	๓๙๐	๔๐๐
๒. พัฒนาและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีศักยภาพและพัฒนาทักษะบุคลากรส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และการตลาดให้ได้มาตรฐาน	๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว เป้าหมายรวมร้อยละ ๒๐	รายได้ปี ๒๕๕๖ ๗,๕๓๗.๓๒ ล้านบาท	๕	๑๐	๑๕	๒๐
๓. สร้างเครือข่ายการค้ากลุ่มจังหวัดเพื่อเพิ่มมูลค่าการค้าขายแดนด้วยระบบโลจิสติกส์(Logistics)ที่มีประสิทธิภาพ	๓. มูลค่าการค้าขายแดน เพิ่มขึ้นเป้าหมายรวมร้อยละ ๒๐	มูลค่าปี ๒๕๕๖ ๑๑,๐๓๙.๔๗ ล้านบาท	๕	๑๐	๑๕	๒๐
	๔. อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ เป้าหมายรวม ร้อยละ ๘	(เฉลี่ยปี ๕๓ - ๕๖) ๕๘ ล้านบาท	๒	๔	๖	๘
	๕. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น เป้าหมายรวมร้อยละ ๑๒	มูลค่าปี ๒๕๕๖ ๔๐,๘๕๒.๔๐ ล้านบาท	๓	๖	๙	๑๒
	๖. ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ เป้าหมายรวมร้อยละ ๑๒	มูลค่าปี ๒๕๕๖ ๒๒๗,๗๘๘ ล้านบาท	๓	๖	๙	๑๒

ประเด็นยุทธศาสตร์

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ เพื่อให้บรรลุ วิสัยทัศน์ ๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาคุณภาพและเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิสู่ความต้องการของตลาดเป้าหมาย

๑. เพิ่มผลผลิตและพัฒนาคุณภาพกระบวนการผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพดีตามมาตรฐาน GAP
๒. พัฒนาคุณภาพกระบวนการแปรรูปตามมาตรฐาน เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตภัณฑ์จากการแปรรูปข้าวหอมมะลิคุณภาพดี
๓. พัฒนาและเพิ่มช่องทางการตลาดข้าวหอมมะลิและผลิตภัณฑ์จากข้าวหอมมะลิคุณภาพดี

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ผลผลิตข้าวหอมมะลิต่อไร่เพิ่มขึ้น เป้าหมาย ๔ ปี ๔๐๐ ก.ก. ต่อไร่
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าข้าวหอมมะลิของกลุ่มจังหวัด เป้าหมาย รวม ๔ ปี ร้อยละ ๘
๓. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคการเกษตรเพิ่มขึ้นเป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๑๒

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาประสิทธิภาพกระบวนการผลิตข้าวหอมมะลิให้ได้คุณภาพตามมาตรฐาน
๒. ส่งเสริมเครือข่ายผู้ผลิต ผู้ประกอบการแปรรูปและผลิตภัณฑ์ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี
๓. เพิ่มช่องทางการตลาดข้าวหอมมะลิคุณภาพดี
๔. สร้างและพัฒนาตราสินค้า บรรจุภัณฑ์ ระบบสารสนเทศด้านการผลิตและการตลาด

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด/ เป้าหมายรวม ๔ ปี	ข้อมูล ค่าฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี			
			๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐
๑. เพิ่มผลผลิตและพัฒนาคุณภาพกระบวนการผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพดีตามมาตรฐาน GAP	ผลผลิตข้าวหอมมะลิต่อไร่เพิ่มขึ้น เป้าหมาย ๔ ปี ๔๐๐ ก.ก. ต่อไร่	ผลผลิตปี ๕๗ ๓๑๓ ก.ก./ไร่	๓๓๐	๓๖๐	๓๙๐	๔๐๐
๒. พัฒนาคุณภาพกระบวนการแปรรูปตามมาตรฐาน เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตภัณฑ์จากการแปรรูปข้าวหอมมะลิคุณภาพดี	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าข้าวหอมมะลิของกลุ่มจังหวัดเป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๘	มูลค่าปี ๒๕๕๖ ๖.๑ ล้านบาท	๒	๔	๖	๘
๓. พัฒนาและเพิ่มช่องทางการตลาดข้าวหอมมะลิและผลิตภัณฑ์จากข้าวหอมมะลิคุณภาพดี	มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น เป้าหมายรวมร้อยละ ๑๒	มูลค่าปี ๒๕๕๖ ๔๐,๘๕๒.๔๐ ล้านบาท	๓	๖	๙	๑๒

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยวให้ได้ระดับมาตรฐานและยั่งยืน
เป้าประสงค์

๑. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในกลุ่มจังหวัดให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล
๒. เสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการและพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
๓. สนับสนุนการพัฒนาบริการและการบริหารจัดการของเครือข่ายการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ
๔. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และพัฒนาการตลาด

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว เป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๒๐
๒. อัตราการขยายตัวของรายได้ท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด ร้อยละ ๑๓.๕๕
๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว เป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๒๐

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในกลุ่มจังหวัดให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล
๒. เสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการและพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
๓. สนับสนุนการพัฒนาบริการและการบริหารจัดการของเครือข่ายการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ
๔. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และพัฒนาการตลาดท่องเที่ยว และส่งเสริมการพัฒนาสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด/ เป้าหมายรวม ๔ ปี	ข้อมูล ค่าฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี			
			๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐
๑. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในกลุ่มจังหวัดให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล ๒. สนับสนุนการพัฒนาบริการและการบริหารจัดการของเครือข่ายการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ ๓. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และพัฒนาการตลาด ๔. เสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการและพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยวเป้าหมายรวมร้อยละ ๒๐	รายได้ปี ๒๕๕๖ ๕,๖๗๙.๖๑ ล้านบาท	๕	๑๐	๑๕	๒๐
	๒. อัตราการขยายตัวของรายได้ท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด ร้อยละ ๑๓.๕๕					ร้อยละ ๑๓.๕๕
	๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว เป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๒๐	จำนวนนักท่องเที่ยว ปี ๒๕๕๖ ๒,๓๔๑,๔๓๔ คน	๕	๑๐	๑๕	๒๐

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาระบบสนับสนุนการบริหารจัดการธุรกิจการค้าและเพิ่มมูลค่า
การค้าชายแดนครบวงจรและได้มาตรฐานสากล

เป้าประสงค์

๑. เสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนและผู้ประกอบการเศรษฐกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อม
๒. เสริมสร้างเครือข่ายพันธมิตรทางการค้า การลงทุนในกลุ่มจังหวัดและประเทศเพื่อนบ้าน
๓. ศึกษาและพัฒนาระบบการให้บริการโลจิสติกส์ (Logistics) เพื่อสนับสนุนการค้า
๔. เสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันของกลุ่มจังหวัดภายใต้กรอบประชาคมอาเซียน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าชายแดน เป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๑๒
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP ค่าเป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๒๐

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

๑. เสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนและผู้ประกอบการเศรษฐกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อม
๒. เสริมสร้างเครือข่ายพันธมิตรทางการค้า การลงทุนในกลุ่มจังหวัดและประเทศเพื่อนบ้าน
๓. การศึกษาวิจัยและการพัฒนาระบบผลิตและส่งออก (Logistics) เพื่อสนับสนุนธุรกิจการค้า
๔. เสริมสร้างศักยภาพและความร่วมมือภายใต้กรอบประชาคมอาเซียน
๕. พัฒนาด้านการค้าชายแดนให้มีมาตรฐานรองรับการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ
๖. พัฒนาศักยภาพฝีมือแรงงาน เพิ่มผลิตภาพแรงงานและความสามารถในการแข่งขัน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด/ เป้าหมายรวม ๔ ปี	ข้อมูลค่าฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี			
			๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐
๑. เสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนและผู้ประกอบการเศรษฐกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าชายแดน เป้าหมายร้อยละ ๒๐	มูลค่าปี ๒๕๕๖ ๑๔,๖๕๐.๙๕ ล้านบาท	๕	๑๐	๑๕	๒๐
๒. เสริมสร้างเครือข่ายพันธมิตรทางการค้า การลงทุนในกลุ่มจังหวัดและประเทศเพื่อนบ้าน ๓. ศึกษาและพัฒนาระบบการให้บริการ โลจิสติกส์ (Logistics) เพื่อสนับสนุนการค้า ๔. เสริมสร้างศักยภาพ การแข่งขันของกลุ่มจังหวัดภายใต้กรอบประชาคมอาเซียน	๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP ค่าเป้าหมายร้อยละ ๒๐	มูลค่าปี ๒๕๕๖ เท่ากับ ๕,๕๘๓,๑๓๗,๓๔๕ บาท	๑๐	๑๓	๑๘	๒๐

สรุปแผนปฏิบัติการประจำปี ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐

ในปีงบประมาณ ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ได้ดำเนินโครงการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ฯ รวม ๓๓ โครงการ ใช้งบประมาณทั้งสิ้น ๑,๔๕๗,๘๔๒,๔๐๙.๘๐ บาท ดังรายละเอียดตามตารางที่ ๓๗ - ๔๐

ตารางที่ ๓๗ โครงการและงบประมาณตามแผนปฏิบัติการประจำปีของกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗

ลำดับ ที่	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ (บาท)	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
๑.	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตข้าวหอมมะลิ คุณภาพ	๕๗,๐๒๙,๐๗๔.๘๐	สนง.เกษตรฯ ในกลุ่มจังหวัดฯ
๒.	โครงการส่งเสริมการตลาดข้าวหอมมะลิ	๒๒,๒๖๕,๖๘๓	สนง.พาณิชย์ จ.อุบลราชธานี
๓.	โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพได้ มาตรฐาน	๑๕๗,๘๔๒,๙๕๒	
	๓.๑ ก่อสร้างประติมากรรมบัวห้วยวังนอง ต.ปทุม อ.เมือง จ.อุบลฯ	๔๘,๑๖๐,๐๐๐	สนง.โยธาธิการและผังเมือง อุบลราชธานี
	๓.๒ ปรับปรุงภูมิทัศน์ปราสาทปรางค์กู๋ อ.ปรางค์กู๋ จ.ศรีสะเกษ	๔,๗๗๘,๐๐๐	สนง.พระพุทธศาสนา จ.ศรีสะเกษ
	๓.๓ ก่อสร้างอาคารสารสนเทศและจำหน่าย ของ ที่ระลึกสวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ จ.ศรีสะเกษ	๓,๕๐๐,๐๐๐	วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี ศรีสะเกษ
	๓.๔ ปรับปรุงภูมิทัศน์และสิ่งแวดล้อมแหล่ง ท่องเที่ยวลานพระธาตุสุตา ต.ด่าน อ.ราษีไศล จ. ศรีสะเกษ	๑,๙๘๐,๐๐๐	สนง.พระพุทธศาสนา จ.ศรีสะเกษ
	๓.๕ ปรับปรุงภูมิทัศน์สวนป่าเฉลิมพระเกียรติ ร. ๙ (โนนหนองกว้าง) อ.เมืองศรีสะเกษ จ.ศรีสะเกษ	๔,๙๘๕,๐๐๐	ที่ทำการปกครองอำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ
	๓.๖ ปรับปรุงภูมิทัศน์และถนนภายในวัดพระ ธาตุเรืองรอง จ.ศรีสะเกษ	๖,๙๖๐,๐๐๐	สำนักงานทางหลวงชนบท จ.ศรีสะเกษ
	๓.๗ ปรับปรุงภูมิทัศน์ปราสาทสระกำแพงน้อย จ.ศรีสะเกษ	๔๙๘,๐๐๐	ที่ทำการปกครอง อ.อุทุมพรพิสัย
	๓.๘ ปรับปรุงภูมิทัศน์ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติเขาพระวิหาร	๙๙๗,๐๐๐	ที่ทำการปกครอง อำเภอกันทรลักษ์
	๓.๙ ปรับปรุงภูมิทัศน์น้ำตกห้วยจันทร์ จ.ศรีสะเกษ	๒๙๕,๐๐๐	ที่ทำการปกครอง อำเภอขุนหาญ

ลำดับ ที่	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ (บาท)	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
	๓.๑๐ ปรับปรุงถนนแอสฟัลต์ติกคอนกรีตไป น้ำตกห้วยจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ	๙,๙๘๐,๐๐๐	สำนักงานทางหลวงชนบท จ.ศรีสะเกษ
	๓.๑๑ ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวตำนาน บุญบังไฟ จ.ยโสธร	๔๔,๘๐๐,๐๐๐	สนง.โยธาธิการฯ จ.ยโสธร
	๓.๑๒ ปรับปรุงภูมิทัศน์อ่างเก็บน้ำห้วยสีโท จ.อำนาจเจริญ	๑๐,๙๓๕,๐๐๐	โครงการชลประทาน จ.อำนาจฯ
	๓.๑๓ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยววนอุทยาน ภูสิงห์-ผาม้าง จ.อำนาจเจริญ	๑๙,๙๓๕,๐๐๐	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติฯ จ.อำนาจเจริญ
๔.	โครงการประชาสัมพันธ์และการตลาดท่องเที่ยว กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก เฉียงเหนือตอนล่าง ๒	๑๖,๑๑๐,๐๐๐	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดในกลุ่มจังหวัดฯ
๕.	โครงการพัฒนาจุดผ่อนปรนการค้าช่องตาอุ อำเภอบุณฑริก จังหวัดอุบลราชธานี	๔,๐๐๐,๐๐๐	สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙
๖.	โครงการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานภายใน กลุ่มจังหวัดรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	๘,๑๘๐,๐๐๐	สนง.ทางหลวงชนบท จังหวัดศรีสะเกษ
๗.	โครงการปรับปรุงถนนและทางระบายน้ำเพื่อ แก้ปัญหาน้ำท่วมเชื่อมศูนย์ OTOP ต.ปทุม อ.เมือง จ.อุบลราชธานี	๑๒,๙๕๕,๐๐๐	สนง.ทางหลวงชนบท จ.อุบลฯ
๘.	ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบ บูรณาการ	๕,๐๐๐,๐๐๐	สำนักบริหารยุทธศาสตร์ กลุ่มจังหวัดฯ
รวมทั้งสิ้น ๘ โครงการ		๔๔๑,๑๘๕,๗๐๙.๘๐ บาท	

ตารางที่ ๓๘ โครงการและงบประมาณตามแผนปฏิบัติการประจำปีของกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๕๘

ลำดับที่	โครงการ	งบประมาณ (บาท)	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
๑.	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตข้าวหอมมะลิ คุณภาพ	๗๔,๖๐๘,๐๐๐	สนง.เกษตรจังหวัดในกลุ่ม จังหวัด
๒.	โครงการส่งเสริมและพัฒนากระบวนการแปรรูป ผลิตภัณฑ์ข้าวหอมมะลิคุณภาพดีมาตรฐาน	๓๘,๑๑๙,๐๐๐	สนง.เกษตรจังหวัดในกลุ่ม จังหวัด, สนง.สหกรณ์จังหวัดใน กลุ่มจังหวัด

ลำดับที่	โครงการ	งบประมาณ (บาท)	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
๓.	โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน	๘๐,๐๐๐,๐๐๐	
	(๑) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว หาดสลึง – ปากบ้อง จังหวัดอุบลราชธานี	๕,๕๐๐,๐๐๐	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดอุบลราชธานี
	(๒) พัฒนาศูนย์ดาราศาสตร์ท้องฟ้าจำลองอุบลราชธานีสู่อาเซียน	๙,๕๐๐,๐๐๐	วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี
	(๓) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและเรียนรู้ อนุพุทธมณฑล จังหวัดศรีสะเกษ	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	สำนักงานจังหวัดศรีสะเกษ, สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดศรีสะเกษ
	(๔) พัฒนาจัดทำนิตรรศการ วิมานพญาแถน ตำนานบุญบั้งไฟ จังหวัดยโสธร	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	สนง.โยธาธิการและผังเมืองจังหวัดยโสธร
	(๕) ปรับปรุง-ภูมิทัศน์แหล่งท่องเที่ยววนอุทยานภูสิงห์-ภูผาผึ้ง จ.อำนาจเจริญ	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	วนอุทยานภูสิงห์- ภูผาผึ้ง จ.อำนาจเจริญ
๔.	โครงการพัฒนาศักยภาพการค้า การลงทุนผลิตภัณฑ์ OTOP ในกลุ่มจังหวัดกับประเทศเพื่อนบ้าน	๑๙,๐๐๕,๐๐๐	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัดในกลุ่มจังหวัด
๕.	โครงการส่งเสริมตลาดข้าวหอมมะลิ	๑๒,๙๘๐,๐๐๐	สนง.พาณิชย์จังหวัดในกลุ่มจังหวัด
๖	โครงการเพิ่มศักยภาพการค้า การลงทุนในกลุ่มจังหวัดกับประเทศเพื่อนบ้าน	๒๒,๓๙๐,๐๐๐	สนง.พาณิชย์จังหวัดในกลุ่มจังหวัด
๗	โครงการพัฒนาด้านการค้าชายแดนปากแขง อำเภอนาตาล จังหวัดอุบลราชธานี	๘,๕๐๐,๐๐๐	สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดอุบลราชธานี/ที่ทำการปกครองอำเภอนาตาล
๘	โครงการส่งเสริมเครือข่ายพันธมิตรการค้าการลงทุนในกลุ่มจังหวัดและประเทศเพื่อนบ้าน	๑,๙๐๐,๐๐๐	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดอุบลราชธานี
๙	ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ	๕,๐๐๐,๐๐๐	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒
รวมทั้งสิ้น ๙ โครงการ		๒๖๒,๕๐๒,๐๐๐ บาท	

ตารางที่ ๓๙ โครงการและงบประมาณตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด ประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘

ลำดับ ที่	โครงการ	งบประมาณ	หน่วยงานรับผิดชอบ
๑	พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน	๒๐๗,๒๖๗,๓๐๐	
	๑.๑) อนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ (อุทยานบึงบัว)	๒๙,๕๗๕,๐๐๐	วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี/สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองอุบลราชธานี
	๑.๒) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติเขาพระวิหาร ท้องที่ อำเภอจำปาสัก จังหวัดอุบลราชธานี	๓,๘๑๗,๖๐๐	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอุบลราชธานี
	๑.๓) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติแก่งตะนะ จังหวัดอุบลราชธานี	๔,๐๐๐,๐๐๐	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอุบลราชธานี
	๑.๔) ก่อสร้างถนนลาดยางแอสฟัลต์ติกคอนกรีต และปรับปรุงลานจอดรถบริเวณแก่งกะเลา เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย จังหวัดอุบลราชธานี	๙,๒๙๗,๑๐๐	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอุบลราชธานี/สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองอุบลราชธานี
	๑.๕) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยววนอุทยานน้ำตกผาหลวง อุบลราชธานี	๘,๓๗๘,๕๐๐	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอุบลราชธานี/สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙
	๑.๖) พัฒนาศูนย์บริการนักท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติผาแต้ม	๓,๗๖๗,๕๐๐	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอุบลราชธานี/สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙
	๑.๗) ก่อสร้างพุทธมณฑลจังหวัดอุบลราชธานี (ระยะที่ ๒)	๑๙,๙๑๓,๑๐๐	สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดอุบลฯ
	๑.๘) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหาดชมดาว (แก่งหินงาม)	๑๒,๗๖๖,๓๐๐	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดอุบลราชธานี
	๑.๙) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหาดนางเหงาและศูนย์จำหน่ายสินค้า OTOP	๓,๙๖๒,๐๐๐	ที่ทำการปกครองอำเภอกันทรารมย์
	๑.๑๐) ก่อสร้างศาลากลางน้ำหนองใหญ่ไพรบึง ๑ ชุด ๒ หลัง	๓,๙๔๐,๐๐๐	ที่ทำการปกครองอำเภอไพรบึง
	๑.๑๑) ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กภายในวัดล้านขวด	๒,๔๕๒,๕๐๐	ที่ทำการปกครองอำเภอขุนหาญ
	๑.๑๒) บูรณะซ่อมแซมพร้อมปรับปรุงภูมิทัศน์ปราสาทตาเล็ง ม. ๑ ตำบลปราสาท อำเภอขุขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ	๖,๐๐๐,๐๐๐	ที่ทำการปกครองอำเภอขุขันธ์ จ.ศรีสะเกษ
	๑.๑๓) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวห้วยตามาย	๕,๐๐๐,๐๐๐	ที่ทำการปกครองอำเภอกันทรลักษ์ จ.ศรีสะเกษ

ลำดับ ที่	โครงการ	งบประมาณ	หน่วยงานรับผิดชอบ
	๑.๑๔) ปรับปรุงผังบริเวณและพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานบริเวณผามออีแดง พร้อมทั้งปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณที่ทำการอุทยานแห่งชาติเขาพระวิหาร	๓,๐๐๐,๐๐๐	ที่ทำการปกครองอำเภอกันทรลักษ์ จ.ศรีสะเกษ
	๑.๑๕) ปรับปรุงภูมิทัศน์หนองสังข์เป็นแหล่งท่องเที่ยว อำเภอพยุห์	๑๑,๙๙๑,๗๐๐	ที่ทำการปกครองอำเภอพยุห์ จ.ศรีสะเกษ
	๑.๑๖) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอาคารพญานาค	๒๙,๖๕๐,๐๐๐	สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดยโสธร/สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดยโสธร
	๑.๑๗) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวลำทวนผิงซ้าย	๒๔,๙๐๘,๕๐๐	สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดยโสธร/สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดยโสธร
	๑.๑๘) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว วนอุทยานภูสิงห์-ภูผาผึ้ง จังหวัดอำนาจเจริญ (ระยะที่ ๓)	๒๔,๘๔๗,๕๐๐	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดอำนาจฯ/วนอุทยานภูสิงห์-ภูผาผึ้ง จังหวัดอำนาจฯ
๒	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร	๕๘,๕๐๐,๐๐๐	โครงการชลประทานจังหวัดในกลุ่มจังหวัด
	๒.๑ ขุดลอกอ่างเก็บน้ำห้วยชัน ตำบลโนนข่า อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ ปริมาตรดินขุดไม่น้อยกว่า ๕๘๖,๔๘๐ ลูกบาศก์เมตร	๑๙,๕๐๐,๐๐๐	โครงการชลประทานศรีสะเกษ
	๒.๒ ขุดลอกห้วยโพง หมู่บ้านทุ่งเศรษฐกิจ ตำบลส้มผ่อ อำเภอไทยเจริญ จังหวัดยโสธร ปริมาตรดินขุดไม่น้อยกว่า ๒๒๐,๖๗๙ ลูกบาศก์เมตร	๙,๗๕๐,๐๐๐	โครงการชลประทานยโสธร
	๒.๓ ก่อสร้างระบบเก็บกักน้ำและระบบกระจายน้ำ หมู่บ้านโนนงาม ตำบลโนนงาม อำเภอปทุมราชวงศา จ.อำนาจเจริญ	๒๙,๒๕๐,๐๐๐	โครงการชลประทานอำนาจเจริญ
๓	โครงการเพิ่มศักยภาพด้านการค้า การลงทุนในกลุ่มจังหวัดกับประเทศเพื่อนบ้าน	๘,๕๐๔,๕๐๐	สนง.พาณิชย์จังหวัดในกลุ่มจังหวัด
๔	โครงการปรับปรุงก่อสร้างเส้นทางคมนาคมเชื่อมโยงการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด	๔๙,๑๑๗,๓๐๐	แขวงการทางอุบลราชธานีที่ ๑
๕	โครงการส่งเสริมตลาดข้าวหอมมะลิ	๗,๓๕๕,๕๐๐	สนง.พาณิชย์จังหวัดในกลุ่มจังหวัด
๖	โครงการส่งเสริมและพัฒนาระบบการผลิต การแปรรูปผลิตภัณฑ์ข้าวหอมมะลิคุณภาพ	๒๐,๘๐๐,๐๐๐	สนง.เกษตรจังหวัดในกลุ่มจังหวัด
๗	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพ	๓๐,๒๔๗,๘๐๐	สนง.เกษตรจังหวัดในกลุ่มจังหวัด

ลำดับ ที่	โครงการ	งบประมาณ	หน่วยงานรับผิดชอบ
๘	โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ OTOP เชื่อมการค้าการลงทุนกับประเทศเพื่อนบ้าน	๑๘,๒๔๔,๕๐๐	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัดในกลุ่มจังหวัด
๙	งบบริหารจัดการกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ	๕,๐๐๐,๐๐๐	
รวม ๙ โครงการ		๔๐๕,๐๓๖,๙๐๐	

ตารางที่ ๔๐ โครงการและงบประมาณตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐

ลำดับ ที่	โครงการ	งบประมาณ	หน่วยงานรับผิดชอบ
๑	โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน	๑๕๔,๘๙๓,๔๐๐	
	๑.๑ ปรับปรุงพื้นที่จัดทำเส้นทางจักรยานเพื่อการท่องเที่ยวในเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าดงพญาเย็น ตำบลขามใหญ่ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ระยะทาง ๓ กิโลเมตร	๔,๕๙๕,๐๐๐	สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙/สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๗ อุบลฯ
	๑.๒ ก่อสร้างอาคารพิพิธภัณฑสถานคอนกรีตเสริมเหล็ก ๒ ชั้น และอาคารรองรับนักท่องเที่ยว อำเภอปรางค์กู่ จังหวัดศรีสะเกษ	๕,๖๐๐,๐๐๐	ที่ทำการปกครองอำเภอปรางค์กู่ จังหวัดศรีสะเกษ
	๑.๓ พัฒนาอนุพุทธมณฑลจังหวัดศรีสะเกษ (ระยะที่ ๓) ตำบลน้ำคำ อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ	๙,๔๐๐,๐๐๐	สนง.พระพุทธศาสนา จังหวัดศรีสะเกษ
	๑.๔ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ศรีสะเกษ ตำบลหนองครก อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ	๑๘,๒๔๕,๔๐๐	วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีศรีสะเกษ
	๑.๕ ก่อสร้างศูนย์จำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP รองรับการท่องเที่ยว บ้านกลาง หมู่ที่ ๔ ตำบลขะยุง อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ	๒๑,๑๒๐,๐๐๐	ที่ทำการปกครองอำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ
	๑.๖ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว จัดทำนิทรรศการอาคารพญาคันคาก ตำบลในเมือง อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร	๒๘,๕๐๐,๐๐๐	สนง.โยธาธิการและผังเมืองจังหวัดยโสธร /สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดยโสธร
	๑.๗ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยววัดธาตุทอง ตำบลตาตอง อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร	๑๐,๘๙๓,๐๐๐	สนง.โยธาธิการและผังเมืองจังหวัดยโสธร /สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดยโสธร

ลำดับ ที่	โครงการ	งบประมาณ	หน่วยงานรับผิดชอบ
	๑.๘ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว วนอุทยานภูสิงห์ - ภูผาผึ้ง บริเวณจุดสูงสุด จังหวัดอำนาจเจริญ	๒๘,๕๐๐,๐๐๐	วนอุทยานภูสิงห์ - ภูผาผึ้ง จ.อำนาจเจริญ
	๑.๙ พัฒนาสวนพุทธอุทยานดินแดนพุทธศาสนา Gate Way ประตูสู่วัฒนธรรม ตำบลบุ่ง อำเภอ เมืองอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ	๒๘,๐๐๐,๐๐๐	สนง.โยธาธิการและผังเมือง จังหวัดอำนาจเจริญ
๒	โครงการเพิ่มศักยภาพด้านการค้าการลงทุนใน กลุ่มจังหวัดกับประเทศเพื่อนบ้าน	๑๔,๕๗๑,๔๐๐	สนง.พาณิชย์จังหวัด ภายใน กลุ่มจังหวัด
๓	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและลด ต้นทุนการผลิตข้าวหอมมะลิในเขตพื้นที่ เหมาะสม	๔๗,๑๒๕,๐๐๐	สนง.เกษตรจังหวัด ภายในกลุ่ม จังหวัด
๔	โครงการปรับปรุงเส้นทางคมนาคมเชื่อมโยงการ ท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด	๔๕,๐๐๐,๐๐๐	สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙ อุบลราชธานี
๕	โครงการส่งเสริมตลาดข้าวหอมมะลิ	๗,๕๒๘,๐๐๐	สนง.พาณิชย์จังหวัดในกลุ่ม จังหวัด
๖	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ เพื่อการเกษตร	๗๕,๐๐๐,๐๐๐	
	๖.๑ แก้มลิงกุดชุมพร้อมอาคารประกอบ ตำบล แดงหม้อ อำเภอเชียงใน จังหวัดอุบลราชธานี ปริมาตรดินขุด ไม่น้อยกว่า ๑๔๔,๗๖๐ ลูกบาศก์เมตร	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	โครงการชลประทาน อุบลราชธานี
	๖.๒ ขุดลอกร่องเอียนเพื่อการกักเก็บน้ำ บ้าน โนนแย้ ตำบลหญ้าปล้อง อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ ปริมาตรดินขุดไม่น้อยกว่า ๑๑๕,๗๐๐ ลูกบาศก์เมตร	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	โครงการชลประทานศรีสะเกษ
	๖.๓ แก้มลิงลำชีเก่า บ้านหนองหอย ตำบลเชียง คำ อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร ปริมาตร ดินขุดไม่น้อยกว่า ๔๔,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	โครงการชลประทานยโสธร
	๖.๔ แก้มลิงกุดยอดนิม บ้านคุยสำโรง ตำบล เชียงคำ อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร ปริมาตรดินขุดไม่น้อยกว่า ๔๔,๐๐๐ ลูกบาศก์ เมตร	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	โครงการชลประทานยโสธร
	๖.๕ ขุดลอกคลองเชื่อมห้วยเสน บ้านห้วย หมู่ที่ ๒ ตำบลกู่ อำเภอปรางค์กู่ จังหวัดศรีสะเกษ ปริมาตรดินขุดไม่น้อยกว่า ๑๙๒,๔๕๐ ลูกบาศก์ เมตร	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	โครงการชลประทานศรีสะเกษ

ลำดับ ที่	โครงการ	งบประมาณ	หน่วยงานรับผิดชอบ
๗	งบบริหารจัดการกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ	๕,๐๐๐,๐๐๐	สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่ม จังหวัดภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒
รวม ๗ โครงการ		๓๔๙,๑๑๗,๘๐๐	

จากข้อมูลในตาราง สำนักงานยุทธศาสตร์การบริหารกลุ่มจังหวัดได้ติดตามประเมินผลการดำเนินโครงการของหน่วยงานต่าง ๆ ที่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณ สรุปได้ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพและเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิสู่ความต้องการของตลาด

กลุ่มจังหวัดฯ ได้มีการดำเนินงานเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการผลิตข้าวหอมมะลิและสินค้าเกษตรปลอดภัยในหลายโครงการ ซึ่งครอบคลุมถึงการจัดการความรู้ด้านการผลิตและการแปรรูป การจัดหาปัจจัยการผลิตรวมถึงการพัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทาน และการจัดทำกิจกรรมทางการตลาดให้กับข้าวและผลิตภัณฑ์ข้าวแปรรูป เช่น Thai Hom Mali Expo เพื่อแสดงสินค้าและสร้างพันธมิตรทางการค้า ความสำเร็จของการดำเนินการของโครงการในยุทธศาสตร์ส่งผลให้ประชาชน (โดยเฉพาะเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกร) ที่เข้าร่วมในโครงการได้รับผลประโยชน์ทั้งทางตรง เช่น ระบบการเกษตรกรรมที่ดีและมีมาตรฐานมากขึ้น มีการขยายตลาดของสินค้าข้าวและผลิตภัณฑ์ข้าวแปรรูป ตลอดจนมีรายได้เพิ่มขึ้น และ ทางอ้อม เช่น มีคุณภาพชีวิตของครอบครัวที่ดีขึ้น และมีการสร้างงานในพื้นที่ส่งผลให้มีการลดลงของการเคลื่อนย้ายแรงงานจากส่วนภูมิภาคไปยังกรุงเทพและภาคส่วนอื่นๆ ของประเทศ เมื่อพิจารณาข้อเสนอแนะของการดำเนินงานโครงการต่างๆ พบว่า มีความคล้ายคลึงกันในประเด็นที่สำคัญ ต่อไปนี้ควรมีการวางแผนการผลิตข้าวและแปรรูปผลิตภัณฑ์ข้าวให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ทั้งในปริมาณและคุณภาพควรส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มมูลค่าของสินค้าควรมีการให้ความรู้แก่เกษตรกรและผู้ประกอบการด้านมาตรฐานสินค้าเพื่อเป็นการยกระดับคุณภาพของสินค้าให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดควรดำเนินการสร้างเครือข่ายและพันธมิตรทางการตลาดให้กับสินค้า เพื่อขยายตลาดของสินค้าจากประเด็นข้อเสนอแนะในการดำเนินโครงการของยุทธศาสตร์ฯ พบว่า การตลาด การพัฒนาคุณภาพสินค้าให้ได้มาตรฐานและสอดคล้องกับความต้องการของตลาด ตลอดจนการวางแผนการผลิตสินค้าทั้งในรูปวัตถุดิบ (ต้นน้ำ) และผลิตภัณฑ์แปรรูป (กลางน้ำและปลายน้ำ) เป็นสิ่งที่ควรได้รับการดำเนินการต่อไป เพื่อเป็นการสร้างโอกาสทางการตลาดและศักยภาพการแข่งขันให้กับเกษตรกรผู้ปลูกข้าวในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยวให้ระดับมาตรฐานและยั่งยืน

กลุ่มจังหวัดฯ ได้มีการดำเนินงานเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยวให้ระดับมาตรฐานสากลและยั่งยืนในหลายโครงการ ซึ่งครอบคลุมถึงโครงการการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพได้มาตรฐานการส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงรุกเน้นการท่องเที่ยวตลอดปีการพัฒนาบุคลากร

ด้านการท่องเที่ยวเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน การประชาสัมพันธ์ และการตลาดการท่องเที่ยว โครงการก่อสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ รวมถึงการปรับปรุงก่อสร้างเส้นทางคมนาคมเชื่อมโยงการท่องเที่ยวและการผลิตผลิตภัณฑ์ OTOP เพื่อการท่องเที่ยว

จากการพัฒนาโครงการเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดที่ผ่านมาทำให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวใหม่ไม่ว่าจะเป็นวิมานพญาแถน (อาคารพญาคันคาก) สวนสาธารณะพญาแถนจังหวัดยโสธร อุทยานแห่งชาติผาแต้ม ตลอดจนมีการประชาสัมพันธ์และการดำเนินการตลาดที่ถ่ายทอดจุดเด่นทางการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดและดึงดูดนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมากเดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาระบบสนับสนุนการบริหารจัดการธุรกิจการค้าและเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดน ครบวงจรและได้มาตรฐานสากล

กลุ่มจังหวัด ฯ ได้ดำเนินโครงการเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาการบริหารจัดการธุรกิจการค้าและเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดนครบวงจรและได้มาตรฐานสากล โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพศักยภาพการค้าการลงทุนผลิตภัณฑ์ OTOP ในกลุ่มจังหวัดกับประเทศเพื่อนบ้าน และการเพิ่มศักยภาพด้านการลงทุนในกลุ่มจังหวัดกับประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งส่งผลดีต่อเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด ดังจะเห็นจากตัวเลขมูลค่าการค้าในช่วงปี ๒๕๕๖ - ๒๕๕๗ ที่มีมูลค่าเพิ่มขึ้นจาก ๑๑,๐๓๙.๔๗ เป็น ๑๗,๗๑๔.๐๖ ล้านบาท โดยได้เปรียบดุลการค้าถึง ๑๔,๓๓๒.๖๒ ล้านบาท

ส่วนที่ ๒

การวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพ

ส่วนที่ ๒

การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ

สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ได้ศึกษาข้อมูลความต้องการของประชาชน การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพของพื้นที่ การวิเคราะห์สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงสังคมโลก นโยบายการบริหารภาครัฐต่าง ๆ ดังนี้

๒.๑ การวิเคราะห์ความต้องการและศักยภาพของประชาชนในพื้นที่

สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ฯ ได้จัดประชุมผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อระดมความเห็นเกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาศักยภาพของกลุ่มจังหวัดในด้านต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด โดยสรุปมีข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะจากการประชุม ดังนี้

๑) ด้านการเกษตร ปศุสัตว์

ปัญหา	ความต้องการ
๑. ผลผลิตทางการเกษตรโดยภาพรวมมีผลผลิตต่ำ นอกจากนี้ประเด็นของผลผลิตเกษตรอินทรีย์ ยังไม่มีการรับรองมาตรฐานการผลิต ไม่มีตลาดรองรับและมีราคาต่ำ	๑. ต้องการให้หน่วยงานภาครัฐเข้ามาส่งเสริม/สนับสนุนให้กลุ่มผู้ผลิตสินค้าเกษตรมีความเข้มแข็ง และส่งเสริมให้เกษตรกรดำเนินการตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์
๒. ขาดความเชื่อมโยงกันระหว่างข้อมูลผู้ผลิต แหล่งผลิต ผู้ค้า ผู้บริโภค ทั้งในระดับประชาชน และหน่วยงานภาครัฐทำให้ภาคประชาชนขาดองค์ความรู้ที่จำเป็นต่อการพัฒนาทั้งระบบการผลิต การแปรรูป การบริหารจัดการการตลาด	๒. ส่งเสริมการรวมเป็นกลุ่ม Cluster ของเกษตรอินทรีย์ในกลุ่มจังหวัด และมีการทำงานครบวงจรเพื่อเพิ่มมูลค่าแก่ผลผลิตทางการเกษตร โดยการเกษตรแปรรูปที่มีคุณภาพ
๓. เกษตรกรจำหน่ายผลผลิตที่ได้โดยตรง เพราะขาดความรู้และหน่วยงานที่จะส่งเสริมสนับสนุนการนำผลผลิตมาแปรรูป เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มแก่สินค้า / ผลิตภัณฑ์	๓. พัฒนาระบบกลไกให้เกิดตลาดกลางสินค้าเกษตรและสินค้าเกษตรแปรรูปที่ได้มาตรฐานของกลุ่มจังหวัด
	๔. พัฒนาให้เกิด หน่วยงาน หรือเครือข่ายความร่วมมือของผู้ผลิตเกษตรอินทรีย์ของกลุ่มจังหวัด ทั้งระดับต้นน้ำ กลางน้ำและปลายน้ำ เพื่อทำหน้าที่ในการประสานงานร่วมกับภาครัฐ เป็นศูนย์กลางการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกลุ่มผู้ผลิต

๒) ด้านการท่องเที่ยว

ปัญหา	ความต้องการ
๑. หน่วยงานภาครัฐที่ดูแล สนับสนุนการท่องเที่ยว ขาดการประสานงานและบูรณาการการทำงาน อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในระดับจังหวัดและ ระดับกลุ่มจังหวัด ทำให้การขับเคลื่อน ยุทธศาสตร์ระดับกลุ่มจังหวัดไม่เกิดผลสัมฤทธิ์ ตามเป้าประสงค์ ๒. โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการท่องเที่ยว เช่น ถนน ไฟฟ้า สัญญาณ อินเทอร์เน็ต ระบบขนส่งและรถโดยสาร สาธารณะ โรงแรมที่พัก และร้านอาหาร เป็นต้น ยังขาดประสิทธิภาพ และยังไม่ได้มาตรฐาน เดียวกัน ๓. การประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรม การท่องเที่ยวไม่ตรงกับพฤติกรรมของ นักท่องเที่ยว จึงทำให้สถานที่ท่องเที่ยวไม่เป็นที่ รู้จักในหมู่นักท่องเที่ยวอย่างแพร่หลาย ๔. ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวหรือกิจกรรมการท่องเที่ยว ในฐานข้อมูลส่วนราชการไม่เป็นปัจจุบันและขาด ความเชื่อมโยงสถานที่ท่องเที่ยว โปรแกรมการ ท่องเที่ยวทั้งในระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ๕. ขาดการพัฒนาสินค้าและบริการ ให้ได้มาตรฐาน รวมถึงผู้ให้บริการยังไม่มีความพร้อมในการ ให้บริการแก่นักท่องเที่ยว	๑. ปรับปรุงฐานข้อมูลท่องเที่ยวของหน่วยงาน ภาครัฐให้เป็นปัจจุบัน ทั้งแหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก การเดินทาง ที่พัก โปรแกรมการท่องเที่ยวและค่าใช้จ่าย เพื่อเป็น ข้อมูลการตัดสินใจของนักท่องเที่ยว ๒. พัฒนามาตรฐานและความปลอดภัยด้านการ ท่องเที่ยวให้อยู่ในเกณฑ์เดียวกันทั้งกลุ่มจังหวัด ทั้งโครงสร้างพื้นฐานและบุคลากรด้านการ ท่องเที่ยว เช่น ถนน ห้องน้ำ wifi hotspot ผู้ให้บริการในสถานที่ท่องเที่ยว มาตรฐาน ร้านค้าและอาหาร ที่พัก ๓. ประชาสัมพันธ์เชิงรุก ป้ายภาษาอังกฤษ และใช้ ช่องทางอย่างไม่เป็นทางการ เช่น สื่อออนไลน์ แชะ เช็ค-อิน เป็นต้น หรือ ใช้ดาราในพื้นที่เป็น ตัวแทนนำเสนอ เช่น หม่ำ จ๊กมิก เป็นต้น ๔. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการ ท่องเที่ยว ให้มีความหลากหลาย สร้าง อัตลักษณ์หรือจุดเด่น เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว เช่น เส้นทางท่องเที่ยววัฒนธรรมลุ่มน้ำโขง เส้นทางท่องเที่ยวสายธรรม สายวัด เส้นทาง ท่องเที่ยววัฒนธรรมอีสาน เป็นต้น ๕. สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน ภาครัฐ เอกชนและประชาชน ในการร่วมกัน พัฒนาและดึงดูดนักท่องเที่ยว เช่น การพัฒนา จุดบังคับการลงท่องเที่ยวสำหรับกลุ่มทัวร์ การ สร้างผู้นำทางท่องเที่ยวที่เป็นคนในพื้นที่ การ พัฒนาสินค้าและตราสัญลักษณ์การท่องเที่ยว ของกลุ่มจังหวัด

๓) ด้านการค้าชายแดน

ปัญหา	ความต้องการ
๑. ขาดเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนภายในกลุ่มจังหวัด ทำให้ไม่มีศักยภาพในการผลิตสินค้าที่เป็นที่ต้องการของประเทศเพื่อนบ้าน ทำให้สินค้าส่วนใหญ่ที่ส่งออกไม่ใช่สินค้าที่ผลิตในกลุ่มจังหวัด ๒. ประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการส่งออก นำเข้าสินค้าไปยังประเทศเพื่อนบ้าน ทำให้เกิดความผิดตามกฎหมายของประเทศ ๓. ระบบโครงสร้างพื้นฐานยังไม่ดีและเพียงพอที่จะเอื้ออำนวยต่อการนำเข้าและส่งออกสินค้า	๑. การปรับปรุงระบบโครงสร้างพื้นฐานและการบริหารจัดการ เพื่อให้เอื้ออำนวยต่อการส่งออกหรือลำเลียงสินค้าไปยังประเทศเพื่อนบ้าน ปรับปรุงกฎระเบียบเพื่อให้เอื้อต่อการค้าชายแดน เช่น การพัฒนาจุดผ่อนปรนไทย-ลาว บ้านยักษ์คุ อำเภอนามาน จังหวัดอำนาจเจริญ ให้เป็นจุดผ่านแดนถาวร การเพิ่มระยะเวลาในการเปิดด่าน ประเภทของสินค้าส่งออก ๒. การพัฒนาพื้นที่ของกลุ่มจังหวัดให้เป็นจุดพักจุดกระจายสินค้าที่มีคุณภาพเพื่อรอการส่งออกไปยังด้านการค้าชายแดนทั้งภายในกลุ่มจังหวัดและนอกกลุ่มจังหวัด เช่น ด้านชายแดน มุกดาหาร ด้านชายแดนนครพนม ๓. พัฒนาให้กลุ่มจังหวัดเป็นศูนย์กลางในการแปรรูปสินค้า / ผลิตภัณฑ์ทั้งจากสินค้านำเข้าและสินค้าส่งออก เพื่อสร้างงาน สร้างรายได้เพิ่มให้แก่ประชาชนในพื้นที่ โดยอาศัยการวิจัยเป็นฐาน ๔. การสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของประเทศไทยและประเทศคู่ค้า เพื่อลดปัญหาการบังคับใช้กฎหมายการค้าที่ไม่เท่าเทียมกัน และปัญหามาตรฐานสินค้า ๕. การประสานความร่วมมือทั้งหน่วยงานภายในประเทศและต่างประเทศ เพื่อร่วมกันพัฒนาคุณภาพแรงงาน พัฒนาศักยภาพของประชาชน ให้เกิดความเชื่อมโยงทั้งระดับการผลิตสินค้า การบริหารจัดการ

๒.๒ การวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่

๑) ด้านเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีขนาดเล็ก แต่เริ่มมีบทบาทโดยโครงสร้างการผลิตขึ้นอยู่กับสาขาบริหารและการบริการเป็นหลัก ขณะที่การค้าชายแดน ภาคบริการและการท่องเที่ยวเติบโตสูงขึ้น ส่งผลให้กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจร้อยละ ๒ และมีอัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์รวม ณ ราคาประจำปี เท่ากับ ๕.๐

ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPCP) มีมูลค่าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี โดยในปี ๒๕๕๖ มีมูลค่า ๒๒๕,๙๗๕ ล้านบาท ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๔.๑๖ จากปีก่อนหน้า และมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัวประชากร ๖๑,๗๓๗ บาท/คน/ปี ซึ่งมูลค่าของเศรษฐกิจที่สำคัญ ๓ อันดับแรก คือ ภาคการเกษตร (เกษตรกรรมและประมง) ภาคบริการ (สาขาการศึกษา) และภาคการค้า (สาขาขายปลีก) โดยที่อัตราการขยายตัวของภาคการเกษตรมีอัตราสูงกว่าภาคการผลิตอื่น ๆ อย่างสำคัญ ทั้งนี้ เมื่อพิจารณารายจังหวัด พบว่าจังหวัดอุบลราชธานี มีผลิตภัณฑ์มวลรวมสูงสุดที่ประมาณ ๑๑๔,๒๕๘ ล้านบาท รองลงมาคือ จังหวัดศรีสะเกษ ๖๗,๒๙๗ ล้านบาท จังหวัดยโสธร ๒๗,๖๓๘ ล้านบาทและจังหวัดอำนาจเจริญ ๑๖,๗๘๒ ล้านบาท

ตารางที่ ๔๑ เปรียบเทียบผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ กับประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๖

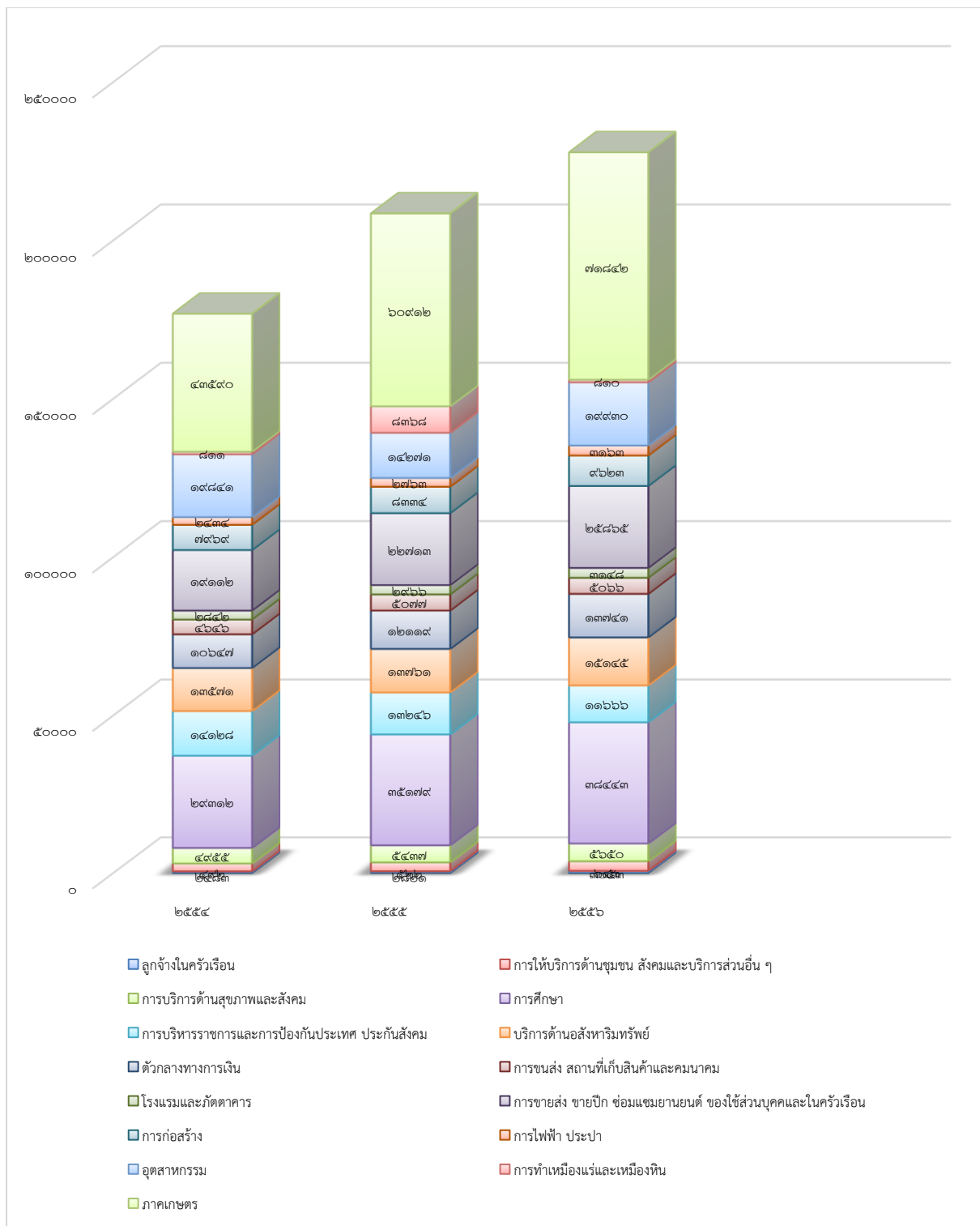
ผลิตภัณฑ์มวลรวม ณ ราคาประจำปี	ประเทศ				กลุ่มจังหวัด			
	๒๕๕๕	๒๕๕๖	การเปลี่ยนแปลง	ร้อยละ	๒๕๕๕	๒๕๕๖	การเปลี่ยนแปลง	ร้อยละ
ภาคเกษตร	๑,๔๒๑,๙๖๒	๑,๔๖๙,๘๘๘	๔๗,๙๒๖	๓.๓๗	๕๕,๓๙๑	๖๘,๖๑๓	๑๓,๒๒๒	๒๓.๘๗
เกษตรกรรมการล่าสัตว์และการป่าไม้	๑,๓๐๘,๙๐๒	๑,๓๖๕,๗๓๖	๕๖,๘๓๔	๔.๓๔	๕๕,๓๘๒	๖๗,๓๙๑	๑๓,๐๐๙	๒๓.๙๒
การประมง	๑๑๓,๐๖๐	๑๐๔,๑๕๒	-๘,๙๐๘	-๗.๘๗	๑,๐๐๘	๑,๒๒๔	๒๑๖	๒๑.๔๒
ภาคนอกเกษตร	๑๐,๙๒๗,๐๕๙	๑๑,๔๓๑,๖๐๒	๕๐๔,๕๔๓	๔.๖๑	๑๔๒,๕๕๒	๑๕๗,๓๖๑	๑๔,๘๐๙	๑๐.๓๙
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๔๘๓,๔๒๕	๔๙๕,๑๐๓	๑๑,๖๗๘	๒.๔๑	๘๑๓	๘๒๒	-๑.๐๐	-๐.๑๒
อุตสาหกรรม	๓,๔๗๓,๘๑๗	๓,๕๗๑,๘๗๖	๙๘,๐๕๙	๒.๘๒	๑๔,๑๕๗	๑๙,๘๐๒	๕,๖๔๕	๓๙.๘๗
การไฟฟ้า แก๊สและการประปา	๓๒๖,๙๔๒	๓๕๔,๒๒๒	๒๗,๒๘๐	๘.๓๔	๒,๗๖๒	๓,๑๗๗	๔๑๕	๑๕.๐๒
การก่อสร้าง	๓๔๐,๙๕๖	๓๔๙,๖๖๘	๘,๗๑๒	๒.๕๕	๘,๔๑๗	๙,๘๑๐	๑,๓๙๓	๑๖.๕๕
การขายส่งการขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน	๑,๗๗๖,๗๓๙	๑,๗๙๖,๑๒๐	๑๙,๓๘๑	๑.๐๙	๒๑,๒๙๑	๒๔,๑๘๑	๒,๘๙๐	๑๓.๕๗
โรงแรมและภัตตาคาร	๔๑๓,๒๙๑	๔๗๕,๐๐๐	๖๑,๗๐๙	๑๔.๙๓	๓,๓๒๓	๓,๔๗๐	๑๔๗	๔.๔๒
การขนส่งสถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม	๘๕๗,๓๗๙	๘๙๘,๑๗๒	๔๐,๗๙๓	๔.๗๕	๕,๐๕๓	๕,๐๓๖	-๑๗.๐๐	-๐.๓๓
ตัวกลางทางการเงิน	๗๔๔,๘๐๐	๘๖๗,๕๐๘	๑๒๒,๗๐๘	๑๖.๔๗	๑๒,๑๕๘	๑๓,๙๑๑	๑,๗๕๓	๑๔.๔๑

ผลิตภัณฑ์มวลรวม ราคาคง ประจำปี	ประเทศ				กลุ่มจังหวัด			
	๒๕๕๕	๒๕๕๖	การเปลี่ยนแปลง	ร้อยละ	๒๕๕๕	๒๕๕๖	การเปลี่ยนแปลง	ร้อยละ
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์การให้เช่าและบริการทางธุรกิจ	๘๔๐,๒๑๒	๘๗๒,๗๑๔	๓๒,๕๐๒	๓.๘๖	๑๓,๗๒๗	๑๔,๘๔๕	๑,๑๑๘	๘.๑๔
การบริหารราชการและการป้องกันประเทศรวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	๗๓๐,๐๕๓	๗๖๑,๒๖๒	๓๑,๒๐๙	๔.๒๗	๑๖,๗๙๖	๑๔,๑๔๐	-๒,๖๕๖	-๑๕.๘๑
การศึกษา	๕๐๘,๐๐๓	๕๓๔,๔๖๒	๒๖,๔๕๙	๕.๒๐	๓๕,๒๐๑	๓๘,๗๘๔	๓,๕๘๓	๑๐.๑๗
การบริการด้านสุขภาพและสังคม	๒๐๐,๑๗๐	๒๐๖,๑๗๕	๖,๐๐๕	๓.๐๐	๕,๕๐๒	๕,๖๙๗	๑๙๕	๓.๕๔๔๒
การให้บริการด้านชุมชนสังคมและบริการส่วนบุคคลอื่นๆ	๒๐๘,๖๔๙	๒๒๖,๐๒๓	๑๗,๓๗๔	๘.๓๒๖๙	๒,๘๑๙	๓,๐๕๒	๒๓๓	๘.๒๖๕๓
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	๒๒,๖๒๓	๒๓,๒๙๗	๖๖๔	๒.๙๗๙๓	๕๒๑	๖๔๓	๑๒๒	๒๓.๔๑๗
ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	๑๒,๓๔๙,๐๒๑	๑๒,๙๐๑,๔๙๐	๕๕๒,๔๖๙	๔.๔๗	๑๙๗,๙๓๒	๒๒๕,๙๗๕	๒๘,๐๔๓	๑๔.๑๖
ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อคน (บาท)	๑๘๕,๗๒๒	๑๙๓,๒๖๖	๗,๕๔๔	๔.๐๖	๕๓,๔๘๙	๖๑,๗๓๗	๘,๒๔๘	๑๕.๔๒
ประชากร (๑,๐๐๐คน)	๖๖,๔๙๒	๖๖,๗๕๕	๒๖๓	๐.๓๙	๓,๕๕๕	๓,๕๕๓	-๒	-๐.๐๓

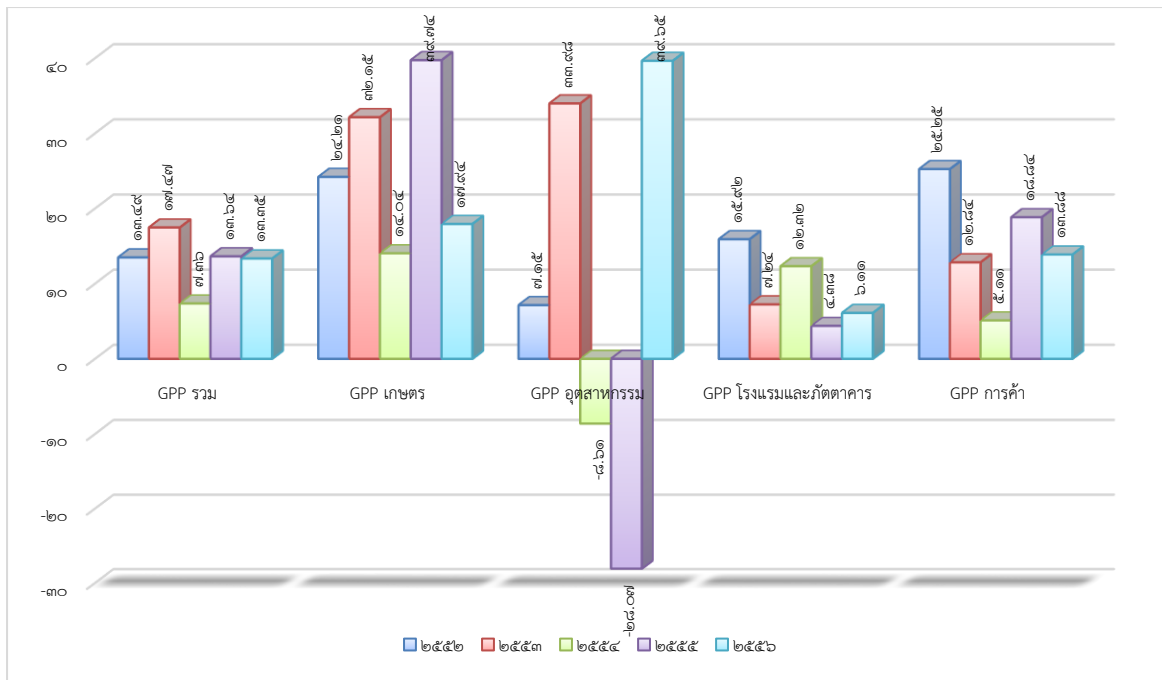
ที่มา สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

http://ecodata.nesdb.go.th/na/GPP_Report.aspx สืบค้น เมื่อ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙

จากตาราง เมื่อเปรียบเทียบผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ กับประเทศ พบว่า โดยภาพรวมกลุ่มจังหวัดมีอัตราการเติบโตทางด้านเศรษฐกิจสูงกว่าระดับประเทศ มีเพียงสาขา การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน โรงแรมและภัตตาคาร การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม ตัวกลางทางการเงิน การบริหารราชการและการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ การให้บริการด้านชุมชน สังคมและบริการส่วนบุคคลอื่นๆ ที่มีอัตราการเติบโต ต่ำกว่าระดับประเทศ

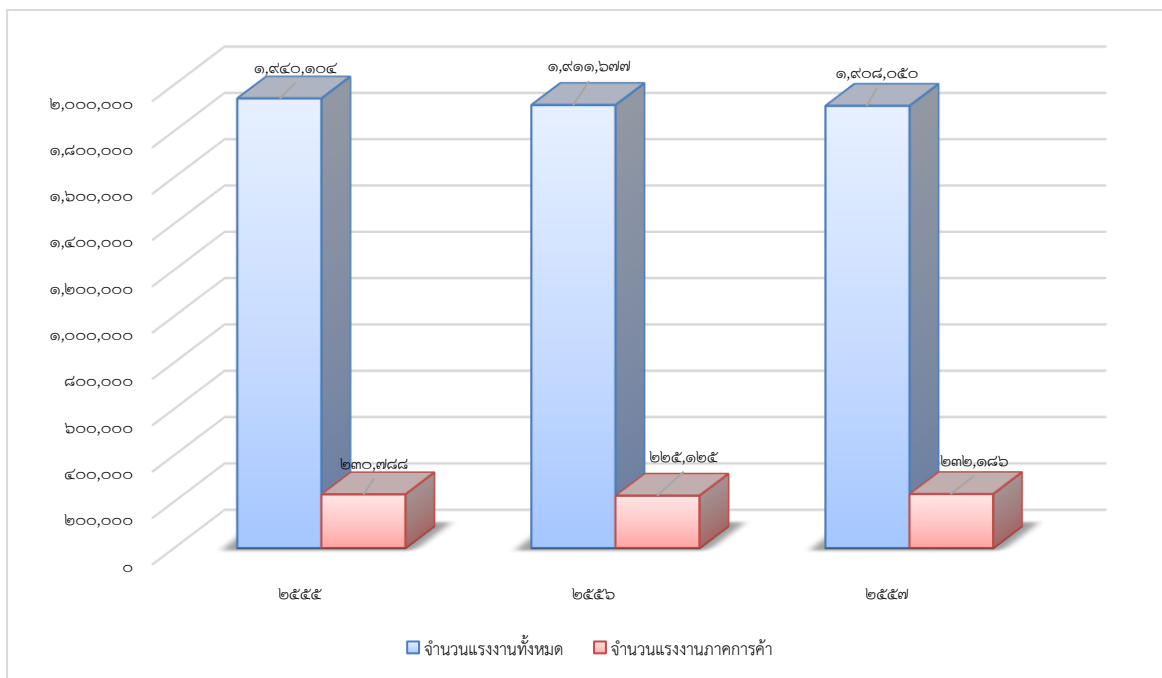

ภาพที่ ๕ แสดงมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (GPCP)

ภาพที่ ๖ แสดงอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (GPCP)

มูลค่าเศรษฐกิจสาขาการค้าปลีกและค้าส่ง คิดเป็นประมาณร้อยละ ๑๓ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด ซึ่งสถานประกอบการด้านค้าปลีกและค้าส่ง มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในช่วง ๕ ปี (๒๕๕๐ - ๒๕๕๔) มีสถานประกอบการเพิ่มขึ้นจาก ๑๔,๔๑๔ แห่ง เป็น ๔๕,๕๕๑ แห่ง แต่จำนวนแรงงานในภาคค้าปลีกค้าส่ง กลับมีจำนวนไม่มาก เพียงร้อยละ ๑๒.๑๗ ของจำนวนแรงงานทั้งหมด

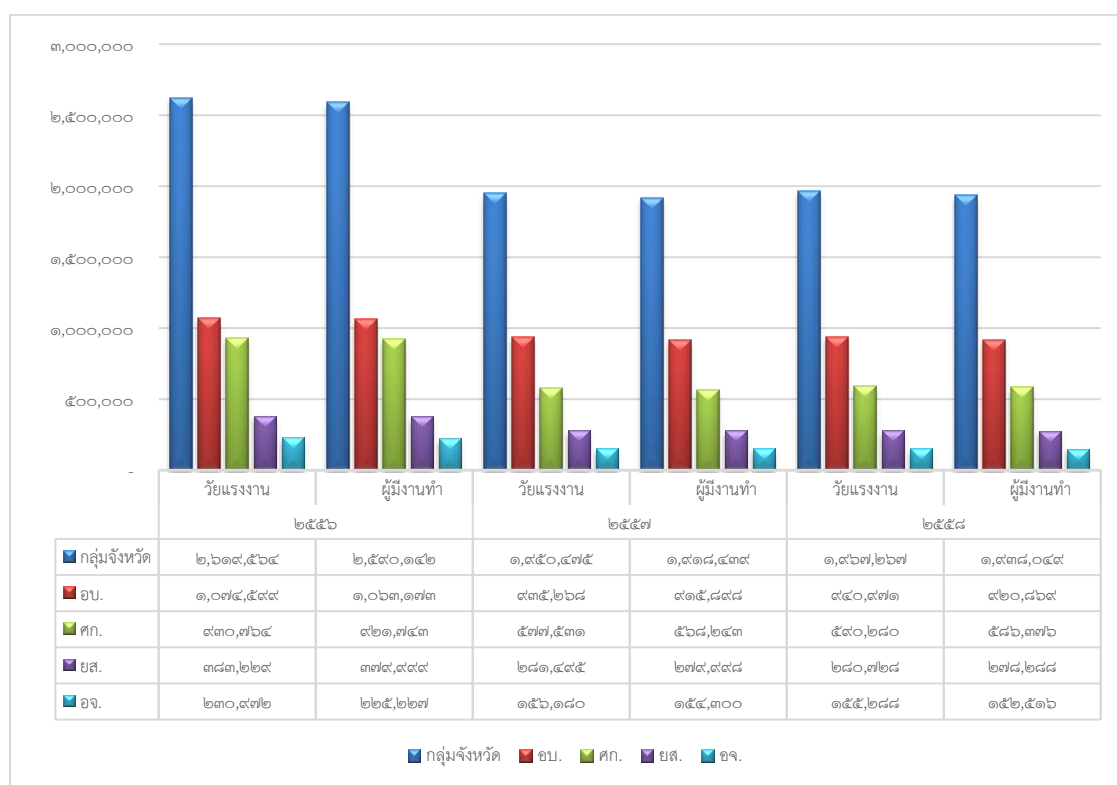

ภาพที่ ๗ แสดงจำนวนแรงงานและแรงงานภาคการค้าในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒

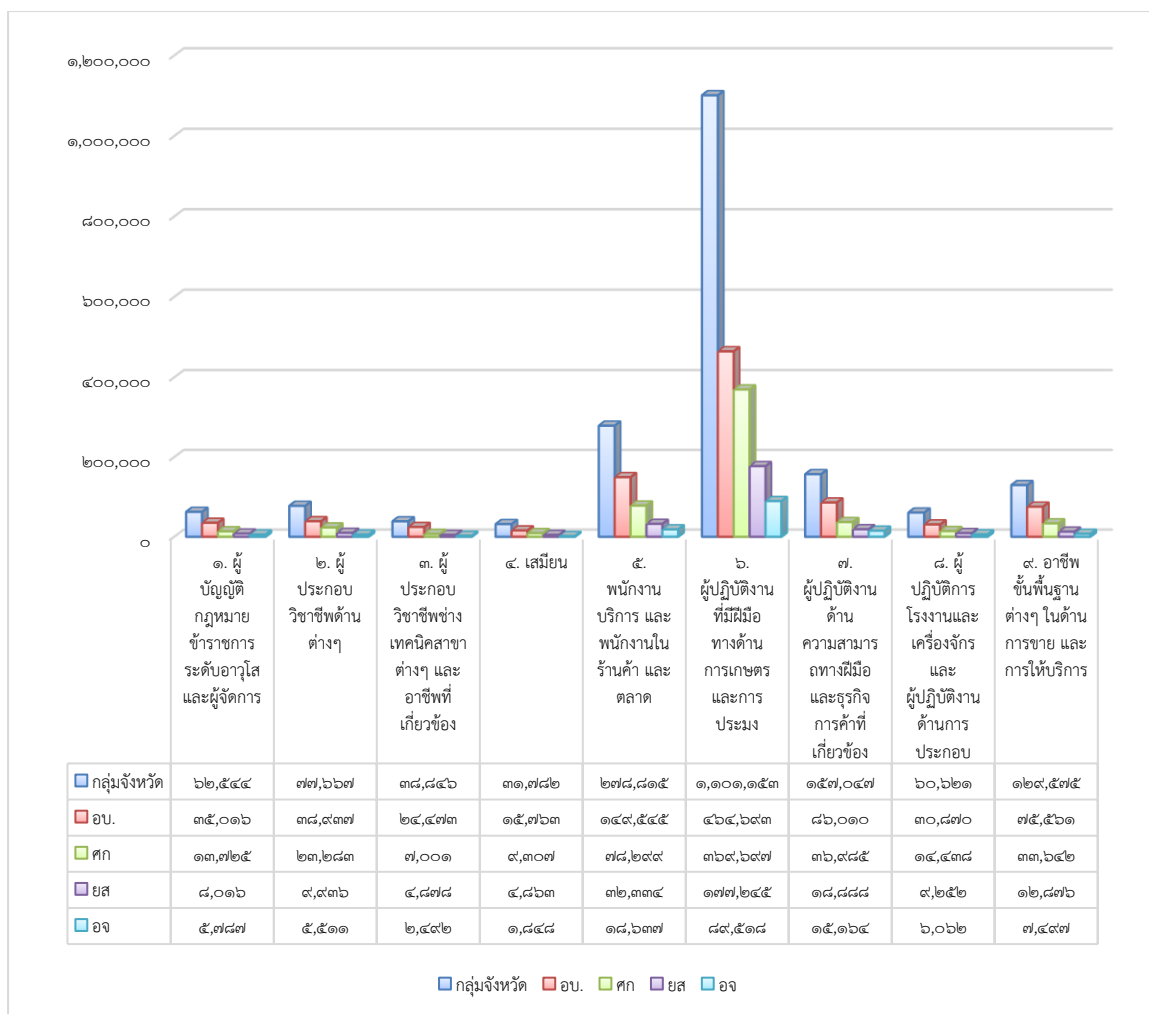
❖ สภาวะแรงงาน

สถานการณ์ด้านแรงงานของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๕๘ พบว่า ในปี ๒๕๕๗ จำนวนประชากรวัยแรงงานมีจำนวนลดลง ประมาณร้อยละ ๒๕.๕๔ จากปีก่อนหน้า และเริ่มมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นในปี ๒๕๕๘ แต่ไม่มากนักเพียงร้อยละ ๐.๘๖ เท่านั้น โดยจำนวนประชากรวัยแรงงานของจังหวัดอุบลราชธานี มีจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือ จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดยโสธร และจังหวัดอำนาจเจริญ ตามลำดับ

เมื่อพิจารณา จำนวนผู้มีงานทำในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ แยกตามอาชีพ จะพบว่า โดยภาพรวมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ประชากรประกอบอาชีพในภาคการเกษตรและประมงสูงที่สุดถึง ๑,๑๐๑,๑๕๓ คน รองลงมาคือ พนักงานบริการและพนักงานในร้านค้า ๒๗๘,๘๑๕ คน ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือและธุรกิจการค้า ๑๕๗,๐๔๗ คน อาชีพพื้นฐานด้านการขายและการให้บริการ ๑๒๙,๕๗๕ คน

ภาพที่ ๘ แสดงจำนวนประชากรวัยแรงงานและผู้มีงานทำ ระหว่างปี ๒๕๕๖ – ๒๕๕๘

ภาพที่ ๙ แสดงจำนวนผู้มีงานทำจำแนกตามสาขาอาชีพ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘

๒) ด้านการเกษตร

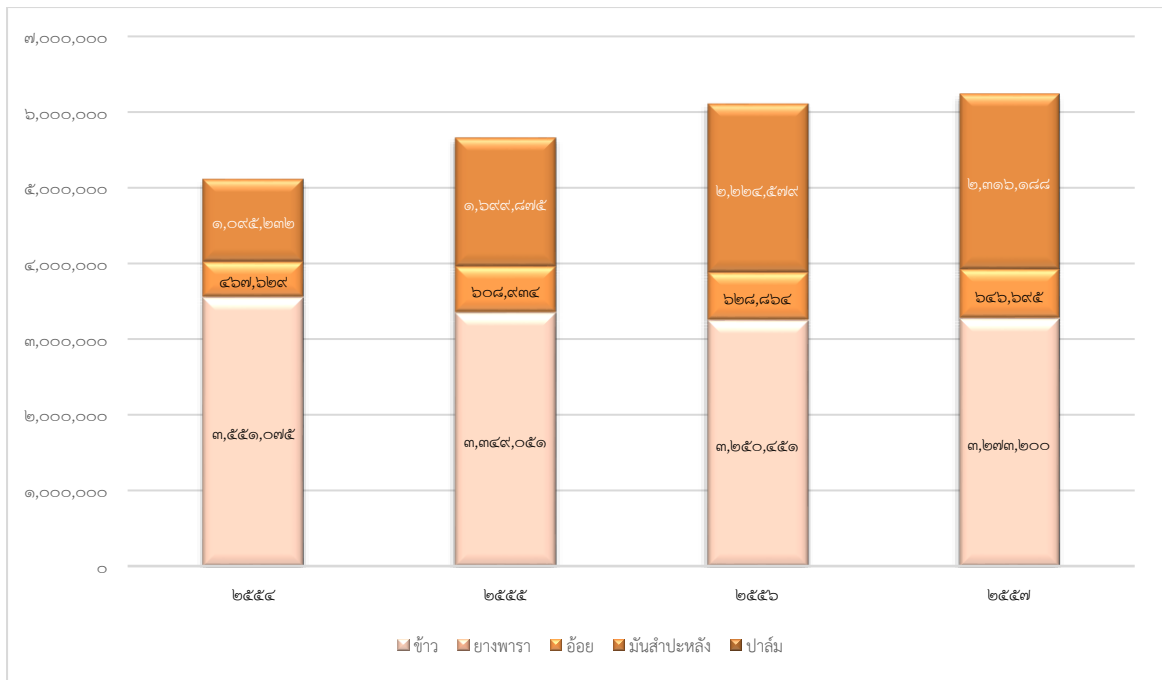
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีลักษณะภูมิประเทศ เป็นพื้นที่ลาดเอียงจากทิศตะวันตกลงไปทางทิศตะวันออก พื้นที่ทางตอนเหนือส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูง ภูเขา สลับกับพื้นที่แบบลูกคลื่นมีสภาพป่าและภูเขา มีแหล่งน้ำขนาดกลางและเป็นที่ราบลุ่มต่ำสลับซับซ้อนกับสันดินริมน้ำ พื้นที่มีปัญหาเกี่ยวกับที่ดิน เนื่องจากมีลักษณะของดินเป็นดินปนทรายเนื่องมาจากการย่อยสลายตัวของหินทรายไม่สามารถอุ้มน้ำได้ จึงทำให้ขาดแคลนน้ำเป็นสำคัญ ต้องอาศัยการชลประทานเข้ามาช่วย มีการสร้างเขื่อนหรืออ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ เพื่อเก็บกักน้ำ นอกจากนี้มีปัญหาดินเสื่อมโทรม เกิดจากการทำการเกษตรที่ใช้ปุ๋ยเคมีและสารเคมีปราบศัตรูพืชในปริมาณสูง และมีการเผาตอซังหลังการเก็บเกี่ยว ทั้งนี้พื้นที่เกษตรกรรมของกลุ่มจังหวัดฯ (ข้อมูลจากกรมพัฒนาที่ดิน ในปี ๒๕๕๓) คิดเป็นร้อยละ ๖๘.๕๕ ของพื้นที่ทั้งหมด โดยสัดส่วนที่เหลือเป็นพื้นที่ป่าไม้ (ร้อยละ ๑๕.๔๔) พื้นที่ชุมชนและสิ่งปลูกสร้าง (ร้อยละ ๔.๘๗) พื้นที่แหล่งน้ำ (ร้อยละ ๓.๑๙) และพื้นที่เบ็ดเตล็ด (ร้อยละ ๗.๙๖)

การวัดข้อมูลการพัฒนาในด้านต่างๆ โดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจ ซึ่งสำนักคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้กำหนดตัวชี้วัดการพัฒนากลุ่มจังหวัด จำนวน ๑๓ ตัวชี้วัดโดยเปรียบเทียบกับประเทศ พบว่า ในปี ๒๕๕๘ มีตัวชี้วัดที่อยู่ในเกณฑ์ดีสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ จำนวน ๔ ตัวชี้วัด

ประกอบด้วย อัตราการขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัด อัตราการขยายตัวสาขาอุตสาหกรรมและเหมืองแร่ อัตราการขยายตัวของผลิตภาพแรงงาน และอัตราการขยายตัวรายได้ต่อหัว โดยเมื่อทำการเปรียบเทียบกับข้อมูลผลการดำเนินงานในระหว่างปี ๒๕๕๓-๒๕๕๖ พบว่าตัวชี้วัดข้างต้นที่ได้รายงานในปี ๒๕๕๘ นั้นมีค่าที่สูงกว่ายวณอัตราการขยายตัวรายได้ต่อหัวที่ซึ่งค่าที่รายงานในปี ๒๕๕๘ นั้นมีค่าต่ำกว่าเกือบ ๒ เท่า การเพิ่มขึ้นของค่าตัวบ่งชี้ในปี ๒๕๕๘ โดยเฉพาะด้านมูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัด อุตสาหกรรมและผลิตภาพแรงงาน เป็นผลจากการลงทุนและประกอบการด้านอุตสาหกรรมที่ได้กระจายตัวภายในกลุ่มจังหวัดฯ จากข้อมูลทางสถิติของกลุ่มจังหวัดฯ (ข้อมูลในปี ๒๕๕๔) พบว่า มีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๑,๙๔๐ โรงงาน และมีเงินลงทุนรวมทั้งสิ้น ๒๓,๑๔๕,๒๖๕,๕๕๔ บาท โดยมีแรงงานในภาคอุตสาหกรรมจำนวนกว่า ๒๓,๕๙๑ คน สำหรับการประกอบอุตสาหกรรมส่วนใหญ่เป็นโรงงานอุตสาหกรรมการเกษตร (เช่น โรงสีข้าว โรงงานแปรรูปผลผลิตการเกษตร) ข้อมูลด้านอุตสาหกรรมดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลด้านมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ที่มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องในระหว่างปี ๒๕๕๒ - ๒๕๕๔ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ค่า GPP ของกลุ่มจังหวัดเท่ากับ ๑๗๐,๐๓๔ ล้านบาท ในขณะที่ค่าดังกล่าวในปี ๒๕๕๒ และ ๒๕๕๓ มีค่าเท่ากับ ๑๔๗,๗๒๕ และ ๑๖๓,๓๘๘ ล้านบาท ตามลำดับ จากข้อมูลสถิติของกลุ่มจังหวัดฯ พบว่า อุตสาหกรรมการเกษตรเป็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่สำคัญที่ส่งผลให้เกิดการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้อัตราการขยายตัวรายได้ต่อหัวที่ลดลง เมื่อเปรียบเทียบกับข้อมูลที่รายงานในปี ๒๕๕๘ และในปี ๒๕๕๓ - ๒๕๕๖ นั้นอาจเป็นผลจากการชะลอตัวของทางเศรษฐกิจมหภาคระดับประเทศ โดยข้อมูลได้แสดงให้เห็นการลดลงของอัตราการขยายตัวดังกล่าวในระดับประเทศด้วย ในปี ๒๕๕๘ ค่าอัตราการขยายตัวรายได้ต่อหัวที่สูงกว่าระดับประเทศอาจเป็นผลจากการดำเนินการประชาสัมพันธ์และการบริการนักท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพของกลุ่มจังหวัดฯ

ตารางที่ ๔๒ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านการเกษตรของกลุ่มจังหวัดระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๕๗
หน่วย ล้านบาท

จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	๒๕๕๔	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗
กลุ่มจังหวัด	๔๓,๕๙๐	๕๕,๓๙๐	๖๘,๖๑๓	๕๕,๓๗๐
อุบลราชธานี	๑๘,๒๐๕	๒๔,๔๙๙	๒๙,๙๐๖	๒๔,๑๔๙
ศรีสะเกษ	๑๖,๒๕๐	๑๙,๗๒๐	๒๓,๔๒๖	๑๘,๙๐๘
ยโสธร	๕,๗๓๙	๗,๐๙๕	๙,๒๙๙	๗,๕๙๕
อำนาจเจริญ	๓,๓๙๔	๔,๐๗๕	๕,๙๘๐	๔,๗๑๖

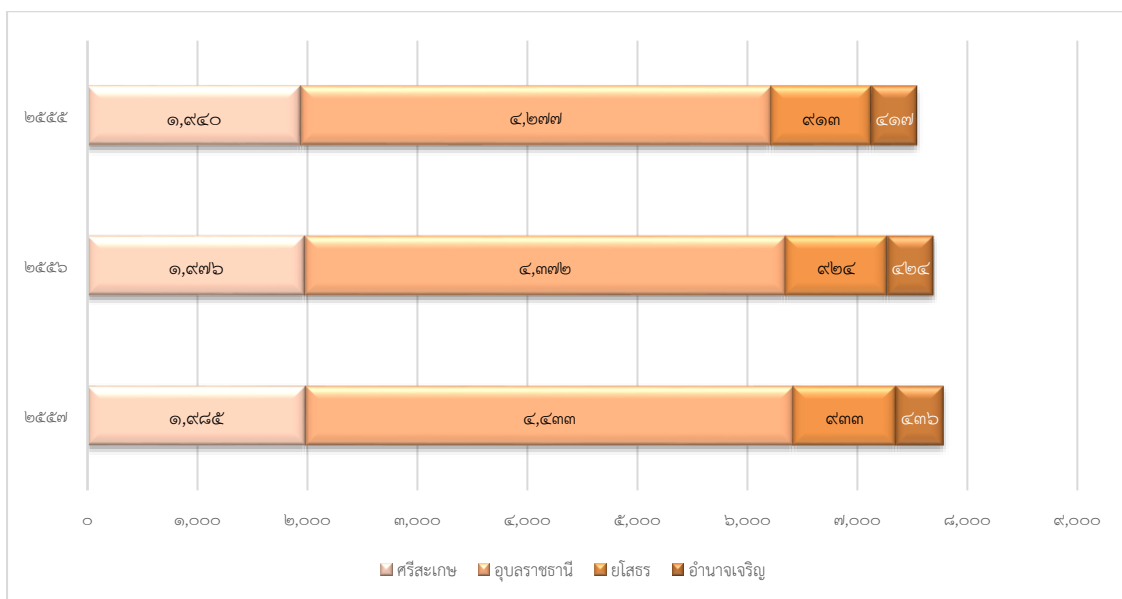
ภาพที่ ๑๐ แสดงผลผลิตพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ๕ ชนิด (ตัน)

๓) ด้านอุตสาหกรรม

มูลค่าเศรษฐกิจสาขาอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ ๙ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด มีจำนวนโรงงานของทั้งกลุ่มจังหวัด เพิ่มขึ้นทุกปี โดยในปี ๒๕๕๗ มีจำนวน ๗,๗๘๗ แห่ง ส่วนใหญ่ตั้งอยู่ที่ จังหวัดอุบลราชธานี

ด้านเงินทุนปรับเพิ่มขึ้นทุกปี โดยปี ๒๕๕๗ มีจำนวนเงินทุนรวมทั้งกลุ่มจังหวัด เท่ากับ ๕๓,๑๐๘ ล้านบาท จำนวนคนงานเพิ่มขึ้นทุกปี ซึ่งมีจำนวนเท่ากับ ๓๘,๑๖๗ คน

ด้านผลิตภาพแรงงานของกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้นทุกปี โดยปี ๒๕๕๖ อยู่ที่ ๔๘,๘๘๕ บาท/คน/ปี

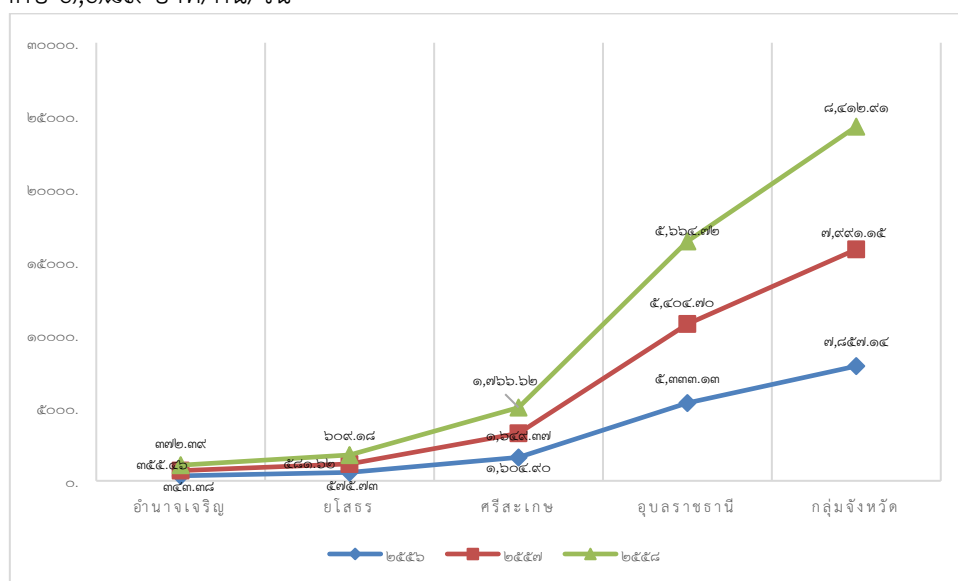
ภาพที่ ๑๑ แสดงจำนวนโรงงาน แยกรายจังหวัด

๔) ด้านการท่องเที่ยว

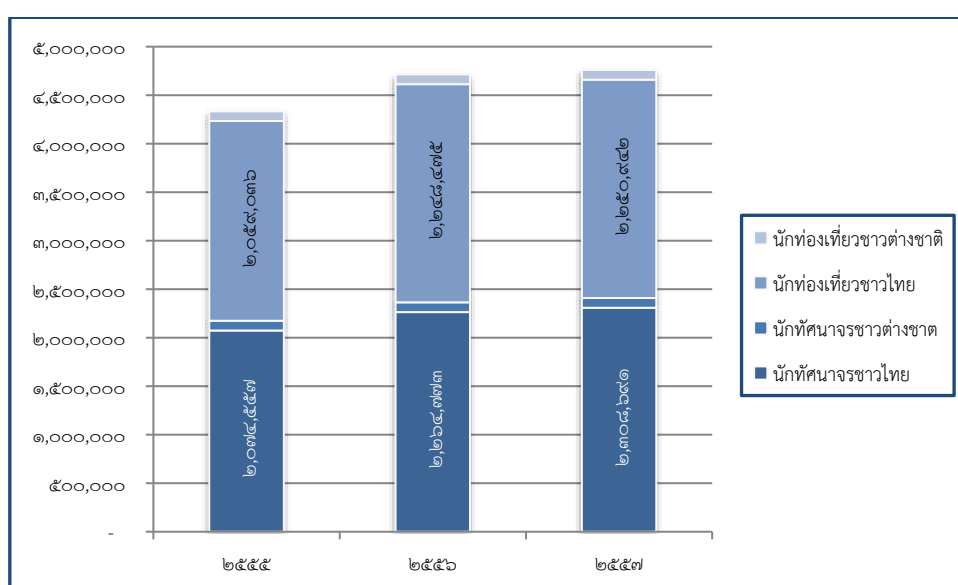
มูลค่าเศรษฐกิจที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว โดยเฉพาะสาขากิจกรรมและโรงแรม คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๓ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัด มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๙.๑๙ ต่อปี

จำนวนผู้มาเยี่ยมเยือนมีอัตราเพิ่มขึ้นทุกปี ส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวชาวไทยเฉลี่ย ประมาณ ๔.๕ ล้านคนต่อปี รายได้จากการท่องเที่ยว มาจากชาวไทยเป็นหลัก โดยเฉลี่ย ๓ ปี ย้อนหลัง มูลค่าการท่องเที่ยวอยู่ที่ ๗,๔๐๐ ล้านบาท

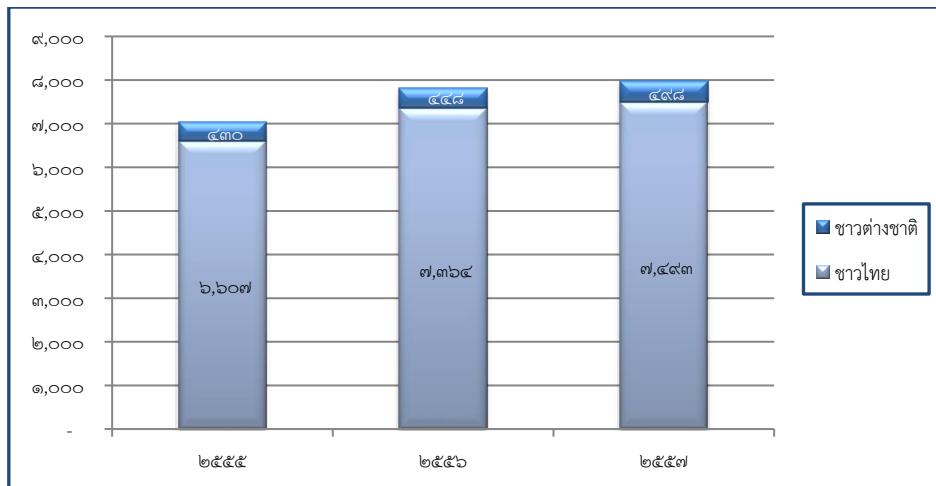
นักท่องเที่ยวมีแนวโน้มที่จะพักค้างคืนมากขึ้น สืบเนื่องจากอัตราการเข้าพักโรงแรมที่เพิ่มขึ้นทุกปี ค่าใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อคนเพิ่มขึ้น โดยนักท่องเที่ยวต่างชาติเป็นกลุ่มที่ใช้จ่ายสูงที่สุด ซึ่งในปี ๒๕๕๗ เท่ากับ ๑,๑๘๙ บาท/คน/วัน

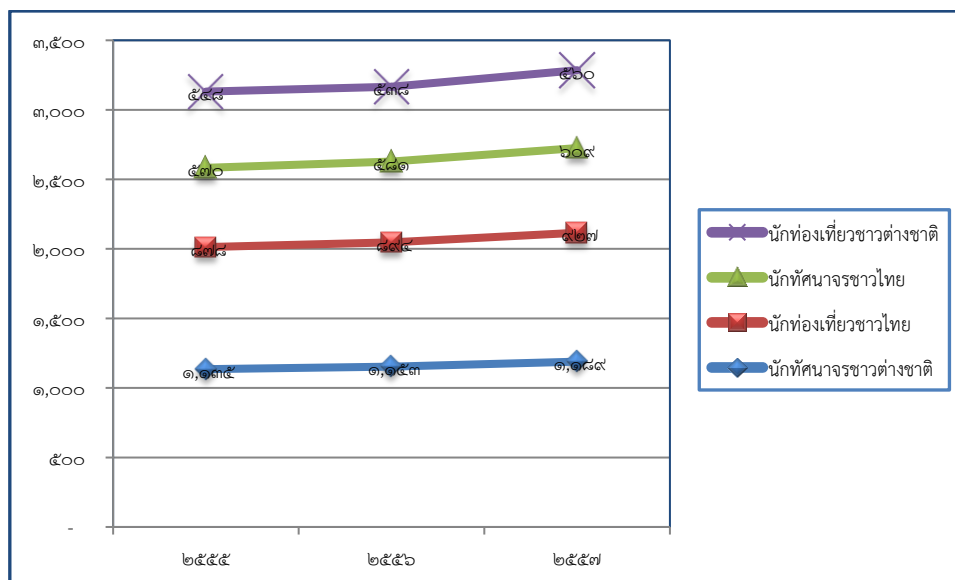
ภาพที่ ๑๒ แสดงรายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๖ – ๒๕๕๘

ภาพที่ ๑๓ แสดงจำนวนผู้มาเยี่ยมเยือนจากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๗

ภาพที่ ๑๔ แสดงจำนวนห้องพักและอัตราการเข้าพักจากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด ฯ
ระหว่างปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๗

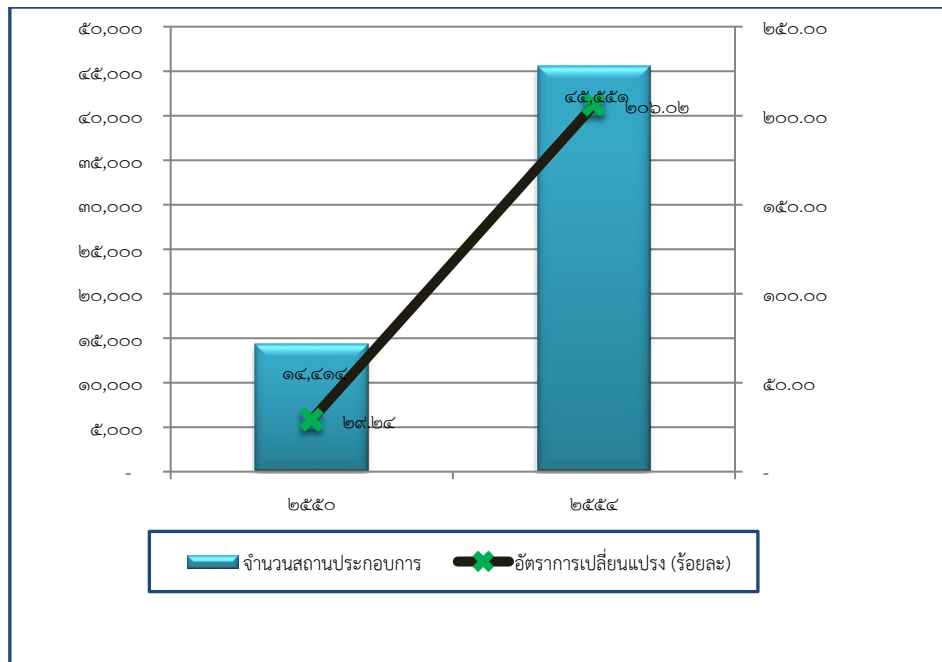
ภาพที่ ๑๕ แสดงค่าใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยวจากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด ฯ
ระหว่างปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๗ (บาท/คน/วัน)

๕) ด้านการค้า

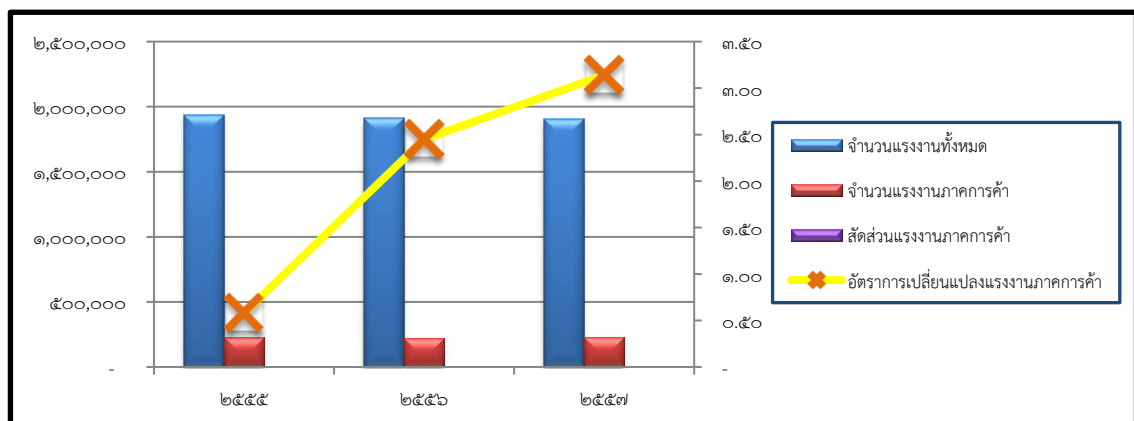
มูลค่าเศรษฐกิจสาขาการค้าส่ง - ค้าปลีก คิดเป็นร้อยละ ๑๓ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด

สถานประกอบการด้านการค้าส่ง - ค้าปลีก มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในช่วง ๕ ปี (ปี ๒๕๕๐ – ๒๕๕๔) มีสถานประกอบการเพิ่มขึ้นจาก ๑๔,๔๑๔ แห่ง เป็น ๔๕,๕๕๑ แห่ง

แรงงานภาคการค้ามีจำนวนไม่คงที่ มีสัดส่วนแรงงานภาคการค้าต่อแรงงานทั้งหมด อยู่ที่ร้อยละ ๑๒.๑๗

ภาพที่ ๑๖ แสดงจำนวนสถานประกอบการในสาขาการขายส่งและขายปลีก ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๖

	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗
จำนวนแรงงานทั้งหมด	๑,๙๔๐,๑๐๔	๑,๙๑๑,๖๗๗	๑,๙๐๘,๐๕๐
จำนวนแรงงานภาคการค้า	๒๓๐,๗๘๘	๒๒๕,๑๒๕	๒๓๒,๑๘๖
สัดส่วนแรงงานภาคการค้า	๐.๑๒	๐.๑๒	๐.๑๒
อัตราการเปลี่ยนแปลงแรงงานภาคการค้า	๐.๑๔	๒.๔๕	๓.๑๔

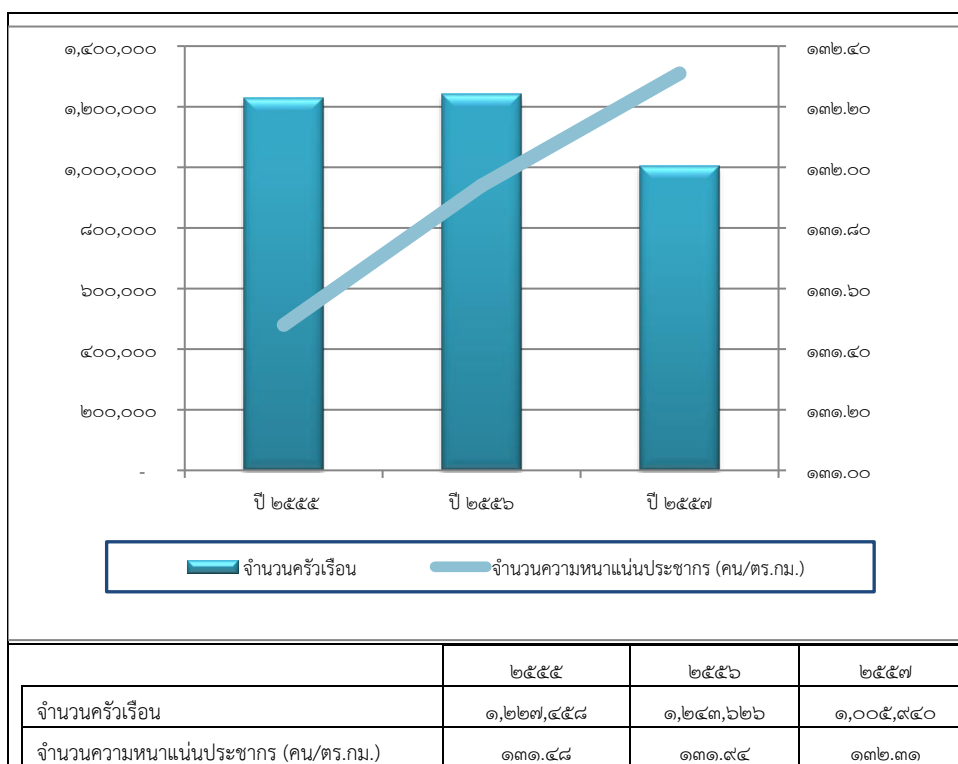
ภาพที่ ๑๗ แสดงจำนวนประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไปที่มีงานทำในสาขา การขายส่งและขายปลีก ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๗

๖) ด้านสังคม

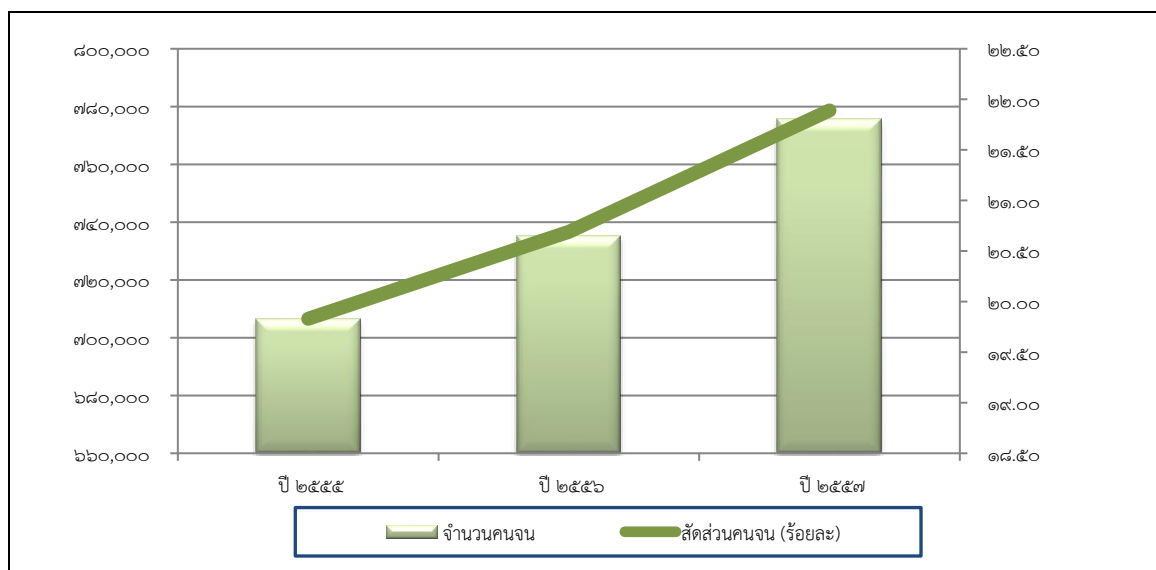
ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐) ไม่ได้มีการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ด้านสังคม อย่างไรก็ตาม จากข้อมูลสถิติตัวชี้วัดด้านสังคมที่สำคัญ แสดงผลการพัฒนาด้านสังคมได้ดังนี้

๑) โครงสร้างประชากร

- ในปี ๒๕๕๗ กลุ่มจังหวัด มีจำนวน ประชากรรวม ๔,๒๒๕,๔๗๓ คน โดยส่วนใหญ่เป็นประชากรวัยทำงาน
- จำนวนครัวเรือนปรับตัวลดลง แต่มีความหนาแน่นของประชากรเพิ่มขึ้น โดยในปี ๒๕๕๗ มีความหนาแน่นประชากรเท่ากับ ๑๓๒.๓๑ คน/ตร.กม.
- สัดส่วนคนจนเพิ่มสูงขึ้นจากปี ๒๕๕๔ โดยในปี ๒๕๕๖ อยู่ที่ร้อยละ ๒๑.๘๙ ของประชากรทั้งกลุ่มจังหวัด

ภาพที่ ๑๘ แสดงจำนวนครัวเรือน และความหนาแน่นประชากรของกลุ่มจังหวัด ฯ
ระหว่างปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๗

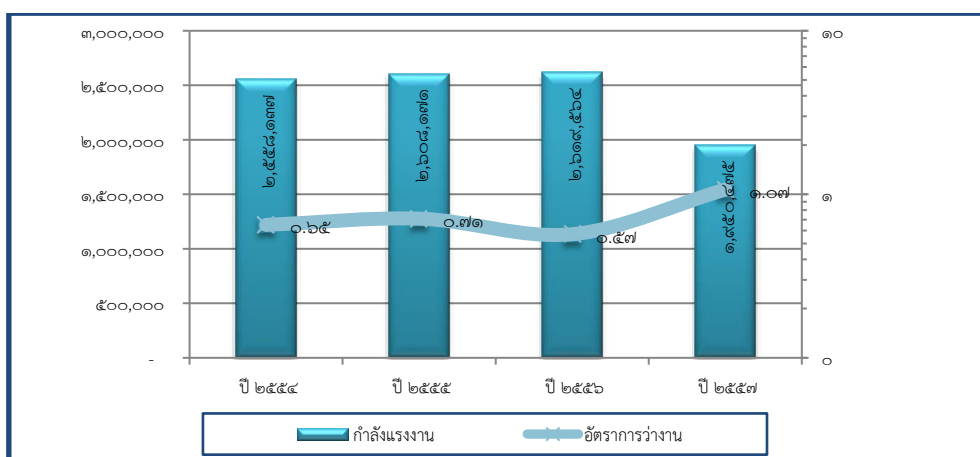

	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗
จำนวนคนงาน	๗๐๖,๔๘๐	๗๓๕,๓๔๕	๗๗๕,๗๐๐
เส้นความยากจน (บาท/คน/เดือน)	๒,๐๗๙	๒,๑๔๐	๒,๒๓๕
สัดส่วนคนงาน (ร้อยละ)	๑๙.๘๓	๒๐.๖๙	๒๐.๘๙

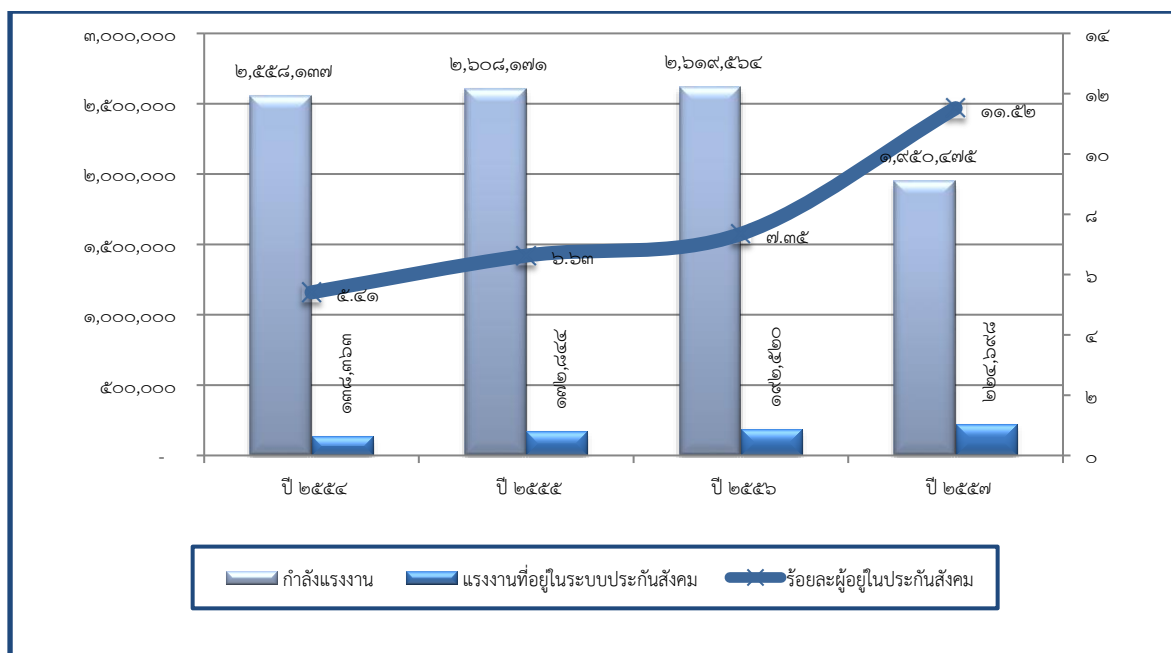
ภาพที่ ๑๙ แสดงจำนวน และสัดส่วนคนงาน ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๗

๒) การทำงาน

- กำลังแรงงานของกลุ่มจังหวัดมีจำนวนลดลง ในปี ๒๕๕๗ ในขณะที่อัตราการว่างงานกลับเพิ่มสูงขึ้น อยู่ที่ร้อยละ ๑.๐๗
- แรงงานส่วนใหญ่ยังไม่ได้รับความคุ้มครองในระบบประกันสังคม แต่มีการปรับตัวในทิศทางที่ดีขึ้น โดยในปี ๒๕๕๗ มีสัดส่วนแรงงานในระบบ ฯ อยู่ที่ร้อยละ ๑๑.๕๒

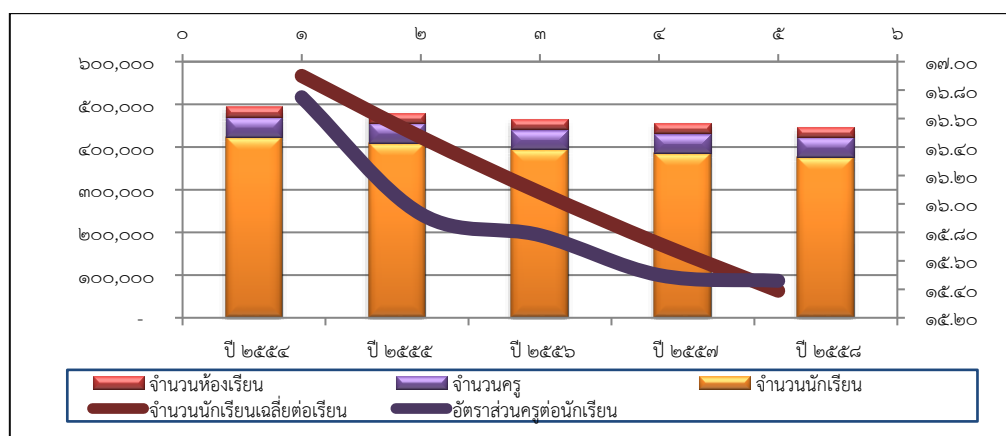
ภาพที่ ๒๐ แสดงจำนวนกำลังแรงงาน และอัตราการว่างงาน ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๔ – ๒๕๕๗

ภาพที่ ๒๑ แสดงจำนวนแรงงานในระบบประกันสังคม ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๔ – ๒๕๕๗

๓) การศึกษา

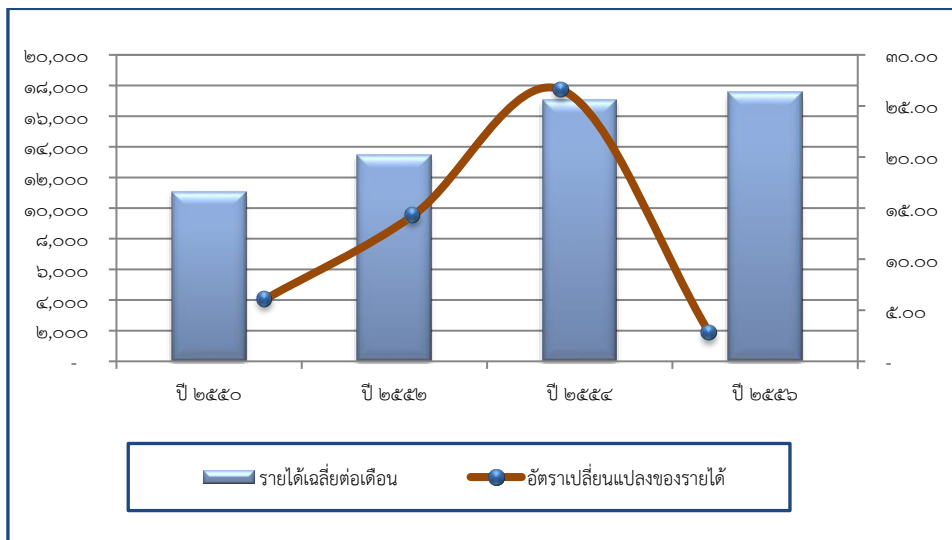
- ด้านการศึกษาของกลุ่มจังหวัด ในปี ๒๕๕๘ มีจำนวนนักเรียน ๓๗๖,๕๔๑ คน จำนวนห้องเรียน ๒๔,๔๖๑ ห้อง และมีครู ๒๔,๓๕๔ คน
- จำนวนนักเรียนเฉลี่ยต่อห้องเรียนลดลง ปี ๒๕๕๘ อยู่ที่ ๑๕.๓๙ คน และ อัตราส่วน ครู ๑ คน ต่อนักเรียน ๑๕.๔๖ คน

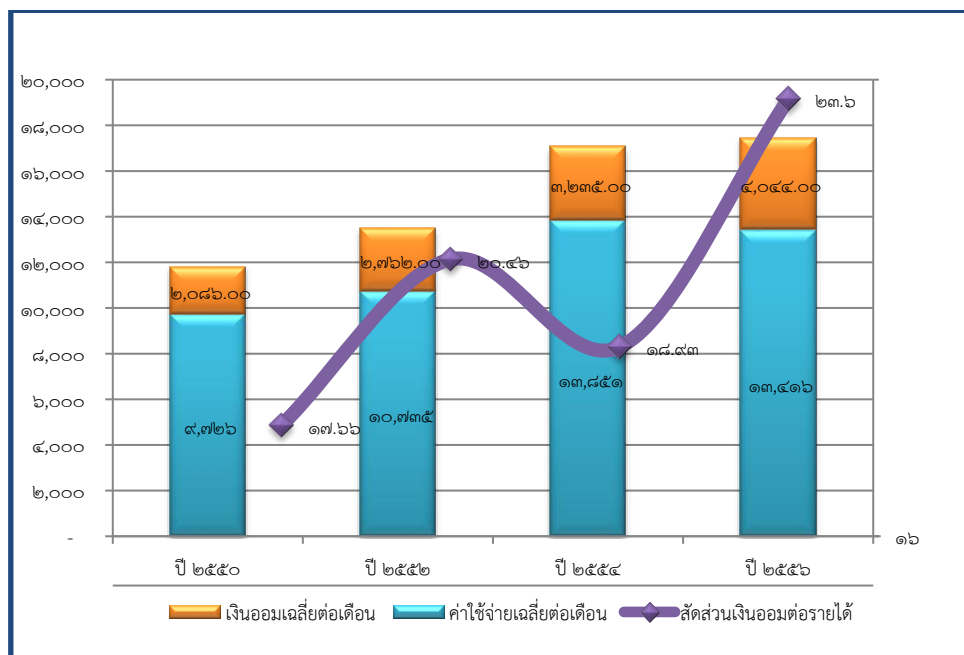
ภาพที่ ๒๒ แสดงจำนวนนักเรียน ครู และห้องเรียน ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๔ – ๒๕๕๘

๔) รายรับรายจ่ายภาคครัวเรือน

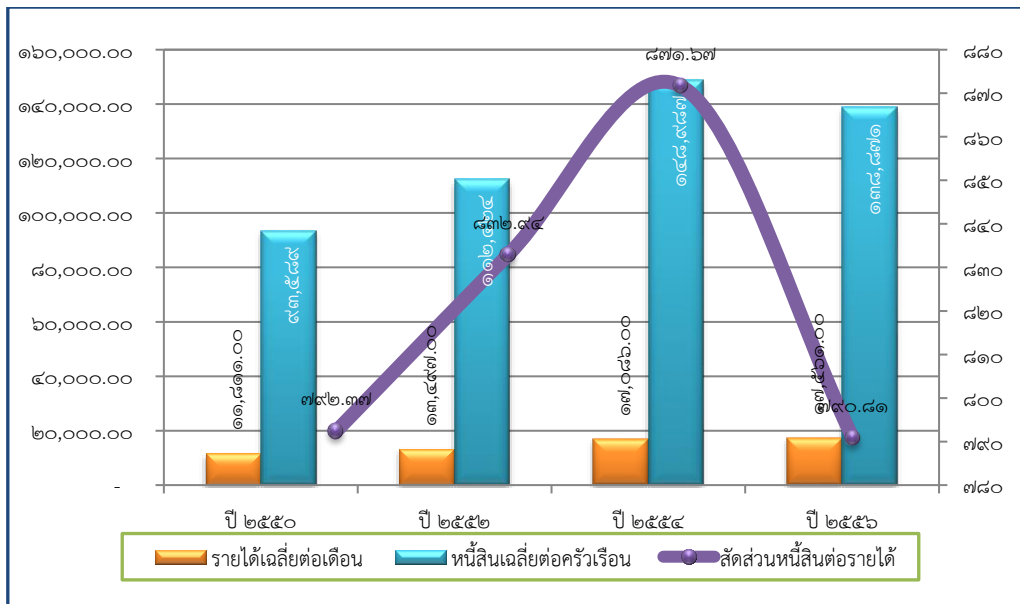
- รายได้เฉลี่ยครัวเรือนในกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยปี ๒๕๕๖ อยู่ที่ประมาณ ๑๗,๕๖๑ บาทต่อเดือน
- รายจ่ายของครัวเรือนในกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้นในปี ๒๕๕๐ - ๒๕๕๔ แต่ลดลงในปี ๒๕๕๖ และเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนเพิ่มขึ้น โดยปี ๒๕๕๖ สัดส่วนเงินออมคิดเป็นร้อยละ ๒๔ ของรายได้
- หนี้สินเฉลี่ยของครัวเรือนมีแนวโน้มลดลง อย่างไรก็ดี เมื่อเทียบสัดส่วนหนี้สินต่อรายได้แล้ว พบว่าครัวเรือนมีการหนี้สินในสัดส่วนที่สูงมาก โดยในปี ๒๕๕๖ มีสัดส่วนหนี้สินสูงกว่ารายได้ถึง ๗.๙๐ เท่า

ภาพที่ ๒๓ แสดงจำนวนรายได้เฉลี่ยของครัวเรือน ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๐ - ๒๕๕๖

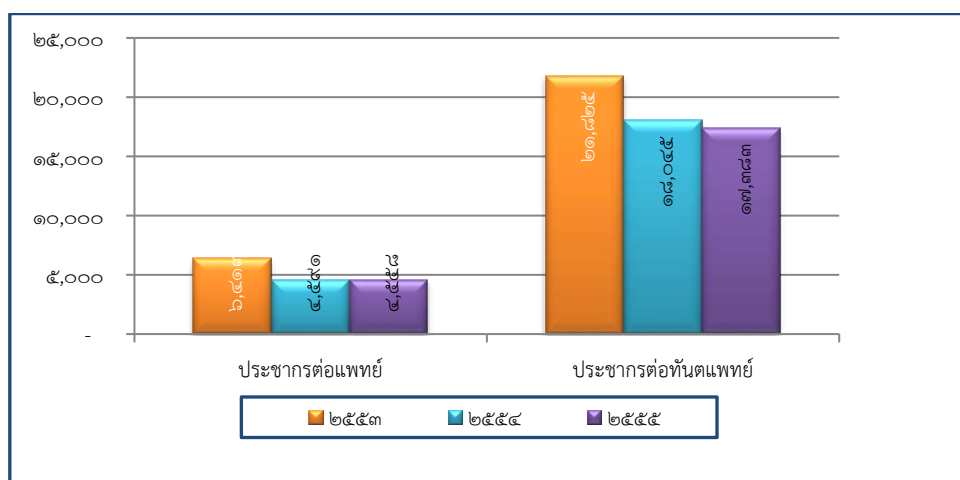
ภาพที่ ๒๔ แสดงจำนวนเงินออมเฉลี่ยของครัวเรือน ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๐ - ๒๕๕๖

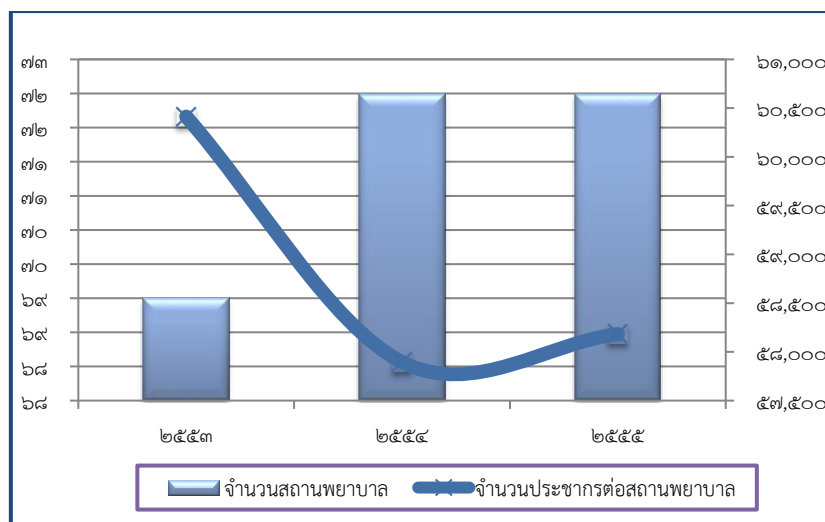
ภาพที่ ๒๕ แสดงจำนวนหนี้สินของครัวเรือน ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๐ - ๒๕๕๖

๕) การสาธารณสุข

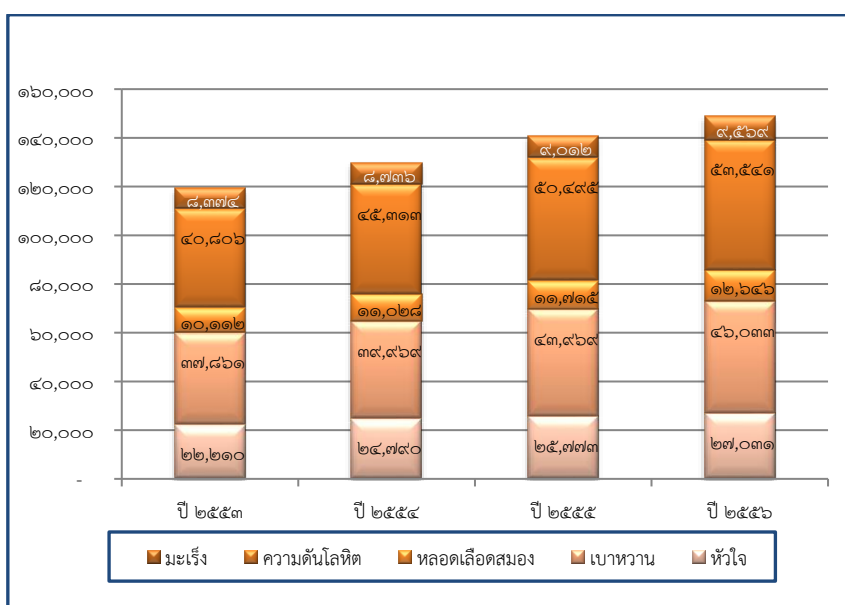
- จำนวนบุคลากรทางการแพทย์ลดลงจากปี ๒๕๕๔ มาปี ๒๕๕๕ โดยปี ๒๕๕๕ มีจำนวนแพทย์เท่ากับ ๙๑๙ คน
- ในด้านการให้บริการในปี ๒๕๕๕ มีสัดส่วนแพทย์ต่อประชากร ๑:๔,๕๕๘ คน โดยมีแนวโน้มสัดส่วนประชากรต่อแพทย์ลดลงในปี ๒๕๕๕ มีสถานพยาบาล ๗๒ แห่ง คิดเป็นสัดส่วนสถานพยาบาลต่อประชากร ๕๘,๑๘๓ คน
- ในกลุ่ม ๕ โรค สำคัญของประเทศไทย พบว่า ในกลุ่มจังหวัดมีประชากรป่วยเป็นโรคความดันโลหิตสูงมากที่สุด รองลงมาคือโรคเบาหวานและโรคหัวใจ ทั้งนี้ทุกโรคมีจำนวนผู้ป่วยเพิ่มมากขึ้นทุกปี
- พฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และบุหรี่ เป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้น คือ มีอัตราการบริโภคฯ ที่ลดลงทุกปี

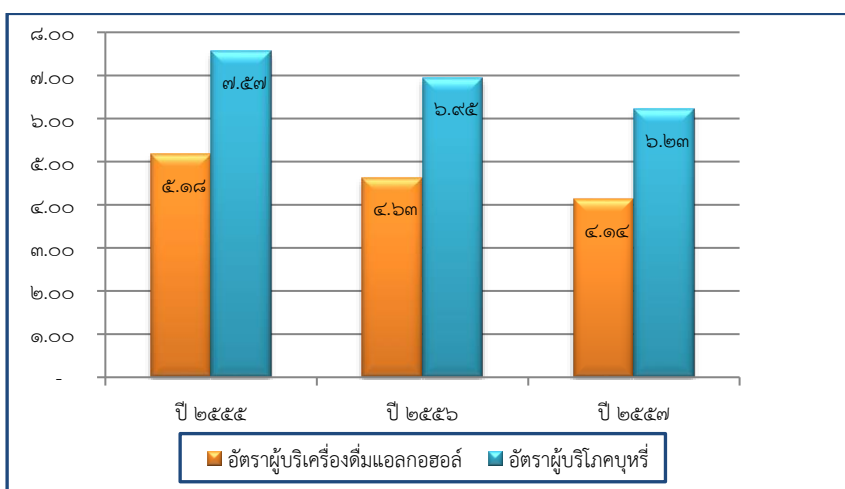
ภาพที่ ๒๖ แสดงจำนวนอัตราประชากรต่อบุคลากรทางการแพทย์
ของ กลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๓ - ๒๕๕๕

ภาพที่ ๒๗ แสดงจำนวนสัดส่วนประชากรต่อสถานพยาบาล ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๓ – ๒๕๕๕

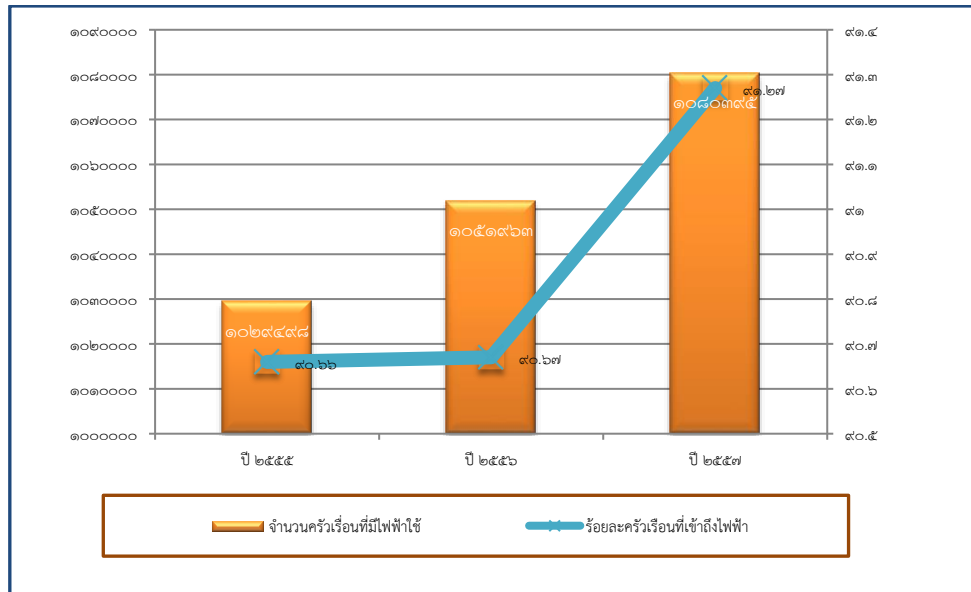
ภาพที่ ๒๘ แสดงจำนวนผู้ป่วย ๕ โรคสำคัญของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๓ – ๒๕๕๖

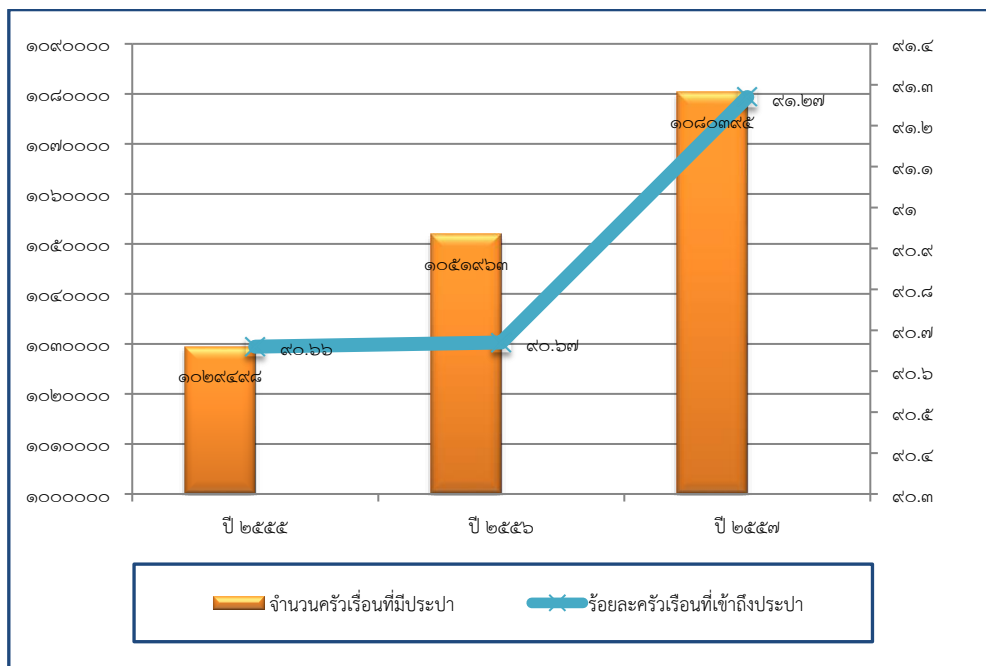
ภาพที่ ๒๙ แสดงจำนวนอัตราผู้ป่วยโรคเบาหวานและโรคความดันโลหิต ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๗

๖) การเข้าถึงบริการสาธารณะ และข่าวสารเทคโนโลยี

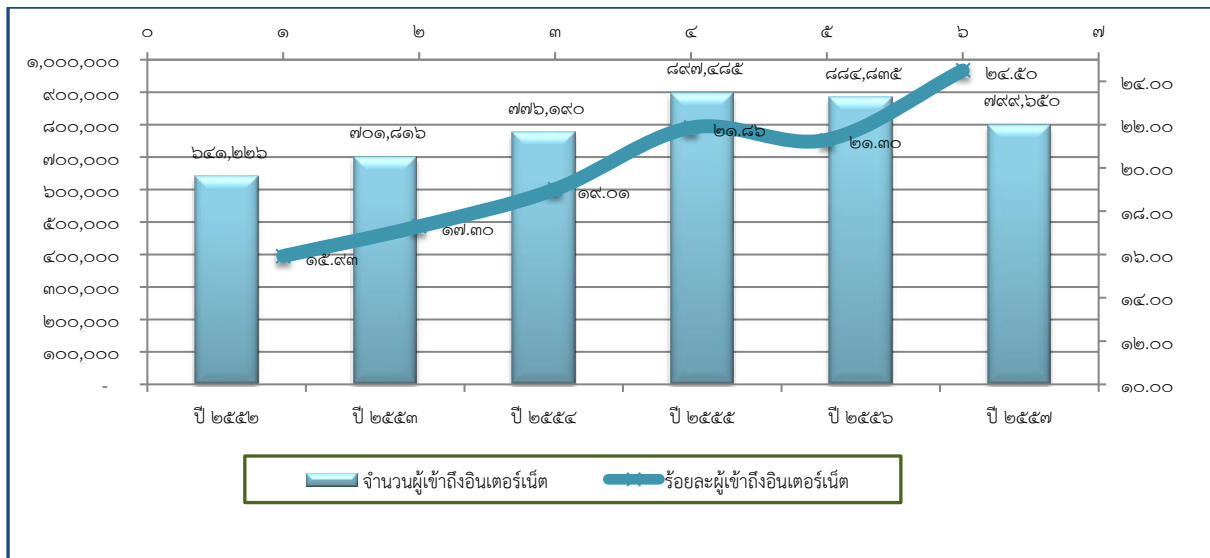
- ครุว์เรือนที่เข้าถึงไฟฟ้า และน้ำประปาจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี ในขณะที่การเข้าถึงไฟฟ้าค่อนข้างครอบคลุมเกือบทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ ๙๑.๒๗ แต่การเข้าถึงประปายังมีสัดส่วนค่อนข้างต่ำมากเมื่อเทียบกับจำนวนครุว์เรือนทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๗๓
- สัดส่วนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตยังมีค่อนข้างน้อย แต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี โดยปี ๒๕๕๗ มีการเข้าถึงคิดเป็นร้อยละ ๒๔.๕๐

ภาพที่ ๓๐ แสดงจำนวนการเข้าถึงไฟฟ้า ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๗

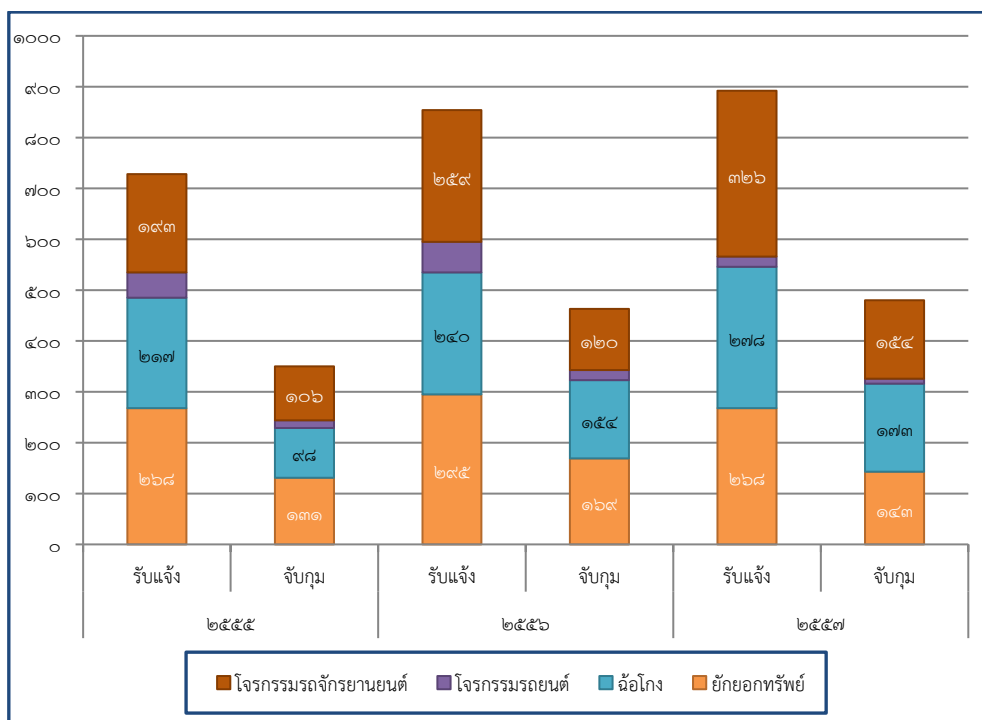
ภาพที่ ๓๑ แสดงจำนวนการเข้าถึงประปา ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๗

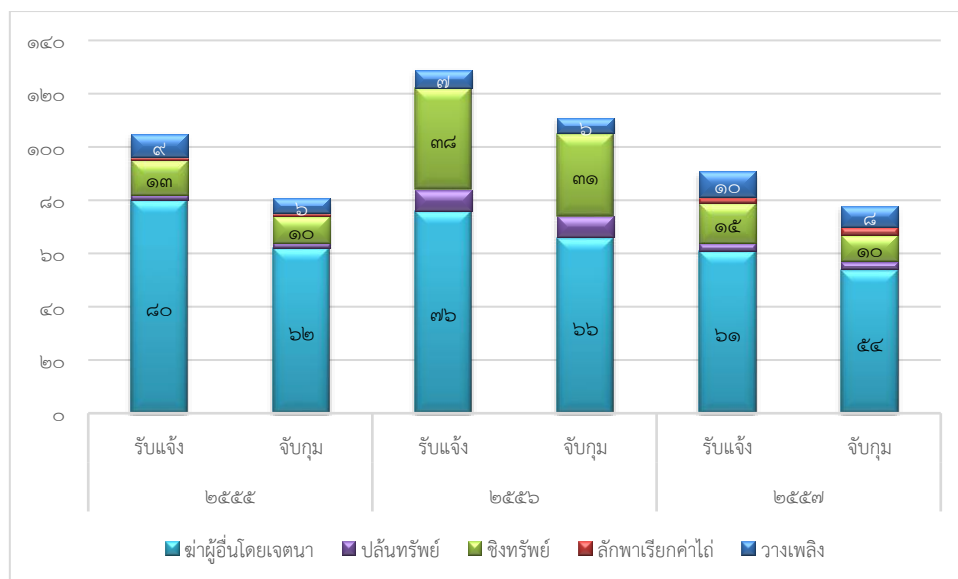
ภาพที่ ๓๒ แสดงจำนวนการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๗

๗) ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- กลุ่มคดีอาญาที่น่าสนใจของกลุ่มจังหวัดที่ต้องเฝ้าระวัง คือ การโจรกรรมรถจักรยานยนต์ การฉ้อโกง และการยักยอกทรัพย์สิน
- กลุ่มคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ มีการรับแจ้งความลดลงในปี ๒๕๕๗ โดยคดีส่วนใหญ่เกี่ยวกับการฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา รองลงมาได้แก่ การชิงทรัพย์ และการวางเพลิง

ภาพที่ ๓๓ แสดงสถิติการรับแจ้งและการจับกุมกลุ่มคดีอาญาที่น่าสนใจ (คดี) ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๗

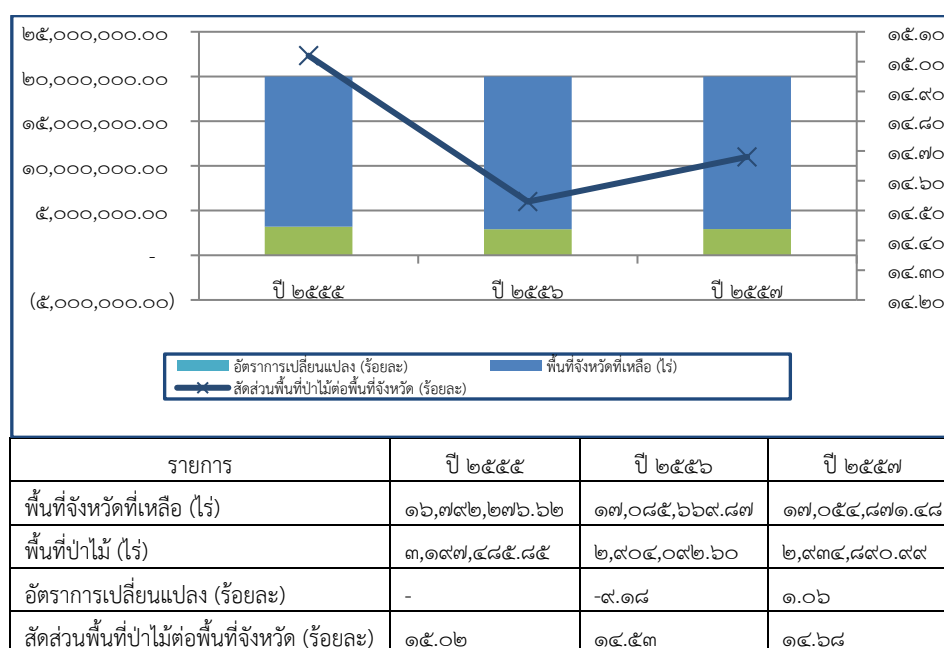

ภาพที่ ๓๔ แสดงสถิติการรับแจ้งและการจับกุมกลุ่มคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ (คดี) ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๗

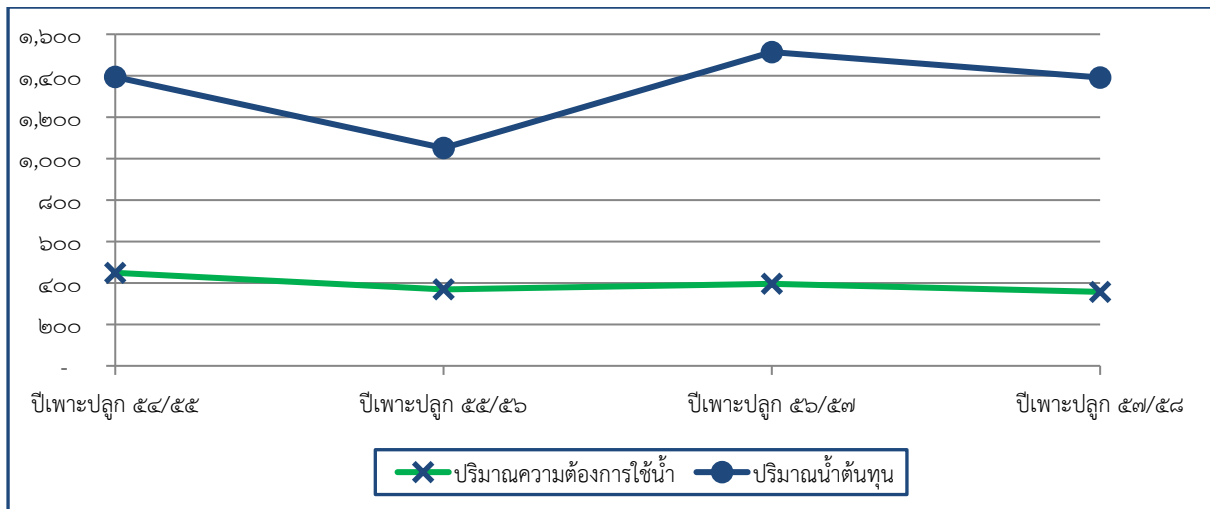
❖ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ

๑) ทรัพยากรป่าไม้และน้ำ

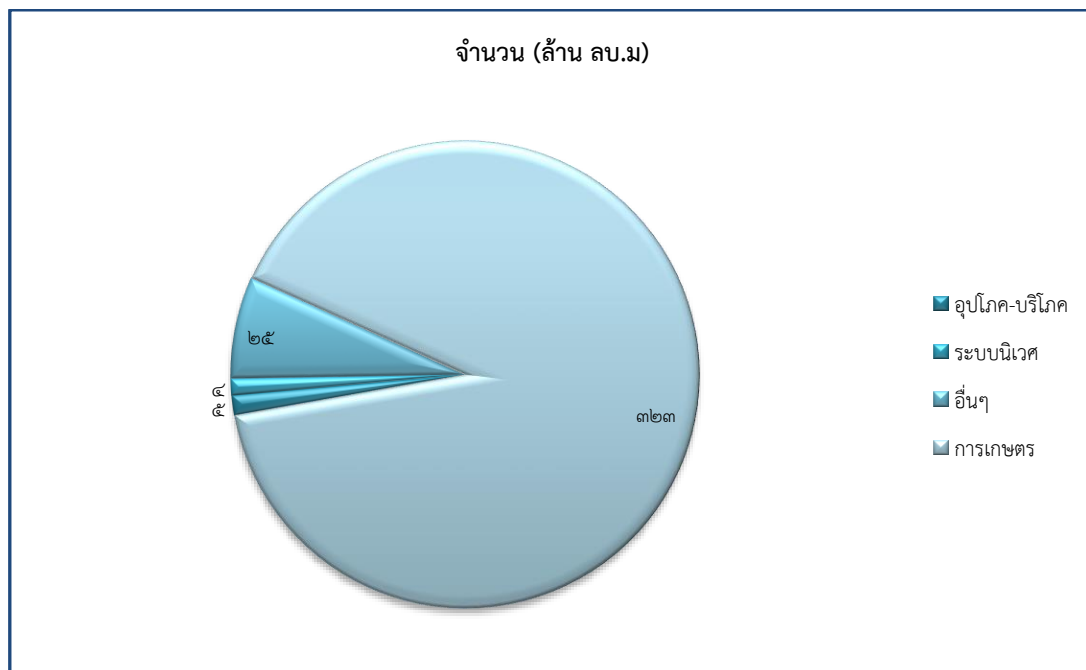
- พื้นที่ป่าไม้มีสัดส่วนร้อยละ ๑๔.๖๘ ของพื้นที่กลุ่มจังหวัดทั้งหมด โดยจำนวนพื้นที่ป่าไม้ของกลุ่มจังหวัดในปี ๒๕๕๗ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย
- ปริมาณน้ำต้นทุนของกลุ่มจังหวัดมีเพียงพอต่อความต้องการใช้ในแต่ละปี ทั้งนี้ ความต้องการใช้น้ำของกลุ่มจังหวัดส่วนใหญ่เป็นความต้องการใช้น้ำเพื่อการเกษตร คิดเป็นร้อยละ ๙๐ ของความต้องการใช้น้ำทั้งหมด

ภาพที่ ๓๕ แสดงทรัพยากรป่าไม้ ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๗

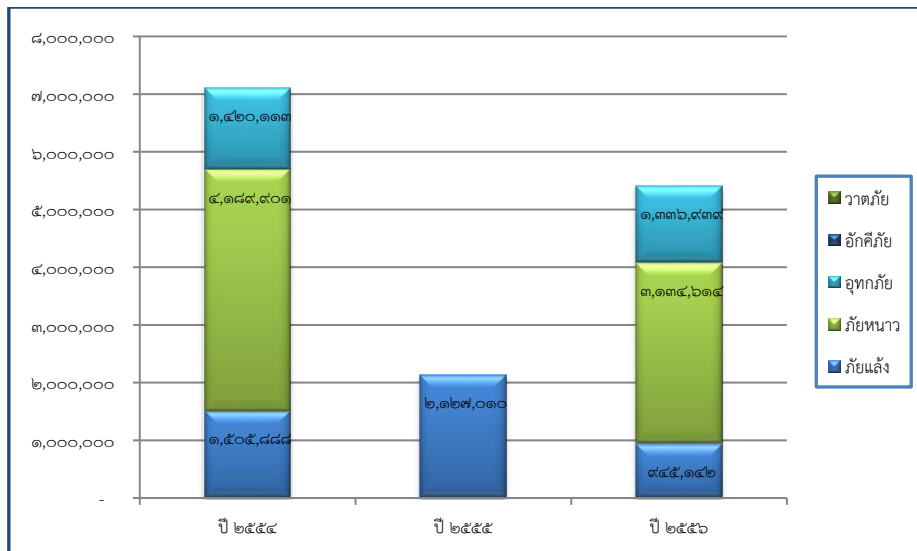
ภาพที่ ๓๖ แสดงปริมาณน้ำต้นทุน และความต้องการใช้น้ำ (ล้าน ลบ.ม.)
ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๗

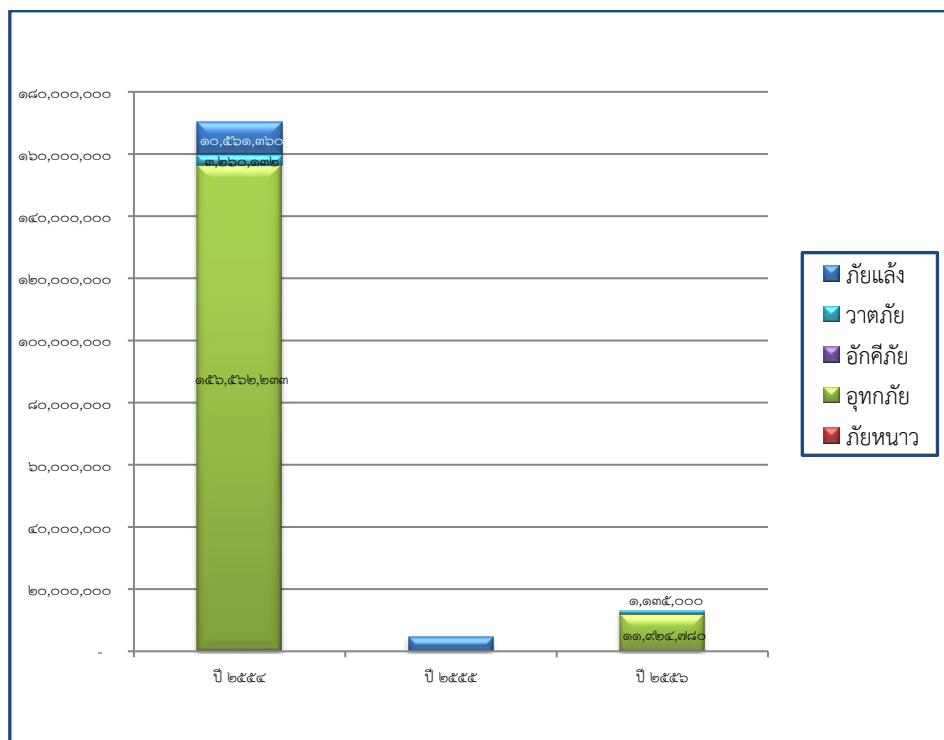
ภาพที่ ๓๗ แสดงสัดส่วนความต้องการใช้น้ำในฤดูแล้งปีเพาะปลูก ๒๕๕๗/๒๕๕๘ (ล้าน ลบ.ม.)
ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๗

๒) ภัยธรรมชาติ

- ภัยหนาว เป็นภัยธรรมชาติที่ประชาชนต้องประสบมากที่สุดในทุกปี รองลงมาคือภัยแล้ง และอุทกภัย โดยมูลค่าความเสียหายที่ปรากฏในปี ๒๕๕๖ พบว่ามีมูลค่าความเสียหายที่เกิดจากอุทกภัยสูงถึง ๑๑.๙ ล้านบาท

ภาพที่ ๓๘ แสดงประชากรที่ประสบภัยธรรมชาติ (คน) ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๔ – ๒๕๕๖

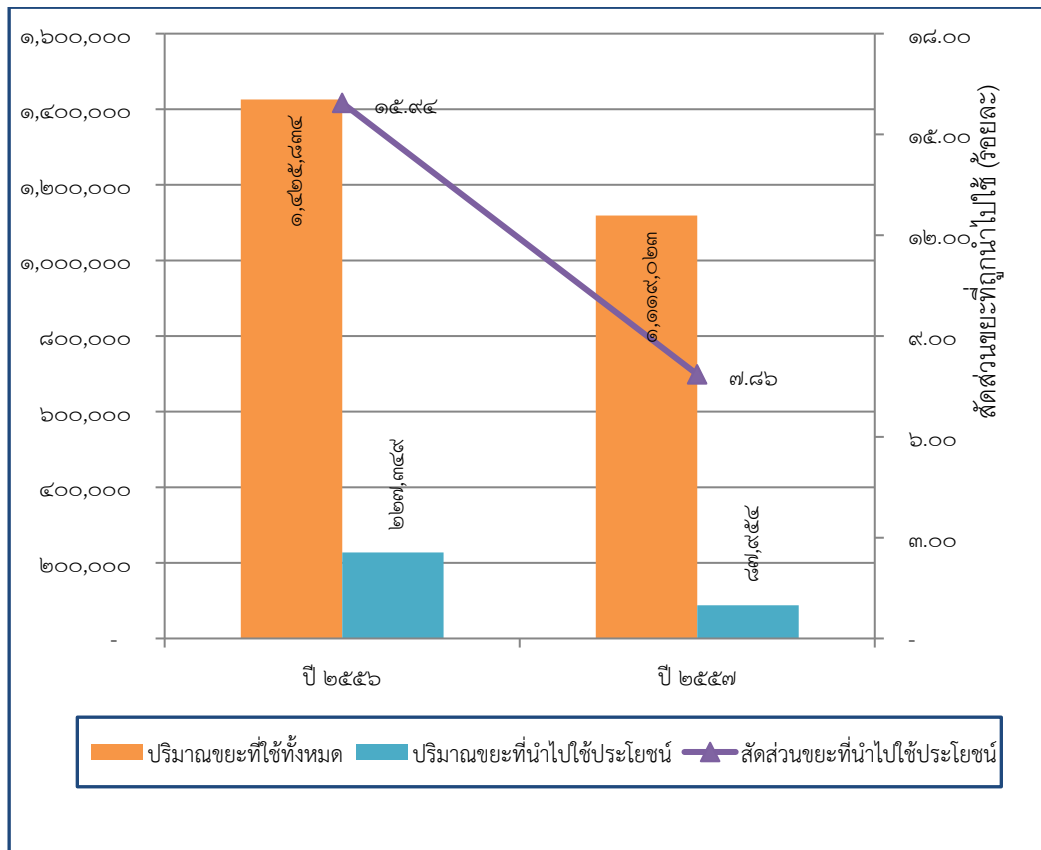

ภาพที่ ๓๙ แสดงมูลค่าความเสียหายทางเศรษฐกิจที่เกิดจากภัยธรรมชาติ (บาท) ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๔ – ๒๕๕๖

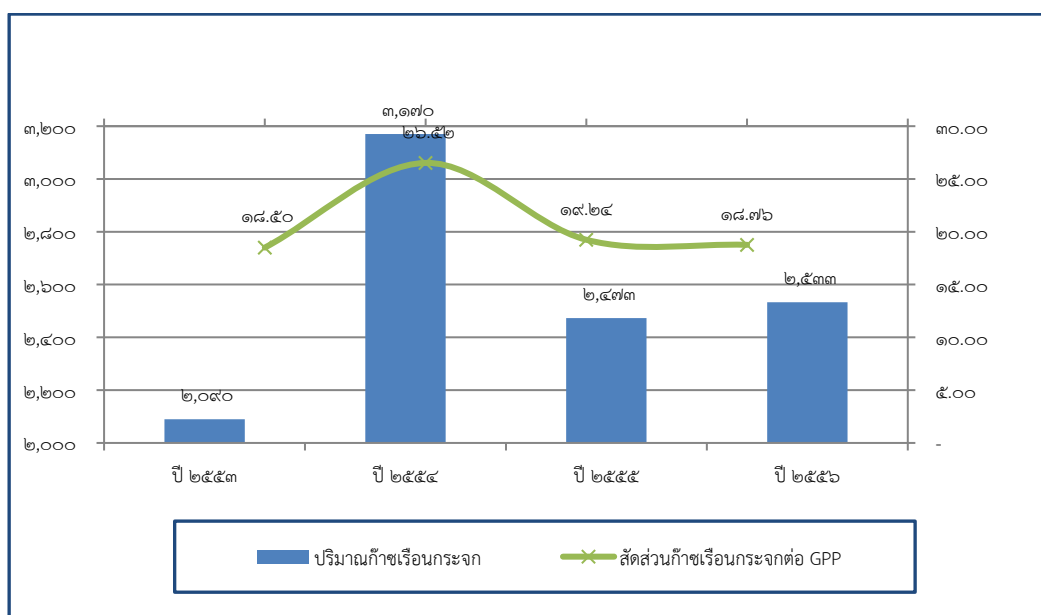
๓) สิ่งแวดล้อม

- มีปริมาณขยะในปี ๒๕๕๗ เท่ากับ ๑.๑ ล้านตัน ซึ่งมีปริมาณขยะนำกลับมาใช้ใหม่คิดเป็นร้อยละ ๗.๖๘ จากปริมาณขยะทั้งหมด ลดลงร้อยละ ๘.๐๘ จากปี ๒๕๕๖
- คุณภาพน้ำผิวดินอยู่ในเกณฑ์ดี โดยค่าคะแนน WQI และระดับฐานของช่วงคะแนน ควรมีมาตรการเฝ้าระวังไม่ให้คุณภาพน้ำลดต่ำลงกว่าปัจจุบัน

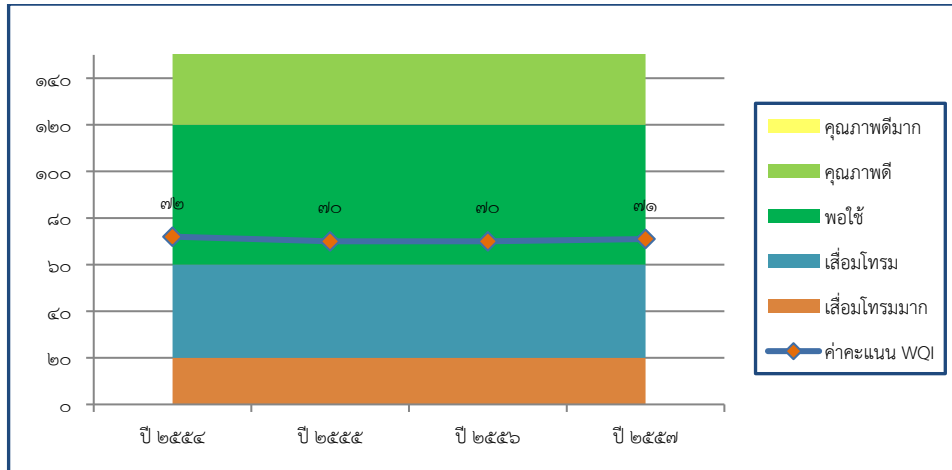
- มีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลดลงเล็กน้อยจากปีก่อนหน้า โดยในปี ๒๕๕๖ มีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกประมาณ ๒.๕ ล้านตัน คิดเป็นอัตราการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม กลุ่มจังหวัด เท่ากับ ๑๘.๗๖ ตัน/ล้านบาท

ภาพที่ ๔๐ แสดงปริมาณขยะมูลฝอย ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๖- ๒๕๕๗

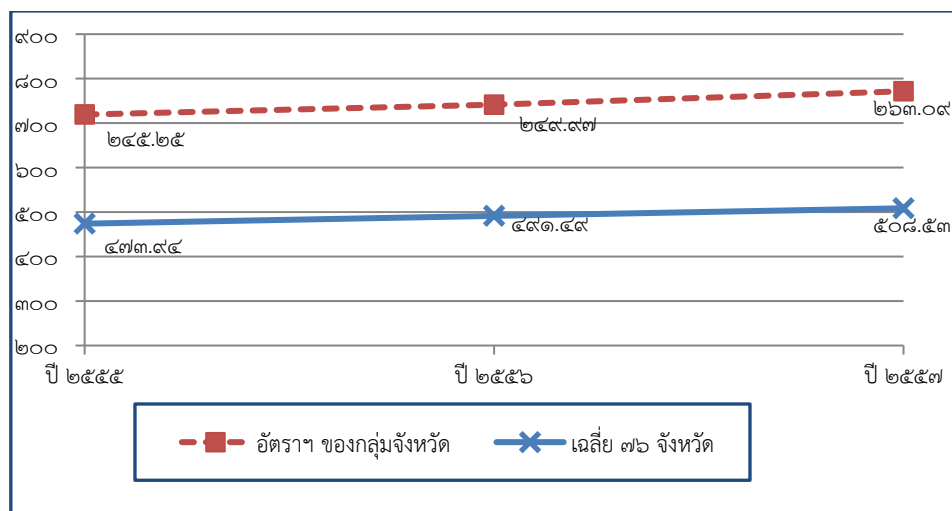
ภาพที่ ๔๑ แสดงปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๓- ๒๕๕๖

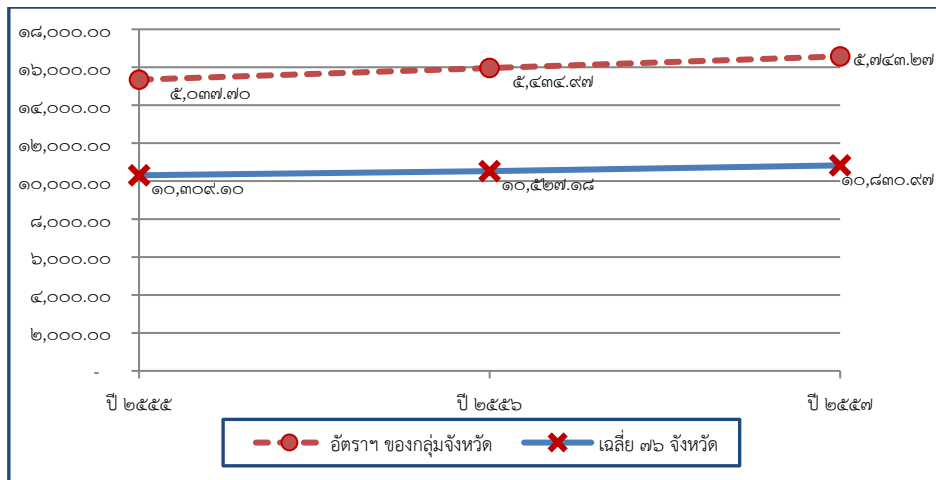
ภาพที่ ๔๒ แสดงคุณภาพน้ำผิวดิน ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๔- ๒๕๕๗

๔) การใช้พลังงานไฟฟ้าและเชื้อเพลิง

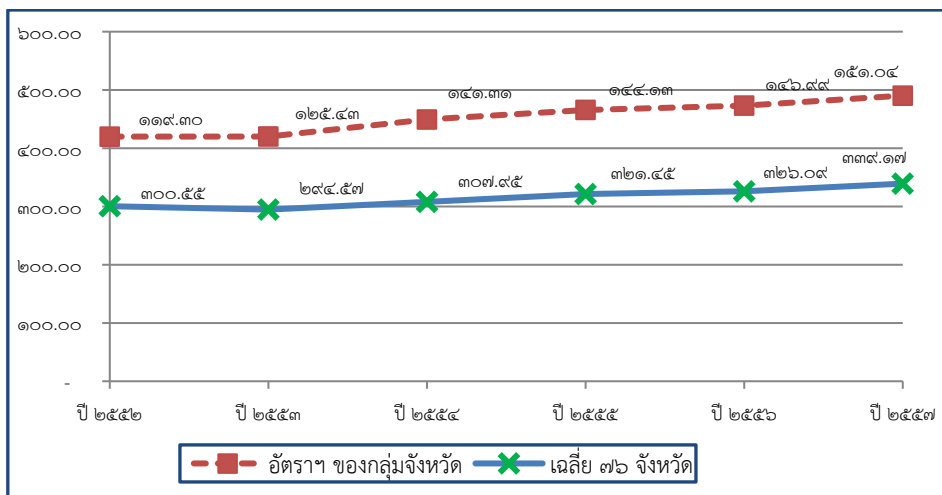
- อัตราการใช้ไฟฟ้าภาคครัวเรือนต่อประชากรเพิ่มขึ้นทุกปี โดยในปี ๒๕๕๗ อยู่ที่ ๒๖๓.๐๙ กิโลวัตต์ - ชั่วโมงต่อคน ส่วนในภาคที่ไม่ใช่ภาคครัวเรือนมีอัตราการใช้ไฟฟ้าต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้นทุกปี โดยปี ๒๕๕๗ อยู่ที่ ๕,๗๔๓.๒๗ กิโลวัตต์ - ชั่วโมงต่อล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ ๕.๖๗
- อัตราการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อยานพาหนะต่อประชากรขยับเพิ่มขึ้นเล็กน้อยอย่างต่อเนื่องในทุกปี โดยในปี ๒๕๕๗ อยู่ที่ ๑๕๑.๐๔ ลิตรต่อคน ในส่วนภาคอุตสาหกรรมต่อ GPCP ภาคอุตสาหกรรมใช้น้ำมันเชื้อเพลิงลดลงต่อเนื่องตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ ถึงปี ๒๕๕๗ มีอัตราการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงอยู่ที่ ๓๒๔.๙๖ ลิตรต่อล้านบาท

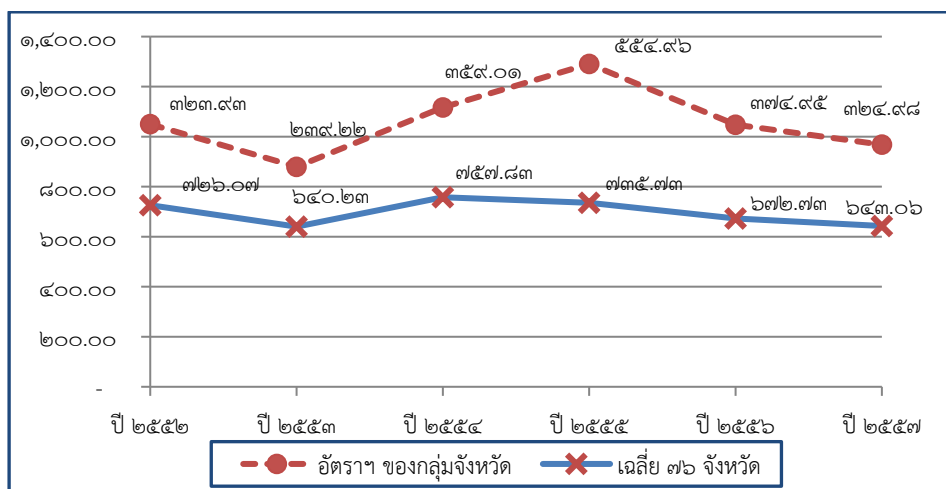
ภาพที่ ๔๓ แสดงอัตราการใช้ไฟฟ้าภาคครัวเรือนต่อประชากร (กิโลวัตต์ - ชั่วโมง/คน) ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๕- ๒๕๕๗

ภาพที่ ๔๔ แสดงอัตราการไฟฟ้าที่ไม่ใช่ภาคครัวเรือนต่อ GPCP (กิโลวัตต์ - ชั่วโมง/ล้านบาท)
ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๕- ๒๕๕๗

ภาพที่ ๔๕ แสดงอัตราการใช้ไฟฟ้าในภาคอุตสาหกรรมต่อ GPCP ภาคอุตสาหกรรม (คน/ลิตร)
ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๕- ๒๕๕๗

ภาพที่ ๔๖ แสดงอัตราการใช้ไฟฟ้าในภาคอุตสาหกรรมต่อ GPCP ภาคอุตสาหกรรม (ลิตร/ล้านบาท)
ของกลุ่มจังหวัด ฯ ระหว่างปี ๒๕๕๕- ๒๕๕๗

๒.๓ การวิเคราะห์สถานการณ์ / สภาพแวดล้อมของกลุ่มจังหวัด

การวิเคราะห์สถานการณ์

เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมทั้งบริบทของพื้นที่ การเปลี่ยนบริบทสังคมโลก จึงได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลสถานการณ์และนโยบายของภาครัฐที่เกี่ยวข้องดังนี้

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ **“มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”**

นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุขภายใต้หลัก

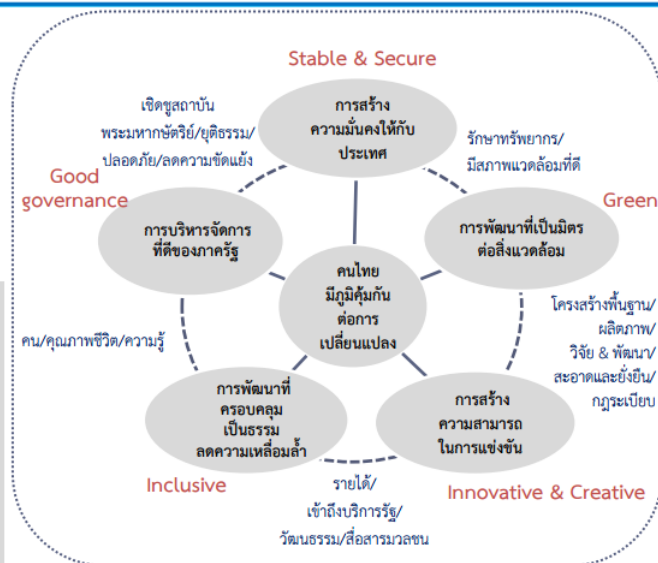
“ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

และตอบสนองต่อการบรรลุซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างรายได้ระดับสูงหลุดพ้นจากรายได้ปานกลาง และสร้างความสุขของคนไทย **สังคมมีความมั่นคง**

เสมอภาคและเป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ

6 ยุทธศาสตร์หลัก

- ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
- ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
- ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
- ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ภาพที่ ๔๗ แสดงยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมายแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

ภาพที่ ๔๘ แสดงกรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมายแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

วิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) คือ ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และมีนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

๑. การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

(๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐

(๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๖๔ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ ดอลลาร์ สรอ.) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๙ ดอลลาร์ สรอ.) ต่อคนต่อปี

(๓) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี

(๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๒. การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

(๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

(๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ

(๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๓. การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

(๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น

(๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๔. การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

(๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปโภคและอุปทานของน้ำ

๕. การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

- (๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม
- (๒) จัดการทุจริตคอร์รัปชัน
- (๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑. การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
๒. การสร้างความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
๓. การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
๔. การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
๕. ความมั่นคง
๖. การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการในภาครัฐและธรรมาภิบาลในสังคมไทย
๗. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๘. วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรม
๙. การพัฒนาภูมิภาค เมืองและพื้นที่เศรษฐกิจ
๑๐. การต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาค

วิสัยทัศน์ประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๓

รัฐบาลภายใต้การนำของ พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้แถลงนโยบายการขับเคลื่อนประเทศไทยสู่ ความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน

มั่นคง การที่ประเทศมีความสงบสุข ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ไม่ใช้ความรุนแรงหรือวิธีนอกกฎหมาย

มั่งคั่ง ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นตามสมควรแก่ฐานะ เชื่อมโยงเศรษฐกิจกับตลาดโลก โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้านให้มากขึ้น มีการบริหารจัดการภายในประเทศอย่างบูรณาการ

ยั่งยืน การคำนึงถึงความเหมาะสม คุ่มค่า ในการปฏิบัติงาน รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง มีภูมิคุ้มกันตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

นโยบายรัฐบาลและแผนการบริหารราชการแผ่นดิน (นายประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี)

รัฐบาลภายใต้การนำของ พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ โดยสรุปสาระสำคัญ ดังนี้

๑. การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์
๒. การรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ
๓. การลดความเหลื่อมล้ำของสังคม และการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ
๔. การศึกษาและเรียนรู้ การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม
๕. การยกระดับคุณภาพบริการด้านสาธารณสุข และสุขภาพของประชาชน
๖. การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ
๗. การส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน

๘. การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม

๙. การรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรและการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

๑๐. การส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาลและการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ

๑๑. การปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

ยุทธศาสตร์ของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

คณะรักษาความสงบแห่งชาติ ได้น้อมนำแนวคิดของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติเพื่อใช้เป็นหลักในการปฏิรูปและพัฒนาประเทศ ให้เป็นไปในทิศทางที่เหมาะสมและเกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์เพิ่มเติม เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ประกอบด้วย ๖ ประเด็นยุทธศาสตร์ คือ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างความเป็นธรรมในสังคม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งภาคการเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาค เพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

กรอบทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้จัดทำแนวทางการแปลงยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจ ภายใต้แผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ เพื่อให้ส่วนราชการระดับต่าง ๆ นำไปประกอบการพิจารณาจัดทำแผนพัฒนาให้เป็นไปในแนวทางที่สอดคล้องกัน โดยสาระสำคัญของแนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีดังนี้

ตารางที่ ๔๓ แนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แนวทางการพัฒนาหลัก	แนวทางการพัฒนารอง
๑. เพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรไปสู่มาตรฐาน เกษตรอินทรีย์และอาหารปลอดภัย แนวทางการพัฒนารอง	๑. พัฒนาพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ ให้เป็นแหล่งผลิตข้าว หอมมะลิคุณภาพสูง ๒. ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนไปสู่สินค้าเกษตรชนิด ใหม่ ตามศักยภาพของพื้นที่โดยส่งเสริมการ ปลูกพืชผัก ผลไม้และไม้ดอก รวมทั้งส่งเสริม การเลี้ยงโคเนื้อคุณภาพสูงและโคนม ๓. สนับสนุนเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรให้ พึ่งตนเองได้

แนวทางการพัฒนาหลัก	แนวทางการพัฒนารอง
๒. พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง	๑. พัฒนาให้นครราชสีมาเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและอาหารแบบครบวงจร ๒. ยกระดับมาตรฐานสินค้ากลุ่มผ้าไหม ผ้าฝ้าย ผ้าย้อมครามและส่งเสริมพื้นที่ที่มีศักยภาพให้ก้าวไปสู่การเป็นศูนย์กลางแฟชั่นในระดับภูมิภาค ๓. ส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อม ผลิตสินค้าอุปโภค บริโภค ในพื้นที่เชื่อมโยงระยอง-ศรีสะเกษ ๔. เพิ่มศักยภาพการผลิตพลังงานทดแทน
๓. ยกระดับการท่องเที่ยวเชิงประเพณี วัฒนธรรม อารยธรรมขอม ยุคก่อนประวัติศาสตร์ ธรรมชาติและกีฬาสู่นานาชาติ	๑. ส่งเสริมการท่องเที่ยว - เชิงประเพณีวัฒนธรรม - อารยธรรมขอม - วัฒนธรรมลุ่มน้ำโขงและสุขภาพ - ยุคก่อนประวัติศาสตร์ - เชิงกีฬา - ธรรมชาติ ๒. พัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ สี่เหลี่ยมวัฒนธรรมล้านช้าง เชื่อม สปป.ลาว
๔. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	๑. พัฒนาแหล่งน้ำดิบและแหล่งน้ำธรรมชาติเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บ ๒. พัฒนาแหล่งน้ำใหม่ในพื้นที่ลุ่มน้ำเลย ชี มูล และ สร้างแหล่งกักเก็บ (แก้มลิง) อ่างเก็บน้ำฝาย และ แหล่งน้ำขนาดเล็กในพื้นที่ที่เหมาะสมในพื้นที่การเกษตร
๕. พื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ให้คงความอุดมสมบูรณ์ และรักษาความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่ต้นน้ำ	
๖. การพัฒนาเมืองสำคัญ	๑. พัฒนาเมืองให้เป็นเมืองศูนย์กลางการค้า การลงทุน การบริการสุขภาพและศูนย์กลางการศึกษา ๑. พัฒนาพื้นที่รอบสถานีขนส่ง ระบบรางในเมืองที่มีศักยภาพที่สำคัญ รวมทั้งบริเวณใกล้เคียงพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน
๗. การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน	๑. ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกการลงทุนในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน

แนวทางการพัฒนาหลัก	แนวทางการพัฒนารอง
	๒. สนับสนุนและยกระดับการพัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ ๓. ส่งเสริมให้ภาคประชาชนและภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง เข้ามามีส่วนร่วมและได้รับประโยชน์จากการพัฒนา ๔. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน ภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วม

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของกลุ่มจังหวัด (SWOT Analysis)

ในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของกลุ่มจังหวัด (SWOT Analysis) ได้ทำการวิเคราะห์โดยอาศัยข้อมูลจากการถอดบทเรียนการดำเนินงานจากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระยะ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐) เพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานในการนำมาประกอบการทบทวนเพื่อจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะ ๔ ปี ฉบับใหม่ (๒๕๖๑ – ๒๕๖๔) โดยมีผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑

ในระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๕๙ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ซึ่งประกอบด้วยจังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดอำนาจเจริญ และจังหวัดยโสธร ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเกษตรกรรม คือ “การพัฒนาการผลิตข้าวหอมมะลิ และสินค้าเกษตรปลอดภัย” ซึ่งได้มีการดำเนินโครงการตามยุทธศาสตร์ดังกล่าวด้วยโครงการหลัก คือ โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตข้าวหอมมะลิ โครงการส่งเสริมและพัฒนากระบวนการแปรรูปผลิตภัณฑ์ข้าวหอมมะลิคุณภาพดีมาตรฐาน โครงการอนุรักษ์ไม้ผลทางเศรษฐกิจและไม้ผลประจำถิ่น และ โครงการส่งเสริมการตลาดข้าวหอมมะลิ ผลการดำเนินงานของโครงการย่อยในโครงการหลักเหล่านี้สามารถสรุปโดยสังเขป ดังนี้

กลุ่มจังหวัดฯ ได้มีการดำเนินงานเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาการผลิตข้าวหอมมะลิ และสินค้าเกษตรปลอดภัยในหลายโครงการ ซึ่งครอบคลุมถึงการจัดการความรู้ด้านการผลิตและการแปรรูป การจัดหาปัจจัยการผลิตรวมถึงการพัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทาน และการจัดทำกิจกรรมทางการตลาดให้กับข้าวและผลิตภัณฑ์ข้าวแปรรูป เช่น Thai Hom Mali Expo เพื่อแสดงสินค้าและสร้างพันธมิตรทางการค้า ความสำเร็จของการดำเนินการของโครงการในยุทธศาสตร์ส่งผลให้ประชาชน (โดยเฉพาะเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกร) ที่เข้าร่วมในโครงการได้รับผลประโยชน์ทั้งทางตรง เช่น ระบบการเกษตรกรรมที่ดีและมีมาตรฐานมากขึ้น มีการขยายตลาดของสินค้าข้าวและผลิตภัณฑ์ข้าวแปรรูป ตลอดจนมีรายได้เพิ่มขึ้น และทางอ้อม เช่น มีคุณภาพชีวิตของครอบครัวที่ดีขึ้น และมีการสร้างงานในพื้นที่ส่งผลให้มีการลดลงของการเคลื่อนย้ายแรงงานจากส่วนภูมิภาคไปยังกรุงเทพและภาคส่วนอื่นๆของประเทศ

เมื่อพิจารณาข้อเสนอแนะของการดำเนินงานโครงการต่างๆ พบว่า มีความคล้ายคลึงกันในประเด็นที่สำคัญ ต่อไปนี้

๑. ควรมีการวางแผนการผลิตข้าวและแปรรูปผลิตภัณฑ์ข้าวให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดทั้งในปริมาณและคุณภาพ
๒. ควรส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มมูลค่าของสินค้า
๓. ควรมีการให้ความรู้แก่เกษตรกรและผู้ประกอบการด้านมาตรฐานสินค้าเพื่อเป็นการยกระดับคุณภาพของสินค้าให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด
๔. ควรดำเนินการสร้างเครือข่ายและพันธมิตรทางการตลาดให้กับสินค้า เพื่อขยายตลาดของสินค้า

จากประเด็นข้อเสนอแนะในการดำเนินโครงการของยุทธศาสตร์ฯ พบว่า การตลาด การพัฒนาคุณภาพสินค้าให้ได้มาตรฐานและสอดคล้องกับความต้องการของตลาด ตลอดจนการวางแผนการผลิตสินค้าทั้งในรูปวัตถุดิบ (ต้นน้ำ) และผลิตภัณฑ์แปรรูป (กลางน้ำและปลายน้ำ) เป็นสิ่งที่ควรได้รับการดำเนินการต่อไป เพื่อเป็นการสร้างโอกาสทางการตลาดและศักยภาพการแข่งขันให้กับเกษตรกรผู้ปลูกข้าวในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ จากการวิเคราะห์ SWOT ของการดำเนินการด้านการเกษตรของกลุ่มจังหวัดฯ สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๔๔ การวิเคราะห์ SWOT ด้านการเกษตร

จุดแข็ง	จุดอ่อน
๑. สภาพพื้นดินและภูมิอากาศเหมาะสมกับการทำเกษตร สามารถปลูกพืชได้หลากหลายเช่น ข้าวหอมมะลิ ยางพารา มันสำปะหลัง หอมแดง กระเทียม พริก อ้อย ผลไม้ ฯลฯ ๒. มีผลผลิตด้านการเกษตรหลากหลาย มีศักยภาพที่จะแปรรูปเป็นสินค้าเกษตรเพิ่มมูลค่า เช่น ข้าวหอมมะลิ หอมแดง กระเทียม ยางพารา มันสำปะหลัง พริก ฯลฯ ๓. กลุ่มจังหวัดภาคอีสานล่าง ๒ เป็นพื้นที่กลุ่มมีแหล่งน้ำธรรมชาติสายสำคัญไหลผ่าน ได้แก่ แม่น้ำชี แม่น้ำมูล และแม่น้ำโขง ๔. เป็นพื้นที่ที่สามารถปลูกข้าวหอมมะลิที่มีคุณภาพดี ๕. วิธีการผลิตของชุมชนด้านการเกษตรเชื่อมโยงกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมชุมชน มีศักยภาพเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรและวัฒนธรรมชุมชน	๑. เกษตรกรเข้าถึงข้อมูลการตลาด ไม่มีความรู้ด้านการตลาด และการบริหารจัดการผลผลิต ๒. ขาดความรู้ ขาดเทคโนโลยีที่เหมาะสม และการสนับสนุนด้านการแปรรูปผลผลิตทางทางการเกษตร ๓. การพัฒนาแหล่งน้ำไม่ครอบคลุมพื้นที่เพาะปลูก เช่น พื้นที่ชลประทานมีน้อย ไม่ครอบคลุม ๔. หน่วยงานภาครัฐทุกระดับ ขาดการบูรณาการการทำงานสนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์อย่างต่อเนื่อง ๕. ทิศทางการพัฒนาด้านการเกษตรของแต่ละจังหวัดไม่เชื่อมโยงกัน พัฒนาในลักษณะการแข่งขันกัน โดยเฉพาะเรื่องข้าวหอมมะลิ
โอกาส	อุปสรรค
๑. กระแสผู้บริโภคตระหนักถึงความปลอดภัยด้านอาหาร สุขภาพและสิ่งแวดล้อม ส่งผลให้ความต้องการของตลาดผู้บริโภคอาหารอินทรีย์มีแนวโน้มสูงขึ้นและนโยบายของรัฐให้ความสำคัญส่งเสริมเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ ๒. สังคมไทยก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุ ความต้องการอาหารเพื่อสุขภาพจึงเพิ่มมากขึ้น	๑. การเปลี่ยนแปลงผู้บริหารระดับประเทศ ระดับจังหวัดบ่อยครั้ง ทำให้นโยบายภาครัฐขาดความต่อเนื่อง ทิศทางและเป้าหมายไม่ชัดเจน ๒. นโยบาย/หน่วยงานภาครัฐขาดการประสานและการบูรณาการการทำงานร่วมกัน

๓. การพัฒนาและความก้าวหน้าด้านสื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัย สนับสนุนการขยายแนวคิดการเกษตรอินทรีย์ และการขายสินค้าเกษตรอินทรีย์ผ่านตลาดอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Market: e-Market) ๔. แนวโน้มเกิด Smart farmer ในกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่จบปริญญา มีการศึกษาที่หันมาสนใจการทำเกษตรอินทรีย์ ๕. ตลาดยุโรปต้องการสินค้าแปรรูปจากข้าว แทนข้าวสาเลี/บาเลย์	๓. การเปิด AEC ส่งผลให้ศักยภาพการแข่งขันของกลุ่มจังหวัดลดลง สินค้าเกษตรราคาถูกลงจากประเทศเพื่อนบ้านเข้ามาแข่งขันด้านราคา ๔. ปัจจัยการผลิตสินค้าการเกษตรสูง ส่งผลต่อต้นทุนการผลิตของเกษตรกร ๕. ราคาสินค้าเกษตรไม่แน่นอน ไม่สามารถควบคุมได้
---	--

นอกจากนี้ที่ประชุมได้ให้ความเห็นว่า ข้าวหอมมะลิ ยังคงเป็นผลิตผลการเกษตรหลัก เนื่องจากข้าวเป็นอาหารหลักที่คนส่วนใหญ่บริโภค (staple food) และเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่มีการสืบทอดกันมาตลอดจนเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญของเกษตรกรและภาพรวมของรายได้ของจังหวัด เมื่อพิจารณาความเห็นผ่านกิจกรรม การสนทนากลุ่ม (focus group) และการสัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth interview) กับผู้ว่าราชการและรองผู้ว่าราชการจังหวัด พบว่า ในแต่ละจังหวัดมีผลิตผลทางการเกษตรอื่นๆ ที่มีความสำคัญและ/หรือศักยภาพทางเศรษฐกิจนอกเหนือจากข้าวหอมมะลิ และสามารถสรุปผลิตผลที่สำคัญ ๕ ประเภทของแต่ละจังหวัด ดังนี้

ตารางที่ ๔๕ สรุปผลิตผลที่สำคัญ ๕ ประเภทของแต่ละจังหวัดของกลุ่มจังหวัดภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ
ตอนล่าง ๒

จังหวัด	ผลิตผลทางการเกษตรหลัก	ผลิตผลทางการเกษตรรอง	
ยโสธร	๑. ข้าวหอมมะลิ ๒. มันสำปะหลัง ๓. ยางพารา	๑. หอมแดง/กระเทียม ๒. โคขุน/กระบือ ๓. พริก ๔. สมุนไพร ๕. ปลา	๖. สุก ๔. แตงโม ๕. ถั่วลิสง ๗. อ้อย
ศรีสะเกษ	๑. ข้าวหอมมะลิ ๒. มันสำปะหลัง ๓. ยางพารา ๔. พริก หอม กระเทียม ๕. เงาะ และทุเรียน	๑. ปาล์มน้ำมัน ๒. โคเนื้อ ๓. ไก่บ้าน ๔. กล้วย	๕. สุก ๖. ปลา/กบ ๗. มันเทศ สายพันธุ์พื้นบ้านและสายพันธุ์ญี่ปุ่น ๘. ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์

จังหวัด	ผลิตผลทางการเกษตรหลัก	ผลิตผลทางการเกษตรรอง	
อำนาจเจริญ	๑. ข้าวหอมมะลิ ๒. มันสำปะหลัง ๓. ยางพารา ๔. อ้อย	๑. สุกกร ๒. ปลา ๓. แดงโม	๔. วัว
อุบลราชธานี	๑. ข้าวหอมมะลิ ๒. มันสำปะหลัง ๓. ยางพารา ๔. อ้อย	๑. โคเนื้อ/กระบือ/แพะ ๒. ไก่ ๓. สุกกร ๔. ปลา ๕. ผลไม้/ทุเรียน	๖. ข้าวโพดอาหารสัตว์ ๗. พักทอง ๘. ข้าวพันธุ์สินเหล็ก (ข้าวพันธุ์น้ำตาลดำ) ๙. อ้อย/ปาล์มน้ำมัน ๑๐. พริก

ผลิตผลทางการเกษตรหลักที่แสดงข้างต้นมีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่จะเป็นการสร้างรายได้ให้กับจังหวัดต่างๆ ได้โดยเฉพาะเมื่อมีการทำเป็นผลิตภัณฑ์แปรรูป เพื่อเพิ่มมูลค่า เช่น

- ยางพารา ซึ่งพื้นที่การปลูกยางพาราใน ๔ จังหวัดมีการขยายตัวมากขึ้น และพบว่าคุณภาพของยางพาราในพื้นที่กลุ่มจังหวัดอยู่ในระดับที่สูงซึ่งการแปรรูปยางพาราในรูปร่างแท่งและอบแผ่นหรือผลิตภัณฑ์ยางพาราแปรรูป เช่น หมอนขิดยางพารา จะเป็นการเพิ่มมูลค่าให้กับยางพารา
- มันสำปะหลัง ใช้เป็นวัตถุดิบหลักในการผลิตแป้ง มันเส้น อาหารสัตว์ และพลังงานของน้ำมันไบโอดีเซล ซึ่งมีโรงงานผลิตน้ำมันที่ อำเภอนาเยีย จังหวัดอุบลราชธานี
- อ้อย เพื่อการแปรรูปเป็นน้ำตาล โดยมีแผนการสร้างโรงงานผลิตน้ำตาลที่จังหวัดอำนาจเจริญหรือ จังหวัดอุบลราชธานี
- เงาะ และทุเรียน มีการปลูกมากในเขตพื้นที่บางส่วนของจังหวัดอุบลราชธานี (อำเภอนาจะหลวยและอำเภอน้ำยืน) และจังหวัดศรีสะเกษ (อำเภอขุนหาญ อำเภอภูสิงห์ และอำเภอกันทรลักษณ์) โดยปริมาณการผลิตนั้นมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี โดยผลิตและจำหน่ายในพื้นที่และตลาดกรุงเทพฯ และจังหวัดภาคตะวันออก (ข้อมูลจากแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐) ทั้งนี้ผลผลิตเงาะและทุเรียนที่ปลูกในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานีและศรีสะเกษ เป็นผลิตผลที่ได้รับความนิยมสูงจากตลาด ส่งผลให้จำนวนที่ผลิตได้ไม่เพียงพอ จำเป็นที่ต้องมีการวางแผนการผลิตให้มีปริมาณและคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาด
- พริก เช่น สายพันธุ์หัวเรือหรือศรีแดง หอมแดงและกระเทียม เพื่อการบริโภคสดและบริโภคเป็นผลิตภัณฑ์แปรรูป เช่น กระเทียมเจียว-หอมเจียวพร้อมรับประทาน น้ำพริกเผา

ในกลุ่มของผลิตผลทางการเกษตรรอง พบว่าเป็นผลผลิตที่มีศักยภาพในการสร้างมูลค่าและรายได้ให้กับเกษตรกรและผู้ประกอบการ โดยเฉพาะเมื่อนำมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ เช่น

- ปลา เป็นวัตถุดิบของการทำปลาสาม ปลาห้า ปลาตากแห้ง หรือผลิตภัณฑ์ปลาแปรรูปอื่นๆ เช่น เค็มบักนัด (จังหวัดอุบลราชธานี) ปลายอ น้ำพริกปลา
- โคเนื้อ กระบือ ไก่ สุกร และ แพะ เพื่อเป็นสินค้าผลิตภัณฑ์เนื้อแปรรูปต่างๆ
- กล้วย เพื่อขายผลและตัดใบสดขาย

เมื่อพิจารณาข้อมูลในตารางพบว่า ผลผลิตทางการเกษตรหลักของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ คือ ข้าวหอมมะลิ มันสำปะหลัง และยางพารา ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจที่สูงของกลุ่มจังหวัด ดังนั้นกลุ่มจังหวัดฯ สามารถกำหนดผลิตผลทั้งสามนี้ให้เป็นวาระในการพัฒนาร่วมกันเพื่อเพิ่มมูลค่าของผลผลิตให้มีมูลค่าสูงมากขึ้นและสอดคล้องกับความต้องการของตลาด นอกจากนี้แล้วข้อมูลดังกล่าวยังสะท้อนให้เห็นว่า ทุกจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีทิศทางไปสู่การผลิตสินค้าเกษตรด้วยวิธีการเกษตรอินทรีย์ เนื่องจากความต้องการของตลาดต่อผลผลิตเกษตรอินทรีย์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในกลุ่มผู้บริโภคที่ใส่ใจในสุขภาพ เพราะสินค้าเกษตรที่ผลิตโดยการเกษตรแบบเคมีนั้นอาจส่งผลให้มีสารตกค้างและนำไปสู่การสะสมของสารก่อมะเร็ง (carcinogenic materials) ทั้งนี้การผลิตแบบการเกษตรอินทรีย์จำเป็นต้องได้รับความดูแลเอาใจใส่จากเกษตรกรและผู้ประกอบการเป็นอย่างมาก เช่น การจัดการสิ่งแวดล้อมในการผลิตให้เอื้อต่อการปลูกพืชหรือเลี้ยงสัตว์แบบอินทรีย์ อย่างไรก็ตามการรับรองคุณภาพและมาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์ทั้งจากหน่วยงานในประเทศ เช่น สำนักงานมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ (มกท.) หรือ หน่วยงานนอกประเทศ เช่น BSC ซึ่งเป็น เป็นบริษัทตรวจรับรองสินค้าอินทรีย์จากประเทศเยอรมัน ต้องมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานที่สูง ส่งผลให้ผู้ผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์มีจำนวนที่จำกัด แต่การสนับสนุนจากภาครัฐทั้งในรูปของนโยบายและการดำเนินการผ่านโครงการต่างๆ เช่น การสนับสนุนปัจจัยในการผลิต การสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการตรวจคุณภาพ จะเป็นแนวทางให้การผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์มีต้นทุนที่ถูกลงและมีตลาดที่ยั่งยืนต่อไป

แนวทางในการสร้างความร่วมมือ/การเชื่อมโยงระหว่างจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ เพื่อเป็นการขับเคลื่อนการเกษตรแปรรูปและการเกษตรอินทรีย์ สามารถสรุปได้ดังนี้

- การปรับทัศนคติ/มุมมองของคนทำงาน (๔ จังหวัด) ให้เห็นเป้าหมายร่วมและประโยชน์ที่จะเกิดกับ ๔ จังหวัดร่วมกัน
- ส่งเสริมการผลิตโดยใช้ตลาดเป็นตัวนำ สร้างโอกาสทางการตลาดของสินค้าเกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์ ในตลาดทั้งในและต่างประเทศ เช่น ตลาดยุโรป สหรัฐฯ AEC
- สร้างเครื่องหมายการค้า (Brand) สินค้าของกลุ่มจังหวัด ๔ จังหวัด ทำการตลาดและประชาสัมพันธ์ร่วมกัน
- สร้างเครือข่ายสินค้าเกษตรระหว่าง ๔ จังหวัด (การผลิต การแปรรูป การตลาด)
- จัดทำการประชาสัมพันธ์ (public relation; PR) สินค้าเกษตรเด่นๆของแต่ละจังหวัดร่วมกัน เช่น ตามสนามบินนานาชาติ สถานที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดทั้ง ๔ เช่น ศาลากลาง สถานที่ราชการ ททท.
- ใช้เวทีภาคประชาสังคมเป็นเวทีเชื่อมโยงกลุ่มต่างๆ มาแลกเปลี่ยนและเรียนรู้/ทำงานร่วมกัน
- เชื่อมโยงฐานข้อมูลผู้ผลิต/ แหล่งผลิต/ ผู้ค้า

- สร้างเวทีให้พบปะ แลกเปลี่ยน รู้จักกัน (ต้องมีกลไกประสานเครือข่าย เพื่อให้เกิดการทำงานต่อเนื่อง)
- เสนอให้มหาวิทยาลัยอุบล หรือมหาวิทยาลัยอื่นๆ ในพื้นที่ ตั้งเป็นหน่วยงานตรวจรับรองมาตรฐาน
- มีหน่วยงานให้คำปรึกษาทางสื่อต่างๆ (เช่น โทรศัพท์ โอน์ และเฟสบุ๊ก)
- ตั้งศูนย์ปัจจัยการผลิต เพื่อส่งเสริมการเกษตรอินทรีย์ (มูลสัตว์ การคัดแยกขยะเศษผักมาทำปุ๋ย)

ข้อเสนอผลการวิเคราะห์ศักยภาพและความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ยุทธศาสตร์ของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ และกรอบทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากข้อเสนอแนะการดำเนินโครงการของยุทธศาสตร์พัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง ๒ ในประเด็นการแปรรูปผลิตผลการเกษตร เป็นแนวทางสำคัญในการเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าเกษตรได้ ดังนั้นการแปรรูปข้าวและผลิตผลการเกษตรที่สำคัญของแต่ละจังหวัด ตลอดจนการกำหนดคุณภาพของผลิตภัณฑ์สินค้าแปรรูปให้ได้ตามมาตรฐานและความต้องการของตลาดเป็นแนวทางสำคัญในการสร้างศักยภาพทางเศรษฐกิจ (economic potentials) และความสามารถด้านการแข่งขันทางเศรษฐกิจ (economic competency) ของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ทั้งนี้หน่วยงานด้านการศึกษาในกลุ่มจังหวัด เช่น มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ วิทยาลัยเกษตรกรรมและเทคโนโลยีจังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดยโสธร มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตอำนาจเจริญ วิทยาลัยเทคนิคอำนาจเจริญ สามารถให้การสนับสนุนความรู้และการพัฒนานวัตกรรม การแปรรูปผลิตผลสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานและตรงตามความต้องการของตลาดได้ทิศทางการพัฒนาการเกษตรไปสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปนั้นเป็นมติที่สำคัญของคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ (กรอ.) เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ได้กำหนดให้กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง ๒ เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ (คลัสเตอร์) แปรรูปอุตสาหกรรมเกษตร ซึ่งมีแนวทางในการดำเนินการสนับสนุนการแปรรูปสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม เช่น โรงงานแปรรูปยางพารา (ยางแท่ง) โรงงานแปรรูปมันสำปะหลัง (ผลิตเอทานอล, แป้งมันหรือผลิตภัณฑ์อื่นๆที่ได้จากมันสำปะหลัง) โรงงานแปรรูปข้าว (โรงสีข้าว ,ผลิตภัณฑ์จากข้าว) โรงงานอ้อยและน้ำตาลการแปรรูปปศุสัตว์ และผลิตภัณฑ์จากเนื้อสัตว์การประมง สินค้าแปรรูปจากประมง

นอกเหนือจากอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป ผลิตผลจากการทำการเกษตรแบบอินทรีย์ เป็นอีกแนวทางหนึ่งที่สามารถเพิ่มมูลค่า เนื่องจากผู้บริโภคได้ให้ความสนใจกับสุขภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งสินค้าเกษตรอินทรีย์สามารถตอบสนองความต้องการนี้ได้ ทั้งนี้การจัดจำหน่ายสินค้าเกษตรอินทรีย์อาจอยู่ในรูปของผลิตผลเดิม เช่น ข้าว ผักใบและผลไม้เป็นลูก หรือ ในรูปของผลิตภัณฑ์แปรรูป เช่น คูกี้ข้าวอินทรีย์ หรือ เครื่องดื่มพร้อมรับประทานจากผงข้าวกล้องงอก

การเพิ่มช่องทางการตลาดและขยายพันธมิตรทางการตลาดของสินค้าเกษตรแปรรูป จะเป็นการทำให้สินค้าเกษตรแปรรูปสามารถไปถึงมือผู้บริโภคและตลาดใหม่ของสินค้า (niche market) และทำให้เกษตรกรและผู้ประกอบการสามารถจำหน่ายสินค้าแปรรูปได้อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ซึ่งตลาดของสินค้าแปรรูปอาจอยู่ในรูปของ (๑) การจัดมหกรรมสินค้า (Expo.) ที่จัดร่วมกับงานเทศกาลประจำปีของแต่ละจังหวัด เช่น งานเงาะทุเรียนของจังหวัดศรีสะเกษ งานแห่เทียนเข้าพรรษาของจังหวัดอุบลราชธานี งานบุญบั้งไฟของจังหวัดยโสธร งานเทศกาลท่องเที่ยวแม่น้ำโขง ชมตะวันริมโขง และการท่องเที่ยวในพื้นที่เกษตรกรรม ตลอดจนการจัดมหกรรมสินค้าที่ศูนย์แสดงสินค้าที่สำคัญ เช่น อิมแพคเมืองทองธานี ไบเทคบางนา และศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ (๒) ตลาด/บริษัทของแนวทางประชารัฐ เช่น ร้านยางนาประชาวารินชำราบสุขใจ อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี และเครือข่ายตลาด/บริษัทของแนวทางประชารัฐของกลุ่มจังหวัดอื่นๆ เพื่อเพิ่มความหลากหลายของสินค้าให้กับผู้บริโภค หรือ (๓) การตลาดออนไลน์ผ่านเว็บไซต์และเครือข่ายทางสังคม (social media)

จากข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพด้านการเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ที่นำเสนอข้างต้น สามารถสรุปทิศทางการพัฒนาได้ดังนี้

- การเกษตรอุตสาหกรรมที่มีการต่อเนื่องกับกระบวนการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าเกษตร
- การเกษตรอินทรีย์ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการสินค้าอินทรีย์และอาหารปลอดภัย ซึ่งสินค้าเกษตรอินทรีย์สามารถนำไปแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าต่อไปได้
- การสร้างตลาดให้กับสินค้าเกษตรแปรรูป ตลอดจนสร้างศักยภาพทางการตลาดของสินค้าเกษตรแปรรูปด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่เหมาะสม

เมื่อพิจารณาทิศทางการพัฒนาด้านการเกษตรของกลุ่มจังหวัดฯ ที่ได้นำเสนอข้างต้น พบว่ามีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ยุทธศาสตร์ของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ และกรอบทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และสามารถสรุปการเชื่อมโยงของแต่ละทิศทางการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดฯ ได้ดังนี้

- การพัฒนาด้านเกษตรอินทรีย์ของกลุ่มจังหวัดฯ จะส่งผลให้เกิดการเพิ่มศักยภาพด้านเกษตรไปสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์และปลอดภัยที่เป็นแนวทางหลักของการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยการดำเนินการพัฒนาเกษตรอินทรีย์ (การดำเนินกิจกรรมทางการเกษตรต้นน้ำ) สามารถส่งผลให้ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศและยุทธศาสตร์ของคณะรักษาความสงบแห่งชาติบรรลุเป้าหมายในด้านการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจโดยอาศัยการสร้างความเข้มแข็งทางการเกษตร ความมั่นคงทางอาหาร และพลังงาน (ตารางที่ ๔๖)
- การพัฒนาด้านเกษตรอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องกับการแปรรูปของกลุ่มจังหวัดฯ จะนำไปสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปซึ่งมีวัตถุประสงค์ของแนวทางการพัฒนาหลักของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อเพิ่มมูลค่าของผลผลิตทางการเกษตรด้วยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปอาหาร (การดำเนินกิจกรรมกลางน้ำ) การดำเนินการพัฒนาดังกล่าวสามารถเพิ่มความเข้มแข็งให้กับภาคการเกษตร โดยเฉพาะเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกร ทั้งนี้การนำผลผลิตจากการเกษตรอินทรีย์ที่ได้รับมาตรฐานมาทำการแปรรูป จัดได้ว่าเป็น

แนวทางสำคัญในการเพิ่มมูลค่าของผลผลิตการเกษตร เนื่องจากเกษตรกรอินทรีย์ได้สร้างความปลอดภัยให้กับผลผลิตโดยไม่มีการใช้สารเคมี การแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่า เช่น การแปรรูปเบื้องต้น (minimal processing) การแปรรูปโดยใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีความดันสูง (high pressure) การใช้สนามไฟฟ้าแบบจังหวะ (pulse electric field) หรือการบรรจุภัณฑ์แอคทีฟ (active packaging) ที่ไม่มีการใช้สารเคมีที่เป็นอันตรายเพื่อการถนอมอาหารจะช่วยต่อยอดมูลค่าของสินค้าเกษตรแปรรูป ซึ่งจะส่งผลทำให้การดำเนินยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ และยุทธศาสตร์ของคณะรักษาความสงบแห่งชาติสามารถบรรลุเป้าประสงค์ได้ (ตารางที่ ๔๖)

- การสร้างตลาดให้กับสินค้าเกษตรแปรรูปของกลุ่มจังหวัดฯ โดยทิศทางดังกล่าวจะช่วยให้สามารถนำผลิตภัณฑ์แปรรูปไปสู่ตลาด (การดำเนินกิจกรรมปลายน้ำ) ซึ่งส่งผลให้เกิดการขับเคลื่อนโซ่อุปทานของสินค้าแปรรูป และเกิดการขับเคลื่อนของการผลิตสินค้าเกษตรและกระบวนการแปรรูป ทั้งในระดับภาคและระดับชาติตามยุทธศาสตร์และกรอบทิศทางการพัฒนาที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น (ตารางที่ ๔๖)

ตารางที่ ๔๖ การเชื่อมโยงของทิศทางการพัฒนาด้านการเกษตรของกลุ่มจังหวัดฯ กับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ยุทธศาสตร์ของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ และกรอบทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ	ยุทธศาสตร์ของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ	กรอบทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ทิศทางการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดฯ ปีพ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งภาคการเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน	เพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรไปสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์และอาหารปลอดภัย	การเกษตรอินทรีย์ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการสินค้าอินทรีย์และอาหารปลอดภัย ซึ่งสินค้าเกษตรอินทรีย์สามารถนำไปแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าต่อไปได้
		พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง	๑. การเกษตรอุตสาหกรรมที่มีการต่อเนื่องกับกระบวนการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าเกษตร ๒. การสร้างตลาดให้กับสินค้าเกษตรแปรรูป ตลอดจนสร้างศักยภาพทางการตลาดของสินค้าเกษตรแปรรูปด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่เหมาะสม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒

สรุปผลการดำเนินโครงการตามยุทธศาสตร์พัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยวให้ได้ระดับมาตรฐานสากล และยั่งยืนกลุ่มจังหวัดภาคภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐

กลุ่มจังหวัดฯ ได้มีการดำเนินงานเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยวให้ได้ระดับมาตรฐานสากลและยั่งยืนในหลายโครงการ ซึ่งครอบคลุมถึงโครงการการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพได้มาตรฐานการส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงรุกเน้นการท่องเที่ยวตลอดปีการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนการประชาสัมพันธ์และการตลาดการท่องเที่ยวโครงการก่อสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ รวมถึงการปรับปรุงก่อสร้างเส้นทางคมนาคมเชื่อมโยงการท่องเที่ยวและการผลิตผลิตภัณฑ์ OTOP เพื่อการท่องเที่ยว

จากการพัฒนาโครงการเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดที่ผ่านมาทำให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวใหม่ไม่ว่าจะเป็นวิมานพญาแถน (อาคารพญาคันคาก) สวนสาธารณะพญาแถนจังหวัดยโสธร อุทยานบึงบัว จังหวัดอุบลราชธานี ตลอดจนมีการประชาสัมพันธ์และการดำเนินการตลาดที่ถ่ายทอดจุดเด่นทางการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดและดึงดูดนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมากเดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัด นอกจากนี้ผนวกกับกลุ่มจังหวัดมีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่หลากหลายไม่ว่าจะเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ วัฒนธรรม ประเพณีประวัติศาสตร์และศาสนา ดังตารางที่ ๔๗ แสดงให้เห็นถึงศักยภาพทางการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด

ตารางที่ ๔๗ ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีความสำคัญที่แสดงถึงศักยภาพทางการท่องเที่ยวของจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒

จังหวัด	ประเภทของทรัพยากรการท่องเที่ยว	ตัวอย่างทรัพยากรการท่องเที่ยว
ยโสธร	๑. ทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ	๑. หาดทรายแม่น้ำชี ๒. ภูทางเกวียน อ.กุดชุม ๓. ภูถ้ำพระ ๔. หาดทรายแม่น้ำชี บ้านท่าคำทอง ๕. ภูหมากพริก อ.กุดชุม ๖. ภูหินปูอ.กุดชุม ๗. อุทยานแห่งชาติภูสระดอกบัว
	๒. ทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม/ประเพณี	๑. ประเพณีบุญบั้งไฟ ๒. ประเพณีการแห่มาลัยข้าวตอก เทศกาลวันมาฆบูชาหนึ่งเดียวในโลก ๓. ชุมชนภูไท บ้านห้อยแขง ๔. ประเพณีจุดไฟตุงกา คีนวันออกพรรษา ๕. หมู่บ้านหมอนขวานผ้าขิด บ้านศรีฐาน
	๓. ทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์	๑. ธาตุกองข้าวน้อย ๒. ชุมชนเมืองเก่า ๒๐๐ปี บ้านสิงห์ท่า ๓. โบราณสถานดงเมืองเตย ๔. พระธาตุกู่จาน

จังหวัด	ประเภทของทรัพยากรการท่องเที่ยว	ตัวอย่างทรัพยากรการท่องเที่ยว
		๕. แหล่งโบราณสถานบ้านสงเปือย ๖. หอไตรวัดสระไตรนุรักษ์ ๗. พระธาตุโพนทัน ๘. ศาลหลักเมือง
	๔. ทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงศาสนา	๑. วัดพระพุทธรูปชัยโสม ๒. วัดอัครเทวดามิคาล (โบสถ์คริสต์บ้านซ่ง แย้) ๓. วัดมหาธาตุ (พระอารามหลวง/ พระธาตุ พระอานนท์) ๔. วัดภูเก้าพระ (เลิงนกทา) ๕. วัดศรีธรรมาราม (พระอารามหลวง) ๖. วัดพุทธยานูจันทรภูสูง ๗. วัดสิงห์ท่า
	๕. ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่สร้างขึ้น ใหม่/กิจกรรมพิเศษ event	๑. วิมานพญาแถน (อาคารพญาคันคาก) ๒. อนุสาวรีย์พระสุนทรราชวงศา (เจ้าคำสิงห์) ๓. สวนสาธารณะพญาแถน
	๖. ทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	๑. ศูนย์การเรียนรู้เกษตรอินทรีย์และวิถีภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ วิทยาลัยเกษตรและ เทคโนโลยีโสธร ๒. กลุ่มเกษตรอินทรีย์ ต.น้ำอ้อม อ.ค้อวัง อ.กุฉินทาม อ.มหาชนะชัย
	๗. ทรัพยากรด้านอื่นๆ	-
ศรีสะเกษ	๑. ทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิง ธรรมชาติ	๑. ผามออีแดง ๒. น้ำตกสำโรงเกียรติ ๓. น้ำตกวังใหญ่ ๔. น้ำตกภูลือ ๕. น้ำตกห้วยจันทร์ ๖. อุทยานแห่งชาติเขาพระวิหาร
	๒. ทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรม / ประเพณี	๑. งานประเพณีแซนโหม่งหรือสารทเขมร ๒. งานเทศกาลดอกคำวนบาน ๓. งานเทศกาลเงาะทุเรียน ๔. งานประเพณี ๔ เผ่า
	๓. ทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิง ประวัติศาสตร์	๑. ปราสาทสระกำแพงใหญ่ ๒. ปราสาทสระกำแพงน้อย ๓. ปราสาทปรังคูกู่ ๔. ภาพแกะสลักนูนต่ำ

จังหวัด	ประเภทของทรัพยากรการท่องเที่ยว	ตัวอย่างทรัพยากรการท่องเที่ยว
		๕. ปราสาทห้วยทับทัน ๖. กู่แก้วสี่ทิศ บ้านห้วยน
	๔. ทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงศาสนา	๑. วัดมหาพุทธาราม (วัดพระโต) ๒. วัดพระธาตุเรืองรอง ๓. วัดไพรพัฒนา ๔. วัดโนนกุศหล่ม ๕. วัดล้านขวด ๖. วัดสุพรรณหงษ์ ๗. วัดจำปา
	๕. ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่สร้างขึ้นใหม่/ กิจกรรมพิเศษ event	๑. ฟิฟิธกันท์สัตว์น้ำ ๒. เขาพระวิหารจำลอง ๓. สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ ๔. สนามกีฬาใช้แข่งขันฟุตบอลไทยพรีเมียร์ลีก ๕. กิจกรรมแข่งขันมินิฮาล์ฟมาราธอนผามออีแดง
	๖. ทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	๑. โครงการพระราชดำริศูนย์เกษตรภูสิงห์ ๒. ศูนย์ส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียง อำเภอ กันทรารมย์ ๓. สวนผลไม้ ชำदारมย์
	๗. ทรัพยากรด้านอื่นๆ	๑. ด้านชายแดนช่องสง่า ๒. ศูนย์เรียนรู้หม่อนไหมครบวงจรเพื่อการท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษ (ฐานเรียนรู้ด้านหม่อนไหมครบวงจร/ ศูนย์จำหน่ายผลิตภัณฑ์ด้านหม่อนไหม) ๓. เชื้อนราชีสไสล
อำนาจเจริญ	๑. ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	๑. อุทยานแห่งชาติภูสระดอกบัว ๒. แก่งคันสูง ๓. น้ำตกตาดใหญ่ โคกก่ง ๔. วนอุทยานภูสิงห์-ภูผาผึ้ง
	๒. ทรัพยากรการท่องเที่ยววัฒนธรรม / ประเพณี	๑. ฮีตสิบสอง ๒. ประเพณีบุญคุณลาน
	๓. ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์	๑. แหล่งโบราณคดีบ้านโนนเมือง ๒. แหล่งโบราณคดีบ้านเปือยหัวดง ๓. กลุ่มเสมาบริเวณวัดป่าเรไร ๔. กลุ่มเสมาในเขตวัดโพธิ์ศิลา
	๔. ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางศาสนา	๑. วัดพระเหลาเทพนิมิต ๒. วัดถ้ำแสงเพชร

จังหวัด	ประเภทของทรัพยากรการท่องเที่ยว	ตัวอย่างทรัพยากรการท่องเที่ยว
		๓. พระมงคลมิ่งเมือง ๔. วัดศรีโพธิ์ชัย ๕. วัดพระเจ้าใหญ่ศรีเจริญ ๖. วิหารหลวงปู่ขาวอนาลโย ๗. วัดพระเจ้าใหญ่ลือชัย ๘. วัดเก่าบ่อ ถิ่นบูรพาจารย์ ๙. วัดภูจำปา บ้านนาหมอม้า ต.นาหมอม้า อ.เมือง
	๕. ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่สร้างขึ้นใหม่/กิจกรรมพิเศษ event	๑. หอนาฬิกา ๒. สวนพุทธอุทยาน
	๖. ทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	
	๗. ทรัพยากรด้านอื่นๆ	
อุบลราชธานี	๑. ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	๑. สามพันโบก ๒. หาดชมดาว ๓. แก่งตะนะ ๔. อุทยานแห่งชาติภูจองนายอย/น้ำตกห้วยหลวง ๕. ผาชนะได ๖. เขื่อนสิรินธร/ พัทธาน้อย ๗. แก่งสะพือ ๘. อุทยานแห่งชาติผาแต้ม ๙. วนอุทยานน้ำตกผาหลวง ๑๐. อุทยานแห่งชาติแก่งตะนะ ๑๑. ภูหินดาด อ.บุญศรี
	๒. ทรัพยากรการท่องเที่ยววัฒนธรรม / ประเพณี	๑. งานประเพณีแห่เทียนพรรษา ๒. งานรำลึกหลวงปู่ชา ๓. งานรำลึกหลวงปู่มั่น
	๓. ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์	๑. ภาพเขียนสีก่อนประวัติศาสตร์ (ผาแต้ม) ๒. ปราสาทบ้านเบ็ญ ๓. เนิน ๕๐๐ และนารายณ์บรรทมศิลป์
	๔. ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางศาสนา	๑. วัดมหานาราม ๒. วัดพระธาตุหนองบัว ๓. วัดปากแซง ๔. วัดบ้านนาชาติ ๕. วัดปากน้ำบึงสะพัง ๖. วัดทุ่งศรีเมือง ๗. วัดสิรินธรวรารามภูพร้าว

จังหวัด	ประเภทของทรัพยากรการท่องเที่ยว	ตัวอย่างทรัพยากรการท่องเที่ยว
		๘. วัดใต้พระเจ้าใหญ่องค์ตื้อ ๙. วัดป่าสว่างวีรวงศ์ ๑๐. สุปัณณารามวรวิหาร ๑๑. วัดเลียบ ๑๒. วัดศรีอุบลรัตนาราม ๑๓. วัดมณีวนาราม ๑๔. วัดหลวง ๑๕. วัดหนองป่าพง ๑๖. วัดดอนธาตุ ๑๗. วัดถ้ำคูหาสวรรค์
	๕. ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่สร้างขึ้นใหม่/กิจกรรมพิเศษ event	๑. พิพิธภัณฑ ๓ มิติ
	๖. ทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	๑. แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรชุมชนบ้านบุเปือย อ.น้ำยืน
	๗. ทรัพยากรด้านอื่นๆ	-

ในการดำเนินการระดมความเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (stakeholders) จากหน่วยงานภาครัฐบาล และหน่วยงานภาคเอกชน ตลอดจนผู้รับผิดชอบในการขับเคลื่อนโครงการต่างๆ ของทางราชการของกลุ่มจังหวัด (ระหว่างวันที่ ๑๖-๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙) เพื่อจัดทำยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด พบว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวยังคงเป็นเป้าหมายหลักของยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด เนื่องจากการท่องเที่ยวสามารถสร้างรายได้ให้กับกลุ่มจังหวัดได้อย่างต่อเนื่อง รวมถึงกลุ่มจังหวัดได้มีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่หลากหลายไม่ว่าจะเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ วัฒนธรรม ประเพณี ประวัติศาสตร์ที่เป็นเอกลักษณ์และสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติให้เดินทางมาท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด ดังจะเห็นได้จากสถิตินักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒

จากตารางที่ ๔๘ สามารถสรุปได้ถึงจำนวนนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่เดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย โดยพบว่าปี ๒๕๕๗ มีจำนวน ๔,๗๑๕,๙๑๑ คน และในปี ๒๕๕๘ มีจำนวน ๔,๘๘๓,๙๓๗ คน ซึ่งมีจำนวนเพิ่มขึ้น ๑๖๘,๐๒๖ คน ในขณะที่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมีจำนวน ๑๕๖,๒๗๘ คนในปี ๒๕๕๗ และมีจำนวน ๑๖๑,๖๐๓ คนในปี ๒๕๕๘ เพิ่มขึ้น ๕,๓๒๕ คน

ตารางที่ ๔๘ สรุปสถิตินักท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ (อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และ อำนาจเจริญ) ระหว่างปี ๒๕๕๗ – ๒๕๕๘

จังหวัด	ปี ๒๕๕๗			ปี ๒๕๕๘		
	ชาวต่างชาติ	ชาวไทย	รวมนักท่องเที่ยว	ชาวต่างชาติ	ชาวไทย	รวมนักท่องเที่ยว
อุบลราชธานี	๑๑๘,๙๘๑	๒,๔๖๗,๓๘๗	๒,๕๘๖,๓๖๘	๑๒๓,๐๑๑	๒,๕๔๓,๑๐๒	๒,๖๖๖,๑๑๓
ศรีสะเกษ	๑๗,๗๐๑	๑,๓๔๗,๖๕๑	๑,๓๖๕,๓๕๒	๑๘,๔๔๕	๑,๔๐๗,๖๗๔	๑,๔๒๖,๑๑๙
ยโสธร	๑๒,๐๐๘	๔๘๒,๓๗๗	๔๙๔,๓๘๕	๑๒,๓๒๒	๕๐๐,๙๒๒	๕๑๓,๒๔๔
อำนาจเจริญ	๗,๕๘๘	๒๖๒,๒๑๘	๒๖๙,๘๐๖	๗,๘๒๕	๒๗๐,๖๓๖	๒๗๘,๔๖๑
รวม	๑๕๖,๒๗๘	๔,๕๕๙,๖๓๓	๔,๗๑๕,๙๑๑	๑๖๑,๖๐๓	๔,๗๒๒,๓๓๔	๔,๘๘๓,๙๓๗

ที่มา : กรมการท่องเที่ยว. ๒๕๕๙. สถิตินักท่องเที่ยว. เว็บไซต์

ตารางที่ ๔๙ สรุปรายได้จากนักท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ (อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และ อำนาจเจริญ) ระหว่างปี ๒๕๕๗ – ๒๕๕๘

หน่วยนับ: ล้านบาท

จังหวัด	ปี ๒๕๕๗			ปี ๒๕๕๘		
	ชาวต่างชาติ	ชาวไทย	รวมรายได้	ชาวต่างชาติ	ชาวไทย	รวมรายได้
อุบลราชธานี	๔๐๖.๗	๔,๙๙๘	๕,๔๐๔.๗	๔๒๗.๖๑	๕,๒๓๗.๑๑	๕,๖๖๔.๗๒
ศรีสะเกษ	๔๐.๘๑	๑,๖๐๘.๕๖	๑,๖๔๙.๓๗	๔๓.๘๘	๑,๗๒๒.๗๔	๑,๗๖๖.๖๒
ยโสธร	๒๗.๐๕	๕๕๔.๕๗	๕๘๑.๖๒	๒๘.๗๐	๕๘๐.๔๘	๖๐๙.๑๘
อำนาจเจริญ	๒๓.๑๑	๓๕๕.๔๖	๓๕๕.๕๖	๒๔.๓๙	๓๔๘.๐๐	๓๗๒.๓๙
รวม	๔๙๗.๖๗	๗,๕๑๖.๕๙	๗,๙๙๑.๑๕	๕๒๔.๕๘	๗,๘๘๘.๓๓	๘,๔๑๒.๙๑

ที่มา : กรมการท่องเที่ยว. ๒๕๕๙. สถิตินักท่องเที่ยว. เว็บไซต์

จากตาราง สามารถสรุปได้ถึงรายได้จากนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ โดยรายได้ที่เกิดขึ้นจากนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าปี ๒๕๕๗ มีรายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทยประมาณ ๗,๕๑๖ ล้านบาทและในปี ๒๕๕๘ มีรายได้ประมาณ ๗,๘๘๘ ล้านบาท ซึ่งมีจำนวนเพิ่มขึ้น ๓๗๒ ล้านบาท ในขณะที่รายได้จากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมีรายได้ประมาณ ๔๙๗ ล้านบาท ในปี ๒๕๕๗ และในปี ๒๕๕๘ มีรายได้จากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติประมาณ ๕๒๔ ล้านบาท มีรายได้เพิ่มขึ้นประมาณ ๒๗ ล้านบาท

นอกจากนี้ศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ยังสามารถเห็นได้จากการมีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นใหม่อันเป็นผลมาจากการผลักดันและแผนพัฒนาตามนโยบายทางด้านการท่องเที่ยวของแต่ละจังหวัดภายในกลุ่มจังหวัด จากการระดมความเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียพบว่า จุดแข็งของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ นั้น ประกอบด้วย การมีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ชาติพันธุ์ ธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ วิถีชีวิตโดยเฉพาะทางด้านการเกษตร ที่ถ่ายทอดผ่านเทศกาลและบุญประเพณีต่างๆ ที่สำคัญรวมถึงการแต่งกาย มีบุคคลที่มีชื่อเสียงระดับประเทศ เช่น ดารานักแสดง นักร้องที่จะสามารถช่วยสนับสนุนการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและการมีความพร้อมของภาคประชาชนและภาคเอกชนที่จะพัฒนาเป็น

Homestay เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิตชุมชนได้ นอกจากนี้ประจวบกับการมีโอกาสนี้ที่เอื้อต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ได้แก่ การมีนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐบาลและการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยส่งผลให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ การมีนโยบายประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ส่งผลให้เอื้อประโยชน์ต่อการเดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศ มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นการมีพื้นที่ติดชายแดนหลายประเทศที่ส่งผลให้สามารถพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวและเพิ่มกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้าออกในพื้นที่ชายแดนได้

ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของผู้ว่าราชการจังหวัดและรองผู้ว่าราชการจังหวัดของกลุ่มจังหวัดผ่านกิจกรรมการสนทนากลุ่ม (focus group) และการสัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth interview) ที่พบว่า กลุ่มจังหวัดมีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย ทั้งเชิงวัฒนธรรมและประเพณี ศาสนสถาน การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยววิถีชีวิตชุมชน การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ที่สามารถนำมาয়ยกระดับให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับประเทศได้

อย่างไรก็ตาม หากวิเคราะห์ถึงประเด็นปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด พบว่า การพัฒนาโครงการตามแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวยังขาดการบริหารงานแบบบูรณาการระหว่างหน่วยงานในกลุ่มจังหวัดที่มีประสิทธิภาพ ทำให้การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ระดับกลุ่มจังหวัดไม่เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าประสงค์ รวมถึงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว เช่น ถนน ไฟฟ้า สัญญาณอินเทอร์เน็ต ระบบการคมนาคมขนส่งและรถโดยสารสาธารณะ โรงแรมที่พัก และร้านอาหาร ยังขาดประสิทธิภาพ และไม่ได้มาตรฐานเดียวกัน นอกจากนี้ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นอีกประการ คือ การขาดการกำหนดตำแหน่งทางราชการและนักท่องเที่ยวก่อให้เกิดความสับสนในการจัดการประชาสัมพันธ์และการตลาดทางการท่องเที่ยวไม่ตรงกับเป้าหมาย ส่งผลให้แหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดไม่เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย ไม่มีการปรับปรุงข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวหรือกิจกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดของหน่วยงานภาครัฐบาลให้เป็นปัจจุบัน ทำให้นักท่องเที่ยวไม่รู้ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจที่เกิดขึ้นใหม่

ส่วนอุปสรรคของการพัฒนาการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด พบว่า ไม่มีเครือข่ายความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวภายนอกพื้นที่และผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวภายในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ทำให้รายการนำเที่ยวที่ให้บริการโดยบริษัทนำเที่ยวภายนอกพื้นที่ไม่สอดคล้องกับแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด ที่ต้องการเน้นย้ำการพัฒนาการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดได้ ซึ่งส่วนใหญ่รายการนำเที่ยวได้มุ่งเน้นการเชื่อมโยงเมืองชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน เช่น ประเทศลาวและกัมพูชามากกว่า ทำให้การท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดกระจุกตัวอยู่ภายในจังหวัดใดจังหวัดหนึ่ง รวมถึงอุปสรรคด้านกฎหมายระหว่างประเทศ โดยเฉพาะกฎหมายการเดินทางเข้าออกระหว่างประเทศไทยและประเทศกัมพูชา และประเทศไทยกับประเทศลาว เรื่องข้อบังคับการใช้บริการบริษัทนำเที่ยวของประเทศลาวและมัลดีเวสในพื้นที่

ดังนั้นจากการวิเคราะห์สถานการณ์ทางด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ สามารถสรุปได้ดังตารางข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพด้านการท่องเที่ยวจากการระดมความคิดเห็นดังตารางที่ ๕๐ ด้านล่าง

ตารางที่ ๕๐ ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพ (SWOT) ด้านการท่องเที่ยว

จุดแข็ง	จุดอ่อน
๑. มีทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์ เช่น ประเพณีแห่เทียนเข้าพรรษา ประเพณีบุญบั้งไฟ ประเพณีไหลเรือไฟ เป็นต้น ๒. มีทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงชาติพันธุ์ ประกอบด้วย กลุ่มชาติพันธุ์ส่วยบรู เยอ และเขมร รวมถึงภูไท เป็นต้น ซึ่งมีความน่าสนใจทั้งด้านวิถีชีวิต การแต่งกาย ขนบธรรมเนียม ประเพณี เช่น ๓. มีอุทยานแห่งชาติที่มีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีความโดดเด่น ๔. มีบุคคลที่มีชื่อเสียงระดับประเทศ เช่น ดารา นักแสดง นักร้องที่จะสามารถช่วยสนับสนุนการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ๕. มีความพร้อมของภาคประชาชนและภาคเอกชนที่จะพัฒนาเป็น Homestay เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิตชุมชน	๑. ขาดการเชื่อมโยงบูรณาการแผนการท่องเที่ยวระหว่างจังหวัดเป็น Road Map ร่วมกัน ทำให้เกิดการท่องเที่ยวแบบกระจุกตัวอยู่เพียงบางจังหวัดเท่านั้น ๒. ขาดการเชื่อมโยงของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ทั้งเรื่องแผนงบประมาณ การประสานองค์ความรู้การประสานงานทำ ๓. ข้อมูลข่าวสารในฐานข้อมูลส่วนราชการด้านการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดทั้งแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยว ไม่ละเอียดและไม่เป็นปัจจุบัน ๔. ขาดการเชื่อมโยงธุรกิจการท่องเที่ยว ๕. เส้นทางในการเดินทางท่องเที่ยวไม่สะดวกปลอดภัย ๖. แหล่งท่องเที่ยวไม่กระจายตัวในพื้นที่ต่างๆมีการกระจุกตัวอยู่ในบางพื้นที่
โอกาส	อุปสรรค
๑. มีกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านที่มีพรมแดนติดต่อกับกลุ่มจังหวัด ทำให้สามารถเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านได้เป็นโอกาสให้สามารถพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวและเพิ่มกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้าออกพื้นที่ชายแดนได้ เช่นนักท่องเที่ยวลาว จีน เวียดนาม นอกจากนั้นสามารถพัฒนาการค้าชายแดนซึ่งจะเอื้อประโยชน์ต่อการท่องเที่ยวได้ ๒. การเปิดประชาคมอาเซียนจะทำให้เกิดการเข้ามาของนักท่องเที่ยวและนโยบายประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) รวมทั้งความก้าวหน้าทางสาธารณสุขและการศึกษาเป็นโอกาสให้พัฒนาผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและการศึกษาได้ ๓. นโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐบาลและการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ทำให้เกิดการพัฒนากิจกรรมท่องเที่ยวในพื้นที่	๑. ขาดเครือข่ายความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวภายนอกพื้นที่และผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวภายในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ๒. ปัญหากฎหมายระหว่างประเทศ โดยเฉพาะกฎหมายการเดินทางเข้าออกระหว่างประเทศไทยและประเทศกัมพูชา และประเทศไทยกับประเทศลาวเรื่องข้อบังคับการใช้บริการบริษัทนำเที่ยวของประเทศลาวและมณฑลเทศกัมพูชาในพื้นที่

ข้อเสนอผลการวิเคราะห์ศักยภาพ

จากประเด็นจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรคข้างต้น ประเด็นสำคัญที่กลุ่มจังหวัดจะต้องคำนึงถึง คือ การพัฒนาศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีอยู่ของกลุ่มจังหวัดให้สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ให้มากขึ้นได้อย่างไร โดยเฉพาะเมื่อพิจารณาสัดส่วนของนักท่องเที่ยวจะพบว่าส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย ในขณะที่นักท่องเที่ยวต่างชาตินั้นมีปริมาณสัดส่วนที่ยังน้อยอยู่เมื่อเทียบกับนักท่องเที่ยวชาวไทย ทั้งนี้หากต้องการที่จะเพิ่มรายได้จากท่องเที่ยวในพื้นที่ได้นั้น สิ่งสำคัญคือการเข้าถึงกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูง โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติกลุ่มที่เดินทางท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay Tourists)

ดังนั้นแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ นั้นควรที่จะมุ่งเน้นการเพิ่มขีดความสามารถทางแข่งขันทางการท่องเที่ยว ผ่านการพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวและบุคลากรทางการท่องเที่ยวและการส่งเสริมการตลาด โดยสามารถดำเนินการภายใต้กลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวในมิติต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการประชาสัมพันธ์และการตลาดการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ การบูรณาการพัฒนาระบบบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วม รวมถึงการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน และการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยว ให้มีความหลากหลายอย่างมีส่วนร่วม ซึ่งแนวทางการดำเนินการภายใต้กลยุทธ์ด้านต่าง ๆ ข้างต้นให้บรรลุเป้าหมาย สามารถดำเนินการผ่านโครงการต่างๆ ดังต่อไปนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ได้ดำเนินโครงการตามยุทธศาสตร์การค้าชายแดน โดยผลการดำเนินงานระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีศักยภาพของกลุ่มจังหวัดที่จะสามารถพัฒนาเพื่อเพิ่มขีดความสามารถได้อย่างยั่งยืน และสามารถเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดนให้มากขึ้น ซึ่งเป็นการเพิ่มส่วนแบ่งทางการค้าจากส่วนกลางที่ได้ทำการส่งออกผ่านช่องทางด้านการค้าชายแดนของกลุ่มจังหวัดฯ

อนึ่งขีดความสามารถการค้าชายแดนนี้จะไม่สามารถพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ หากไม่ได้รับความร่วมมือในการพัฒนาอุตสาหกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรและการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดฯ ไปพร้อมๆ กัน ทั้งนี้ ต้องได้รับความร่วมมือจากหลายภาคส่วนในการพัฒนา อันประกอบไปด้วย กระทรวงต่างๆ ซึ่งจะเป็นการร่วมมือกันพัฒนาตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ ดังตารางที่ ๕๑ แสดงรายละเอียดศักยภาพในการพัฒนาเพื่อเพิ่มขีดความสามารถการค้าชายแดน

ตารางที่ ๕๑ ทรัพยากร วิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการที่สามารถพัฒนาศักยภาพขีดความสามารถทางการค้าขายแดนในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒

ผู้ประกอบการ	ทรัพยากร	จังหวัด
การแปรรูปข้าวสารอินทรีย์, เครื่องดื่มจากข้าวอินทรีย์, อาหารแปรรูปจากข้าว, เครื่องสำอางจากข้าว	ข้าวหอมมะลิอินทรีย์ ข้าวเหนียว	ยโสธร อำนาจเจริญ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี
ผู้ผลิตปลาต้ม และปลาร้า	ปลาในกระชัง	ยโสธร อำนาจเจริญ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี
อาหารแปรรูปจากเนื้อสัตว์	ฟาร์มปศุสัตว์	ยโสธร อำนาจเจริญ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี
อาหารแปรรูปจากไข่สด	ฟาร์มปศุสัตว์	ยโสธร อำนาจเจริญ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี
น้ำผลไม้แปรรูป, ผลไม้แปรรูป, เบเกอรี่จากผลไม้	ผลไม้สดจากสวน ในกลุ่มจังหวัด	ยโสธร อำนาจเจริญ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี
ผ้าไหมพื้นเมือง, ตุ๊กตาจากผ้า, ผู้ผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปจากผ้าไหมและผ้าฝ้าย	ผู้เลี้ยงไหม ผลิตเส้นไหมผ้า ฝ้าย	ยโสธร อำนาจเจริญ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี
เครื่องปรุงอาหารจากพืชสวนครัว	พืชผักสวนครัว	ยโสธร อำนาจเจริญ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี

จากการลงพื้นที่ระดมความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (stakeholders) รวม ๔ จังหวัดจากทั้งหน่วยงานภาครัฐบาลและหน่วยงานภาคเอกชน ตลอดจนผู้รับผิดชอบในการขับเคลื่อนโครงการต่างๆ ทำให้ได้ข้อมูลว่ากลุ่มจังหวัดฯ มีศักยภาพในการพัฒนาต่อยอดได้อีกในระดับสูง รวมถึงการรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนยังเสริมขีดความสามารถในการขยายตลาดสินค้าของไทยผ่านกิจกรรมการค้าขายแดนไปยังประเทศเพื่อนบ้านได้อีกด้วย ซึ่งเมื่อนำมาจัดลำดับความสำคัญ ๕ ประเด็นได้ดังรายละเอียด คือ

ตารางที่ ๕๒ ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพ (SWOT) ด้านการค้าขายแดน

จุดแข็ง	จุดอ่อน
๑. มีพื้นที่ติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านมีชายแดนยาวซึ่งเอื้อต่อการค้าระหว่างประเทศ ๒. สินค้าในกลุ่มมีคุณภาพได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง ผลไม้ ๓. แต่ละจังหวัดในกลุ่มจังหวัดมีสินค้า OTOP ที่มีคุณภาพสามารถทำตลาดต่างประเทศได้ ๔. เส้นทางคมนาคมดี ทำให้การเดินทางติดต่อค้าขายสะดวกขึ้น ๕. มีสินค้าที่ประเทศเพื่อนบ้านต้องการ และเป็นจุดยุทธศาสตร์ กระจายสินค้า	๑. ประชาชนบางส่วนยังไม่รู้ช่องทางการตลาดและขาดข้อมูลสำหรับการทำการค้าขายชายแดนส่วนมาก เป็นการติดต่อแบบบุคคลต่อบุคคล ซึ่งบางครั้งขัดต่อกฎหมายของของประเทศเพื่อนบ้าน ทำให้เกิดปัญหากับผู้ประกอบการของไทย ๒. ผู้ประกอบการยังขาดทักษะด้านภาษาทั้งภาษาอังกฤษและภาษาในกลุ่มอาเซียน รวมทั้งขาดความเข้าใจทางวัฒนธรรมประเทศเพื่อนบ้าน

	๓. ขาดการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐและขาดการสนับสนุนจากผู้บริหารอย่างต่อเนื่อง ขาดการประสานงานระหว่างกลุ่มจังหวัด (เงื่อนไขกลุ่มจังหวัด) ๔. ขาดนักลงทุนขนาดใหญ่ในพื้นที่ ที่จะทำการแปรรูปสินค้าเกษตรในพื้นที่เพื่อส่งออกไปยังประเทศเพื่อนบ้าน ๕. ขาดเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนภายในกลุ่มจังหวัดที่เชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานกันในกลุ่มจังหวัดและสินค้าขาด Innovation ราคาสินค้า OTOP สูง สินค้า OTOP ในตลาดชายแดน บางส่วนยังไม่ได้มาตรฐาน
--	--

โอกาส	อุปสรรค
๑. ประชาชนในประเทศเพื่อนบ้านมีความต้องการสินค้าไทยเป็นจำนวนมากเนื่องจากคุณภาพดี ๒. มีทรัพยากรที่เป็นวัตถุดิบคุณภาพดี มีชื่อเสียงจำนวนมาก เช่น ข้าวอินทรีย์ ผลไม้ ๓. มีสถาบันการศึกษาที่มีองค์ความรู้เข้มแข็งในด้านการผลิตนวัตกรรม การแปรรูปสินค้าต่างๆ ในพื้นที่ เช่น มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ๔. มีผลิตภัณฑ์ OTOP ที่ได้มาตรฐานและมีความเข้มแข็งจำนวนมาก ๕. พื้นที่ติดชายแดนมีระยะทางยาวหลายกิโลเมตร	๑. กฎระเบียบทางการค้าของประเทศเพื่อนบ้านยังขาดมาตรฐาน ไม่มีความแน่นอน ใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ศุลกากรมากเกินไป ๒. ขาดนักลงทุนขนาดใหญ่ในพื้นที่ทำให้เสียโอกาสในการพัฒนาและมีกลุ่มทุนขนาดใหญ่จากจีนเข้ามาลงทุนหาผลประโยชน์ในพื้นที่ ๓. ควรมีการกำหนดจุดขนถ่ายสินค้าที่ชัดเจนและสร้าง Truck Terminal ที่มีมาตรฐานและอยู่ในจุดที่สามารถใช้ได้จริง ๔. ระเบียบการขนส่ง และ รถบรรทุกในประเทศเพื่อนบ้านยังไม่อนุญาตให้รถบรรทุกของไทยเข้าไปในเขตแดน ซึ่งเป็นต้นเหตุของต้นทุนในการขนส่งที่สูง ๕. ขั้นตอนการตรวจปล่อยทางมาตรฐานสุขอนามัยพืช-สัตว์ ยังมีขั้นตอนที่ยุ่งยาก เสียเวลานาน

กลุ่มจังหวัดอีสานตอนล่าง ๒ มีพื้นที่ติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน ๒ ประเทศคือ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และราชอาณาจักรกัมพูชา ในเขตกลุ่มจังหวัดมีด้านการค้าชายแดนบ้านยกษ์ค้อ อำเภอนามูน จังหวัดอำนาจเจริญ ด้านการค้าชายแดนช่องสะง่า อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ และจังหวัดอุบลราชธานี มีด้านการค้าชายแดนประมาณ ๔ ด้านคือ ด้านการค้าชายแดนเขมราฐ อำเภอเขมราฐ ด้านการค้าชายแดนปากแซง อำเภอนาตาล การค้าชายแดนช่องอานม้า อำเภอน้ำยืน ด้านการค้าชายแดนช่องเม็ก อำเภอสิรินธร ซึ่งถือเป็นด้านการค้าถาวรมีปริมาณการค้าเข้าออกค่อนข้างสูงกว่าด้านอื่นๆ ในเขตพื้นที่กลุ่มจังหวัดอีสานตอนล่าง ๒ จากข้อมูลปริมาณการค้าใน ๒ จังหวัดคือ จังหวัดอุบลราชธานีและจังหวัด

ศรีสะเกษ โดยจังหวัดศรีสะเกษ มีมูลค่าการค้าส่งออกสูงขึ้นประมาณ ๒.๗๗% ตั้งแต่ปี ๒๕๕๖ ส่วนมูลค่าการนำเข้าสูงขึ้น ๒.๖๔% ตั้งแต่ปี ๒๕๕๖ มาเป็นลำดับ ด้านจังหวัดอุบลราชธานี มีมูลค่าการค้าส่งออกสูงขึ้น ๔๖๓.๕๓% และนำเข้าสูงขึ้น ๓๘๑.๑๖% ตั้งแต่ปี ๒๕๕๖ มาเป็นลำดับเช่นเดียวกัน

หากเมื่อวิเคราะห์ข้อมูลในรายละเอียดจะพบว่า ปริมาณสินค้าที่ผ่านแดนในทั้ง ๒ จังหวัดนี้เป็นสินค้าที่มาจากภาคกลางกว่า ๙๐% โดยประมาณ ในรายละเอียดสินค้าแต่ละรายการที่เป็นสินค้าอุปโภคบริโภคพบว่า วัตถุดิบบางส่วนสามารถเพาะปลูกหรือจัดหาในเขตพื้นที่กลุ่มจังหวัดอีสานตอนล่าง ๒ อีกทั้งเทคโนโลยีไม่ได้มีความซับซ้อนหรือใช้การลงทุนสูงมากนัก นอกจากนี้ ผู้ประกอบการในพื้นที่มีศักยภาพและความสามารถในการเข้าถึงได้โดยง่าย รวมถึงวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตยังมีราคาถูกและสดใหม่กว่า จึงเป็นโอกาสของกลุ่มจังหวัดอีสานตอนล่าง ๒ ที่จะสามารถพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของตนเองได้

ส่วนที่ ๓

สรุปข้อมูลแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด
ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ พันธกิจ/เป้าประสงค์รวม
และการจัดลำดับความสำคัญของประเด็นยุทธศาสตร์

ส่วนที่ ๓
สรุปข้อมูลแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒

วิสัยทัศน์

อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์เพิ่มมูลค่า
การท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ การค้าชายแดนได้มาตรฐานสากล

คำนิยาม

วิสัยทัศน์	ความหมาย
อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์เพิ่มมูลค่า	การเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรด้วยการแปรรูปผลผลิตการเกษตรในระดับอุตสาหกรรมด้วยความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรมและการทำเกษตรตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์
การท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ	พัฒนาการท่องเที่ยว สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ ทั้งกลุ่มระดับกลาง-บน กลุ่มความสนใจพิเศษ โดยนำเสนอสินค้าและบริการที่มีคุณภาพ ควบคู่กับการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าทางการท่องเที่ยว และสร้างการเดินทางเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับกลุ่มประเทศอาเซียน
การค้าชายแดนได้มาตรฐานสากล	การมีโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกตามระบบและมาตรฐานการค้าระหว่างประเทศ กฎหมาย ระเบียบ และข้อปฏิบัติ มีความชัดเจนและเอื้อประโยชน์ต่อผู้ประกอบการและการทำงานของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง พนักงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐมีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานตามระบบและมาตรฐานการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งผู้ประกอบการมีศักยภาพในการแข่งขันเพื่อการทำธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ

พันธกิจ

- ๑) สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรด้วยอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และมาตรฐานเกษตรอินทรีย์
- ๒) พัฒนาสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการและส่งเสริมการตลาด เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ
- ๓) สนับสนุนและส่งเสริมความเข้มแข็งให้แก่วิสาหกิจชุมชน สหกรณ์ ผู้ประกอบการ ในด้านการพัฒนาระบบสารสนเทศ ด้านการบริหารจัดการและการพัฒนาระบบโลจิสติกส์เพื่อเชื่อมโยงธุรกิจการค้าสู่สากล

เป้าประสงค์รวม

- ๑) พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และผลิตสินค้าเกษตรตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์เพื่อเพิ่มมูลค่า
- ๒) พัฒนาการท่องเที่ยวโดยยกระดับมูลค่าและคุณค่า เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน
- ๓) พัฒนาวิสาหกิจชุมชน สหกรณ์ ผู้ประกอบการ เพื่อเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดน

ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย

๑. เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์ เป้าหมาย ๔ ปี ร้อยละ ๑๐
๒. มีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นทุกปี เป้าหมาย ๔ ปี รวมร้อยละ ๒๓
๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าชายแดน เป้าหมาย ร้อยละ ๓.๕ ต่อปี

ลำดับความสำคัญของประเด็นยุทธศาสตร์

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ไว้ ๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ ตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิ พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์และประมง ด้วยอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและมาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การขยายฐานตลาดการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ สนับสนุนและส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการ เพื่อเชื่อมโยงธุรกิจการค้าการลงทุนสู่สากล

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิ พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์และประมง ด้วยอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและมาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์

เป้าประสงค์

- ๑) ผลิตข้าวหอมมะลิ พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์และประมง ที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดฯ ให้ได้ปริมาณและมาตรฐานเกษตรอินทรีย์
- ๒) ส่งเสริม สนับสนุนการแปรรูปและพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรในระดับอุตสาหกรรม
- ๓) ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมทางการตลาดของสินค้าเกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

- ๑) จำนวนพื้นที่ผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์และสินค้าเกษตรอินทรีย์อื่นๆ ที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น เป้าหมายรวม ๔ ปี ๑๐๐,๐๐๐ ไร่
- ๒) ร้อยละของจำนวนผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่ได้รับรองมาตรฐานต่อจำนวนผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปของกลุ่มจังหวัด ที่ได้รับการตรวจจากหน่วยงานรับรองมาตรฐาน เป้าหมาย ๔ ปี ร้อยละ ๘๐
- ๓) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์ เป้าหมาย ๔ ปี ร้อยละ ๑๐

กลยุทธ์

๑. ผลิตข้าวหอมมะลิ พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์ และประมงของกลุ่มจังหวัดฯ ให้ได้ปริมาณและมาตรฐานเกษตรอินทรีย์
๒. แปรรูปสินค้าเกษตรและสร้างนวัตกรรมผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปในระดับอุตสาหกรรม
๓. ผลักดันกิจกรรมทางการตลาดของสินค้าเกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์

ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมายรายปี

เป้าประสงค์	ชื่อตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย			
		๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
ผลิตข้าวหอมมะลิ พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์ และประมงของกลุ่มจังหวัดฯให้ได้ปริมาณและมาตรฐานเกษตรอินทรีย์	๑. จำนวนพื้นที่ผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์และสินค้าเกษตรอินทรีย์อื่นๆที่ได้ มาตรฐาน (ไร่)	๑๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐
ส่งเสริมและสนับสนุนการแปรรูปผลิตภัณฑ์เกษตรในระดับอุตสาหกรรม	๒. ร้อยละของจำนวนผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่ได้รับรองมาตรฐานต่อจำนวนผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปของกลุ่มจังหวัดที่ได้รับการตรวจจากหน่วยงานรับรองมาตรฐาน	๖๕	๗๐	๗๕	๘๐
ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมทางการตลาดของผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์	๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์	๔	๖	๘	๑๐

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การขยายฐานตลาดการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ

เป้าประสงค์

- ๑) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒
- ๒) สร้างรายได้เพิ่มจากการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวที่เพิ่มมูลค่าและคุณค่า
- ๓) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว

ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย

- ๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ทางการท่องเที่ยว ค่าเป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๒๓
- ๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว ค่าเป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๒๓

กลยุทธ์

๑. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน กิจกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่และผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีความหลากหลาย
๒. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน
๓. บูรณาการพัฒนาการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วม
๔. พัฒนาการประชาสัมพันธ์และการตลาดเชิงรุกกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ

ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมายรายปี

เป้าประสงค์	ชื่อตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย			
		๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
๑. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ๒. สร้างรายได้เพิ่ม จากการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวที่เพิ่มมูลค่าและคุณค่าทางการท่องเที่ยว ๓. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว	๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ทางการท่องเที่ยว	๕	๕.๕	๖	๖.๕
	๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว	๕	๕.๕	๖	๖.๕

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ สนับสนุนและส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการ เพื่อเชื่อมโยงธุรกิจการค้าการลงทุนสู่สากล

เป้าประสงค์

- ๑) เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันด้านการค้า การลงทุนและการบริการทั้งในและต่างประเทศ
- ๒) ยกระดับโครงข่ายการคมนาคม การขนส่ง และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านโลจิสติกส์ให้ได้มาตรฐานเอื้อต่อการค้า การลงทุน

ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย

- ๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าชายแดน เป้าหมาย ร้อยละ ๓.๕ ต่อปี
- ๒) จำนวนผู้ประกอบการและบุคลากรในสถานประกอบการที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพ ค่าเป้าหมายรวม ๔ ปี ๑,๐๐๐ คน

กลยุทธ์

- ๑) การพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการและการสร้างเครือข่ายด้านการค้า การลงทุนทั้งในและต่างประเทศ
- ๒) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเครือข่ายการคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์
- ๓) การสร้างกลไกและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือและบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐและเอกชน กับประเทศเพื่อนบ้าน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมายรายปี

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดรวม	ค่าเป้าหมายรายปี			
		๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
๑) เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันด้านการค้า การลงทุนและการบริการทั้งในและต่างประเทศ	๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าชายแดนต่อปี	๓.๕	๓.๕	๓.๕	๓.๕
	๒. จำนวนผู้ประกอบการบุคลากรในสถานประกอบการที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพ	๒๕๐	๒๕๐	๒๕๐	๒๕๐
๒) ยกระดับโครงข่ายการคมนาคม การขนส่ง และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านโลจิสติกส์ให้ได้มาตรฐานเอื้อต่อการค้าการลงทุน					

ส่วนที่ ๔

บัญชีสรุปงบประมาณพัฒนากลุ่มจังหวัด
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔

วิสัยทัศน์ : อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์เพิ่มมูลค่า

การท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ การค้าขายแดนใต้มาตรฐานสากล

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์
			พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๑- ๒๕๖๔	
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิ พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์และ ประมง ด้วยอุตสาหกรรม เกษตรแปรรูปและมาตรฐาน สินค้าเกษตรอินทรีย์	๑. ผลิตข้าวหอมมะลิ พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์และ ประมง ที่สำคัญของกลุ่ม จังหวัดฯ ให้ได้ปริมาณและ มาตรฐานเกษตรอินทรีย์	๑. จำนวนพื้นที่ผลิตข้าว หอมมะลิอินทรีย์และ สินค้าเกษตรอินทรีย์อื่นๆ ที่ได้มาตรฐาน (ไร่)	๑๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑. ผลิตข้าวหอมมะลิ พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์ และประมงของกลุ่มจังหวัดฯ ให้ได้ปริมาณและมาตรฐานเกษตร อินทรีย์
	๒. ส่งเสริม สนับสนุนการ แปรรูปและพัฒนาผลิตภัณฑ์ เกษตรในระดับอุตสาหกรรม	๒. ร้อยละของจำนวน สินค้าเกษตรแปรรูปที่ ได้รับรองมาตรฐานต่อ จำนวนสินค้าเกษตร แปรรูปของกลุ่มจังหวัด ที่ได้รับการตรวจจาก หน่วยงานรับรอง มาตรฐาน	๖๕	๗๐	๗๕	๘๐	๘๐	๒. แปรรูปสินค้าเกษตรและสร้าง นวัตกรรมผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป ในระดับอุตสาหกรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์
			พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๑- ๒๕๖๔	
	๓. ส่งเสริมและสนับสนุน กิจกรรมทางการตลาดของ สินค้าเกษตรแปรรูปและ เกษตรอินทรีย์	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ มูลค่าการค้าสินค้า เกษตรแปรรูปและ เกษตรอินทรีย์	๔	๖	๘	๑๐	๑๐	๓. ผลักดันกิจกรรมทางการตลาด ของผลิตผลการเกษตรและสินค้า เกษตรแปรรูป

บัญชีรายชื่อชุดโครงการ					งบประมาณดำเนินการ (หน่วย: ล้านบาท)				
ประเด็นยุทธศาสตร์/โครงการ	กลยุทธ์	แหล่ง งบประมาณ	ผล ผลิต	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิ พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์และประมง ด้วยอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและมาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์									
๑. โครงการผลิตข้าวหอมมะลิ พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์ และประมงตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์	กลยุทธ์ที่ ๑ ผลิตข้าวหอมมะลิ พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์ และประมงของกลุ่มจังหวัดฯ ให้ได้ปริมาณและมาตรฐานเกษตรอินทรีย์	๑	๑	เกษตรจังหวัด, ประมงจังหวัด, ปศุสัตว์จังหวัด, เกษตรและสหกรณ์จังหวัด สาธารณสุขจังหวัด สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร	๓๕	๕๐	๖๕	๘๐	๒๓๐
๒. โครงการพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรม และส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตร	กลยุทธ์ที่ ๒ แปรรูปสินค้าเกษตรและสร้างนวัตกรรมผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปในระดับอุตสาหกรรม	๑	๑	สหกรณ์จังหวัด, เกษตรจังหวัด, เกษตรและสหกรณ์จังหวัด, สถาบันการศึกษา และอุดมศึกษา	๖๐	๖๐	๖๐	๖๐	๒๔๐
๓. โครงการส่งเสริมสนับสนุนการถ่ายทอดเทคโนโลยีการแปรรูปสินค้าเกษตรและสร้างผู้ประกอบการใหม่	กลยุทธ์ที่ ๒ แปรรูปสินค้าเกษตรและสร้างนวัตกรรมผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปในระดับอุตสาหกรรม	๑	๑	สหกรณ์จังหวัด, เกษตรจังหวัด, เกษตรและสหกรณ์จังหวัด, อุตสาหกรรมจังหวัด	๓๐	๔๐	๕๐	๖๐	๑๘๐

บัญชีรายชื่อชุดโครงการ					งบประมาณดำเนินการ (หน่วย: ล้านบาท)				
ประเด็นยุทธศาสตร์/โครงการ	กลยุทธ์	แหล่ง งบประมาณ	ผล ผลิต	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิ พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์และประมง ด้วยอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและมาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์									
๔. โครงการส่งเสริมการตลาด สินค้าเกษตรและการแปรรูป	กลยุทธ์ที่ ๓ ผลักดันกิจกรรมทางการตลาดของ ผลิตผลการเกษตรและสินค้าเกษตรแปรรูป	๑	๑	สหกรณ์จังหวัด, เกษตรจังหวัด, เกษตรและ สหกรณ์จังหวัด, อุตสาหกรรม จังหวัด,พาณิชย์ จังหวัด, พัฒนา ชุมชนจังหวัด	๔๐	๔๐	๒๐	๑๐	๑๑๐

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์
			พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๑- ๒๕๖๔	
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การขยายฐานตลาดการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ	๑. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ๒. สร้างรายได้เพิ่มจากการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวที่เพิ่มมูลค่าและคุณค่า ๓. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว	๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ทางการท่องเที่ยว ๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว	๕	๕.๕	๖	๖.๕	๒๓	๑. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน กิจกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่และผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีความหลากหลาย ๒. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน ๓. บูรณาการพัฒนาการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วม ๔. พัฒนาการประชาสัมพันธ์และการตลาดเชิงรุกกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ
			๕	๕.๕	๖	๖.๕	๒๓	

บัญชีรายชื่อชุดโครงการ					งบประมาณดำเนินการ (หน่วย: ล้านบาท)				
ประเด็นยุทธศาสตร์/โครงการ	กลยุทธ์	แหล่ง งบประมาณ	ผล ผลิต	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การขยายฐานตลาดการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ									
๑. โครงการปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวและพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒	กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน กิจกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่และผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีความหลากหลาย	๑	๑	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา , องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น , อุทยานแห่งชาติ, สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙ , โยธาธิการและผังเมือง , สถาบันการศึกษา	๕๐	๕๐	๔๐	๓๐	๑๗๐
๒. โครงการยกระดับคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นบนพื้นฐานอัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒	กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน กิจกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่และผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีความหลากหลาย	๑	๑	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา , องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น , สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๘๐

บัญชีรายชื่อชุดโครงการ					งบประมาณดำเนินการ (หน่วย: ล้านบาท)				
ประเด็นยุทธศาสตร์/โครงการ	กลยุทธ์	แหล่ง งบประมาณ	ผล ผลิต	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การขยายฐานตลาดการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ									
๓. โครงการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวของ กลุ่ม จังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒	กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน	๑	๑	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาอุทยานแห่งชาติ, แขวงทางหลวง, แขวงทางหลวงชนบท	๗๐	๖๐	๕๐	๕๐	๒๓๐
๔. โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรการท่องเที่ยวเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคุณภาพ	กลยุทธ์ที่ ๓ บูรณาการพัฒนาการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วม	๑	๑	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา, สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๘๐
๕. โครงการพัฒนาการประชาสัมพันธ์และการตลาดเชิงรุกกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ	กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาการประชาสัมพันธ์และการตลาดเชิงรุกกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพสูง	๑	๑	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (อุบลราชธานี) ประชาสัมพันธ์จังหวัด	๓๐	๒๐	๑๐	๑๐	๗๐

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์
			พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๑- ๒๕๖๔	
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ สนับสนุนและส่งเสริม ศักยภาพผู้ประกอบการ เพื่อเชื่อมโยงธุรกิจการค้า การลงทุนสู่สากล	๑. เพื่อเพิ่มศักยภาพการ แข่งขันด้านการค้า การ ลงทุนและการบริการทั้งใน และต่างประเทศ	๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ มูลค่าการค้าชายแดน ต่อปี	๓.๕	๓.๕	๓.๕	๓.๕	๑๔	๑. การพัฒนาศักยภาพ ผู้ประกอบการและการสร้าง เครือข่ายด้านการค้า การลงทุนทั้งใน และต่างประเทศ
	๒. ยกระดับโครงข่ายการ คมนาคม การขนส่ง และ สิ่งอำนวยความสะดวก ด้านโลจิสติกส์ให้ได้ มาตรฐานเอื้อต่อการค้า การ ลงทุน	๒. จำนวนผู้ประกอบการ บุคลากรในสถาน ประกอบการที่ได้รับการ พัฒนาศักยภาพ	๒๕๐	๒๕๐	๒๕๐	๒๕๐	๑,๐๐๐	๒. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้าน เครือข่ายการคมนาคมขนส่งและ ระบบโลจิสติกส์ ๓. สร้างกลไกและพัฒนาเครือข่าย ความร่วมมือและบูรณาการการ ทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐและ เอกชน กับประเทศเพื่อนบ้าน

บัญชีรายชื่อชุดโครงการ					งบประมาณดำเนินการ (ล้านบาท)				
ประเด็นยุทธศาสตร์/ โครงการ	กลยุทธ์	แหล่ง งบประมาณ	ผล ผลิต	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ สนับสนุนและส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการเพื่อเชื่อมโยงธุรกิจการค้าการลงทุนสู่สากล									
๑. โครงการเสริมสร้างศักยภาพทางการค้าการลงทุนของกลุ่มจังหวัดเพื่อสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและการแข่งขัน	กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการและการสร้างเครือข่ายด้านการค้า การลงทุนทั้งในและต่างประเทศ	๑	๑	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด , สำนักงานแรงงานจังหวัด, สถาบันพัฒนาฝีมือและแรงงาน ,ศูนย์ส่งเสริม อุตสาหกรรมภาค, อุตสาหกรรมจังหวัด, สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด, ด้าน ศุลกากรช่องเม็ก, ด้านศุลกากร เขมราฐ	๒๕	๒๕	๒๕	๒๕	๑๐๐
๒. โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการแข่งขันทางการค้าการลงทุนของกลุ่มจังหวัด	กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเครือข่ายการคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์	๑	๑	โยธาธิการและผังเมือง, แขวงทางหลวง, แขวงทางหลวงชนบท, ด้านศุลกากร	๑๕๐	๑๕๐	๑๐๐	๘๐	๔๘๐

บัญชีรายชื่อชุดโครงการ					งบประมาณดำเนินการ (ล้านบาท)				
ประเด็นยุทธศาสตร์/ โครงการ	กลยุทธ์	แหล่ง งบประมาณ	ผล ผลิต	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓	สนับสนุนและส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการเพื่อเชื่อมโยงธุรกิจการค้าการลงทุนสู่สากล								
๓. โครงการส่งเสริมความร่วมมือเพื่อยกระดับความสัมพันธ์ท้องถิ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน	กลยุทธ์ที่ ๓ การสร้างกลไกและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือและบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐและเอกชน กับประเทศเพื่อนบ้าน	๑	๑	สำนักงานจังหวัด, สำนักงานพาณิชย์จังหวัด,สำนักงานแรงงานจังหวัด, สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัด, อำเภอชายแดน,ด่านศุลกากร, ตรวจคนเข้าเมือง	๓	๓	๓	๓	๑๒

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัดภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

ประเด็นยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด การเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิ พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์และประมง ด้วย
อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและมาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์
กลยุทธ์ ผลิตข้าวหอมมะลิ พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์ และประมงของกลุ่มจังหวัดฯ ให้ได้ปริมาณและมาตรฐาน
เกษตรอินทรีย์

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการผลิตข้าวหอมมะลิ พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์ และประมงตามมาตรฐาน เกษตรอินทรีย์
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	การทำการเกษตรตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์เป็นแนวทางที่ได้ กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ว่าเป็นแนวทางสำคัญที่สามารถเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าเกษตร ซึ่งแนวทาง ดังกล่าวมีความสอดคล้องกับกรอบการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ จะเพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรไปสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์และ อาหารปลอดภัย ในปัจจุบันพื้นที่กลุ่มจังหวัดฯ ได้มีการปลูกข้าวหอมมะลิ ตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ โดยได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจาก ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตามสินค้าเกษตรอื่นที่ได้รับ มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ยังมีจำกัด เมื่อเปรียบเทียบกับข้าวหอมมะลิ ดังนั้น การเพิ่มผลผลิตของข้าวหอมมะลิ พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์ และประมงให้ได้ มาตรฐานเกษตรอินทรีย์จึงมีความจำเป็นและจะส่งผลให้เกิดการเพิ่มขึ้น ของมูลค่าสินค้า ตลอดจนการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันทางเศรษฐกิจ ของกลุ่มจังหวัดฯ
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อเพิ่มปริมาณผลผลิตข้าวหอมมะลิ พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์ และประมง ที่ได้มาตรฐานเกษตรอินทรีย์
๔. ตัวชี้วัดความสำเร็จของ โครงการ	จำนวนพื้นที่ผลิตข้าวหอมมะลินิทรีย์และสินค้าเกษตรอินทรีย์อื่น ๆ ที่ได้ มาตรฐาน เป้าหมาย ๑๐๐,๐๐๐ ไร่

หัวข้อ	รายละเอียด
๕. ผลผลิต/ผลลัพธ์	๑. จำนวนพื้นที่ผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์และสินค้าเกษตรอินทรีย์อื่น ๆ ที่ได้มาตรฐาน ๒. มูลค่าของสินค้าเกษตรที่เพิ่มขึ้นหลังจากการทำการเกษตรตามมาตรฐานอินทรีย์
๖. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	ระบุความเชื่อมโยงของโครงการกับ ๑) ยุทธศาสตร์ชาติ (๒๐ ปี) : <u>ยุทธศาสตร์การสร้างความสามารถในการแข่งขัน</u> ๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (ยุทธศาสตร์การพัฒนากาศ เมืองฯ): <u>การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน</u> ๓) แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : <u>การเพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรไปสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์และอาหารปลอดภัย</u>
๗. ระยะเวลา	๔ ปี
๘. กิจกรรมหลักของโครงการ	ระบุแนวทางและวิธีการดำเนินงานที่เป็นกิจกรรมหลักที่ส่งผลให้โครงการบรรลุวัตถุประสงค์และสามารถวัดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	การจัดตั้งสถาบันเกษตรอินทรีย์ระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด แนวทางการดำเนินงาน: ● การจัดการทำเกษตรอินทรีย์ทั้งระบบ ทั้งการสร้างระบบตรวจสอบระบบควบคุมภายใน การให้คำปรึกษา (Mentoring/Coaching) ● ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต และการตรวจรับรองมาตรฐาน และการวิจัยและพัฒนา ● พัฒนาการขอมาตรฐานเกษตรอินทรีย์แบบมีส่วนร่วม โดยให้มาตรฐานที่กำหนดขึ้นสอดคล้องกับกับมาตรฐานของ มกท. เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่มาตรฐานสากล ● กำหนดมาตรการกระตุ้นและแรงจูงใจในการขยายพื้นที่การทำเกษตรอินทรีย์ (เช่น มาตรการด้านราคา) ● พัฒนาบุคลากรของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้เป็นผู้ตรวจสอบเพื่อขอมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ได้
งบประมาณ	๕๐,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานเกษตรจังหวัด ปศุสัตว์จังหวัด ประมงจังหวัด
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด กรมการข้าว สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด สำนักงานวิจัยและพัฒนาการเกษตร

หัวข้อ	รายละเอียด
๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	การสนับสนุนการพัฒนาแหล่งน้ำในไร่นา แนวทางการดำเนินงาน: ● การพัฒนาน้ำบาดาล ● การจัดตั้งกองทุนแหล่งน้ำ เพื่อใช้เป็นแหล่งทุนหมุนเวียนให้เกษตรกรกู้และ/หรือให้เปล่าสำหรับนำไปพัฒนาแหล่งน้ำของตนเอง ● การใช้พลังงานทดแทน เช่น พลังงานแสงอาทิตย์ ในกิจกรรมทางการเกษตร
งบประมาณ:	๘๐,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานชลประทาน
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานเกษตรจังหวัด ปศุสัตว์จังหวัด ประมงจังหวัด สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด กรมการข้าว สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร
๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓	การพัฒนาการผลิตข้าวหอมมะลิ พืชเศรษฐกิจ ประมงและปศุสัตว์ที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดฯให้ได้มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ แนวทางการดำเนินงาน: ● เพิ่มพื้นที่การผลิตและผลผลิตต่อไร่ (หรือต่อแปลงฟาร์ม) ของข้าวหอมมะลิ พืชเศรษฐกิจ ประมงและปศุสัตว์ที่สำคัญตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ ● กำหนดมาตรการด้านการลดต้นทุน/ การเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน เช่น ลดต้นทุน ● ส่งเสริมการรวมกลุ่มและการเข้าถึงแหล่งทุนและเทคโนโลยีต่างๆ ด้านการเกษตรของผู้ผลิตและผู้ประกอบการ
งบประมาณ:	๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานเกษตรจังหวัด ปศุสัตว์จังหวัด ประมงจังหวัด
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานเกษตรจังหวัด,ปศุสัตว์จังหวัด,ประมงจังหวัด, สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด กรมการข้าว สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร

กลยุทธ์ แปรรูปสินค้าเกษตรและสร้างนวัตกรรมผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปในระดับอุตสาหกรรม

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรม และส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตร
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ราคาสินค้าเกษตรที่ตกต่ำเป็นปัญหาที่สะสมอย่างต่อเนื่องของเกษตรกร รัฐบาลและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องได้พยายามแก้ปัญหาดังกล่าวมาโดยตลอด แนวทางที่สำคัญหนึ่งคือการแปรรูปผลผลิตเกษตร ซึ่งการแปรรูปเป็นการ เพิ่มมูลค่าให้กับสินค้า ซึ่งสามารถเห็นได้จากผลิตภัณฑ์แปรรูปเชิงพาณิชย์ และสินค้า OTOP ที่วางจำหน่ายในท้องตลาด ดังนั้น การแปรรูปสินค้า เกษตร โดยเฉพาะในระดับอุตสาหกรรม จึงควรได้รับการส่งเสริมและ สนับสนุนอย่างต่อเนื่องในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ พร้อมกับการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม การแปรรูป ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาผลิตภัณฑ์แปรรูปที่สอดคล้องกับ ความต้องการของตลาด ทั้งในด้านปริมาณ คุณภาพและอายุการเก็บรักษา
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรม และส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตร
๔. ตัวชี้วัดความสำเร็จของ โครงการ	ร้อยละของจำนวนผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่ได้รับการรับรองมาตรฐานต่อจำนวน ผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปของกลุ่มจังหวัด ที่ได้รับการตรวจจากหน่วยงาน รับรองมาตรฐาน เป้าหมาย ๔ ปี ร้อยละ ๘๐
๕. ผลผลิต/ผลลัพธ์	๑. การเพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน ๒. การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปผลผลิตการเกษตร ๓. มูลค่าของสินค้าเกษตรที่เพิ่มขึ้นหลังจากการแปรรูป
๖. ความเชื่อมโยงกับ ยุทธศาสตร์	ระบุความเชื่อมโยงของโครงการกับ ๑) ยุทธศาสตร์ชาติ (๒๐ ปี) : ยุทธศาสตร์การสร้างความสามารถในการ แข่งขัน ๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (ยุทธศาสตร์การ พัฒนาภาค เมืองฯ): การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้ อย่างยั่งยืน ๓) แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : การพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตร แปรรูปไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง
๗. ระยะเวลา	๔ ปี

หัวข้อ	รายละเอียด
๘. กิจกรรมหลักของโครงการ	ระบุแนวทางและวิธีการดำเนินงานที่เป็นกิจกรรมหลักที่ส่งผลให้โครงการบรรลุวัตถุประสงค์และสามารถวัดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	การพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตรแปรรูปให้มีรูปลักษณ์ คุณภาพและอายุการเก็บรักษาตามความต้องการของตลาด แนวทางการดำเนินงาน: • สนับสนุนการวิจัยและพัฒนา ผลิตภัณฑ์แปรรูปจากผลผลิตทางการเกษตรที่มีศักยภาพ เช่น เครื่องสำอางจากข้าว อาหารเสริมสำเร็จรูปพร้อมทาน ปลาสมักระป๋อง ฯลฯ • สนับสนุนการวิจัยและพัฒนา การแปรรูปสมุนไพรให้เป็นยาเวชภัณฑ์และเครื่องสำอาง ฯลฯ
งบประมาณ	๒๔๐,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร, สถาบันการศึกษาและอุดมศึกษา
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานเกษตรจังหวัด,ปศุสัตว์จังหวัด,ประมงจังหวัด, สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด, กรมการข้าว, อุตสาหกรรมจังหวัด กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

กลยุทธ์ แปรรูปสินค้าเกษตรและสร้างนวัตกรรมผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปในระดับอุตสาหกรรม

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมสนับสนุนการถ่ายทอดเทคโนโลยีการแปรรูปสินค้าเกษตรและสร้างผู้ประกอบการใหม่
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปอาหารเป็นปัจจัยที่สำคัญ ซึ่งสามารถส่งผลต่อความสำเร็จทางธุรกิจของอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปปัจจุบันหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และสถาบันการศึกษา/อุดมศึกษา ได้มีการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปอาหารอย่างต่อเนื่อง การถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ได้พัฒนาขึ้นไปสู่ผู้ประกอบการ จัดว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากผู้ประกอบการจะได้ทำการเลือกใช้ทั้งเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เหมาะสมและสอดคล้องกับการดำเนินกิจกรรมการแปรรูปผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตร นอกจากนี้การเพิ่มจำนวนผู้ประกอบการใหม่ ซึ่งเป็นนโยบายที่สำคัญของรัฐบาลในการกระตุ้นการพัฒนาทางเศรษฐกิจเป็นการเพิ่มช่องทางในการถ่ายทอดและกระจายความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมไปสู่ผู้ประกอบการ การรับและการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม จะช่วยทำให้ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพตามความต้องการของตลาด ซึ่งจะเป็นแนวทางในการส่งเสริมศักยภาพการแข่งขันเชิงธุรกิจให้กับผู้ประกอบการ
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรไปสู่ผู้ประกอบการ ๒. เพื่อสร้างผู้ประกอบการใหม่ด้านผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป
๔. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ร้อยละของจำนวนผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่ได้รับรองมาตรฐานต่อจำนวนผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปของกลุ่มจังหวัด ที่ได้รับการตรวจจากหน่วยงานรับรองมาตรฐาน เป้าหมาย ๔ ปี ร้อยละ ๘๐
๕. ผลผลิต/ผลลัพธ์	๑. ผู้ประกอบการได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรม และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง ๒. การเพิ่มขึ้นของผู้ประกอบใหม่ด้านผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป
๖. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	ระบุมความเชื่อมโยงของโครงการกับ ๑) ยุทธศาสตร์ชาติ (๒๐ ปี) : ยุทธศาสตร์การสร้างความสามารถในการแข่งขัน ๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมืองฯ): <u>การสร้างการแข่งขันทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน</u>

หัวข้อ	รายละเอียด
	๓) แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : <u>การพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง</u>
๗. ระยะเวลา	๔ ปี
๘. กิจกรรมหลักของโครงการ	ระบุแนวทางและวิธีการดำเนินงานที่เป็นกิจกรรมหลักที่ส่งผลให้โครงการบรรลุวัตถุประสงค์และสามารถวัดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม
๘.๑กิจกรรมหลักที่ ๑	โครงการ: การส่งเสริมสนับสนุนการถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านสินค้าเกษตรแนวทางการดำเนินงาน: • สร้างเทคนิคหรือช่องทางการถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปอาหารให้เข้าถึงผู้ประกอบการ • การส่งเสริมการรวมกลุ่มของผู้ประกอบการเพื่อรับการถ่ายทอดและใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม
งบประมาณ	๘๐,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด, สำนักงานเกษตรจังหวัด, สถาบันการศึกษาและอุดมศึกษา
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานเกษตรจังหวัด,ปศุสัตว์จังหวัด,ประมงจังหวัด, สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด, กรมการข้าว, อุตสาหกรรมจังหวัด กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	โครงการ: การสร้างผู้ประกอบการใหม่ด้านผลิตภัณฑ์แปรรูป • ส่งเสริมความรู้ด้านภาวะผู้ประกอบการ (Entrepreneurship) ให้กับผู้ประกอบการและเกษตรกร • ประสานความร่วมมือหรือการจับคู่เงินทุนทางธุรกิจ (matching funding) ระหว่างผู้ประกอบการใหม่และผู้พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปอาหาร • การสนับสนุนเงินทุนบางส่วนให้กับผู้ประกอบการได้เริ่มต้นธุรกิจ
งบประมาณ	๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	สถาบันการศึกษาและอุดมศึกษา สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานเกษตรจังหวัด,ปศุสัตว์จังหวัด,ประมงจังหวัด, สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด, กรมการข้าว, อุตสาหกรรมจังหวัด กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

กลยุทธ์ ผลักดันกิจกรรมทางการตลาดของผลิตผลการเกษตรและสินค้าเกษตรแปรรูป

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมการตลาดสินค้าเกษตรและการแปรรูป
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	กิจกรรมทางการตลาดจัดเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญในโซ่อุปทานของสินค้าเกษตรอินทรีย์และผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป การส่งเสริมกิจกรรมทางการตลาด ซึ่งโดยหลักการคือการจัดหาสินค้า (product) ที่มีความสอดคล้องกับความต้องการของตลาด (place) และราคาที่ผู้บริโภคสามารถซื้อได้ (price) และการส่งเสริมทางการตลาด (promotion) ที่มีความต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ สามารถส่งผลให้สินค้าเกษตรอินทรีย์และผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ เป็นที่รู้จักของผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ และเกิดการซื้อขายสินค้า เมื่อเกิดการซื้อขายจะส่งผลให้เกิดการขับเคลื่อนโซ่อุปทานของสินค้าแปรรูปและสินค้าเกษตรอินทรีย์ ทั้งระดับต้นน้ำ (ผู้ผลิตสินค้าและวัตถุดิบ) และกลางน้ำ (ผู้แปรรูปสินค้าเกษตร) ดังนั้นการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมทางการตลาดของสินค้าเกษตรอินทรีย์และผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปจึงมีความจำเป็นและเป็นแนวทางที่สร้างศักยภาพการแข่งขันทางเศรษฐกิจให้กับกลุ่มจังหวัดฯ ต่อไป
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมทางการตลาดของผลิตผลการเกษตรอินทรีย์และสินค้าเกษตรแปรรูป
๔. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้า ผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์ เป้าหมาย ๔ ปี ร้อยละ ๑๐
๕. ผลผลิต/ผลลัพธ์	๑. กิจกรรมการส่งเสริมการตลาดของสินค้าเกษตรอินทรีย์และผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป ๒. การเพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าจำหน่ายของสินค้าเกษตรอินทรีย์และผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป
๖. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	ระบุมความเชื่อมโยงของโครงการกับ ๑) ยุทธศาสตร์ชาติ (๒๐ ปี) : ยุทธศาสตร์การสร้างความสามารถในการแข่งขัน ๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมืองฯ): <u>การสร้างการแข่งขันทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน</u> ๓) แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : <u>การพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง</u>
๗. ระยะเวลา	๔ ปี

หัวข้อ	รายละเอียด
๙. กิจกรรมหลักของโครงการ	ระบุแนวทางและวิธีการดำเนินงานที่เป็นกิจกรรมหลักที่ส่งผลให้โครงการบรรลุวัตถุประสงค์และสามารถวัดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม
๙.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	การจัดกิจกรรมทางการตลาดของสินค้าเกษตรอินทรีย์และผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป แนวทางการดำเนินงาน: • สร้างกลไกตลาดกลางรวบรวมสินค้าเกษตรในกลุ่มจังหวัดฯ • เพิ่มและจัดหาช่องทางการตลาด/รูปแบบตลาดที่เหมาะสมแต่ละพื้นที่ทั้งภายในและภายนอกประเทศ เช่น ตลาดเขียว ผูกปิ่นโต การตลาดระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ การตลาดออนไลน์ รวมถึงการจัดเวทีเพื่อให้ผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้บริโภคมาทำการเจรจาธุรกิจ • การประชาสัมพันธ์เพื่อขยายตลาดสินค้าเกษตรอินทรีย์และผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป • ส่งเสริมกิจกรรมการตลาดของสินค้าเกษตรอินทรีย์และสินค้าเกษตรแปรรูปร่วมกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร • ส่งเสริมเครือข่ายผู้ผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และผู้บริโภคอาหารปลอดภัย
งบประมาณ	๑๑๐,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานเกษตรจังหวัด, ปศุสัตว์จังหวัด, ประมงจังหวัด, สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด, กรมการข้าว, อุตสาหกรรมจังหวัด กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การขยายฐานตลาดการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ

กลยุทธ์ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน กิจกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่และผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีความหลากหลาย

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	การพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่และแหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่มีความสำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ เนื่องจากสถิติการพัฒนาการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ นั้นส่วนใหญ่ได้มุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเป็นหลักโดยเฉพาะการพัฒนาภูมิทัศน์ของแหล่งท่องเที่ยว จากประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพียงอย่างเดียวไม่สามารถดึงดูดความสนใจให้กับนักท่องเที่ยวได้ทั้งหมดรวมถึงไม่สามารถชะลอนักท่องเที่ยว ให้มีการพำนักในพื้นที่ท่องเที่ยวได้นาน ดังนั้น การมุ่งเน้นการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่จึงเป็นอีกทางเลือกของการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวใช้เวลาในการเรียนรู้และร่วมกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวได้มากขึ้น อันจะนำไปสู่การขยายระยะเวลาในการพำนักของนักท่องเที่ยวและเกิดการใช้จ่ายเงินของนักท่องเที่ยวเชิงคุณภาพมากยิ่งขึ้น
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่และปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวเดิม ให้มีศักยภาพเพื่อดึงดูดใจนักท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ ๒. เพื่อพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัดและประเทศเพื่อนบ้านอย่างมีประสิทธิภาพ ๓. เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และประสบการณ์ทางการท่องเที่ยว
๔. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. มีกิจกรรมการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ของกลุ่มจังหวัด ๓๒ กิจกรรมการท่องเที่ยว / แหล่งท่องเที่ยว ๒. มีเส้นทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ หรือเชื่อมโยงประเทศเพื่อน ๘ เส้นทาง
๕. ผลผลิต/ผลลัพธ์	๑. กิจกรรมการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยวรูปแบบใหม่มีศักยภาพดึงดูดใจนักท่องเที่ยวเชิงคุณภาพให้เข้ามาท่องเที่ยวมากขึ้น ๒. มีเส้นทางการท่องเที่ยวใหม่ที่เชื่อมโยงกลุ่มจังหวัดและประเทศเพื่อนบ้าน ๓. นักท่องเที่ยวเกิดการเรียนรู้และประสบการณ์ทางการท่องเที่ยวนำไปสู่การเดินทางท่องเที่ยวซ้ำ สร้างรายได้เพิ่มในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒

หัวข้อ	รายละเอียด
๖. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	๑) ยุทธศาสตร์ชาติ : ยุทธศาสตร์การสร้างความสามารถในการแข่งขัน ๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒: การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ๓) แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงประเพณีวัฒนธรรม อารยธรรมขอม ยุคก่อนประวัติศาสตร์ ธรรมชาติและกีฬาสู่นานาชาติ
๗. ระยะเวลา	๔ ปี
๘. กิจกรรมหลักของโครงการ	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	ศึกษาศักยภาพ สำรวจและรวบรวมแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒
งบประมาณ	๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬา
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สถาบันการศึกษา, สถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่, สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด
๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	ออกแบบและพัฒนาารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวใหม่ รวมถึงการปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวเดิม
งบประมาณ	๘๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬา
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สถาบันการศึกษา, สถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่, สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด
๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓	จัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ทางการท่องเที่ยว
งบประมาณ	๒๐,๐๐๐, ๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬา
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สถาบันการศึกษา, สถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่, สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๘.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔	พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัดและประเทศเพื่อนบ้าน
งบประมาณ	๗๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬา
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	อุทยานแห่งชาติ, แขวงทางหลวง, ทางหลวงชนบท, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กลยุทธ์ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน กิจกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่และผลิตภัณฑ์
ชุมชนให้มีความหลากหลาย

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการยกระดับคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นบนพื้นฐานอัตลักษณ์ ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีทุนทางวัฒนธรรม ที่โดดเด่นหลากหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น เทศกาล ประเพณีท้องถิ่น งานศิลปหัตถกรรมท้องถิ่น ซึ่งทุนทางวัฒนธรรมหลายด้าน ได้รับการพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ชุมชนที่จำหน่ายระดับประเทศและนานาชาติ ทั้งนี้ยังมีผลิตภัณฑ์ในชุมชนอีกหลายแห่งที่มีเอกลักษณ์โดดเด่น แต่ยังไม่ได้มีการยกระดับคุณค่าและมูลค่า อันจะนำไปสู่การเสริมสร้าง การพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ได้ ดังนั้น โครงการยกระดับคุณค่าและมูลค่า ของผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นบนพื้นฐานอัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัดภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ จึงเป็นอีกโครงการหนึ่งที่จะช่วยพัฒนามิติ ทางการท่องเที่ยวโดยเฉพาะการใช้เอกลักษณ์ของทุนทางวัฒนธรรมเพื่อดึงดูด นักท่องเที่ยวให้เดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่มากยิ่งขึ้น
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการเพื่อเพิ่มคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์ ท้องถิ่นของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ๒. เพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นผ่านอัตลักษณ์ของกลุ่ม จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒
๔. ตัวชี้วัดความสำเร็จของ โครงการ	๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นเพิ่มขึ้นทุกปี เป้าหมาย ๔ ปี รวมร้อยละ ๑๐ ๒. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นที่ได้รับการยกระดับคุณค่าและ มูลค่า เป้าหมาย ๔ ปี ๘๐ ผลิตภัณฑ์ ๓. นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น เฉลี่ยรวมไม่ต่ำกว่า ๔.๐๐ จากคะแนนเต็ม ๕
๕. ผลผลิต/ผลลัพธ์	๑. ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ สามารถเพิ่มคุณค่าและมูลค่าได้ ๒. เกิดภาพลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นผ่านอัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัดภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒

หัวข้อ	รายละเอียด
๖. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	๑) ยุทธศาสตร์ชาติ : ยุทธศาสตร์การสร้างความสามารถในการแข่งขัน ๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒: การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ๓) แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงประเพณีวัฒนธรรม อารยธรรมขอม ยุคก่อนประวัติศาสตร์ ธรรมชาติและกีฬาสู่นานาชาติ
๗. ระยะเวลา	๔ ปี
๘. กิจกรรมหลักของโครงการ	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	สำรวจ รวบรวมผลิตภัณฑ์ที่สะท้อนอัตลักษณ์ของท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัด
งบประมาณ	๒,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด , องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด, สำนักงานพาณิชย์จังหวัด, สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด
๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	วิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อเสริมสร้างอัตลักษณ์และภูมิปัญญาท้องถิ่นยกระดับสู่การเป็นผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว
งบประมาณ	๕๐,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	สถาบันการศึกษาและสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด, สำนักงานพาณิชย์จังหวัด สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด
๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๓	การส่งเสริมการตลาดของผลิตภัณฑ์ชุมชนท้องถิ่นเพื่อเป็นสินค้าที่ระลึก
งบประมาณ	๒๘,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด, สำนักงานพาณิชย์จังหวัด
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด, สำนักงานพาณิชย์จังหวัด สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด

กลยุทธ์ พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ระบบโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวมีความสำคัญอย่างมากสำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยว เนื่องจาก การตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญกับความพร้อมของระบบโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว ดังนั้นการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ นอกเหนือจากประเด็นการพัฒนา ด้านต่างๆ เช่น การตลาด การประชาสัมพันธ์ กิจกรรมการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว ทรัพยากรมนุษย์ การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและ สิ่งอำนวยความสะดวกให้มีความพร้อมยังคงมีความสำคัญสำหรับการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน
๔. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อระบบโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวค่าเฉลี่ยความพึงพอใจรวม ๔.๐๐ จากคะแนนเต็ม ๕
๕. ผลผลิต/ผลลัพธ์	๑. ระบบโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ได้รับการพัฒนาให้ได้มาตรฐาน ๒. นักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบายในการเดินทางมาท่องเที่ยวยังพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒
๖. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	๑) ยุทธศาสตร์ชาติ : ยุทธศาสตร์การสร้างความสามารถในการแข่งขัน ๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒: การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ๓) แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงประเพณีวัฒนธรรม อารยธรรมขอม ยุคก่อนประวัติศาสตร์ ธรรมชาติและกีฬาสู่นานาชาติ
๗. ระยะเวลา	๔ ปี

หัวข้อ	รายละเอียด
๘. กิจกรรมหลักของโครงการ	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	สำรวจโครงสร้างพื้นฐานและประเมินศักยภาพของสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒
งบประมาณ	๒,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, อุทยานแห่งชาติ, ขวงทางหลวงชนบท
๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว
งบประมาณ	๒๒๘,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬา, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬา, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, อุทยานแห่งชาติ, แขวงทางหลวงชนบท

กลยุทธ์ บูรณาการพัฒนากาการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วม

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรการท่องเที่ยวเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคุณภาพ
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรการท่องเที่ยวเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวเชิงคุณภาพมีความสำคัญสำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ เนื่องจากทรัพยากรมนุษย์เป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวทั้งในระดับผู้ประกอบการ ผู้ปฏิบัติงานและชุมชนท่องเที่ยว โดยเน้นการประสานความร่วมมือการทำงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐบาล เอกชนและชุมชนในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการในรูปแบบเครือข่ายการทำงาน ซึ่งจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการบริหารจัดการโครงการต่างๆ ภายใต้การทำงานของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ อย่างมีแบบแผนและสัมฤทธิ์ผลมากยิ่งขึ้น
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อพัฒนาศักยภาพบุคลากรทางการท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชน ๒. เพื่อพัฒนาฐานข้อมูลสารสนเทศทางการท่องเที่ยวและสร้างเครือข่ายการทำงานของหน่วยงานทางการท่องเที่ยว
๔. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. มีจำนวนบุคลากรทางการท่องเที่ยวที่ได้รับการยกระดับคุณภาพปีละ ๑,๐๐๐ คน รวม ๔ ปี ๔,๐๐๐ คน ๒. นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการให้บริการทางการท่องเที่ยว ค่าเฉลี่ยรวม ไม่ต่ำกว่า ๔.๐๐ จากคะแนนเต็ม ๕
๕. ผลผลิต/ผลลัพธ์	๑. ผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยวมีทักษะทางด้านการจัดการธุรกิจทางการท่องเที่ยว ๒. แรงงานทางด้านการท่องเที่ยวมีทักษะทางด้านการปฏิบัติงานเพิ่มมากขึ้น ๓. เกิดการพัฒนาฐานข้อมูลสารสนเทศทางการท่องเที่ยวที่ทันสมัยและเป็นปัจจุบันที่พร้อมให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ๔. มีการบริหารจัดการและทำงานร่วมกันอย่างบูรณาการของทุกหน่วยงานในกลุ่มจังหวัดอย่างมีประสิทธิภาพ
๖. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	๑) ยุทธศาสตร์ชาติ : ยุทธศาสตร์การสร้างความสามารถในการแข่งขัน ๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒: การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
	๓) แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงประเพณีวัฒนธรรม อารยธรรมขอม ยุคก่อนประวัติศาสตร์ ธรรมชาติและกีฬาสู่นานาชาติ
๗. ระยะเวลา	๔ ปี
๘. กิจกรรมหลักของโครงการ	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	ฝึกอบรมและพัฒนาทักษะระดับผู้บริหารแก่ผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
งบประมาณ	๑๐,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	สถาบันการศึกษา
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา
๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	ฝึกอบรมบุคลากรระดับผู้ปฏิบัติการทางการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดเพื่อรองรับกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ
งบประมาณ	๒๐,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน สถาบันการศึกษา
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา
๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓	พัฒนาศักยภาพวิสาหกิจชุมชนด้านการบริหารจัดการทางการท่องเที่ยว
งบประมาณ	๑๐,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา สถาบันการศึกษา
๘.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔	พัฒนาศักยภาพฝีมือแรงงานทางด้านการท่องเที่ยว
งบประมาณ	๕,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา สถาบันการศึกษา
๘.๕ กิจกรรมหลักที่ ๕	พัฒนาคุณภาพการบริการเพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว
งบประมาณ	๑๐,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถาบันอุดมศึกษา

หัวข้อ	รายละเอียด
๘.๖ กิจกรรมหลักที่ ๖	สร้างเครือข่ายการทำงานของหน่วยงานทางการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด
งบประมาณ	๑๐,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา
๘.๗ กิจกรรมหลักที่ ๗	พัฒนาระบบฐานข้อมูลทางการท่องเที่ยวและให้บริการสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว
งบประมาณ	๑๕,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา สถาบันการศึกษา
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

กลยุทธ์ พัฒนาการประชาสัมพันธ์และการตลาดเชิงรุกกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาการประชาสัมพันธ์และการตลาดเชิงรุกกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ เป็นพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหลักสำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศบางส่วนที่มีความสนใจในวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของชาวอีสาน อย่างไรก็ตามด้วยกระแสการเดินทางท่องเที่ยวรูปแบบใหม่โดยเฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงคุณภาพที่มีอัตราการใช้จ่ายเงินเพื่อการท่องเที่ยวสูงและมีความสนใจในกิจกรรมการท่องเที่ยวตามความสนใจพิเศษ เช่น วัฒนธรรม วิถีชีวิต ประเพณีท้องถิ่น เป็นต้น ซึ่งมีความสอดคล้องกับเอกลักษณ์ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ดังนั้น จึงควรมีการพัฒนาการประชาสัมพันธ์และการตลาดเชิงรุกกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวเชิงคุณภาพให้มากยิ่งขึ้นและเป็นการสร้างปรากฏการณ์ทางการท่องเที่ยวใหม่ให้กับพื้นที่
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาการประชาสัมพันธ์กลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ ๒. เพื่อเพิ่มช่องทางการตลาดสำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ
๔. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ร้อยละของจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น รวม ๔ ปี ร้อยละ ๒๓ ๒. ร้อยละของรายได้จากการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น รวม ๔ ปี ร้อยละ ๒๓
๕. ผลผลิต/ผลลัพธ์	๑. มีเครื่องมือการประชาสัมพันธ์และการตลาดสำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ ๒. มีกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงคุณภาพเดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มากขึ้น
๖. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	๑) ยุทธศาสตร์ชาติ : ยุทธศาสตร์การสร้างความสามารถในการแข่งขัน ๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒: การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ๓) แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : ยกระดับการท่องเที่ยวเชิงประเพณี วัฒนธรรม อารยธรรมขอม ยุคก่อนประวัติศาสตร์ ธรรมชาติและกีฬาสู่นานาชาติ
๗. ระยะเวลา	๔ ปี

หัวข้อ	รายละเอียด
๘. กิจกรรมหลักของโครงการ	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	ศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงคุณภาพของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒
งบประมาณ	๔,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	สถาบันการศึกษา, สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬา
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สถาบันการศึกษา, สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬา
๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	สนับสนุนการจัดงานเทศกาลประเพณีสำคัญด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวตลอดทั้งปี
งบประมาณ	๓๖,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (อุบลราชธานี)
๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓	สร้างภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒
งบประมาณ	๑๐,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (อุบลราชธานี)
๘.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔	ผลิตและเผยแพร่เครื่องมือประชาสัมพันธ์ทางการตลาด ๔.๐ เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวเชิงคุณภาพทั้งในประเทศและต่างประเทศ
งบประมาณ	๑๐,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (อุบลราชธานี) ประชาสัมพันธ์จังหวัด
๘.๕ กิจกรรมหลักที่ ๕	พัฒนาการประชาสัมพันธ์การตลาดเชิงรุกเพื่อขยายฐานตลาดนักท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ
งบประมาณ	๑๐,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (อุบลราชธานี) ประชาสัมพันธ์จังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ สนับสนุนและส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการ เพื่อเชื่อมโยงธุรกิจการค้าการลงทุน
สู่สากล

กลยุทธ์ การพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการและการสร้างเครือข่ายด้านการค้า การลงทุนทั้งในและต่างประเทศ

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการเสริมสร้างศักยภาพทางการค้าการลงทุนของกลุ่มจังหวัด
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	การเสริมสร้างศักยภาพผู้ประกอบการให้มีองค์ความรู้ ความสามารถในการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับนานาชาติ รวมถึงเชื่อมโยงความร่วมมือในการสร้างเครือข่ายการค้าตลอดห่วงโซ่อุปทานจากพันธมิตรในกลุ่มจังหวัดและต่างประเทศ
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและการแข่งขัน
๔. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	จำนวนผู้ประกอบการ/บุคลากรในสถานประกอบการที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพ ค่าเป้าหมาย ๔ ปี ๑,๐๐๐ คน
๕. ผลผลิต/ผลลัพธ์	จำนวนผู้ประกอบการที่ผ่านการอบรม การให้คำปรึกษา
๖. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	ระบุมความเชื่อมโยงของโครงการกับ ๑) ยุทธศาสตร์ชาติ : ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ : การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ๓) ยุทธศาสตร์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน
๗. ระยะเวลา	๔ ปี
๘. กิจกรรมหลักของโครงการ	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	การพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการเพื่อรองรับการค้าระหว่างประเทศ
งบประมาณ	๒๕,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด, สำนักงานแรงงานจังหวัด สถาบันพัฒนาฝีมือและแรงงาน, ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาค ด้านศุลกากรช่องเม็ก, ด้านศุลกากรเขมราฐ
๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	การพัฒนาคุณภาพ มาตรฐานสินค้าและผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดเพื่อยกระดับและเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน
งบประมาณ	๒๕,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด

หัวข้อ	รายละเอียด
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด, พัฒนาชุมชนจังหวัด, สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด
๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓	การเสริมสร้างและขยายโอกาสทางการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวเชื่อมโยงสู่อาเซียน
งบประมาณ	๕๐,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด

กลยุทธ์ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเครือข่ายการคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการแข่งขันทางการค้า การลงทุนของกลุ่มจังหวัด
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	การพัฒนาาระบบโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์ มีความสำคัญต่อการดำเนินการและเพื่ออำนวยความสะดวกในการทำการค้าระหว่างประเทศ ให้มีมาตรฐานเทียบเท่าระดับสากล รวมถึงเป็นการลดต้นทุนทางการค้าเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทยกับคู่แข่งประเทศอื่นๆ
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อพัฒนาาระบบโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์
๔. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	สามารถให้บริการสนับสนุนการค้าระหว่างประเทศ และเพิ่มมูลค่าทางการค้าได้
๕. ผลผลิต/ผลลัพธ์	- เกิดการเชื่อมต่อเส้นทางรถไฟจากสถานีหลักในจังหวัดกลุ่มภาคอีสานตอนล่าง ๒ ไปยังด่านการค้าชายแดนในพื้นที่กลุ่มจังหวัด - มีการขยายถนนสี่เลนเพื่อเชื่อมต่อเส้นทางสู่ช่องทางการค้าชายแดนในกลุ่มจังหวัด - มีสถานที่พักและเปลี่ยนถ่ายสินค้าเพื่ออำนวยความสะดวกและการตรวจสอบความถูกต้องของสินค้าได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ
๖. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	๑) ยุทธศาสตร์ชาติ : ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ : การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ๓) ยุทธศาสตร์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน
๗. ระยะเวลา	ภายในระยะเวลา ๔ ปี
๘. กิจกรรมหลักของโครงการ	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	การก่อสร้างและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน เครือข่ายคมนาคมขนส่งและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านโลจิสติกส์ - พัฒนาเส้นทางถนนสี่เลนจาก จ.อุบลราชธานี – ช่องอานม้า - พัฒนาเส้นทางถนนสี่เลน จากจังหวัดศรีสะเกษ – ช่องสง่า - พัฒนาระบบรางเชื่อมต่อจากเส้นทางเดิม: โคราช-อุบลฯ (วารินชำราบ)-ชายแดนช่องเม็ก - พัฒนาเส้นทางถนนสี่เลนระหว่าง จ. อำนาจเจริญ – ด่านยักษ์คุ - ศึกษาและฟื้นฟูโครงการพัฒนาด่านช่องเม็ก ด่านช่องสง่า ด่านยักษ์คุ

หัวข้อ	รายละเอียด
งบประมาณ	๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	แขวงทางหลวง
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	โยธาธิการและผังเมือง, แขวงทางหลวง, แขวงทางหลวงชนบท, ด้านศุลกากร
๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	การพัฒนาจุดเปลี่ยนถ่ายสินค้า (Truck Terminal) ด้านชายแดนในพื้นที่กลุ่มจังหวัด
งบประมาณ	๘๐,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	ด้านศุลกากร
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	โยธาธิการและผังเมือง, แขวงทางหลวง, แขวงทางหลวงชนบท, ด้านศุลกากร

กลยุทธ์ สร้างกลไกและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือและบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐและเอกชน กับประเทศเพื่อนบ้าน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมความร่วมมือเพื่อยกระดับความสัมพันธ์ท้องถิ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	การทำการค้าระหว่างประเทศมีความจำเป็นที่จะต้องมีความช่วยเหลือความร่วมมือทางการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อลดปัญหาความขัดแย้งและเพิ่มมูลค่าทางการค้าระหว่างกันให้สูงขึ้นโดยเฉพาะในกลุ่มประเทศ CLMVT
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อลดปัญหาข้อขัดแย้ง และ เพิ่มมูลค่าทางการค้า
๔. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	เกิดมูลค่าทางการค้าชายแดนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๕ ต่อปี
๕. ผลผลิต/ผลลัพธ์	มูลค่าทางการค้าเพิ่มขึ้น
๖. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	๑) ยุทธศาสตร์ชาติ : ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ : การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ๓) ยุทธศาสตร์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน
๗. ระยะเวลา	๔ ปี
๘. กิจกรรมหลักของโครงการ	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	การเสริมสร้างความร่วมมือทางการค้า การลงทุนกับประเทศเพื่อนบ้าน
งบประมาณ	๖,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ด่านศุลกากร, สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด, สำนักงานจังหวัด
๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	การเสริมสร้างและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนกับประเทศเพื่อนบ้าน
งบประมาณ	๖,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ด่านศุลกากร, สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด, สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด, สำนักงานจังหวัด

หัวข้อ	รายละเอียด
๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓	๓.๓ โครงการพัฒนาความร่วมมือเพื่อปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและระเบียบต่างๆ เกี่ยวกับการค้าระหว่างไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน
งบประมาณ	๒,๐๐๐,๐๐๐ ล้านบาท
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ด้านศุลกากร, สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก	รายการตรวจสอบการดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วย การบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ (อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร อำนาจเจริญ)
ภาคผนวก ข	สรุปผลการทบทวนแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง ๒ (อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร อำนาจเจริญ)
ภาคผนวก ค	จุดเน้นทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของกลุ่มจังหวัดและรายจังหวัดภายใน กลุ่มจังหวัด ตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔

รายงานการประชุม
คณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ (ก.บ.ก.)
(อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร อำนาจเจริญ)
ครั้งที่ ๗ /๒๕๕๙

เมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๙ เวลา ๑๓.๓๐ น.

ณ ห้องประชุมสำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี

รายชื่อผู้มาประชุม

๑. นายพิสุทธิ บุษยพรรณพงศ์	รองผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี	ประธานกรรมการ
	ผู้แทนผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี	
๒. นางสาวสิริมา วัฒนโน	หัวหน้าสำนักงานจังหวัดยโสธร	รองประธานกรรมการ
	ผู้แทนผู้ว่าราชการจังหวัดยโสธร	
๓. นายสมพงษ์ มหาลวเลิศ	หัวหน้าสำนักงานจังหวัดศรีสะเกษ	รองประธานกรรมการ
	ผู้แทนผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเกษ	
๔. นายวัชรพงษ์ โพธิ์สูง	หัวหน้าสำนักงานจังหวัดอำนาจเจริญ	รองประธานกรรมการ
	ผู้แทนผู้ว่าราชการจังหวัดอำนาจเจริญ	
๕. นายสว่าง กาลพัฒน์	เกษตรจังหวัดศรีสะเกษ	กรรมการ
๖. นายสกล คุณอุดม	เกษตรจังหวัดยโสธร	กรรมการ
๗. นายชาญศักดิ์ สักขัน	ผู้แทนเกษตรจังหวัดอำนาจเจริญ	กรรมการ
๘. นายประวิณ เขียวขำ	ผู้แทนเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี	กรรมการ
๙. นายเอกศักดิ์ อารยนันท์	พาณิชย์จังหวัดอุบลราชธานี	กรรมการ
๑๐. นายสังวาล ผดวาลย์	ผู้แทนพาณิชย์จังหวัดศรีสะเกษ	กรรมการ
๑๑. นายชัยยะเจตน์ จันทร์อักษร	พาณิชย์จังหวัดยโสธร	กรรมการ
๑๒. นางสาวนิชมน ศรีนุเสน	ผู้แทนพาณิชย์จังหวัดอำนาจเจริญ	กรรมการ
๑๓. นางวัชรินทร์ เผ่าภูร์	ผู้แทนนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี	กรรมการ
๑๔. นายชัชวาล คำอ้อ	นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดยโสธร	กรรมการ
๑๕. นายศราวุธ แดนโพธิ์	นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญ	กรรมการ
๑๖. นายเสถียร ชามุมพร	นายกเทศมนตรีตำบลห้วยขะยุง	กรรมการ
๑๗. นายสุวัฒน์ นิลคต	นายกเทศมนตรีเมืองอำนาจเจริญ	กรรมการ

/๑๘. นายพิบูล...

๑๘. นายพิบูล ฝ้ายดี	นายกเทศมนตรีตำบลตาตทอง	กรรมการ
๑๙. นายสมบุญ สัมพันธ์	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบึงหวาย	กรรมการ
๒๐. นายอดุลย์ นิลเปรม	ผู้แทนประธานสภาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัด	กรรมการ
๒๑. นายชาญณรงค์ ทวีสาร	ประธานหอการค้ากลุ่มจังหวัดฯ	กรรมการ
๒๒. นายประดิษฐ์ พรหมเสนา	ผู้แทนภาคประชาสังคมจังหวัดศรีสะเกษ	กรรมการ
๒๓. นางจันทร์เพ็ญ ประเสริฐศรี	ผู้แทนภาคประชาสังคมจังหวัดอำนาจเจริญ	กรรมการ
๒๔. นายเพชร นางาม	ผู้แทนภาคประชาสังคมจังหวัดอำนาจเจริญ	กรรมการ
๒๕. นายสุกมล กิจเกียรติ	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแคนน้อย	กรรมการ
๒๖. นายสถิตย์ ปัทมวัฒน์	ผู้แทนหัวหน้าสำนักงานจังหวัดอุบลราชธานี	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๒๗. นายฉกาจ การ์สิข	ผู้แทนหัวหน้าสำนักงานจังหวัดยโสธร	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

รายชื่อผู้ไม่มาประชุม

๑. ผู้แทนภาคประชาสังคมจังหวัดอุบลราชธานี	ติดตามการ
๒. นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ	ติดตามการ
๓. นายกเทศมนตรีเมืองศรีสะเกษ	ติดตามการ
๔. นายกองค์การบริหารส่วนตำบลชำ	ติดตามการ
๕. นายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาวัง	ติดตามการ
๖. ผู้แทนภาคประชาสังคมจังหวัดยโสธร	ติดตามการ
๗. ผู้แทนภาคประชาสังคมจังหวัดอุบลราชธานี	ติดตามการ
๘. ผู้แทนภาคประชาสังคมจังหวัดอุบลราชธานี	ติดตามการ
๙. ผู้แทนภาคประชาสังคมจังหวัดยโสธร	ติดตามการ
๑๐. ผู้แทนภาคประชาสังคมจังหวัดยโสธร	ติดตามการ

รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

๑. ผศ.ดร.อินทิรา ซาฮีร์	รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและพันธกิจสังคม	ม.อุบลราชธานี
๒. ดร.สุมาลี เจริญจิตร	รองคณบดีฝ่ายวิจัยฯ คณะบริหารศาสตร์	ม.อุบลราชธานี
๓. นายสุภาวัฒน์ โสวรรณ	ม.อุบลราชธานี	
๔. นายฐิติวัฒน์ กองศรี	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ	
๕. นายประมวล สะอาด	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ	
๖. นางสาวโณมสอาด ไซยงค์	ม.อุบลราชธานี	
๗. นางสาวกฤษณา สมตา	ม.อุบลราชธานี	
๘. น.ส.ภัทรกานต์ นวลมะณี	ม.อุบลราชธานี	

/เริ่มประชุมเวลา...

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๓๐ น.

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องประธานจะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

ประธาน สำนักงาน กพร. แจ้งให้กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง ๒ ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ๔ ปี รอบใหม่ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) โดยให้ยึดหลักนโยบายของรัฐบาล ยุทธศาสตร์ชาติ แนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน ไทยแลนด์ ๔.๐ แผนภาคฯ รวมทั้งหลักเกณฑ์แนวทางและวิธีการที่ กนจ. กำหนดมาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด โดยกำหนดให้กลุ่มจังหวัดส่งแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ ๔ ปี รอบใหม่ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) พร้อมแนบบันทึกข้อมูล ให้สำนักงาน ก.พ.ร. สำนักงานงบประมาณ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมภาคฯ และกระทรวงมหาดไทย ภายในวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๙

มติที่ประชุม รับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุมครั้งที่แล้ว (ครั้งที่ ๖/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๙)

เลขานุการ สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดฯ ได้จัดทำรายงานการประชุม คณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ก.) ครั้งที่ ๖ /๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ เสร็จเรียบร้อยแล้ว และแจกจ่าย ในที่ประชุมฯ แล้ว จึงเสนอในที่ประชุมฯ เพื่อพิจารณารับรอง

ประธาน ให้ที่ประชุมได้ตรวจสอบรายงานการประชุมในครั้งที่แล้ว ว่ามีประเด็นใดที่จะต้องแก้ไขหรือถ้ามี ให้แจ้งฝ่ายเลขานุการได้ ในขั้นนี้ขอให้ที่ประชุมรับรองรายงานฯ ในครั้งที่แล้ว

มติที่ประชุม รับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องเพื่อทราบ

เลขานุการ การวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างนวัตกรรม และธุรกิจ Start up โดยให้ส่วนราชการหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องได้ร่วมกันพิจารณา บูรณาการร่วมกัน ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะส่งเสริมขับเคลื่อน วิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ ของกลุ่มจังหวัดฯ ให้บรรลุเป้าหมายได้

/ประธาน...

ประธาน การวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างนวัตกรรม และธุรกิจ Start up กลุ่มจังหวัดต้องพิจารณาในการตั้งงบประมาณ ในการขับเคลื่อน ซึ่งในรายละเอียดของโครงการ ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องต้องไปพิจารณา ซึ่งอาจจะเสนอเป็นโครงการในแผนปีได้

รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและพันธกิจสังคม ทางมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้รับการคัดเลือกให้เป็นศูนย์ในการพัฒนา นวัตกรรม และธุรกิจ Start up ซึ่งมีงบประมาณอยู่ส่วนหนึ่งที่จะสามารถขับเคลื่อนในประเด็นดังกล่าวได้

มติที่ประชุม รับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องเพื่อพิจารณา

เลขาธิการ สำนักงาน ก.พ.ร. ได้แจ้งกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ๔ ปี รอบใหม่ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) โดยให้ยึดหลักนโยบายของรัฐบาล ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน ไทยแลนด์ ๔.๐ แผนภาคฯ รวมทั้งหลักเกณฑ์แนวทางและวิธีการที่ กนจ. กำหนดมาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด โดยกำหนดให้กลุ่มจังหวัดส่งแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ ๔ ปี รอบใหม่ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) พร้อมแนบบันทึกรายการให้สำนักงาน ก.พ.ร. สำนักงานงบประมาณ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคฯ และกระทรวงมหาดไทย ภายในวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๙

กลุ่มจังหวัดได้ร่วมกับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีดำเนินการจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ๔ ปี รอบใหม่ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) โดยได้มีการรับฟังความคิดเห็น ความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ศักยภาพของกลุ่มจังหวัด ความสามารถทางการแข่งขัน รวมทั้งหลักเกณฑ์แนวทางและวิธีการที่ กนจ. กำหนด โดยสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดฯ ได้ยกเป็นร่างแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ๔ ปี รอบใหม่ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) เสร็จเรียบร้อยแล้ว

เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ๔ ปี รอบใหม่ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) ของกลุ่มจังหวัดฯ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย กลุ่มจังหวัดฯ จึงขอให้คณะกรรมการ ก.บ.ก. พิจารณาร่างแผนพัฒนา กลุ่มจังหวัดฯ ดังนี้

วิสัยทัศน์

อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์เพิ่มมูลค่า การท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ การค้าชายแดนได้มาตรฐานสากล

/พันธกิจ...

พันธกิจ

๑) สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรด้วยอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และมาตรฐานเกษตรอินทรีย์

๒) พัฒนาสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการและส่งเสริมการตลาด เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ

๓) สนับสนุนและส่งเสริมความเข้มแข็งให้แก่วิสาหกิจชุมชน สหกรณ์ ผู้ประกอบการ ในด้านการพัฒนาระบบสารสนเทศ ด้านการบริหารจัดการและการพัฒนาระบบโลจิสติกส์เพื่อเชื่อมโยงธุรกิจการค้าสู่ภูมิภาคอาเซียน

เป้าประสงค์รวม

๑) พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และผลิตสินค้าเกษตรตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ เพื่อเพิ่มมูลค่า

๒) พัฒนาการท่องเที่ยวโดยยกระดับมูลค่าและคุณค่า เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน

๓) พัฒนาวิสาหกิจชุมชน สหกรณ์ ผู้ประกอบการ เพื่อเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดน
ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย

๑. เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์ เป้าหมาย ๔ ปี ร้อยละ ๑๐

๒. มีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นทุกปี เป้าหมาย ๔ ปี รวมร้อยละ ๒๐

๓. เพิ่มมูลค่าการค้าชายแดน เป้าหมายร้อยละ ๓.๕ ต่อปี

ประเด็นยุทธศาสตร์ ตามลำดับความสำคัญ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิ พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์และประมง
ด้วยอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและมาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การขยายฐานตลาดการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ สนับสนุนและส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการ เพื่อเชื่อมโยงธุรกิจการค้าการลงทุนสู่ภูมิภาคอาเซียน

รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและพันธกิจสังคม จากการที่ได้ดำเนินการจัดทำแผนกลุ่มจังหวัด ซึ่งเราได้ไปดำเนินการระดมความคิดเห็น ข้อเสนอแนะต่างๆ ทั้งใน ๔ จังหวัด ผลปรากฏว่า เน้นด้านการเกษตรอินทรีย์และการแปรรูปเป็นสินค้าต่างๆเพื่อเพิ่มมูลค่า ซึ่งในแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐ นั้น เน้นไปที่การผลิต การเพิ่มผลผลิตต่อไร่เป็นหลัก ซึ่งเป็นต้นน้ำยังขาดการพัฒนาในด้านการแปรรูป และการตลาดซึ่งเป็นต้นน้ำและปลายน้ำ ในเวทีประชุมกลุ่มจังหวัดฯ มองว่าเห็นควรเปลี่ยนไปให้ความสำคัญในด้านอินทรีย์และการแปรรูป ซึ่งแนวโน้มของผู้บริโภคทั้งในประเทศและต่างประเทศมีมากขึ้น ในด้านการท่องเที่ยวที่ผ่านมางบประมาณจะเน้นไปที่การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ยังขาดการตลาดและการประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยวอีกทั้งยังขาดการเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยว

/ประธาน...

ประธาน ในการดำเนินการนั้น แผนกลุ่มจังหวัดจะต้องสอดคล้อง เชื่อมโยงกับ ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน ไทยแลนด์ ๔.๐ แผนภาคฯ ซึ่งทางฝ่ายเลขานุการได้สรุปในแบบความเชื่อมโยง ซึ่งที่ผ่านมาเราได้ ดำเนินแผนกลุ่มจังหวัดมาตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งเราเน้นการผลิตในด้านเกษตร ซึ่งเป็นต้นน้ำ ในด้านการท่องเที่ยวก็เช่นเดียวกัน เราเน้นไปที่พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและโครงสร้างพื้นฐาน สำหรับ ในปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ เราได้คิดทบทวนที่จะดำเนินการใหม่ทั้งด้านการเกษตร การท่องเที่ยวและการค้าชายแดน โดยเน้นที่การแปรรูปและเกษตรอินทรีย์ ทั้งพืช ประมง และปศุสัตว์ เช่นจังหวัดยโสธรแปรรูปปลาสาม ซึ่งจังหวัดอื่นในกลุ่มอาจจะเป็นต้นน้ำในการผลิต เพื่อส่งวัตถุดิบอย่างปลาสดป้อนให้กับจังหวัดยโสธรก็ได้ ในด้านการท่องเที่ยวต้องเน้นการสร้าง ความเชื่อมโยงในแหล่งท่องเที่ยว เส้นทางท่องเที่ยว ซึ่งอาจจะเป็นแพคเกจทัวร์ ก็ได้

ผู้แทนภาคประชาสังคมจังหวัดศรีสะเกษ แผนของกลุ่มจังหวัดซึ่งผมได้ พิจารณาอยู่ในแผนผังความเชื่อมโยงก็ได้เห็นภาพว่ามีความเชื่อมโยงตั้งแต่ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒ แผนภาคฯ ซึ่งก็เห็นว่ามีประเด็นที่เชื่อมโยงกันอยู่ ซึ่งแผน ๔ ปี ๒๕๖๑-๒๕๖๔ ต่อจากนี้คงได้เห็นการพัฒนาในด้านต่างๆ ต่อไป

เกษตรจังหวัดยโสธร ในด้านการเกษตรอยากจะขอให้ ม.อุบลราชธานี ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้น้ำที่อยู่ใต้พื้นดินหรือน้ำบาดาลนำมาใช้ในการเกษตร ซึ่งในหน้าแล้ง เกษตรกรขาดแคลนน้ำเป็นอย่างมาก ซึ่งถ้าเราได้ศึกษาเรื่องนี้และนำมาใช้ จะเป็นประโยชน์แก่ เกษตรกรเป็นอย่างมาก

ผู้แทนภาคประชาสังคมจังหวัดอำนาจเจริญ เกษตรกรในปัจจุบันซึ่งมีฐานะ ยากจนซึ่งสภาพแวดล้อมก็เป็นปัจจัยหนึ่ง เช่นภัยแล้ง ที่ทำให้เกษตรกรในกลุ่มจังหวัดเกิดความ ยากจน ในการแก้ไขปัญหาจะต้องหาแหล่งน้ำ หรือแหล่งน้ำใต้ดินที่เกษตรจังหวัดยโสธรได้กล่าว ซึ่ง เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่จะสามารถแก้ไขปัญหาความยากจนได้

ประธาน ในเล่มแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดในส่วนที่ ๑ และ จะเป็นข้อมูลพื้นฐาน ค่าสถิติต่างๆ ที่ได้เก็บรวบรวมตามประเด็นต่างๆ ส่วนที่ ๒ จะเป็นการวิเคราะห์ศักยภาพขีด ความสามารถทางการแข่งขัน ตลอดจนเครื่องมือในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม SWOT ต่างๆ เหล่านี้จะอยู่ในส่วนที่ ๒ ซึ่งเมื่อมาอยู่ในส่วนที่ ๓ ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ สนับสนุนและส่งเสริม ศักยภาพผู้ประกอบการ เพื่อเชื่อมโยงธุรกิจการค้าการลงทุนสู่ภูมิภาคอาเซียน ให้ที่ประชุมได้ พิจารณา เราจะมุ่งเน้นที่สู่อาเซียน หรือสู่สากล ถ้าในกรณีที่เข้าสู่สากลจะมีความกว้างของตลาดที่ จะค้าขายสินค้าได้มากกว่า ซึ่งสินค้าบางประเภทของกลุ่มจังหวัดก็สามารถส่งออกไปยังยุโรปได้

รองคณบดีฝ่ายวิจัยฯ คณะบริหารศาสตร์ ม.อุบลราชธานี ในยุทธศาสตร์ที่ ๓ การประชุมในหลายครั้งที่ผ่านมาก็ได้มีการอภิปราย ในประเด็นที่จะมุ่งเน้นที่สู่อาเซียน หรือสู่สากล นั้น ที่ประชุมมองว่าการค้าการลงทุนกับประเทศในอาเซียนควรเป็นจุดเริ่มต้นเสียก่อน จึงจะ สามารถขยายไปยังภูมิภาคอื่นด้วย

/พาณิชย์จังหวัดอุบลราชธานี...

พาณิชย์จังหวัดอุบลราชธานี การที่จะมุ่งเน้นที่สุ่อาเซียน หรือสู่สากล ในการค้าการลงทุนนั้น สำนักพาณิชย์จังหวัด สามารถที่จะดำเนินการได้ไม่ว่าจะสุ่อาเซียน หรือสู่สากล ถ้าที่ประชุมได้ร่วมกันพิจารณา ในประเด็นดังกล่าว

ประธานหอการค้ากลุ่มจังหวัดฯ ที่ประชุมหลายในครั้งที่ผ่านมานั้น ได้มองถึง ปัญหาอุปสรรคในการค้ากับประเทศเพื่อนบ้าน เช่น ลาว กัมพูชา ผู้ประกอบการบางรายยังไม่รู้ถึง กฎหมายระเบียบ วิธีการต่างๆ ในการนำเข้าหรือส่งออกสินค้า จึงมองว่าเราควรจะไปสุ่อาเซียนก่อน เป็น ลำดับแรก

ผู้แทนเกษตรจังหวัดอำนาจเจริญ ในด้านการค้าการลงทุนนั้นเราควรมองไปสู่ สากล ซึ่งเป็นตลาดที่กว้างมากในการที่จะค้าขายหรือส่งออกสินค้าในกลุ่มจังหวัดของเรา ซึ่งมีทั้งข้าวหอม มะลิอินทรีย์ หรือสินค้าประเภทอื่นๆ สามารถส่งออกไปยังยุโรป หรืออเมริกาได้

ประธาน ให้ที่ประชุมโหวตแก้ไขในประเด็นที่จะมุ่งเน้นที่สุ่อาเซียน หรือสู่สากล สรุปที่ประชุมให้แก้ไขข้อความจากสุ่อาเซียน เป็นสู่สากล

หัวหน้าสำนักงานจังหวัดยโสธร ตัวชี้วัดในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ ขอให้ฝ่าย เลขาฯ ได้ตรวจสอบแก้ไขให้เป็นตามหลักเกณฑ์ที่ทางส่วนกลางกำหนด ซึ่งจะต้องสอดคล้อง ร้อยเรียง ลงมาตั้งแต่วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ซึ่งในตัวชี้วัดต้องกำหนดค่าให้สอดคล้องกับข้อมูล สถิติที่เป็นค่าฐาน และในการวัดจะต้องวัดในเชิงคุณภาพ เช่น ยุทธศาสตร์นี้เมื่อดำเนินการแล้วได้ ประโยชน์อย่างไร เกิดมูลค่าเพิ่มเท่าใด ซึ่งเมื่อเรากำหนดตัวเป้าหมาย ตัวชี้วัดมีความชัดเจนแล้ว ในส่วนของ โครงการก็จะดำเนินการได้ง่ายขึ้น ซึ่งจะทำให้บรรลุในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ได้

ผู้แทนเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเพิ่มมูลค่าข้าว หอมมะลิ พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์และประมง ด้วยอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและมาตรฐานสินค้า เกษตรอินทรีย์ ในตัวชี้วัดที่ ๑ เน้นเชิงปริมาณมากเกินไป ซึ่งไม่สามารถตอบโจทย์ในประเด็น ยุทธศาสตร์ได้ จึงขอแก้ไขจาก ร้อยละของจำนวนแปลงฟาร์มข้าวหอมมะลิและสินค้าเกษตรอื่นๆ ที่ ได้รับรองมาตรฐาน เกษตรอินทรีย์ต่อจำนวนแปลงฟาร์มของแต่ละจังหวัดในกลุ่มจังหวัดฯ ที่ได้รับ การตรวจ จากสำนักงานมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ เป้าหมาย ๔ ปี ร้อยละ ๖๕ เป็นจำนวนพื้นที่ผลิต ข้าวหอมมะลิอินทรีย์และสินค้าเกษตรอินทรีย์อื่นๆ ที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้นค่าเป้าหมาย ๔ ปี จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ ไร่

ประธาน ขอให้ฝ่ายเลขานุการได้ไปตรวจสอบดูในรายละเอียดของเล่ม แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ และดำเนินการแก้ไขในประเด็นต่างๆ ที่คณะกรรมการได้เสนอให้แก้ไข ให้ครบถ้วนก่อนที่จัดส่งไปให้หน่วยงานส่วนกลาง จึงขอมติที่ประชุมในการพิจารณาเห็นชอบ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ๔ ปี รอบใหม่ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔)

มติที่ประชุม เห็นชอบแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง ๒ ๔ ปี รอบใหม่ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔)

/ระเบียบวาระที่ ๕ ...

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องอื่นๆ (ไม่มี)

ที่ประชุม.....

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๓๐ น.

(นายจิตติวัฒน์ จอกศรี)

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

ผู้บันทึกรายงานการประชุม

(นายสฤติย์ ปัทมวัฒน์)

หัวหน้ากลุ่มงานพัฒนายุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด

ผู้ตรวจรายงานการประชุม

สรุปผลการทบทวน
แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔)

หัวข้อ	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ฯ (พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐)	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ฯ (พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐)	เหตุผลของการปรับเปลี่ยน
วิสัยทัศน์	ข้าวหอมมะลิเป็นเลิศ การท่องเที่ยว และการค้าชายแดน ได้มาตรฐานสากล	อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และเกษตรอินทรีย์เพิ่มมูลค่า การท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ การค้าชายแดนได้มาตรฐานสากล	จากการวิเคราะห์ศักยภาพของกลุ่มจังหวัด พบว่า เป็นพื้นที่ทำการเกษตรโดยมีพืชเศรษฐกิจหลักคือ ข้าวหอมมะลิที่มีคุณภาพดีที่สุดในประเทศ เนื่องจาก อยู่ในตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ที่สำคัญ ประกอบกับใน ระยะ ๔ ปีที่ผ่านมา พื้นที่มีศักยภาพในการผลิต พืชเศรษฐกิจชนิดอื่น ๆ เช่น อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา มีจำนวนปศุสัตว์โดยเฉพาะโค กระบือ มากเป็นอันดับ ๓ ของประเทศ มีโรงสีข้าว โรงงาน เอทานอล โรงงานแปรรูปยางพารา เพิ่มมากขึ้น ดังนั้น จึงเห็นว่ากลุ่มจังหวัดวัดดุธิบเพียงพอที่จะ นำเข้าสู่ระบบการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิต ทางการเกษตรโดยการแปรรูปสินค้าได้ จึงได้ ปรับวิสัยทัศน์จากข้าวหอมมะลิเป็นเลิศ เป็น อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์เพิ่ม มูลค่า ซึ่งจะมีผลผลิตหลากหลายที่นำไปเข้าสู่ กระบวนการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มได้

หัวข้อ	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ฯ (พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐)	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ฯ (พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐)	เหตุผลของการปรับเปลี่ยน
			ประเด็นด้านการท่องเที่ยวนั้น กลุ่มจังหวัดให้ความสำคัญกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่สร้างใหม่และการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติในพื้นที่เป็นจำนวนมากในระยะ ๔ ปีที่ผ่านมา ทำให้มีจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่ปี ๒๕๕๖ ประมาณร้อยละ ๓ ต่อปี และรายได้เพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ ๓.๕ ต่อปี ดังนั้น การพัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด ต้องมุ่งเน้นไปสู่การยกระดับคุณภาพการท่องเที่ยวเพื่อดึงนักท่องเที่ยวกลุ่มเดิมและขยายฐานนักท่องเที่ยวกลุ่มใหม่ ให้เข้ามาและใช้เวลาอยู่ในพื้นที่มากขึ้น โดยการสร้างกิจกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ ๆ มีความหลากหลาย การเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยว การจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประเพณี ตลอดปี เป็นต้น
เป้าประสงค์รวม	๑. เพิ่มผลผลิตให้ได้ตามมาตรฐานและสร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์ด้วยการแปรรูปเพิ่มช่องทาง การตลาดทั้งในและต่างประเทศ ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี	๑. พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และผลิตสินค้าเกษตรตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์เพื่อเพิ่มมูลค่า	เพื่อให้มีความสอดคล้องกับศักยภาพและวิสัยทัศน์ของการพัฒนากลุ่มจังหวัด ตามที่กล่าวถึงแล้ว

หัวข้อ	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ฯ (พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐)	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ฯ (พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐)	เหตุผลของการปรับเปลี่ยน
	๒. พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้ได้มาตรฐานและเสริมสร้างการบริหารจัดการ การมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนในแหล่งท่องเที่ยว	๒. พัฒนาการท่องเที่ยวโดยยกระดับมูลค่าและคุณค่า เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน	เพื่อสะท้อนภาพการพัฒนากลุ่มจังหวัดในระยะ ๔ ปีข้างหน้า ที่มีการปรับเปลี่ยนแนวทางจากการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เน้นไปที่การพัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยวผ่านการสร้างโปรแกรมการท่องเที่ยว การพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ การสร้างอัตลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ชุมชน เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวกลุ่มใหม่ ๆ ให้เข้ามาในพื้นที่
	๓. สร้างเครือข่ายการค้ากลุ่มจังหวัด เพื่อเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดนด้วยระบบโลจิสติกส์ (Logistics) ที่มีประสิทธิภาพ	๓. พัฒนาวิสาหกิจชุมชน สหกรณ์ผู้ประกอบการ เพื่อเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดน	ให้ความสำคัญกับการพัฒนากลุ่มผู้ประกอบการในพื้นที่โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันในยุค ๔.๐ ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญ มากกว่าการมุ่งเน้นพัฒนาด้านระบบโครงสร้างพื้นฐาน เนื่องจาก สินค้าที่ส่งออกไปยังประเทศเพื่อนบ้านไม่ใช่สินค้าที่ผลิตในพื้นที่ ดังนั้น การพัฒนาผู้ประกอบการจะเป็นช่องทางหนึ่งในการสร้างโอกาสทางการค้าให้ผู้ประกอบการในพื้นที่ แต่อย่างไรก็ตามเพื่อให้ภาพรวมการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศมีการขยายตัว ยังคงมีความจำเป็นต้องพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านโลจิสติกส์และด่านศุลกากรในพื้นที่ให้เพียงพอและสะดวกต่อการนำเข้าและส่งออกสินค้าเช่นเดิม

หัวข้อ	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ฯ (พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐)	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ฯ (พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐)	เหตุผลของการปรับเปลี่ยน
ประเด็นยุทธศาสตร์	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาคุณภาพและเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิสู่ความต้องการของตลาด	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิ พืชเศรษฐกิจปศุสัตว์และประมงด้วยอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและมาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์	เพื่อกำหนดตำแหน่งการพัฒนาในระยะ ๔ ปี ข้างหน้าที่ต้องการขยายฐานการผลิตผลผลิตทางการเกษตรอื่น ๆ ที่มีศักยภาพของกลุ่มจังหวัดไปสู่ระบบเกษตรอินทรีย์และเน้นการแปรรูปผลผลิตโดยใช้การวิจัยและพัฒนาเป็นฐาน นำไปสู่การสร้างผู้ประกอบการรายใหม่ด้านอุตสาหกรรมเกษตร ซึ่งนอกจากตอบสนองนโยบาย startup ของรัฐบาลแล้ว ยังสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรของกลุ่มจังหวัดได้อีกด้วย
	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยวให้ได้ระดับมาตรฐานและยั่งยืน	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การขยายฐานตลาดการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ	เพื่อกำหนดตำแหน่งการพัฒนาในระยะ ๔ ปี ข้างหน้าที่ต้องการพัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด โดยการสร้างโปรแกรมการท่องเที่ยว การพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ การเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยว การสร้างอัตลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ชุมชน เพื่อขยายตลาดนักท่องเที่ยวกลุ่มใหม่ เช่น นักท่องเที่ยวกลุ่มสูงอายุ นักท่องเที่ยวกลุ่ม CBT กลุ่ม Mice เป็นต้น
	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาระบบสนับสนุนการบริหารจัดการธุรกิจการค้าและเพิ่มมูลค่า การค้าชายแดน ครบวงจรและได้มาตรฐานสากล	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ สนับสนุนและส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการเพื่อเชื่อมโยงธุรกิจการค้าการลงทุนสู่สากล	เพื่อกำหนดตำแหน่งการพัฒนาในระยะ ๔ ปี ที่ต้องการมุ่งเน้นการพัฒนา ผู้ประกอบการในพื้นที่ที่มีความรู้และศักยภาพในการทำการค้ากับประเทศเพื่อนบ้าน การพัฒนาสินค้าในท้องถิ่นและการจับคู่ธุรกิจกับผู้ประกอบการในประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งจะช่วยสร้างโอกาสการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดในระยะยาว

จุดเน้นทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของกลุ่มจังหวัดและรายจังหวัดภายในกลุ่มจังหวัด

ตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔

จุดเน้นทาง
ยุทธศาสตร์
ของกลุ่ม
จังหวัด

กลุ่มจังหวัด^(๑)
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒

 ข้าวหอมมะลิ
เกษตรแปรรูป

 การท่องเที่ยว

 การค้าชายแดน

จุดเน้นทางยุทธศาสตร์ของ
แต่ละจังหวัดที่โดดเด่น
แตกต่างจากกลุ่มจังหวัด
(ถ้ามี) ^(๓)

อุบลราชธานี	ศรีสะเกษ	ยโสธร	อำนาจเจริญ
- ข้าวหอมมะลิอินทรีย์และ การแปรรูปสินค้าเกษตร (ยางพารา, ไม้ส้ปะหลังฯ) - เมืองท่องเที่ยว (ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและ ธรรมชาติ) - การค้าชายแดน (ช่องเม็ก/ปากแซง)	- ข้าวหอมมะลิอินทรีย์และ การแปรรูปสินค้าเกษตร (ยางพารา, ไม้ส้ปะหลังฯ) - เมืองท่องเที่ยว (ท่องเที่ยวอารยธรรมขอม) - การค้าชายแดน (การค้าชายแดนไทย – กัมพูชา ช่องสะงำ)	- การเกษตรและการแปรรูป สินค้าเกษตร(ข้าวหอมมะลิ อินทรีย์) - เมืองท่องเที่ยว (ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประเพณีอีสาน)	- การเกษตรและการแปรรูป สินค้าเกษตร (ข้าวหอมมะลิ อินทรีย์) - เมืองท่องเที่ยว (ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์) - ท่องเที่ยวชายแดน (อำเภอขามเฒ่า)
- การท่องเที่ยว - การค้าชายแดน	- การเกษตรและ การแปรรูปสินค้าเกษตร - การท่องเที่ยว	การเกษตรและ การแปรรูปสินค้าเกษตร	การเกษตรและการ แปรรูปสินค้าเกษตร